

ประกาศพระราชบัญญัติ

พระราชกำหนดต่าง ๆ รัชกาลที่ ๗

โรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ

พิมพ์ครั้งแรก

ราคา ๗ บาท

สารบัญ
กฎหมายประจำปี พ.ศ. ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ	กำจัดแร้ดิบทุกแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๑๕
พระราชบัญญัติ	ภาษีเงินเดือน พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๒๓
พระราชบัญญัติ	ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๔๖
พระราชบัญญัติ	ภาษีที่เมนต์ซึ่งทำในพระราช อาณาเขต พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๖๘
พระราชบัญญัติ	พิกัตอัตราภาษีศุลกากรแก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๗๗
พระราชบัญญัติ	ศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๘๐
พระราชบัญญัติ	เงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๘๑

- พระราชบัญญัติ ควบคุมการก่อสร้างในเขตต์
เพลิงไหม้ที่บริเวณระวางถนน
เจริญกรุง เยาวราชและปทุม
คงคา กับที่ตำบลถนนเยาวราช
ตอนคลองศาลเจ้าใหม่ถม
จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๒๘
- พระราชบัญญัติ ธรรมเนียมการปกครองแผ่นดิน
สยามชั่วคราว พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๓๙
- พระราชบัญญัติ ยกเลิกอากรนาเกลือ
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๖๖
- พระราชบัญญัติ ยกเลิกภาษีสัมพัตสร
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๖๗
- พระราชบัญญัติ ภาษีการธนาคารและการ
ประกันภัย พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๗๗
- พระราชบัญญัติ แก้อ้อความในกฎหมายและ
กฎหมายซึ่งเกี่ยวกับการ
ทะเบียนที่ดิน การรังวัด
การราชโลหกิจและการป่าไม้ หน้า ๑๘๐

- พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญ ศาลทหารบก พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๐๘
- พระราชบัญญัติ พิกัดอัตราภาษีศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๑๒
- พระราชบัญญัติ ภาษีโรงเรือนและที่ดินแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๑๗
- พระราชบัญญัติ ควบคุมเชื้อโรคและพิษ ที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๑๘
- พระราชบัญญัติ จัดวางการรถไฟและทางหลวง แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๔๐
- พระราชบัญญัติ ว่าด้วยสำนักงานจัดหางาน พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๖๖
- พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ลักษณะอาชญา พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๗๓
- พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการเดินอากาศแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๗๘

พระราชบัญญัติ แก้ไขวิธีพิจารณาแพ่งและ
อาชญา พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๓๐๐

พระราชบัญญัติ ยกเลิกความผิดให้แก่ผู้ทำผิด
พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์
ทหารและผู้ขาดหนี้ราชการ
ทหารและตำรวจ พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๓๐๒

พระราชบัญญัติ ควบคุมการก่อสร้างในเขตต์
เพลิงไหม้ตำบลสี่แยกมหานาค
จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๓๐๕

พระราชบัญญัติ ควบคุมการก่อสร้างในเขตต์
เพลิงไหม้ที่ตำบลสามแยก
ตอนริมคลองวัดสามจีนใต้
จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๓๑๐

พระราชบัญญัติ ควบคุมการก่อสร้างในเขตต์
เพลิงไหม้ที่ตำบลระวางถนน
วรจักร กับถนนหลวง จังหวัด
พระนคร พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๓๑๔

พระราชบัญญัติ อากรแสดมบี้ พทธ
ศักราช ๒๔๗๕ หน้า ๓๒๗

- พระราชบัญญัติ เก็บภาษีไม้ซี้ดไฟ ซึ่งทำใน
พระราชอาณาเขตที่ แก้ไข
เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๓๕๕
- พระราชบัญญัติ พักอัตรารภาษีศุลกากรแก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗)
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๓๕๘
- พระราชบัญญัติ ลักษณะเกณฑ์ทหาร
พุทธศักราช ๒๔๗๕ หน้า ๓๗๕
- พระราชบัญญัติ ลักษณะปกครองคณะสงฆ์
แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๒๒
- พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการขจัดทรัพย์สิน
ของกสิกร พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๒๕
- พระราชบัญญัติ สมุด เอกสาร และหนังสือพิมพ์
แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๒๘
- พระราชบัญญัติ ลดอัตราเก็บเงินภาษีค่าที่
ไร่อ้อย พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๖๘
- พระราชบัญญัติ ลดอัตราเก็บเงินอากรสวนจาก
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๗๐

พระราชบัญญัติ	ลดอัตราเก็บเงินภาษีไรัยาสูบ พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๔๗๒
พระราชบัญญัติ	ลดอัตราเก็บเงินภาษีต้นตาล โตนด พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๔๗๔
พระราชบัญญัติ	ลดอัตราเก็บเงินค่าที่สวนใน มณฑลนครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๔๗๖
พระราชบัญญัติ	สำนักงานจัดหางานประจำ ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๔๗๗
พระราชบัญญัติ	ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๔๗๑
พระราชบัญญัติ	ลดอัตราเก็บเงินอากรสวนใหญ่ พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๔๘๖
พระราชบัญญัติ	ราชองครักษ์แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๕๐๐
พระราชบัญญัติ	จัดวางการรถไฟและทางหลวง แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ (ฉบับที่ ๒)	หน้า ๕๑๕

- พระราชบัญญัติ เพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่อง
แต่งตัวข้าราชการพลเรือน
และเพิ่มเติมพระราชกำหนด
เครื่องแต่งกายผู้มีตำแหน่งเฝ้า
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๒๖
- พระราชบัญญัติ ลำงมลทินผู้กระทำความผิดทางการ
เมือง ร.ศ. ๑๓๐ พุทธศักราช
๒๔๗๕ หน้า ๕๓๐
- พระราชบัญญัติ ยกเลิกพระราชบัญญัติรัฐมนตรี หน้า ๕๓๑
- รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรสยาม หน้า ๕๓๓
- พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร ในระหว่างเวลา
ที่ใช้บทบัญญัติคณะแพะกาตใน
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
สยาม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๕๗
- พระราชบัญญัติ เทียบตำแหน่งรัฐมนตรีกับ
ตำแหน่งเสนาบดีแต่ก่อน
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๕๒

- พระราชบัญญัติ คนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๖๑๓

- พระราชบัญญัติ ยกเลิกประกาศกระทรวง
เกษตรธิการลงวันที่ ๑๓
สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ เรื่อง
งดรับพิจารณาเรื่องขอรับ
อนุญาตสิทธิตรวจหาแร่และทำ
เหมืองแร่ดิบๆ พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๖๒๐

- พระราชบัญญัติ ยกเลิกการปรับไหมตามศักดินา
พุทธศักราช ๒๔๗๕ หน้า ๖๓๑

- พระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พลเรือนแก้ไขเพิ่มเติม
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๖๔๑

- พระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พลเรือนแก้ไขเพิ่มเติม
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๖๖๗

- พระราชบัญญัติ โอนการปกครองอำเภอ
หนองจอกมาขึ้นจังหวัด
พระนคร พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๖๗๒

พระราชบัญญัติ	รถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม	
	พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๖๘๘
พระราชบัญญัติ	รถลากแก้ไขเพิ่มเติม	
	พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๖๘๑

พระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกา	ขยายเวลายกหนดเขตต์ที่ดิน หวงห้ามเพื่อสร้างทางรถไฟหลวงต่อ จากขอนแก่นไปยังจังหวัดหนองคาย และนครพนม	หน้า ๕
พระราชกฤษฎีกา	กำหนดเขตต์หวงห้ามใน จังหวัดสมุทรปราการ	หน้า ๑๐๘
พระราชกฤษฎีกา	ว่าด้วยการจัดซื้อที่ดินและ อสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น เพื่อตัด ถนนและขยายตรอกเนื่องจากเพลิง ไหม้ ตำบลถนนเจริญกรุง ถนน เยาวราช และถนนปทุมคงคา	หน้า ๒๕๐
พระราชกฤษฎีกา	ว่าด้วยการจัดซื้อที่ดินและ อสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น เพื่อตัดถนน และขยายตรอกเนื่องจากเพลิงไหม้ ที่ ตำบลระวางถนนจักรกับถนนหลวง	หน้า ๓๑๕

พระราชกฤษฎีกา โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลจักรวรรดิ อำเภอสามพันขวัง จังหวัดพระนคร ให้วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

พ.ศ. ๒๔๗๕

หน้า ๓๗๘

พระราชกฤษฎีกา โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลวงเวียน ๒๒ กรกฎาคม อำเภอบ่อมปรางค์ศัตรูพ่าย จังหวัดพระนคร ให้สภา กษัตริย์สยาม พ.ศ. ๒๔๗๕

หน้า ๓๘๐

พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการจัดซื้อที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น เพื่อขยายถนนคลองถมจักรวรรดิ

หน้า ๔๘๖

พระราชกฤษฎีกา ให้ใช้พระราชบัญญัติชั้นสูตร พลิกศพ พ.ศ. ๒๔๗๕ ในท้องที่อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร

หน้า ๖๔๔

พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการบังคับให้ใช้วิธีมาตราซึ่งดวงวัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องซึ่งดวงวัดที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ. ๒๔๖๖

หน้า ๖๔๖

ญ

พระราชกำหนด

- พระราชกำหนด พระราชอภัยโทษ พุทธศักราช
๒๔๗๕ หน้า ๓
- พระราชกำหนด นิรโทษกรรมในคราวเปลี่ยน
แปลงการปกครองแผ่นดิน
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๓๖
- พระราชกำหนด เครื่องแบบทหารบก
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๔๔
- พระราชกำหนด อภัยโทษในโอกาสที่ประเทศ
สยามได้มีพระธรรมนุญการ
ปกครองแผ่นดิน หน้า ๒๕๑

กฎกระทรวง

- กฎเสนาบดี กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ออก
ตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราช
บัญญัติภาษีเงินได้เดือน พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๓
- กฎเสนาบดี กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ออก
ตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราช
บัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๖๗

ฎ

- กฎเสนาบดี กระทรวงพระคลังมหาสมบัติออกตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ ซึ่งทำในพระราชอาณาเขตต์ พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๗๖
- กฎเสนาบดี กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ กำหนดและให้อ่อนนุติทำ และเขตต์ศุลกากรเพื่อนำของเข้าและการส่งของออก (ฉบับที่ ๓) หน้า ๘๓
- กฎเสนาบดี กระทรวงเกษตรราธิการออกตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดิบทุกแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๑๕
- กฎเสนาบดี กระทรวงเกษตรราธิการออกตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดิบทุก พ.ศ. ๒๔๗๔ (ฉบับที่ ๓) หน้า ๑๒๑
- กฎเสนาบดี กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ดำเนินการตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีการธนาคาร และการประกันภัย พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๓๕

ฎ

- กฎเสนาบดี กระทรวงมหาดไทย ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติว่าด้วย
สำนักงานจัดหางาน พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๓๗
- กฎเสนาบดี กระทรวงมหาดไทยแก้ไขเพิ่มเติม
ออกตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระ
ราชบัญญัติรายนตร์ พ.ศ. ๒๔๗๓ หน้า ๔๖๔
- กฎเสนาบดี กระทรวงเกษตรพาณิชย์การแก้ไข
เพิ่มเติมออกตามความในมาตรา ๔๒
แห่งพระราชบัญญัติรายนตร์
พ.ศ. ๒๔๗๓ หน้า ๔๖๕
- กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระราช
บัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๗๗
- กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระ
ราชบัญญัติสำนักงานจัดหางาน
ประจำท้องถิ่น พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๘๔
- กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระราช
บัญญัติควบคุมเชื้อโรคและพิษซึ่งมา
จากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๘๗

กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความใน

มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ
คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๔๗๐ และ
พระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไข
เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๔ (ฉบับที่ ๔) หน้า ๖๑๖

กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา

๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้า
เมือง พ.ศ. ๒๔๗๐ และมาตรา ๗
แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๔
(ฉบับที่ ๕) หน้า ๖๑๘

กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา

๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้า
เมือง พ.ศ. ๒๔๗๐ และมาตรา ๗
แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๔๗๔ (ฉบับที่ ๖) หน้า ๖๖๕

กฎมณเฑียรบาล

กฎมณเฑียรบาล ว่าด้วยการสมรสพระราชวงศ์

แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕

หน้า ๒๑๕

ประกาศต่าง ๆ

- ประกาศ เรื่องยุบและรวมงานแผนกกรรมการ
ประจำมณฑลและจังหวัดต่าง ๆ หน้า ๑
- ประกาศ เปลี่ยนนามกรมราชเลขาธิการเป็น
กระทรวงมรธาธร หน้า ๑๑
- ประกาศ เรื่องใช้หนังสือสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน
แก่อาณาเขตต์ที่รานสจอร์ตัน หน้า ๑๘
- ประกาศ เรื่องการยุบรวมเขตต์ท้องที่จังหวัด
มณฑล หน้า ๘๘
- ประกาศ กำหนดเขตต์ท้องที่ใช้พระราชบัญญัติ
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๑๒
- ประกาศ ปลัดเปลี่ยนเสนาบดี ปลัดทูตฉลอง
กระทรวงต่าง ๆ และรวมกระทรวง หน้า ๑๕๓
- ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติการแพทย์ จังหวัด
นครสวรรค์ จังหวัดชัยนาท จังหวัด
อุทัยธานี จังหวัดจันทบุรี จังหวัด
ระยอง และจังหวัดตราข หน้า ๑๕๕
- ประกาศ จัดระเบียบป้องกันอาณาจักร หน้า ๑๖๐

ตม

- ประกาศ วชิราวุธวิทยาลัย เรื่องยุบตำแหน่ง
กรรมการกิตติมศักดิ์ และผลัดเปลี่ยน
ตำแหน่งกรรมการจัดการ หน้า ๑๖๕
- ประกาศ ยกเลิกพระราชบัญญัติองคมนตรี
พ.ศ. ๒๔๗๐ หน้า ๑๖๘
- ประกาศ เลิกอภิรัฐมนตรีสภา หน้า ๑๗๐
- ประกาศ เลิกสภาการคลัง หน้า ๑๗๒
- ประกาศ เลิกสภาการป้องกันพระราชอาณาจักร หน้า ๑๗๔
- ประกาศ กำหนดหน้าที่เสนาบดีและตั้งคณะ
กรรมการกลางกลาโหม หน้า ๒๐๐
- ประกาศ ให้โอนกรมตรวจเงินแผ่นดินใน
กระทรวงพระคลังมหาสมบัติมาขึ้นต่อ
คณะกรรมการราษฎร หน้า ๒๐๓
- ประกาศ ให้สมทบกรมฝิ่นและกรมสรรพ
สามิตต์เข้ากับกรมสรรพากร หน้า ๒๐๔
- ประกาศ ตั้งกรมพัสดุแห่งชาติ หน้า ๒๐๖
- ประกาศ แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมการทำตัวพิมพ์
รูปพรรณสัตว์พาหนะ พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๒๕
- ประกาศ ลดพิกัดอัตราเก็บเงินค่านา หน้า ๒๓๗

- ประกาศ แก้ไขประกาศว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่
ในเรื่องจดทะเบียนบริษัททรัพย์สิน
และนิติกรรมตามประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ หน้า ๒๒๕
- ประกาศ ให้โอนกรมร่างกฎหมายในกระทรวง
ยุติธรรมมาขึ้นต่อคณะกรรมการ
ราษฎร หน้า ๒๓๔
- ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติชั้นสูตรพลิกศพ
พ.ศ. ๒๕๕๗ ในจังหวัดพระนครและ
ธนบุรี ละเพาะอำเภอชั้นนอก หน้า ๒๘๖
- ประกาศ ตั้งสภาศึกษา หน้า ๒๘๘
- ประกาศ ยุบเลิกกรมราชเลขาธิการ หน้า ๓๘๒
- ประกาศ โอนตำบลลาดโตนด อำเภอนนทบุรี
และตำบลทุ่งสองห้อง อำเภอปาก
เกร็ด จังหวัดนนทบุรี มาขึ้นอำเภอ
บางเขน จังหวัดพระนคร หน้า ๔๕๔
- ประกาศ จัดวางโครงการณ์กรมตำรวจ หน้า ๕๐๒
- ประกาศ แก้ไขข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือ
พ.ศ. ๒๕๒๕ หน้า ๕๕๖

บ

ประกาศ เปลี่ยนนามบางหน่วยและบาง
ตำแหน่งในกรมทหารเรือ หน้า ๖๐๕

กฎข้อบังคับ

กฎข้อบังคับ ว่าด้วยอัตราค่าพาหนะ และ
เบี่ยงเสียงเดินทางสำหรับข้าราชการ
ฝ่ายทหารและพลเรือน หน้า ๔๔๒

ข้อบังคับ สภากาชาดสยามแก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ ๕) หน้า ๔๖๖

ข้อบังคับ มรรยาททนายความว่าด้วยเครื่อง
แต่งกายสภาพเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๖๗

ประกาศ ข้อบังคับว่าด้วยการสอบไล่เข้าเป็น
ข้าราชการพลเรือนชั้นราชบุรุษ
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๖๕๒

ทหาร

ประกาศ กำหนดหน้าที่เสนาบดีและตั้ง
คณะกรรมการกลางกลาโหม หน้า ๒๐๐

พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญ
ศาลทหารบก หน้า ๒๐๕

พระราชกำหนด เครื่องแบบทหารบก
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๒๔๔

กระทรวงเกษตรพาณิชย์การ
กฎเสนาบดี ออกตามความในมาตรา ๖ แห่ง
พระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก
แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๑๑๕

กฎเสนาบดี ออกตามความในมาตรา ๓๕ แห่ง
พระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก
พ.ศ. ๒๔๗๔ (ฉบับที่ ๓) หน้า ๑๒๑

ประกาศ เปลี่ยนอัตราไปรษณีย์ภายในพระ
ราชอาณาจักรสยาม หน้า ๑๕๒

ประกาศ เปลี่ยนอัตราค่าคำโทรเลขภายใน
พระราชอาณาจักรสยาม หน้า ๑๕๖

ประกาศ เปลี่ยนแปลงอัตราไปรษณีย์
อากาศไปรษณีย์ หน้า ๑๕๗

ผ

- กฎเสนาบดี แก้ไขเพิ่มเติมออกตามความใน
มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติ
รถยนต์ พ.ศ. ๒๔๗๓ หน้า ๔๖๕
- ประกาศ แผนกไปรษณีย์ หน้า ๕๕๑ - ๖๑๒
- ประกาศ กำหนดการรับจดทะเบียนสหกรณ์ หน้า ๖๒๕
- ประกาศ กำหนดการรับจดทะเบียนสหกรณ์ หน้า ๖๗๔
- ประกาศ แผนกไปรษณีย์ หน้า ๖๕๓

กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
ประกาศ ให้เก็บอากรค่าน้ำ ในท้องที่จังหวัด
กาญจนบุรีนอกจากท้องที่อำเภอ
วังกะกัณฑ์อำเภอศรีสวัสดิ์ หน้า ๑๓

กฎเสนาบดี ออกตามความในมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติภาษีเงินเดือน
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๓

ประกาศ ห้ามมิให้ใช้เครื่องมืออวน มอง
ทำการจับสัตว์น้ำในลำน้ำนครนายก
และลำน้ำอันติดต่อกัน และ บึง
หนอง ในจังหวัดนครนายก หน้า ๔๕

กฎเสนาบดี	ออกตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๖๗
กฎเสนาบดี	ออกตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๗๖
ประกาศ	ยกเลิกเบี้ยกันดาร	หน้า ๗๘
กฎเสนาบดี	กำหนดและให้อุ่นุมัติทำ และเขตต์ศุลกากรเพื่อการนำของเข้า และการส่งของออก (ฉบับที่ ๓)	หน้า ๘๓
ประกาศ	ยกเลิกข้อบังคับว่าด้วยการเพิ่มเงินเดือนเฉพาะตัว พ.ศ. ๒๔๖๒	หน้า ๘๔
ประกาศ	ตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๔๗๑ ที่ได้แก้ไขตามพระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๘๖
ประกาศ	ให้เก็บเงินอากรค่าน้ำในท้องที่อำเภอราชบุรณะ อำเภอลาดกระบัง อำเภอเมืองบุรี	หน้า ๑๐๑

ประกาศ	เรื่องภาษีเงินเดือน	หน้า ๑๐๔
ประกาศ	ห้ามการเก็บหรือทำอันตรายฟองน้ำทะเลทุกชนิดในบริเวณท้องที่ชายทะเลแห่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี มณฑลนครศรีธรรมราช	หน้า ๑๕๔
กฎเสนาบดี	ดำเนิรการตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีการธนาคาร และการประกันภัย พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๒๓๕
ประกาศ	ว่าด้วยทางการผ่อนผันขยายเวลาเก็บเงินรัชชูปการ พ.ศ. ๒๔๗๕ ในอัตรากติ เก็บบุคคลบางจำพวก	หน้า ๔๔๐
กฎข้อบังคับ	ว่าด้วยอัตราค่าพาหนะ และเบี่ยงเสียงเดิรทางสำหรับข้าราชการฝ่ายทหารและพลเรือน	หน้า ๔๔๒
ประกาศ	เรื่องเก็บเงินรัชชูปการจำนวน พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๕๘๕
ประกาศ	ยกเว้นเก็บเงินอากรค่าน้ำ ในท้องที่อำเภอตลาดใหญ่ อำเภอเกาะคอเขา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา มณฑลภูเก็ต	หน้า ๖๒๕

ฟ

กระทรวงธรรมการ

- ประกาศ เรื่องยุบและรวมงานแผนกธรรมการ
ประจำมณฑลและจังหวัดต่าง ๆ หน้า ๑
- ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
พ.ศ. ๒๔๖๔ เพิ่มเติมในท้องที่
กรุงเทพมหานคร หน้า ๑๗๖
- ประกาศ การใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
สำหรับตำบลเตาปูน ซึ่งแยกจาก
ตำบลเขาดิน อำเภอโพธาราม
จังหวัดราชบุรี หน้า ๒๑๔
- ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
พ.ศ. ๒๔๖๔ เพิ่มเติมในท้องที่
กรุงเทพมหานคร หน้า ๕๒๒
- ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า ๕๕๓
- ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า ๕๕๕
- ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า ๖๐๕

ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า ๖๑๐

ประกาศ เรื่องการใช้พระราชบัญญัติประถม
ศึกษาสำหรับตำบลวังหิน ซึ่งยุบไป
รวมกับตำบลย่านยาว อำเภอนางบวช
จังหวัดสุพรรณบุรี หน้า ๖๑๒

ประกาศ เรื่องการใช้พระราชบัญญัติประถม
ศึกษา สำหรับตำบลทับยายเชียง
ซึ่งแยกมาจากตำบลมะต๋องและ
ตำบลลวงฆ้อง อำเภอพรหมพิราม
กับตำบลน้ำคาย ซึ่งแยกมาจากตำบล
แก่งโสภา อำเภอเมืองนครไทย
จังหวัดพิษณุโลก หน้า ๖๑๓

ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า ๖๑๖

ประกาศ เรื่องการใช้พระราชบัญญัติประถม
ศึกษาสำหรับตำบลโคกหม้อซึ่งยุบ
ไปรวมกับตำบลท่าพี่เลี้ยง และตำบล
หัวเวียงซึ่งยุบไปรวมกับตำบลพิหาร
แดง ในท้องที่อำเภอท่าพี่เลี้ยง
จังหวัดสุพรรณบุรี หน้า ๖๑๐

ม

ประกาศ	ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร	หน้า ๖๔๘
ประกาศ	ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา เพิ่มเติมในท้องที่มณฑลปราจีน	หน้า ๖๗๐
ประกาศ	ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพ มหานคร	หน้า ๖๗๕ หน้า ๖๗๕

กระทรวงมหาดไทย

ประกาศ	ขยายเขตต์สุขาภิบาลเมืองสมุทร ปราการ	หน้า ๘๕
ประกาศ	เรื่องยาเสพติดให้โทษ	หน้า ๑๐๒
ประกาศ	ขยายเขตต์สุขาภิบาลเมืองเชียงใหม่	หน้า ๑๓๓
ประกาศ	ยกเว้นยาเสพติดให้โทษ ฯ	หน้า ๑๕๖
ประกาศ	เพิ่มจำนวนยาเสพติดให้โทษซึ่งต้อง ใช้ใน พ.ศ. ๒๔๗๕	หน้า ๑๕๗
ประกาศ	เรื่องเพิ่มจำนวนโควตาสำหรับ ชุดหาเร่	หน้า ๒๓๑
ประกาศ	เรื่องป้องกันโรคภัย	หน้า ๒๓๓

บ

- ประกาศ เพิ่มโควตาให้แก่ผู้ซูดหาแร่ หน้า ๒๓๖
- ประกาศ เรื่องกำหนดระยะเวลาโควตาและ
จำนวนโควตาตามพระราชบัญญัติ
จำกัดแร่ดิบก พ.ศ. ๒๔๗๔ หน้า ๒๓๘
- ประกาศ ถอนขากเว้นจากประเภทจำกัด
ตามความข้อ ๓ (ข) ให้อยู่ใน
ประเภทไม่จำกัดตามความข้อ ๓ (ก)
แห่งกฎเสนาบดียาเสพติดให้โทษ
พ.ศ. ๒๔๖๕ หน้า ๒๖๕
- ประกาศ กำหนดจำนวนยาเสพติดให้โทษ
เพิ่มเติม หน้า ๓๘๓
- ประกาศ ยกเว้นยาเสพติดให้โทษ หน้า ๔๒๗
- กฎเสนาบดี ออกตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วย
สำนักงานจัดหางาน พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๓๗
- กฎเสนาบดี แก้ไขเพิ่มเติม ออกตามความใน
มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติ
รณนตรี พ.ศ. ๒๔๗๓ หน้า ๔๖๔
- ประกาศ เรื่องจัดแบ่งแผนงานรายย่อยใน
กรมตำรวจ หน้า ๕๐๔

- ประกาศ เปลี่ยนการยกเว้นยาเสพติดให้โทษ
จากประเภทจำกัดตามความข้อ ๓ (ข)
เป็นยกเว้นในประเภทไม่จำกัดตาม
ความข้อ ๓ (ก) แห่งกฎเสนาบดี
ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๔๖๕ หน้า ๕๒๕
- กฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติ
การเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๗๗
- กฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติ
สำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๘๔
- กฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ควบคุมเชื้อโรคและพิษซึ่งมาจากสัตว์
ซึ่งเป็นภัย พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๕๘๗
- กฎกระทรวง ออกตามความในมาตรา ๑๘
แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๔๗๐ และมาตรา ๗ แห่ง
พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง แก้ไข
เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๔ (ฉบับที่ ๔) หน้า ๖๑๖

ก

- กฎกระทรวง ออกตามความในมาตรา ๑๘
แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๔๗๐ และมาตรา ๗ แห่ง
พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๔๗๔ (ฉบับที่ ๕) หน้า ๖๑๘
- ประกาศ ยกเว้นยาเสพติดให้โทษ หน้า ๖๓๓
- ประกาศ กำหนดโควตาให้ผู้ขุดหาแร่ หน้า ๖๓๔
- ประกาศ กำหนดจำนวนยาเสพติดให้โทษ
ซึ่งจะต้องใช้ใน พ.ศ. ๒๔๗๖ หน้า ๖๓๗
- กฎกระทรวง ออกตามความในมาตรา ๑๘
แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๔๗๐ และมาตรา ๗ แห่ง
พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๔๗๔ (ฉบับที่ ๖) หน้า ๖๖๕

กระทรวงยุติธรรม

- ข้อบังคับ มรรยาททนายความว่าด้วยเครื่อง
แต่งกายสุภาพเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ หน้า ๔๖๗

กระทรวงการต่างประเทศ

- ประกาศ เรื่องสหรัฐอเมริกาเรปบลิกบราซิล เข้าเป็น
ภาคีแห่งโปรโตคัลระวางประเทศว่า
ด้วยข้อตกลงการมอบให้ออนุญาโต
ตุลาการชี้ขาดร่วมกับกรุงสยาม หน้า ๕๗
- ประกาศ เรื่องเรปบลิกกรีซ และ เมืองซัน
หมู่เกาะลิวาร์ตเข้าเป็นภาคีแห่ง
อนุสัญญาระวางประเทศว่าด้วยการ
ปฏิบัติกรตามคำชี้ขาดของอนุญาโต
ตุลาการต่างประเทศร่วมกับกรุงสยาม หน้า ๕๕
- ประกาศ เรื่องสัญญาสากลไप्रษณีย์ หน้า ๑๒๒

กระทรวงวัง

- ประกาศ พระราชทานนามหอต่างๆ ในพระ
บรมมหาราชวัง หน้า ๑๒๖ หน้า ๖๕๔

ตำรวจ

- ประกาศ จัดวางโครงการณักรมตำรวจ หน้า ๕๐๒
- ประกาศ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย เรื่องจัด
แบ่งแผนงานรายย่อยในกรมตำรวจ หน้า ๕๐๔

ประกาศเรื่องขุบและรวมงานแผนกธรรมการ
ประจำมณฑลและจังหวัดต่าง ๆ

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมสั่งว่า ตามกระแสพระบรมราชโองการให้ขุบรวมท้องที่บางมณฑลและบางจังหวัด ตั้งแจ้งในประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ ตอนที่ ๕๓ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๔ แล้วนั้น บัดนี้ทรงพระราชดำริเห็นว่า เมื่อการปกครองได้ขุบและรวมกันตั้งนั้นแล้ว ทางราชการของกระทรวงธรรมการประจำมณฑลและจังหวัดต่าง ๆ ก็ควรขุบและรวมอนุโลมตาม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรด

กระหม่อม ใ้ห้รวบรวมกองธรรมการมณฑลและกองธรรมการ
จังหวัดในมณฑลและจังหวัดที่ใกล้เคียงนั้นโดยนับเดียวกัน กับ
ใ้ห้ยุบโรงเรียนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

๑. โรงเรียนฝึกหัดครูมูลประจำมณฑลปัตตานี
๒. โรงเรียนฝึกหัดครูประจำมณฑลภูเก็ต
๓. โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรมณฑลนครชัยศรี
๔. โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรมณฑลอยุธยา ยก
ไปรวมกับโรงเรียนฝึกหัดครูมูลประจำมณฑลนครสวรรค์เดิม
ที่ตั้งอยู่ที่จังหวัดนครสวรรค์
๕. โรงเรียนประจำอำเภอเมืองบุรีรัมย์ “ภูมิภาคพิสุทธิ”
จังหวัดเมืองบุรีรัมย์
๖. โรงเรียนประจำอำเภอพระประแดง “วัดไพชยนต์
พลเสพย์” จังหวัดพระประแดง
๗. โรงเรียนวัดบางกอบัว “แจประสาท” จังหวัดพระ
ประแดง

ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๓ เมษายน หน้า ๑)

พระราชกำหนดพระราชอภัยโทษ

พุทธศักราช ๒๔๗๕

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

โดยที่ในต้นเดือนเมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีมหกรรมเป็นงานใหญ่สมโภชพระนครและฉลองปฐมบรมราชานุสรณ์ อันได้สร้างสำเร็จแล้วด้วยอำนาจสามัคคีเกื้อหนุนกตเวทีธรรมแห่งพระบรมวงศานุวงศ์เสนามาตย์ราชบริพารและอาณาประชาราษฎร์ ร่วมใจกันบริจาคเสริมพระราชทรัพย์เพื่อเป็นอนุสราวรีย์ที่ระลึกถึงพระเดชพระคุณแห่งพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ปฐมบรมราชาธิราช ซึ่งได้ทรงประดิษฐานพระราชวงศ์จักรีสถาปนากรุงเทพมหานคร อมรรัตนโกสินทร์ มหินทรายุธยา ดำรงมาโดยสวัสดิถวัณหนึ่งกับกิ่งร้อยปี ในกาลนี้จัดเป็นมหามงคลสมัยพิเศษ เป็นเหตุให้ทรงพระอนุสรณ์คำนึงถึงปวงบุคคลผู้ต้องราชทัณฑ์อยู่ในพันธนาการ ใครจะทรงแผ่พระมหากรุณาด้วยพระราชอภัยทาน ให้ได้รับความช้นบานบันเพิกใจในอภิลักขิตกาลนี้ด้วยนั้ง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เสนาบดีผู้บัญชาการราช
 ทันท์ สืบรวจเอาบัญชีนักโทษที่ต้องรับพระราชอาชญาอยู่
 ณ พิณฑนการทั่วพระราชอาณาจักร และพิจารณาลักษณะแห่ง
 โทษานุโทษว่าการใดควรจะไปโปรดได้และมีได้ โดยกำหนดข้าย
 พระมหากษัตริย์ตราไว้เป็นหลักตั้งต่อไป

จำพวกพระราชทานอภัยโทษ
 ปล่อยออกจากเวรจำ

นักโทษต้องรับพระราชอาชญาตามคำพิพากษา ซึ่งคดีถึง
 ที่สุดเด็ดขาดก่อนวันประกาศนี้ คือ

๑. นักโทษชราและทุพพลภาพมีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป
๒. นักโทษพิการต้องด้วยลักษณะดังนี้
 - ก. จักษุบอดทั้ง ๒ ข้าง
 - ข. มือตัวนทั้ง ๒ ข้างหรือเท้าตัวน
๓. นักโทษทุพพลภาพป่วยเจ็บทรมาณด้วยโรคร้าย ซึ่ง
 แพทย์ของรัฐบาลได้ตรวจลงความเห็นสอดคล้องต้องกันตั้งแต่
 ๒ นายขึ้นไปว่าไม่สามารถจะรักษาให้ทุเลาได้ ในประเภท
 โรคต่อไปนี้

ก. แขนงทั้ง ๒ ข้างหรือขาเป็นอัมพาตหรือถูก
บาดเจ็บจนใช้การไม่ได้

ข. เป็นโรคเรื้อรังนิ้วมือและเท้าทุตหรือหงิกงอ

ค. เป็นวัณโรคปอด ซึ่งต้องแยกพยาบาลมา
ตลอดเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี

ฅ. เป็นโรคภายในเรื้อรังอย่างอื่น ซึ่งต้องแยก
พยาบาลมาตลอดเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี

๔. นักโทษผู้กระทำความผิดพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร
หรือกระทำความผิดฐานหลบหนีราชการทหารหรือตำรวจ ทั้งที่ต้อง
รับพระราชอาชญาอยู่ในเรือนจำและกรมกอง

นักโทษเชื่อว่ามาแล้วนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
พ้นจากเวรจำเริ่มตั้งแต่วันที่ ๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นต้นไป

จำพวกพระราชทานลดโทษ

นักโทษต้องรับพระราชอาชญาตามคำพิพากษาในฐานโทษ
กะทงเดียวซึ่งคดีถึงที่สุดเด็ดขาดก่อนวันประกาศนี้ และคง
รับพระราชอาชญาอยู่ในเรือนจำ ถ้ามิได้อยู่ในข้ายที่จะได้รับ

พระราชทาน อภัยโทษไปรดปล่อยตามทีกล่าวมาข้างต้นแล้ว
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ลดโทษลงดังนี้

๑. โทษประหารชีวิต ให้ลดลงเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต
๒. โทษจำคุกตลอดชีวิต ให้ลดลงเป็นโทษจำคุกกำหนด
๒๐ ปี
๓. บรรดาโทษที่ต้องจำคุกมีกำหนดตั้งแต่ ๒๐ ปีลงมา
ให้ลดลง ๑ ในส่วน ๑๐ ของกำหนดโทษ

นักโทษที่ได้รับพระราชทานลดโทษเช่นว่ามาในข้อ ๒
และ ๓ ข้างบนนี้ ถ้าคนใดได้รับพระราชอาชญาจำคุกมาจน
ถึงวันประกาศน้ครบกำหนดที่ลดลงนั้นแล้ว ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ปล่อยพ้นจากเวรจำเริ่มตั้งแต่วันที่ ๕ เมษายน
พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

นอกจากนักโทษชรา พิการ หรือป่วยเจ็บทุพพลภาพตาม
ความในข้อ ๑-๒-๓ ตอนต้นนั้น ถ้าปรากฏว่า คนใดได้เคย
กระทำความผิดฐานหลบหนีเรือนจำก็ดี ฐานทำร้ายหรือ
พยายามทำร้ายเจ้าพนักงานผู้ควบคุมในระหว่างเวลาที่ต้องรับ
พระราชอาชญาที่ดี ให้ถือว่าเป็นกรณีที่ไม่อยู่ในข่ายพระมหา
กรุณาตามประกาศน้

วิธีปฏิบัติการ

ให้เสนาบดีเจ้ากระทรวงผู้บังคับบัญชาเรือนจำนั้น ๆ สั่งตั้งข้าราชการเป็นกรรมการตรวจสอบทำบัญชีนักโทษอันอยู่ในข่ายพระมหากษัตริย์ เพื่อให้การได้เป็นไปตามหลักพระราชกฤษฎีกานี้ และตามปกติ

ก. ในกรุงเทพ ฯ (สำหรับนักโทษในกองมหันตโทษและลหุโทษ) ให้เป็นหน้าที่สมุหพระนครบาล ๑ อธิบดีกรมอัยการ ๑ ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ๑ เป็นกรรมการ

ข. ในหัวเมืองนอกจากกรุงเทพ ฯ (สำหรับนักโทษในเรือนจำหัวเมือง) ให้เป็นหน้าที่ผู้ว่าราชการจังหวัด ๑ ผู้พิพากษาศาลจังหวัด ๑ อัยการจังหวัด ๑ เป็นกรรมการ

เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาตรวจสอบเห็นสอดคล้องต้องกันว่า นักโทษคนใดอยู่ในข่ายที่จะได้รับพระราชทานอภัยโทษพ้นจากเวรจำหรือเพียงแต่ได้ลดโทษตามประกาศนี้ ก็ให้ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมประจำท้องที่ซึ่งนักโทษต้องจำอยู่นั้น ออกหมายสั่งปล่อยตัวเริ่มตั้งแต่วันที่ ๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป หรือสั่งแก้กำหนดโทษให้เป็นไปตามประกาศนี้ แล้วให้กรรมการทำบัญชีนักโทษที่ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อย และที่ ได้รับพระราชทานลดโทษ

บอกกำหนดวันที่จะหลุดพ้นจากเรือนจำส่งตามลำดับ เพื่อ
นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท

บรรดาผู้ที่ได้รับพระราชทานอภัยโทษครั้งนี้ จงตั้งใจอยู่
ในกตเวทีและสงบเสงี่ยมตนยำเกรงพระราชอาชญา ประพฤติ
ตนให้สมแก่ที่ทรงพระกรุณาโปรดปรานี้ จงละความประพฤติก
ชั่ว ตั้งหน้าหาทางชอบประกอบกรเลียงชีพโดยธรรมสุจริต
อย่าได้ข้องคิดจองเวรอาฆาตพยาบาทเบียดเบียนกันต่อไป

ประกาศมาณวันที่ ๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๖ เมษายน หน้า ๓)

ประกาศพระราชกฤษฎีกา
ขยายเวลากำหนดเขตที่ดินหวงห้ามเพื่อสร้างทาง
รถไฟหลวงต่อจากขอนแก่นไปยังจังหวัดหนองคาย
และนครพนม

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

ตามที่ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกา ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๒ ห้ามการจับจองที่รกร้างว่างเปล่าไม่มีเจ้าของ และส่วนที่ ๆ มีเจ้าของอยู่แล้วก็ห้ามมิให้ซื้อขาย ให้เช่า แลก เปลี่ยน จำนอง ขายฝาก ให้เช่า กับห้ามมิให้ทำการปลูกสร้างเพิ่มเติมสิ่งใดลงภายในแนวเขตต์แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกามีกำหนด ๒ ปี ตั้งมีความแจ้งอยู่แล้วนั้น

บัดนี้ มีเหตุทำให้การสำรวจวางแผนทางที่แน่นอน และการจัดซื้อที่ดินจำต้องระงับลงชั่วคราว กรมรถไฟหลวงจะได้ดำเนินการไปแล้วเสร็จไปภายในกำหนด ๒ ปี ตามที่ประกาศไว้ครั้งก่อนนั้นไม่ได้ ทรงพระราชดำริเห็นว่า สมควรที่จะ

ยืดเวลาออกไปอีก เพื่อให้โอกาสกรมรถไฟหลวงได้จัดวาง
รูปการให้เป็นที่เรียบร้อย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ขยายกำหนดเวลาหวงห้ามออกไปอีก ๒ ปี นับแต่วันที่ ๒๑
มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๐ เมษายน หน้า ๕)

ประกาศ

เปลี่ยนนามกรมราชเลขาธิการเป็นกระทรวงมูรธาธร

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

กรมราชเลขาธิการ และตำแหน่งราชเลขาธิการ เป็นทบวงการและตำแหน่งที่สำคัญอันหนึ่งในราชการ ซึ่งเคยนิยมเทียบชั้นเสมอด้วยกระทรวงเสนาบดีมาแต่ก่อน เมื่อครั้งประกาศรวมกระทรวงมูรธาธรเข้ากับกรมราชเลขาธิการก็ได้บรรยายไว้ว่า กรมราชเลขาธิการคงมีฐานะเสมอด้วยกระทรวงอยู่ตามเดิม และราชเลขาธิการมีเกียรติ ฐานะและอาวุโสอย่างเดียวกับเสนาบดีทุกอย่าง หากแต่ไม่ได้เรียกว่าเสนาบดีเท่านั้น ส่วนผู้ช่วยราชเลขาธิการก็ลำดับเสมอด้วยปลัดทูลฉลองโดยนัยเดียวกัน แต่ได้ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า ยังเป็นที่ทำให้งงในในฐานะหรือลำดับศักดิ์ของทบวงการและตำแหน่งน้อย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนนามกรมราชเลขา
ธิการ เป็นกระทรวงมรุชาทร เรียกนามตำแหน่งราชเลขาธิการ
ว่าเสนาบดีกระทรวงมรุชาทร เรียกนามตำแหน่งผู้ช่วยราช
เลขาธิการว่า ปลัดพระมรุชาทร ตั้งแต่นั้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓๐ เมษายน หน้า ๓๓)

ประกาศ

ให้เก็บอากรค่าน้ำ ในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี
นอกจากท้องที่อำเภอวังกะกัณฑ์อำเภอศรีสวัสดิ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ รับพระบรมราช
โองการเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า ตาม
ประกาศลงวันที่ ๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๖๐ ให้ยกเว้น
การเก็บเงินอากรค่าน้ำในเขตท้องที่จังหวัดกาญจนบุรีไว้ชั่ว
คราวนั้น

บัดนี้ ความทราบได้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ว่ามีราษฎร
ทำการจับสัตว์น้ำเป็นอาชีพในจังหวัดกาญจนบุรี นอกจาก
ท้องที่อำเภอวังกะกัณฑ์อำเภอศรีสวัสดิ์มากขึ้น และการ
คมนาคมระหว่างจังหวัดนี้กับจังหวัดอื่น ๆ สะดวกดีกว่าเดิม
สมควรจะจัดเก็บเงินอากรค่าน้ำแก่ผู้กระทำการจับสัตว์น้ำได้
แล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ใช้กฎเสนาบดีว่าด้วย
วิธีการและตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ ตามความในพระราช
บัญญัติอากรค่าน้ำ สก ๑๒๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธ
ศักราช ๒๔๕๖^{11/10/2566} และให้จัดเก็บเงินอากรค่าน้ำตามพิกัตขัง

กำหนดให้เก็บในท้องที่จังหวัดราชบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป ส่วนท้องที่อำเภอวังกะกัปกิ่งอำเภอศรีสวัสดิ์ ให้งดเว้นการเก็บเงินอากรค่าน้ำไว้ตามเดิม

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมา ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔

พระยาโกมารกุลมนตรี

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๐ เมษายน หน้า ๑๔)

พระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุกแก่ ไซเพิ่มเติม

พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ สั่งว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรจะออกบทบัญญัติควบคุมการร่อนหาแร่ และแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๔ บางบท

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุกแก่ ไซเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ระยะเวลาที่ใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ตั้งใช้ยกเว้นก่อนที่ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พุทธศักราช ๒๔๖๑ ซึ่งว่า “ตลอดปีหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ได้ออกใบอนุญาตไป” และใบอนุญาตร่อนหาแร่ซึ่งได้ออกไปแล้วก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอันหมดสิ้นอายุในวันที่ ๓๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ผู้ใดประสงค์จะทำกรร่อนหา

แร่ต่อไป ให้ทำเรื่องราชขอรับใบอนุญาตร่อนหาแร่ตามแบบ
พิมพ์ต่อท้ายพระราชบัญญัติ^{นี้}ยื่นต่อกองราชโลหกิจประจำห้องที่
ใบอนุญาตร่อนหาแร่^{นี้} ให้มีอายุใช้ร่อนหาแร่และจำหน่ายแร่
ร่อนได้ตามเวลาและตามจำนวนแร่ซึ่งกำหนดไว้ในใบอนุญาต
นั้น

มาตรา ๔ การ^ขซื้อขายแร่ร่อน นอกจาก^ขผู้ซื้อขายจะต้อง
ปฏิบัติตาม ความใน พระราชบัญญัติ การ ทำ เหมือง แร่ แก้วไข
เพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔ กับพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก
พุทธศักราช ๒๔๗๔ แล้ว การ^ขซื้อขายแร่ร่อนจะต้องอยู่ภายใน
บังคับ ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(ก) เว้นไว้แต่จะได้รับอนุญาตจากสมุหเทศาภิบาล
เป็นลายลักษณ์อักษร ^ขผู้ซื้อจะต้อง^ขซื้อแร่ร่อนได้เฉพาะ
เมื่อผู้ถือใบอนุญาตร่อนหาแร่^{นี้}นำแร่มาจำหน่ายด้วยตนเอง
พร้อมด้วยใบอนุญาตร่อนหาแร่

(ข) ^ขผู้ซื้อจะต้องบันทึกการขายการ และจำนวนแร่ที่
^ขซื้อขายลงไว้ในบัญชีต่อท้ายใบ อนุญาตร่อนหาแร่ให้ชัดเจน

(ค) ^ขผู้ซื้อจะซื้อแร่ร่อนจากผู้ถือใบอนุญาตร่อนหา
แร่ได้ไม่เกินจำนวนที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตร่อนหาแร่
นั้น

ถ้าผู้ขอหรือผู้ขายแร่ร้อนผ้าฝนนบัตย์ญัตติในมาตรานี้ ให้มีความผิดปรับเป็นพินัยครั้งหนึ่งอย่างสูงไม่เกิน ๑๐๐ บาท

มาตรา ๕ ผู้ถือใบอนุญาตร่อนหาแร่ผู้ใด เมื่อได้เข้าเป็นกรรมกรเหมืองแร่ หรือเกี่ยวข้องกับเหมืองแร่โดยได้รับสินจ้างหรือมีอาชีพอย่างอื่นเป็นส่วนใหญ่ ภายในเวลาที่ใบอนุญาตร่อนหาแร่ที่ตนได้รับอนุญาตไปนั้นยังมีอายุอยู่ ให้ผู้ถือใบอนุญาตร่อนหาแร่รับนำใบอนุญาตร่อนหาแร่ของตนคืนต่อเจ้าพนักงานราชโลหกิจประจำท้องที่ ภายในเวลา ๑๐ วัน นับแต่วันเข้าเป็นกรรมกรหรือเกี่ยวข้องกับเหมืองแร่ หรือเริ่มมีอาชีพอย่างอื่นเป็นต้นไป กับให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเพิกถอนหรือเรียกคืนใบอนุญาตร่อนหาแร่ของผู้นั้น ๆ ได้ และเมื่อได้ประกาศให้ผู้ขอผู้ใดทราบถึงการเพิกถอนใบอนุญาตร่อนหาแร่จะบับใดแล้ว ห้ามไม่ให้ผู้ขอหรือผู้ขอช่วงทำการซื้อแร่ตามใบอนุญาตร่อนหาแร่ฉบับนั้น ๆ ต่อไป

ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติในมาตรานี้ ให้มีความผิดปรับเป็นพินัยครั้งหนึ่งอย่างสูงไม่เกิน ๑๐๐ บาท

มาตรา ๖ เพื่อดำเนินการให้ได้ผลตามความมุ่งหมายแห่งมาตรา ๕ ให้เสนาบดีมีอำนาจออกกฎเสนาบดีวางระเบียบให้

ผู้จัดหาแร่ตามเหมืองต่าง ๆ หรือผู้ขอรแร่ หรือผู้ขอรแร่ช่วง
ยื่นรายงานเกี่ยวกับกรรมกรหรือลูกจ้าง หรือเกี่ยวกับการขอ
ขายแร่ร้อนได้

ถ้าผู้จัดหาแร่หรือผู้ขอรแร่หรือผู้ขอรแร่ช่วงผู้ใดฝ่าฝืนไม่
ปฏิบัติตาม ให้มีความผิดปรับเป็นพินัยครั้งหนึ่งอย่างสูงไม่
เกิน ๑๐๐ บาท

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราช
บัญญัติจำกัดแร่ดิบฤ พุทธศักราช ๒๔๗๔ เสียหิงมาตรา และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน คือ “ผู้จัดหาแร่ผู้ใดมีความประสงค์
จะทำการจัดหาแร่ในเขตค้ประทานบัตรหรือใบอนุญาตพิเศษ
ของตนในระยะเวลาโควตาแรก หรือเริ่มลงมือทำการจัดหา
แร่เป็นครั้งแรกนับแต่การจำกัดแร่ดิบฤในระยะเวลาโควตา
อื่น ๆ ภายหลัง ให้ทำเรื่องราวตามแบบพิมพ์ที่กำหนดให้ขอ
รับใบสุทธิแร่ต่อเจ้าพนักงานราชโลหกิจประจำห้องที่ไม่น้อย
กว่า ๔๐ วันก่อนวันต้นของระยะเวลาโควตาที่มีความประสงค์
จะทำการจัดหาแร่ และจะต้องแจ้งให้ทราบด้วยว่า จะทำการ
จัดหาแร่ตั้งแต่วันเดือนใด เมื่อเจ้าพนักงานราชโลหกิจ
ประจำห้องที่ได้รับเรื่องราวแล้ว ให้รายงานมายังกรมราช
โลหกิจ เพื่อกกรรมกรประเมินประเมิน จำนวนแร่ชุดได้ ให้
การประเมินจำนวนแร่ชุดได้นั้นจะได้ส่งไปยังเจ้าพนักงานราช

โลหกิจประจำห้องที่ เพื่อแจ้งให้ผู้ขอทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้าผู้ขอไม่คัดค้านการประเมินของกรมการประเมิน ก็ให้เจ้าพนักงานราชโลหกิจประจำห้องที่กรอกข้อความคำนวณระบุดอกตาและระยะเวลาโควดตาในแบบพิมพ์ใบสุทธิแร่ที่กำหนดให้ และลงลายมือชื่อออกใบสุทธิแร่ให้รับไปได้

ผู้ขุดหาแร่ซึ่งได้ทำการขุดหาแร่มาแล้วในระยะเวลาโควดตาใด ถ้ายังมีความประสงค์จะทำการขุดหาแร่ในระยะเวลาโควดตาต่อ ๆ ไป จะต้องยื่นเรื่องราวขอรับใบสุทธิแร่ดังกล่าวแล้วต่อเจ้าพนักงานราชโลหกิจประจำห้องที่ไม่น้อยกว่า ๔๐ วันก่อนวันต้นของระยะเวลาโควดตาต่อ ๆ มาทุกครั้ง เรื่องราวขอรับใบสุทธิแร่เช่นนี้จะต้องส่งเข้ามายังกรมราชโลหกิจ ถ้าจะมีการประเมินจำนวนแร่ขุดได้ใหม่ ก็ให้จัดต่อไปเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในวรรคต้น ถ้าไม่มีการประเมินก็ให้ดำเนินการออกใบสุทธิแร่ให้รับไปได้

มาตรา ๘ ถ้าผู้ถือใบสุทธิแร่หรือใบสุทธิแร่ชั่วคราวหรือผู้ถือใบอนุญาตร่อนหาแร่ผู้ใดกระทำความผิดตามความในพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดิบก พุทธศักราช ๒๔๗๔ กิติ หรือตามความในพระราชบัญญัติดินกิติ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะเพิกถอนและเรียกคืนใบสุทธิแร่ ใบสุทธิแร่ชั่วคราวหรือใบอนุญาตร่อนหาแร่เสียได้

ถ้าผู้ใดขัดขืนไม่ส่งคืนใบสุทธิแร้ ใบสุทธิแร้ชั่วคราว หรือใบอนุญาตร่อนหาแร้ ในเมื่อเจ้าพนักงานได้เรียกร้องให้ส่งคืนแล้ว ให้มีความผิดปรับเป็นพินัยครั้งหนึ่งอย่างสูงไม่เกิน ๑๐๐ บาท

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกถ้อยคำตอนท้ายมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดิบบุกพุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งว่า "แต่โควตานั้นให้ถือตามเกณฑ์เดิม" และให้ใช้ถ้อยคำต่อไปนี้แทน "แต่จำนวนแร่ชุดได้ซึ่งกรรมการจะพึงประเมินให้นั้นห้ามมิให้ประเมินเกินกว่าจำนวนแร่ชุดได้ที่ประเมินไว้ให้ชั้นเดิม"

มาตรา ๑๐ ผู้ขุดหาแร่ผู้ใดไม่ทำการขุดหาแร้ หรือทำการขุดหาแร้ไม่ได้เต็มตามจำนวนโควตาที่ได้รับอนุญาตในระยะเวลาโควตาใด โควตาหรือส่วนโควตาซึ่งมิได้ใช้ประโยชน์นั้น ให้เป็นอันริบเสียจะเอาไปบวกเข้ากับโควตาซึ่งจะได้รับใหม่ในระยะเวลาโควตาต่อไปไม่ได้ กับให้เสนาบดีมีอำนาจที่จะลดหรือไม่อนุญาตโควตาในระยะเวลาโควตาต่อๆ ไปอีกก็ได้ ในเมื่อปรากฏว่า ผู้ขุดหาแร่ผู้นั้นไม่สามารถที่จะทำการขุดหาแร้ได้เต็มตามจำนวนโควตาที่ได้รับไป หรือไม่สามารถที่จะทำการขุดหาแร้ได้เลย แล้วแต่กรณี

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
 เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๖ เมษายน หน้า ๑๖)

เรื่องราชขใบบอนุญาตร่อนหาแร่
ตามความในพระราชบัญญัติจำกัดแร่ที่บุกแก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พุทธศักราช๒๔.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี ชาติ.....

บังคับ.....ตำหนัก..... $\frac{\text{ภริยา } \text{๕}}{\text{สามี}}$ ขอ.....

ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....ขอทำเรื่องราว

ยื่นต่อเจ้าพนักงานราชโลหกิจจังหวัด.....

๑) ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอรับใบอนุญาตร่อนหาแร่ที่บุกในที่ว่างท้องที่ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

๒) ข้าพเจ้ายอมปฏิบัติตามพระราชกำหนดกฎหมาย ข้อบังคับและระเบียบการเกี่ยวกับการร่อนหาแร่ที่ใช้อยู่ในเวลา
นี้ และที่จะใช้ต่อไปในกาลภายหน้าทุกประการ

๓) ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำว่า ข้าพเจ้ามีอาชีพในทาง.....

.....
(เวลานี้ยังทำอยู่หรือเลิกแล้ว ถ้าเลิกแล้ว เลิกเมื่อใด เพราะเหตุใด).....

บ้านที่ข้าพเจ้าอยู่ในเวลานี้ เป็นบ้านของ.....

ข้าพเจ้าเป็น $\frac{\text{เจ้าของ}}{\text{ผู้อาศัย}}$ ข้าพเจ้าได้อยู่ในบ้านนั้นมาเป็นเวลา....

แล้ว

ลงลายมือชื่อ..... ผู้ยื่นเรื่องราว

จ่านักหอสมุด

พระราชบัญญัติภาษีเงินเดือน

พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรจะมีภาษีเงินเดือน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีเงินเดือน พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“เงินเดือน” นั้นหมายความว่าไม่เฉพาะแต่เงินเดือนหรือเงินค่าจ้างแรงงาน ให้รวมทั้งเบี้ยบำนาญ เบี้ยหวัดเงินปี หรือเงินบำเหน็จ อีกทั้งเงินค่าธรรมเนียม เงินค่านายหน้า หรือเงินโบนัส ซึ่งนายจ้างจ่ายเป็นค่าจ้างแรงงานให้แก่ลูกจ้างของตน

“ผู้รับประเมิน” หมายความว่า บุคคลผู้ฟังชำระค่าภาษี
 “นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามความหมาย
 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ลักษณะจ้างแรงงาน)
 ถ้าเป็นนิติบุคคล “นายจ้าง” หมายความว่า หัวหน้า ผู้
 จัดการ ตัวแทน เภรัญญิก หรือ ผู้แทนอื่น ๆ ของนิติบุคคล
 หรือของสาขาระเพาะท้องที่แห่งนิติบุคคลนั้น แต่ว่าถ้า
 บุคคลเช่นนี้ไม่มีตัวไซร์ ท่านว่าบุคคลอื่นซึ่งมีอำนาจในการ
 บังคับบัญชา ในการจัดการ หรือในการเงินของนิติบุคคลที่
 กล่าวแล้ว หรือของสาขาระเพาะท้องที่แห่งนิติบุคคลนั้น
 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งความให้ทราบแล้วให้ถือว่าเป็น
 “นายจ้าง” เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้
 ไซร์เดียวกันนี้บังคับถึงห้างหุ้นส่วน ห้างที่มีจัดทะเบียน
 หรือประชุมบุคคลอื่น ๆ ซึ่งมีได้เป็นนิติบุคคลนั้นด้วย

“ปี” หมายความว่า ปีตามปฏิทินหลวง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานซึ่ง
 เสนาบดีได้ตั้งขึ้นเพื่อจัดการประเมินภาษี

“พนักงานเก็บภาษี” หมายความว่า พนักงานฝ่าย
 ปกครอง ผู้ซึ่งต้องจัดเก็บและเร่งรัดให้ชำระค่าภาษี กล่าวคือ
 สมุหเทศาภิบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอ อัน

กระทำการนั้น ๆ ในความควบคุมของเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

“เสนาบดี” หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

“กำหนด” หมายความว่า กำหนดโดยกฎเสนาบดีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดีแต่งตั้งเจ้าพนักงาน กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม และกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ภาค ๑

การประเมิน

มาตรา ๕ ท่านว่าบุคคลดังต่อไปนี้ต้องเสียภาษีเงินเดือน

(ก) ผู้ที่ได้รับเงินเดือนจากนายจ้างในประเทศสยาม

(๖) ผู้ที่อยู่ในประเทศสยามเกินกว่าสี่เดือนในระหว่างปีหนึ่ง

แต่เงินจำนวนใดซึ่งหักจากเงินเดือนโดยอำนาจรัฐบาล เป็นการหักชั่วคราว หรือหักไว้เป็นทุนโปรวิเดนที เงินสงวนไว้เป็นเบี้ยบำนาญ หรือลักษณะการเช่นกัน หรือเงินที่ให้เป็นการเป็นครั้งคราวแก่คนใช้ในบ้าน เหล่านี้ท่านว่าไม่ต้องเสียภาษี

มาตรา ๖ คำภาษีนั้นท่านให้เสียตามอัตราซึ่งกำหนดไว้ในบัญญัติต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเงินเดือนนั้นจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศ ท่านให้คิดเป็นเงินตราสยาม โดยอัตราแลกเปลี่ยนซึ่งเสนาบดีกำหนดเป็นคราว ๆ

มาตรา ๗ รายจ่ายดังต่อไปนี้ ถ้าจ่ายโดยสุจริต ท่านว่าไม่ต้องเสียภาษี

(๑) จ่ายเป็นเงินเพื่อสอยหุยอันระบุเฉพาะ ซึ่งลูกจ้างต้องจ่ายเนื่องในการรับจ้างตามปกติ หรือรับจ้างพิเศษ และจ่ายทั้งหมดในการนั้นและโดยจำเป็นแก่การนั้น

(๒) จ่ายเป็นสิ่งของแทนเงิน เพื่อประโยชน์ดังกล่าวข้างบน

มาตรา ๘ เงินเดือนรายเดือนน้อยกว่าปี ละ หกร้อยบาท
ท่านว่าไม่ต้องเสียภาษี

มาตรา ๘ ถ้านายจ้างและลูกจ้างได้ทำสัญญากันโดยสุจริต
ก่อนใช้พระราชบัญญัตินี้ มีข้อกำหนดว่านายจ้างจะชำระเงิน
บำเหน็จ เงินค่าธรรมเนียมนิยม เงินค่านายหน้า หรือเงินโบนัส
ให้แก่ลูกจ้าง เป็นจำนวนเดียว เมื่อการงานที่จ้างได้ สิ้นสุดลง
แล้วละนี้ แม้เงินเต็มจำนวนนั้นได้ชำระภายหลังที่ใช้พระ
ราชบัญญัตินี้ก็ดี ท่านว่ามีให้ต้องเสียภาษี เงินบำเหน็จ เงิน
ค่าธรรมเนียมนิยม เงินค่านายหน้า หรือเงินโบนัสส่วนที่เป็นค่า
จ้างแรงงานอันได้ทำในเวลาก่อนใช้พระราชบัญญัตินี้

ภาค ๒

การเก็บเงินค่าภาษีจากนายจ้าง

มาตรา ๑๐ ท่านให้นายจ้างคำนวณทุกคราวที่จ่ายเงินเดือน
ให้แก่ลูกจ้างว่าเงินเดือนลูกจ้างนั้นถ้าคิดตลอดปีจะเป็นเงินเท่าใด
แล้วตรวจในบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ว่าเงินเดือนทั้งปีที่
คำนวณได้นั้นตกในชั้นไหน เมื่อตรวจทราบดังนั้นแล้ว เงินที่
จ่ายนั้นให้หักค่าภาษีจะเพาะคราวที่จ่ายตามอัตราที่วางไว้สำหรับ
เงินเดือนปีหนึ่ง⁵⁶⁶

เมื่อถึงคราวจะจ่ายเงินเดือนครั้งที่สุดในปีหนึ่ง ๆ ท่านให้
นายจ้างเพิ่มหรือลดเงินที่หักครั้งสุดท้ายตามที่จำเป็นเพื่อให้
ยอดเงินที่หักในปีนั้นพอดีกับค่าภาษีเงินเดือนทั้งปีที่ลูกจ้างจะ
ต้องเสียตามบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑ ภายในเวลา ๑ เดือนนับแต่วันใช้พระราช
บัญญัตินี้ และต่อไปในระหว่างเดือนเมษายนทุก ๆ ปี

(ก) ให้หัวหน้ากรมทุกกรมในราชการและสาขาตามท้องที่
ส่งบัญชีไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงรายการจ่ายเงินเดือน
ตามซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรต้องการให้แสดง

(ข) ให้นายจ้างอื่น ๆ กรอกรายการลงในแบบพิมพ์ซึ่ง
กรมการอำเภอจะได้จ่ายให้โดยมีคิดราคาแล้วส่งไปยังที่ว่าการ
อำเภอซึ่งได้ระบุไว้ ในแบบพิมพ์นั้นให้แสดง

(๑) นามและสำนักที่อยู่ของบุคคลทุกคนบรรดาซึ่งได้
รับเงินเดือนไปจากนายจ้างในระหว่างปีที่ล่วงมาแล้ว หรือใน
เดือนสุดท้ายแห่งปีที่ล่วงมาแล้ว

(๒) จำนวนเงินเดือนซึ่งบุคคลดังกล่าวแล้วได้รับและ
เวลาซึ่งได้จ่ายเงินเดือนนั้น

(๓) จำนวนเงินซึ่งนายจ้างได้หักออกจากเงินเดือนเพื่อ
ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ข้อความอื่น ๆ ซึ่งต้องการให้แสดงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

บทบัญญัติที่กล่าวข้างบนนี้ ท่านให้ใช้บังคับตลอดถึงเงินเดือนอันมีจำนวนที่ไม่ต้องเสียภาษีนั้นด้วย ตามซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรจะสั่ง

มาตรา ๑๒ ในกรณีซึ่งหักค่าภาษีจากเงินเดือนของรัฐบาล ท่านให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ผู้จ่ายเงินเดือนนั้น ตรวจสอบให้แน่ว่าจำนวนค่าภาษีที่จะต้องเสียนั้น ได้คิดแล้วและจดมาในฎีกาเบิก และให้เป็นหน้าที่ที่จะหักเงินจำนวนนั้นก่อนจ่ายเงินเดือน

ในกรณีซึ่งนายจ้างอื่น ๆ ต้องหักค่าภาษี จำนวนซึ่งได้หักแล้วนั้น ท่านให้นำส่งณที่ว่าการอำเภอตามที่ได้ระบุไว้พร้อมกับข้อความเขียนลงในแบบพิมพ์แสดงนามและสำนักที่อยู่ของนายจ้างและลูกจ้าง จำนวนเงินเดือนซึ่งจ่ายแก่ลูกจ้างเป็นรายตัว วันเดือนปีซึ่งได้จ่ายเงินเดือน และรายการอื่น ๆ ซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรต้องการ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ แบบพิมพ์นั้นกรมการอำเภอจ่ายให้โดยมีคิตราคา

การเสียดังกล่าวนี้ ท่านให้ถือว่าผู้รับประกันได้เสีย
 ภายเเอง

มาตรา ๑๓ ถ้าภานันต้องเสียทว่ากรอำเกอ ท่าน
 ให้นำไปเสียภายในหนึ่งสัปดาห์นับแต่วันที่ยจ่ายเงินเดือน

มาตรา ๑๔ ในการหักค่าภานัน ท่านว่านายจ้างต้อง
 รับผิดชอบพระคลังมหาสมบัติในจำนวนซึ่งคลาดเคลื่อน ไม่ถูก
 หรือคำนวณผิด รวมทั้งน้อยไป และทั้งที่ขาดไม่ได้หัก
 หรือหักเข้าไป

ถ้าบุคคลอื่นซึ่งมิใช่เป็นนายจ้าง เป็นผู้จ่ายเงินเดือนแก่
 ลูกจ้าง บุคคลผู้นั้นต้องปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้างในการ
 หักค่าภานัน ถ้ามิได้ปฏิบัติดังนี้ไซร์ ท่านว่าบุคคลนั้นและ
 นายจ้างต้องเป็นลูกหนี้ร่วมกันในจำนวนเงินที่น้อยไป หรือ
 ที่ขาดโดยมิได้หัก หรือหักเข้าไปในการจัดเก็บค่าภานัน

มาตรา ๑๕ ถ้านายจ้างมิได้หักและเสียดังกล่าวตามจำนวน
 ที่ถูกต้องตามความในมาตราก่อน ท่านว่านายจ้างกับผู้
 ประเมินคงเป็นลูกหนี้ร่วมกันในเงินค่าภานันทั้งหมด หรือใน
 เงินค่าภานันที่น้อยไป

มาตรา ๑๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจส่งหนังสือ
 แจ้งความแก่นายจ้างให้ยื่นบัญชีจ่ายเงินเดือน หรือพะยาน

หลักฐานและรายการอื่นอันควรแก่เรื่อง ท่านให้ยื่นแจ้งทำ
ตามคำในหนังสือแจ้งความภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได
รับแจ้งความ ถ้ามิได้ปฏิบัติดังนี้ไซ้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีสิทธิ
จะยื่นคำร้องต่อศาลให้ออกคำสั่งบังคับให้นายจ้างปฏิบัติตาม
หนังสือแจ้งความนั้น

ภาค ๓

การเก็บค่าภาษีจากผู้รับประเมิน

มาตรา ๑๗ เมื่อไม่มีตัวนายจ้างที่จะเป็นผู้นำภาษีส่งได้
ให้คำนวณค่าภาษีตามจำนวนที่ได้รับในปีที่แล้วแล้วมา และ
ค่าภาษีนี้นำมาให้ผู้รับประเมินเสียโดยตรงในปีต่อไป

มาตรา ๑๘ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุควรสงสัยว่าบุคคล
ใดเป็นผู้ต้องเสียค่าภาษีตามมาตรา ก่อน ท่านให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่แจ้งความโดยลายลักษณ์อักษรไปยังบุคคลนั้น ให้
ยื่นข้อความแสดงรายการแห่งเงินเดือนของตนภายในเวลา
ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ตามแต่จะได้ระบุไว้ในหนังสือแจ้ง
ความนั้น

บุคคลนั้นต้องแจ้งข้อความทั้งนี้โดยเขียนลงในแบบพิมพ์
ซึ่งแนบอยู่กับหนังสือแจ้งความนั้น แสดงรายการและข้อ

ความประสงค์พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องการ แล้วส่งคืนไปยัง
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๘ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นจำเป็น ก็มีอำนาจ
ที่จะเรียกให้บุคคลนั้นเสนอใบแจ้งรายการเพิ่มเติมให้ละเอียด
ยิ่งขึ้น และยังมีอำนาจเรียกให้แสดงหลักฐานรวมทั้งสมุด
บัญชีหรือเอกสารอื่น ๆ เพื่อจะสนับสนุนข้อความซึ่งแสดง
มาในใบแจ้งรายการนั้น

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มิได้รับตอบภายในเวลาซึ่งระบุไว้
หรือมิได้รับตอบเป็นที่พอเพียง ท่านให้มีอำนาจออกหมาย
เรียกบุคคลนั้น มา ณ สถานที่ซึ่งเห็นสมควร และให้นำพยาน
หลักฐานในเรื่องเงินเดือนของตนมาแสดงตามซึ่งเห็นจำเป็น
และให้มีอำนาจซักถามข้อความในเรื่องใบแจ้งรายการนั้นด้วย

มาตรา ๒๐ เมื่อได้ไต่สวนแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
กำหนดค่าภาษีเงินเดือนนั้น ถ้าหากมี แล้วส่งหนังสือแจ้ง
ความไปยังผู้รับประเมิน ในหนังสือแจ้งความนั้นให้แสดง
รายการประเมิน กับเรียกให้เสียค่าภาษีภายในสิบห้าวันนับ
แต่วันที่ได้รับแจ้งความ หรือถ้าค่าภาษียาปีเกินกว่าสี่สิบ
บาทให้เสียเป็นงวดเท่า ๆ กันสามเดือนต่อครั้ง แต่การ
ผ่อนส่งเป็นงวดสามเดือนนี้ งวดที่ถึงกำหนดเสียในเวลา

ที่ส่งแจ้งความนั้น ท่านให้เสียภายในสิบห้าวันนับแต่วัน
รับแจ้งความ

ถ้าผู้รับประเมินไม่ปฏิบัติเป็นที่เพียงพอตามประสงค์ของ
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๐ ท่านว่าพนักงานเจ้า
หน้าที่มีอำนาจประเมินค่าภาษีเองตามที่รู้เห็นว่าถูกต้อง

มาตรา ๒๑ ผู้รับประเมินผู้ใดไม่พอใจในการประเมิน
ไซ้ ท่านว่าอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีกรมสรรพากร หรือ
สมุหเทศาภิบาลตามแต่จะได้อำนาจไว้ เพื่อขอให้พิจารณา
การประเมินนั้นใหม่โดยวิธีการตั้งจะได้กล่าวต่อไป

มาตรา ๒๒ คำร้องทุก ๆ ฉบับ ให้เขียนในแบบ
พิมพ์ซึ่งกรมการอำเภอจ่าย เมื่อผู้รับประเมินลงนามแล้ว
ให้ส่งต่อกรมการอำเภอภายในเวลาสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่
รับแจ้งความตามมาตรา ๒๐ นั้น เพื่อให้ส่งต่อไปยังอธิบดี
กรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลแล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๓ ถ้าคำร้องยื่นภายหลังเวลาซึ่งกำหนดไว้ใน
มาตรา ๒๒ ท่านให้อธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศา
ภิบาลมีหนังสือแจ้งความให้ผู้รับประเมินทราบว่ามีเหตุ
จะให้พิจารณาการประเมินใหม่ และจำนวนเงินซึ่งประเมิน

วันนั้นเป็นจำนวนเด็ดขาด^๖ เมื่อเป็นดังนี้ ห้ามไม่ให้นำคดีขึ้นสู่ศาล เว้นแต่ในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งอ้างว่าเป็นเหตุหมดสิทธินั้น^๗ หรือในปัญหาข้อกฎหมาย :

มาตรา ๒๔ เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุหเทศาภิบาลแล้วแต่กรณี ได้รับคำร้องแล้ว มีอำนาจออกหมายเรียกผู้ร้องมาซักถาม แต่ต้องให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบวัน

มาตรา ๒๕ ผู้ร้องผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุหเทศาภิบาล หรือไม่ยอมให้ซักถาม หรือไม่ตอบคำถาม หรือไม่นำพยานหลักฐานมาสนับสนุนคำร้องของตนเมื่อเรียกให้นำมา ท่านว่าผู้นั้นหมดสิทธิที่จะขอให้พิจารณาการประเมินใหม่^๘ และจำนวนเงินซึ่งประเมินไว้นั้นเป็นจำนวนเด็ดขาด^๙ แต่ทั้งนี้ไม่ให้เป็นการปลดปล่อยผู้ร้องให้พ้นจากความรับผิดชอบในการแจ้งความเท็จโดยเจตนาหรือโดยที่รู้อยู่แล้วว่าเป็นเท็จ

มาตรา ๒๖ คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากรหรือสมุหเทศาภิบาลนั้น ให้แจ้งไปยังผู้ร้องเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้ามีการลดจำนวนเงินที่ประเมินไว้ เป็นจำนวนเท่าใดก็ให้แจ้งไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อจะได้แก้ไขบัญชีการประเมิน

ตามคำชี้ขาดนั้น คำภาษานั้นท่านให้เสียภายในสามสัปดาห์ นับแต่วันที่ผู้รับประเมินได้รับแจ้งความ

มาตรา ๒๓ ผู้รับประเมินผู้ใดไม่พอใจในคำชี้ขาดของ อธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาล จะนำคดีไปสู่ ศาลเพื่อแสดงให้ศาลเห็นว่า การประเมินนั้นไม่ถูกต้อง แต่ ต้องทำภายในสามสัปดาห์ นับแต่วันรับแจ้งความให้ทราบ คำ ชี้ขาด

ถ้าอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลชี้ขาดว่าผู้ รับประเมินหมดสิทธิที่จะให้การประเมินของตนได้รับพิจารณา ใหม่ตามมาตรา ๒๕ ห้ามไม่ให้นำคดีขึ้นสู่ศาล เว้นแต่ ในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งอ้างว่าเป็นเหตุหมดสิทธินั้น

มาตรา ๒๔ เมื่อคำพิพากษาที่สุดของศาลซึ่งแก้คำชี้ขาด ของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลนั้น ได้ส่ง ไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ แก้ไขบัญชีการประเมินให้ถูกต้องโดยเร็ว

มาตรา ๒๕ ถ้ามีผู้ยื่นฟ้องต่อศาลตามความในมาตรา ๒๓ ท่านห้ามมิให้ศาลประทับเป็นฟ้องตามกฎหมาย เว้นแต่จะ เป็นที่พอใจศาลว่าผู้รับประเมินได้ชำระค่าภาษีทั้งสิ้นซึ่งถึง

กำหนดต้องชำระ เพราะเวลาซึ่งท่านให้ไว้นั้นได้สิ้นไปแล้ว หรือจะถึงกำหนดชำระระวางที่คดียังอยู่ในศาล
 (๑) ถ้าศาลตัดสินให้ลดค่าภาษี ท่านให้คืนเงินส่วนที่ลดนั้น ภายในสามเดือน โดยไม่คิดค่าไถ่

ภาค ๔

คำภาษีค้าง

มาตรา ๓๐ ถ้าคำภาษีมิได้เสียภายในเวลาที่ได้กำหนดไว้ ในมาตรา ๑๓, ๒๐ หรือ ๒๖ แล้วแต่กรณี ท่านว่าเงินคำภาษีนั้นค้างชำระ

มาตรา ๓๑ ถ้าเงินคำภาษีก้างชำระ ท่านให้เพิ่มจำนวนขึ้นดังอัตราต่อไปนี้

(๑) ถ้าชำระไม่เกินหนึ่งเดือน นับแต่วันที่พ้นกำหนด ให้เพิ่มร้อยละสองครึ่งแห่งคำภาษีก้าง

(๒) ถ้าเกินหนึ่งเดือนแต่ไม่เกินสองเดือน ให้เพิ่มร้อยละห้าแห่งคำภาษีก้าง

(๓) ถ้าเกินสองเดือนแต่ไม่เกินสามเดือน ให้เพิ่มร้อยละเจ็ดครึ่งแห่งคำภาษีก้าง

๓(๔) ถ้าเกินสามเดือนแต่ไม่เกินสี่เดือน ให้เพิ่มร้อยละสิบแห่งค่าภาษีที่ค้าง

มาตรา ๓๒ ถ้าค่าภาษีและเงินที่ขึ้นนั้นมิได้ชำระภายในสี่เดือน นับแต่วันพ้นกำหนดที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓, ๒๐ หรือ ๒๖ แล้วแต่กรณี ท่านว่าพนักงานเก็บภาษีอาจส่งตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความแพ่ง ร.ศ. ๑๒๗ ให้ยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระ เพื่อจะได้เอาเงินมาเสียภาษี ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย โดยมีต้องขอให้ศาลสั่งหรือออกหมายยึด

มาตรา ๓๓ ท่านให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งบัญชีรายนามผู้ที่ไม่เสียภาษีไปยังพนักงานเก็บภาษีเป็นคราวๆ แสดงจำนวนเงินที่ค้างชำระ เพื่อให้จัดการได้ค่าภาษีนั้น

ท่านให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเก็บภาษีที่จะดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ได้รับค่าภาษีที่ค้างนั้น

ภาค ๕

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๓๔ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเองหรือทราบโดยผู้รอบประ^{๑๑}เม^{๑๒}น^{๑๓}มาร^{๑๔}อง^{๑๕}ขอ^{๑๖}ว่า การคำนวณค่าภาษีหรือการเสีย

ภาษีซึ่งได้เสียไปแล้วนั้นผิดเพราะเหตุใด ๆ ก็ดี ท่านว่าพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะเก็บภาษีประเมินได้ภายใน สองปี ตั้งแต่วันที่ถึงกำหนดเสียภาษี

ถ้าการที่แก่นั้นมีลดจำนวนเงินที่ประเมินไซ้ร ท่านว่าเมื่อพนักงานเก็บภาษีไ้รับแจ้งความจาก พนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ก็ให้คืนเงินให้แก่ผู้รับประเมินหรือนายจ้างแล้วแต่กรณี ให้เรียกใบเสร็จจากผู้รับประเมินไว้เป็นสำคัญ

ถ้าการที่แก่นั้นมีเพิ่ม จำนวนเงินที่ผู้รับประเมิน หรือนายจ้างจะต้องเสียไซ้ร ท่านให้พนักงานเจ้าหน้าที่เขียนหนังสือแจ้งความส่งไปให้ผู้รับประเมินทราบจำนวนเงินซึ่งจะต้องส่งเพิ่มเติมและแสดงเหตุให้ทราบด้วย บทบัญญัติว่าด้วยเรื่องการประเมินหรือการเก็บภาษี และทางแก้ไขเมื่อไม่พอใจ คำตัดสินของพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น ให้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ถ้าจะต้องจ่ายค่าภาษีคืนหรือเรียกเพิ่มเติมตามมาตราก่อน ท่านว่าพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้หักหรือเพิ่มเติมเงินในคราวเสียภาษีคราวหน้า เว้นแต่จะทำไมได้โดยพฤติการณ์

มาตรา ๓๖ ท่านให้นายจ้งทุกคนแก้ไขการหักเงินหรือการเสียภาษีคราวก่อนตามที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ การแก้ไขนั้นให้รวมเข้าในใบแจ้งรายการ ซึ่งจะทำเสนอในคราวหน้า

มาตรา ๓๗ ถ้าเงินค่าภาษีตามมาตรา ๑๓ ไม่สูงกว่าร้อยละยี่สิบ ท่านว่านายจ้งจะเสียภาษีเป็นงวดสามเดือนต่อครั้งก็ได้ ถ้าเงินกว่าร้อยละยี่สิบ และนายจ้งร้องขอ ถ้าอธิบดีกรมสรรพากรเห็นควรจะสั่งให้เสียภาษีเป็นงวดสามเดือนครั้งหรือหกเดือนครั้งตามวันซึ่งอธิบดีระบุให้ก็ได้

การเสียภาษีเป็นงวดสามเดือนครั้งนั้น ให้เสียภายในวันที่ ๗ กรกฎาคม วันที่ ๗ ตุลาคม วันที่ ๗ มกราคม และวันที่ ๗ เมษายน

การเสียภาษีเป็นงวดๆ นั้น ถ้าไม่นำเงินมาเสียในวันที่กล่าวไว้ในวรรคก่อน ท่านว่าภาษีนั้นค้างชำระ และให้นำบทบัญญัติในภาค ๔ มาใช้บังคับ

มาตรา ๓๘ ถ้าผู้รับประเมินจะต้อง ลงนามในแบบพิมพ์ใดตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าจะมอบฉันทะเป็นลายลักษณ์อักษรให้ตัวแทนลงนามแทนก็ได้ ถ้าผู้รับประเมินได้รับหมายเรียก ตัวตาม พระราชบัญญัตินี้ นอกจากที่กล่าวใน หมาย

เรียกว่าต้องไปเอง ท่านว่าจะมอบฉันทะเป็นลายลักษณ์อักษร
ให้ตัวแทนไปแทนตัวก็ได้

แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพอใจว่าผู้แทนนั้นได้รับมอบ
อำนาจโดยชอบตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๓๕ หนังสือแจ้งความและหมายเรียกตามพระราช
บัญญัตินี้จะให้คนนำไปส่งหรือจะส่งโดยทางจดหมายไปรษณีย์
ลงทะเลเบียนก็ได้ ถ้าให้คนนำไปส่งเมื่อผู้ส่งไม่พบผู้รับไซ้
จะส่งให้แก่บุคคลใด ซึ่งมีอายุเกินยี่สิบปีที่อยู่ในบ้านเรือน
หรือสำนักการค้าของผู้รับก็ได้ และการส่งเช่นนั้นให้ถือว่าเป็น
เป็นการพอเพียงตามกฎหมาย

ถ้าหาตัวผู้รับมิได้ และไม่มีบุคคลที่จะรับตั้งกล่าวข้างบน
ไซ้ ท่านว่าอาจส่งโดยวิธีปิดหนังสือแจ้งความหรือหมายนั้น
ในที่ที่เห็นได้ถนัดที่ประตูบ้านผู้รับ หรือโฆษณาในหนังสือ
พิมพ์ท้องถิ่นก็ได้

มาตรา ๔๐ ส่วนของหนึ่งบาทในเงินเดือนนั้น ท่านให้
นับตั้ง

ในการกำหนดค่าภาษ่นั้น เศษที่ต่ำกว่าครึ่งสตางค์ให้
นับตั้ง ถ้าครึ่งสตางค์ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งสตางค์

มาตรา ๔๑ ถ้าอธิบดีกรมสรรพากรเห็นสมควร เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้จะสั่งให้นายจ้างลงชื่อกู้จ้างเงินเดือน และเวลาจ่ายเงินเดือนไว้ในบัญชีพิเศษซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราไว้เป็นสำคัญก็ได้

ภาค ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๒ ผู้รับผิดชอบคนใดละเลยไม่ยื่นใบแจ้งรายการที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๑, ๑๘ และ ๑๙ หรือไม่จัดทำบัญชีเงินเดือนเมื่อได้สั่งให้ทำตามมาตรา ๔๑ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๔๓ ผู้ใด

(ก) โดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจยื่นข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จในใบแจ้งรายการหรือในบัญชีเงินเดือน ถ้าหากมีหรือตอบคำถามด้วยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงภาษี หรือหลบหลีกเลี่ยงหน้าที่ตนจะต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ก็ดี

(ข) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยฉ้อโกง โดยอุบาย หรือโดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดทั้งสิ้น ที่จะ

หลักเสียงหรือพยายามหลักเสียงภาษาที่ควรหรือหลบหลักหรือ
พยายามหลบหลักหน้าในที่ตนจะต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้
๘๕

ท่านว่าผู้เน้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำและปรับ

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๖ เมษายน หน้า ๒๕)

(๔๒ ก.)

บัญชีอัตราค่าภาษีเงินเดือน

เงินเดือนเป็นจำนวนปีและอัตราค่าภาษี		ค่าภาษีที่ต้องเสียเป็นอย่าง
		มาก บาท
ต่ำกว่า ๖๐๐ บาทต่อปีไม่ต้องเสีย		
๖๐๐	ต่อ ปี เสีย ๖.๐๐ บาท	หรือร้อยละ ๑.๐๐ ๖.๐๐
๖๐๑-๑๖๐๐	" " " ๖.๐๐ บาทสำหรับ ๖๐๐ บาทแรก	กับอัตราร้อยละ ๑.๕๕ แห่งจำนวนเงินนอกนั้น ๒๑.๕๐
๑๖๐๑-๒๖๐๐	" " " ๒๑.๕๐ " ๑๖๐๐ บาทแรกกับอัตราร้อยละ ๒.๑๐ "	๔๒.๕๐
๒๖๐๑-๓๖๐๐	" " " ๔๒.๕๐ " ๒๖๐๐ " กับ " ๒.๖๕ "	๖๕.๐๐
๓๖๐๑-๔๖๐๐	" " " ๖๕.๐๐ " ๓๖๐๐ " กับ " ๓.๒๐ "	๑๐๑.๐๐
๔๖๐๑-๕๖๐๐	" " " ๑๐๑.๐๐ " ๔๖๐๐ " กับ " ๓.๗๕ "	๑๓๘.๕๐
๕๖๐๑-๖๖๐๐	" " " ๑๓๘.๕๐ " ๕๖๐๐ " กับ " ๔.๓๐ "	๑๘๑.๕๐
๖๖๐๑-๗๖๐๐	" " " ๑๘๑.๕๐ " ๖๖๐๐ " กับ " ๔.๘๕ "	๒๓๐.๐๐
๗๖๐๑-๘๖๐๐	" " " ๒๓๐.๐๐ " ๗๖๐๐ " กับ " ๕.๔๐ "	๒๘๔.๐๐
๘๖๐๑-๙๖๐๐	" " " ๒๘๔.๐๐ " ๘๖๐๐ " กับ " ๕.๙๕ "	๓๔๓.๕๐
๙๖๐๑-๑๐๖๐๐	" " " ๓๔๓.๕๐ " ๙๖๐๐ " กับ " ๖.๕๐ "	๔๐๘.๕๐
๑๐๖๐๑-๑๑๖๐๐	" " " ๔๐๘.๕๐ " ๑๐๖๐๐ " กับ " ๗.๐๕ "	๔๗๕.๐๐
๑๑๖๐๑-๑๒๖๐๐	" " " ๔๗๕.๐๐ " ๑๑๖๐๐ " กับ " ๗.๖๐ "	๕๔๕.๐๐
๑๒๖๐๑-๑๓๖๐๐	" " " ๕๔๕.๐๐ " ๑๒๖๐๐ " กับ " ๘.๑๕ "	๖๑๖.๕๐
๑๓๖๐๑-๑๔๖๐๐	" " " ๖๑๖.๕๐ " ๑๓๖๐๐ " กับ " ๘.๗๐ "	๖๙๓.๕๐
๑๔๖๐๑-๑๕๖๐๐	" " " ๖๙๓.๕๐ " ๑๔๖๐๐ " กับ " ๙.๒๕ "	๗๗๖.๐๐
๑๕๖๐๑-๑๖๖๐๐	" " " ๗๗๖.๐๐ " ๑๕๖๐๐ " กับ " ๙.๘๐ "	๘๖๔.๐๐
๑๖๖๐๑-๑๗๖๐๐	" " " ๘๖๔.๐๐ " ๑๖๖๐๐ " กับ " ๑๐.๓๕ "	๙๖๑.๕๐
๑๗๖๐๑-๑๘๖๐๐	" " " ๙๖๑.๕๐ " ๑๗๖๐๐ " กับ " ๑๐.๙๐ "	๑๐๖๖.๕๐
๑๘๖๐๑-๑๙๖๐๐	" " " ๑๐๖๖.๕๐ " ๑๘๖๐๐ " กับ " ๑๑.๔๕ "	๑๑๘๑.๐๐
๑๙๖๐๑-๒๐๖๐๐	" " " ๑๑๘๑.๐๐ " ๑๙๖๐๐ " กับ " ๑๒.๐๐ "	๑๓๐๖.๐๐
๒๐๖๐๑-๒๑๖๐๐	" " " ๑๓๐๖.๐๐ " ๒๐๖๐๐ " กับ " ๑๒.๕๕ "	๑๔๓๖.๕๐
๒๑๖๐๑-๒๒๖๐๐	" " " ๑๔๓๖.๕๐ " ๒๑๖๐๐ " กับ " ๑๓.๑๐ "	๑๖๑๗.๕๐
๒๒๖๐๑-๒๓๖๐๐	" " " ๑๖๑๗.๕๐ " ๒๒๖๐๐ " กับ " ๑๓.๖๕ "	๑๗๕๔.๐๐

(๔๒ ข.)

เงินเดือนเป็นจำนวนปีและอัตราค่าภาษี		ค่าภาษีที่ต้องเสียเป็นอย่างไร
๒๓๖๐๑-๒๔๖๐๐ บาทต่อปี	เสีย ๑๗๕๔.๐๐ บาทสำหรับ ๒๓๖๐๐ บาทแรกกับอีกร้อยละ ๑๔.๒๐ แห่งจำนวนเงินนอกนั้น	๑๗๕๖.๐๐
๒๔๖๐๑-๒๕๖๐๐ ,, ,, ,, ๑๗๕๖.๐๐ ,, ๒๔๖๐๐ บาทแรกกับอีกร้อยละ ๑๔.๗๕ ,,		๒๐๔๓.๕๐
๒๕๖๐๑-๒๖๖๐๐ ,, ,, ,, ๒๐๔๓.๕๐ ,, ๒๕๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๕.๓๐ ,,		๒๑๕๖.๕๐
๒๖๖๐๑-๒๗๖๐๐ ,, ,, ,, ๒๑๕๖.๕๐ ,, ๒๖๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๕.๗๕ ,,		๒๓๕๕.๐๐
๒๗๖๐๑-๒๘๖๐๐ ,, ,, ,, ๒๓๕๕.๐๐ ,, ๒๗๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๖.๕๐ ,,		๒๕๑๕.๐๐
๒๘๖๐๑-๒๙๖๐๐ ,, ,, ,, ๒๕๑๕.๐๐ ,, ๒๘๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๖.๕๕ ,,		๒๖๗๗.๕๐
๒๙๖๐๑-๓๐๖๐๐ ,, ,, ,, ๒๖๗๗.๕๐ ,, ๒๙๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๗.๕๐ ,,		๒๘๖๓.๕๐
๓๐๖๐๑-๓๑๖๐๐ ,, ,, ,, ๒๘๖๓.๕๐ ,, ๓๐๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๘.๐๕ ,,		๓๐๔๔.๐๐
๓๑๖๐๑-๓๒๖๐๐ ,, ,, ,, ๓๐๔๔.๐๐ ,, ๓๑๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๘.๖๐ ,,		๓๒๓๐.๐๐
๓๒๖๐๑-๓๓๖๐๐ ,, ,, ,, ๓๒๓๐.๐๐ ,, ๓๒๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๙.๑๕ ,,		๓๔๒๑.๕๐
๓๓๖๐๑-๓๔๖๐๐ ,, ,, ,, ๓๔๒๑.๕๐ ,, ๓๓๖๐๐ ,, กับ ,, ๑๙.๗๐ ,,		๓๖๑๗.๕๐
เกินกว่า ๓๔๖๐๐ ,, ,, ,, ๓๖๑๗.๕๐ + ร้อยละ ๒๐		,,

(ตัวอย่างในกรณีเงินเดือน ๔๘,๐๐๐ บาทต่อปี

$๔๘,๐๐๐ = ๓๖๑๗.๕๐ +$ ร้อยละ ๒๐ ในจำนวน ๑๓,๔๐๐

$= ๖๒๙๘.๕๐ =$ ร้อยละ ๑๓.๑๐)

กฎเสนาบดีที่กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ภาษีเงินเดือน พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ภาษีเงินเดือน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เสนาบดีที่กระทรวงพระคลัง
มหาสมบัติออกกฎเสนาบดีไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เจ้าพนักงานต่อไปนี้ ได้รับตั้งแต่งเป็นพนักงาน
เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คือ

- (ก) สรรพากรนครบาล
- (ข) ผู้ตรวจการกรมประเมินภาษีในกรมสรรพากร
- (ค) สรรพากรจังหวัดทุกจังหวัด

ข้อ ๒ ที่ว่าการอำเภอสำหรับส่งบัญชีแสดงรายการประจำปี
ไปตามความในมาตรา ๑๑ และสำหรับส่งเงินค่าภาษีและบัญชี
แสดงรายการตามความในมาตรา ๑๒ นั้น กำหนดดังต่อไปนี้

(ก) นายจ้างที่เป็นเอกชน และนายจ้างซึ่งไม่มีสำนักงาน
ประกอบกิจการของตน นอกจากบ้านที่อยู่ ให้ส่งเงินที่ว่าการ
อำเภอซึ่งตนอยู่

(ข) นายจ้างซึ่งประกอบกิจการของตนในสถานที่อื่น นอกจากบ้านที่อยู่ ให้ส่งหนังสือการอำเภอซึ่งสถานที่ประกอบกิจการนั้นตั้งอยู่

ข้อ ๓ คำร้องขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ตามความ ในมาตรา ๒๑ นั้น เมื่อกรมการอำเภอได้รับตามมาตรา ๒๒ แล้ว ให้เสนอไปดังนี้

(ก) กรมการอำเภอในกรุงเทพมหานคร ให้เสนอไปยัง อธิบดีกรมสรรพากร

(ข) กรมการอำเภอในมณฑลอื่น ๆ ให้เสนอไปยังสมุหเทศาภิบาลมณฑลนั้น ๆ

หอรัษฎากรพิพัฒน์

กฎให้ไว้เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศุภโยค

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๗ เมษายน หน้า ๔๖)

ประกาศ
ห้ามมิให้ใช้เครื่องมืออวน มอง
ทำการจับสัตว์น้ำในลำน้ำนครนายกและลำน้ำ
อันติดต่อ และ บึง หนอง ในจังหวัดนครนายก

ด้วยกระทรวงเกษตรธิการได้แจ้งความจำนงมายังกระทรวง
พระคลังมหาสมบัติ ขอให้ประกาศห้ามมิให้ใช้เครื่องมืออวน
มองจับสัตว์น้ำในท้องที่จังหวัดนครนายก เพื่อประโยชน์แห่ง
การรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำแก้ไขเพิ่มเติม
พ.ศ. ๒๔๗๒ มาตรา ๑๓ (๕) เสนาบดีกระทรวงพระคลัง
มหาสมบัติ จึงประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่วันที่ ๒๔๗๕
เป็นต้นไป ห้ามมิให้ผู้อื่นผู้ใดใช้อวน มอง ทุกชนิดทุก
ขนาดลงกระทำการจับสัตว์น้ำในลำน้ำนครนายกโดยตลอด
รวมทั้งคลองทุกสายที่ติดต่อกับคลองนครนายก และบึง
หนอง ในจังหวัดนครนายก อันเป็นที่จับสัตว์น้ำประเภทที่
อนุญาต และที่สาธารณประโยชน์สืบไป

เจริญนาถกรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาโกมารกุลมนตรี

เสนาบดี

พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน

พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมภาษีโรงเรือนและขยายออกไปถึงที่ดินด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบหมัตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้เฉพาะแต่ในท้องที่ซึ่งได้ระบุไว้ในบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

ต่อไปเมื่อทรงพระราชดำริเห็นสมควรจะใช้พระราชบัญญัตินี้ขยายออกไปในท้องที่ใด จะต้องมีประกาศพระบรมราชโองการให้ขยายออกไปเป็นคราว ๆ

มาตรา ๔ นับตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป และภายในห้องที่ซึ่งได้ระบุไว้ตามมาตราก่อน ให้ยกเลิก กฎหมายดังต่อไปนี้

๑. ประกาศामीเรือโรงงานตึกแพ ปีมะเมียโทศก จุลศักราช ๑๒๓๒

๒. ประกาศแก้ไขข้อความในประกาศเก็บภาษีเรือโรงงาน ตึกแพ ปีมะเมียโทศก จุลศักราช ๑๒๓๒

๓. ประกาศแก้ไขเพิ่มเติมภาษีเรือโรงงาน พุทธศักราช ๒๔๗๔

๔. ประกาศว่าด้วยการใช้ประกาศแก้ไขเพิ่มเติมภาษีเรือ โรงงาน พุทธศักราช ๒๔๗๔

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าข้อความมิได้แสดง ให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“ที่ดิน” ให้กินความถึง ทางน้ำ บ่อน้ำ สระน้ำ ฯลฯ

“โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ” ให้กินความ ถึงแพด้วย

“ราคาตลาด” หมายความว่า จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สิน พร้อมทั้งสิ่งที่ทำเพิ่มเติมให้ดีขึ้นทั้งสิ้น (ถ้ามี) ซึ่งจะจำหน่าย ได้ในขณะเวลาที่กำหนดราคาตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับประเมิน” หมายความว่า บุคคลผู้พึงชำระค่าภาษี

“ปี” หมายความว่า ปีตามปฏิทินหลวง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานซึ่งเสนาบดี
ได้ตั้งขึ้นเพื่อจัดการประเมินภาษี

“พนักงานเก็บภาษี” หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครอง
ผู้ซึ่งต้องจัดเก็บและเร่งรัดให้ชำระค่าภาษี กล่าวคือสมุหเทศา
ภิบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอ อธิบดีกรมการ
นั้น ๆ ในความควบคุมของเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหา
สมบัติ

“เสนาบดี” หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงพระคลัง
มหาสมบัติ

“กำหนด” หมายความว่า กำหนดโดยกฎเสนาบดีตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้
แบ่งทรัพย์สินออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินซึ่ง
ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ

(๒) ที่ดินซึ่งมิได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูก
สร้างอย่างอื่น ๆ

“ที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ” ตามความหมายแห่งมาตรานี้ หมายความว่า ที่ดินซึ่งปลูกโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ และบริเวณต่อเนื่องกันซึ่งตามปกติใช้ไปด้วยกันกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ

มาตรา ๗ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดีแต่งตั้งเจ้าพนักงาน กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ภาค ๑

ภาษีโรงเรือน และสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ

มาตรา ๘ ค่าภาษีตามภาค ๑ นี้ ให้ผู้รับประเมินชำระปีละครั้งตามคำรายปีของทรัพย์สินคือโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ นั้นโดยอัตราร้อยละสิบห้าแห่งคำรายปี

“คำรายปี” ตามภาค ๑ นี้ ให้หมายความว่า จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้น ๆ สมควรจะให้เข้าได้ในปีหนึ่ง ๆ ถ้าทรัพย์สินนั้นให้เช่า ท่านว่าค่าเช่านั้นเป็นหลักคำนวณคำรายปี แต่ถ้ามีเหตุอันบ่งให้เห็นว่าค่าเช่านั้นมีใช้จำนวนเงินอันสมควรจะให้เข้าได้ในปีหนึ่ง ๆ ไซ้ ท่านว่าพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแก้หรือคำนวณคำรายปีเสียใหม่

มาตรา ๘ ทรัพย์สินดังต่อไปนี้ ท่านให้ยกเว้นจากบทบัญญัติแห่งภาคนี้

- (๑) พระราชวังอันเป็นส่วนของแผ่นดิน
- (๒) ทรัพย์สินของรัฐบาลซึ่งใช้ในกิจการของรัฐบาลหรือสาธารณะ
- (๓) ทรัพย์สินของโรงพยาบาลสาธารณะและโรงเรียนสาธารณะ ซึ่งกระทำกิจการอันมิใช่เพื่อเป็นผลกำไรส่วนบุคคล และใช้เฉพาะในการรักษาพยาบาลและในการศึกษา
- (๔) ทรัพย์สินซึ่งเป็นศาสนสมบัติอันใช้เฉพาะในศาสนกิจอย่างเดียว หรือเป็นที่อยู่ของสงฆ์
- (๕) โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งปิดไว้ตลอดปีและเจ้าของมิได้อยู่เองหรือให้ผู้อื่นอยู่ นอกจากคน

เผา ในโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ หรือในที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกัน

มาตรา ๑๐ โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งเจ้าของอยู่เอง เมื่อมีคำรายปีไม่เกินหกสิบบาทต่อปี ท่านให้ยกเว้นจากบทบัญญัติแห่งภาคนี้

มาตรา ๑๑ ถ้าโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ถูกรื้อถอนหรือทำลายโดยประการอื่น ท่านให้ลดหยอดคำรายปีของทรัพย์สินนั้นตามส่วนที่ถูกทำลายตลอดเวลาที่ยังไม่ได้ทำขึ้น แต่ในเวลานั้นโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ นั้นต้องเป็นที่ซึ่งยังใช้ไม่ได้

ในกรณีนี้ถ้าไม่มีโรงเรือนอื่นหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ในที่ดินนั้น ท่านให้กำหนดค่าภาษีในเวลาทีกล่าวข้างบนตามบทบัญญัติในภาค ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งทำขึ้นในระวางปีนั้น ท่านว่าให้ออเวลาซึ่งโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ นั้นได้มีขึ้นและสำเร็จจนควรเข้าอยู่ได้แล้วเท่านั้นมาเป็นเกณฑ์คำนวณคำรายปี

ถ้าในระวางปีไม่มีโรงเรือนอื่นหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ในที่ดินนั้น ท่านให้กำหนดค่าภาษีเฉพาะเวลานั้น ตามบทบัญญัติในภาค ๒^{11418/2566} แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ ถ้าเจ้าของโรงเรือนใดติดตั้งส่วนควบที่สำคัญ มีลักษณะเป็นเครื่องจักรกลไก เครื่องกระทำหรือเครื่องกำเนิดสินค้าเพื่อใช้ดำเนินการอุตสาหกรรมบางอย่าง เช่น โรงสี โรงเลื่อย ฯลฯ ขึ้นในโรงเรือนนั้นๆ ในการประเมิน ท่านให้ลดค่ารายปีลงเหลือหนึ่งในสามของค่ารายปีของทรัพย์สินนั้น รวมทั้งส่วนควบดังกล่าวแล้วด้วย

มาตรา ๑๔ เวลาขงลดค่ารายปีตามภาคนี้ ท่านให้คำนวณแต่เดือนเต็ม

มาตรา ๑๕ ในท้องที่ซึ่งได้จัดตั้งสุขาภิบาลแล้ว หรือจะตั้งขึ้นก็ดี ท่านให้แบ่งผลประโยชน์จากภาษีนั้น ระหว่างสุขาภิบาล (สองส่วนในสาม) กับรัฐบาล (หนึ่งส่วนในสาม)

ค่าใช้จ่ายในการเก็บภาษีทุกอย่าง ท่านให้รัฐบาลเป็นผู้เสีย

ภาค ๒

ที่ดินซึ่งมีได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ

มาตรา ๑๖ ค่าภาษีในภาค ๒ นี้ ให้ผู้ประเมินชำระปีละครั้ง ตามค่ารายปีของทรัพย์สิน คือที่ดินซึ่งมีได้ใช้ต่อ

เนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ โดยอัตรา
ร้อยละเจ็ดแห่งค่ารายปีนั้น ๆ

“ค่ารายปี” ตามภาค ๒ นี้ ท่านกำหนดว่าหนึ่งในยี่สิบ
แห่งราคาตลาดของทรัพย์สิน

มาตรา ๑๗ ที่ดินดังต่อไปนี้ ท่านให้ยกเว้นจากบท
บัญญัติแห่งภาคนี้

(๑) ที่ดินของรัฐบาลซึ่งใช้ในกิจการของรัฐบาลหรือ
สาธารณะ

(๒) ที่ดินของโรงพยาบาลสาธารณะและโรงเรียน
สาธารณะซึ่งกระทำกิจการอันมิใช่เพื่อเป็นผลกำไรส่วนบุคคล
และใช้เฉพาะในการรักษาพยาบาลและการศึกษา

(๓) ที่ดินซึ่งเป็นศาสนสมบัติอันใช้เฉพาะในศาสน
กิจอย่างเดียว

(๔) สุสานสาธารณะ

ภาค ๓

วิธีดำเนินการประเมินและจัดเก็บภาษี

ซึ่งกล่าวไว้ในภาค ๑ และภาค ๒

หมวด ๑

การประเมิน

มาตรา ๑๘ ค่ารายปีของปีที่ล่วงแล้วนั้น ท่านให้เป็น
หลักสำหรับการกำหนดค่าภาษีซึ่งจะต้องเสียในปีต่อมา

มาตรา ๑๕ ภายในสองเดือนนับแต่วันที่ ๑ เมษายน
ทุก ๆ ปี หรือตั้งแต่วันไซ้พระราชบัญญัติขึ้นในท้องที่ใหม่
พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และ

ในหนังสือพิมพ์ และ) ณที่ว่าการอำเภอ และ) โดยทาง
หรือ) หรือ)

กำหนดผู้ใหญ่บ้านให้ผู้รับประเมินผู้มีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน
ที่ตั้งอยู่ในท้องที่ซึ่งให้ไซ้พระราชบัญญัตินี้ ไปรับแบบพิมพ์
ภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้ประกาศ
แล้วให้ กรอก ข้อความตามที่ตนทราบลงในแบบนั้นเพื่อให้
พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถกำหนดค่ารายปีของทรัพย์สินในปี
ที่ล่วงแล้วมานั้น แบบพิมพ์นกรมการอำเภอจะได้จ่ายให้
โดยมิติตราคา

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าจำเป็น ก็อาจมีหนังสือแจ้ง
ความไปยังผู้เช่า หรือผู้ครองทรัพย์สินนั้นเพื่อสอบถามข้อ
ความเช่นเดียวกันอีกด้วยก็ได้ เมื่อได้กระทำเช่นนั้นแล้ว
ท่านว่าผู้เช่าหรือผู้ครองนั้นต้องอยู่ในเขตบังคับและมีความรับผิดชอบ
เช่นเดียวกับผู้รับประเมินในบทต่อไปนี้ เพียงที่เกี่ยวกับ
การสอบสวนข้อความ

มาตรา ๒๐ แบบพิมพ์นั้นทำนให้ผู้รับประเมินหรือผู้เช่าและผู้ครอบครองรายการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ก่อน และรับรองข้อความนั้นว่า เป็นความจริง ตามความรู้เห็นของตนแล้วลงวัน เดือน ปี และนามของตนส่งคืนไปยังกรมการอำเภอ ผู้รับประเมินต้องส่งคืนภายในกำหนดวันในประกาศผู้เช่าและผู้ครอบครองต้องส่งคืน ภายใน สามสิบ วัน นับแต่วันรับหนังสือแจ้งความ

มาตรา ๒๑ ทำนให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพิจารณาแบบใบแจ้งรายการนี้ และถ้าเห็นจำเป็นก็ให้มีอำนาจส่งให้ผู้รับประเมินแสดงรายการเพิ่มเติมละเอียดยิ่งขึ้น และถ้าจะเรียกให้นำ พะยาน หลักฐานมาสนับสนุนข้อความในรายการนั้นก็เรียกได้

มาตรา ๒๒ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มิได้รับคำตอบจากผู้รับประเมินภายในสิบวันหรือได้รับคำตอบอันไม่เพียงพอไซ้รทำนให้มีอำนาจออกหมายเรียกผู้รับประเมินมาณสถานที่ซึ่งเห็นสมควร และให้นำ พะยานหลักฐานในเรื่องอสังหาริมทรัพย์นั้น ๆ มาแสดงตามซึ่งเห็นจำเป็น กับให้มีอำนาจซักถามผู้รับประเมินในเรื่องใบแจ้งรายการนั้น

มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการประเมิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่อำนาจที่จะเข้าไปตรวจตราทรัพย์สินได้ด้วยตนเอง ต่อหน้าผู้รับประเมิน ผู้เช่า หรือผู้ครอง หรือผู้แทน ระยะเวลาพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก และเมื่อผู้รับประเมิน ผู้เช่าหรือผู้ครองได้รับคำขอร้องแล้ว ก็จะต้องให้ความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจตรานั้น ในการรับประเมิน ผู้เช่าหรือผู้ครองจะต้องได้รับแจ้งความเป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบไม่ต่ำกว่าสี่สิบแปด ชั่วโมงก่อนตรวจ

มาตรา ๒๔ เมื่อได้ไต่สวนตรวจตราแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะกำหนด

- (ก) ประเภทแห่งทรัพย์สินตามมาตรา ๖
- (ข) ค่ารายปีแห่งทรัพย์สิน
- (ค) ค่าภาษีที่จะต้องเสีย

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งรายการตามที่ได้กำหนดไว้นั้นไปยังพนักงานเก็บภาษี ให้พนักงานเก็บภาษีแจ้งรายการประเมินไปให้ผู้รับ ประเมินทรัพย์สินใน ห้องที่ของตนทราบ โดยมีชักช้า

มาตรา ๒๕ ผู้รับประเมินผู้ใดไม่พอใจในการประเมินชำระ
 ท่านว่าอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศา
 ภิบาลตามแต่จะได้อำนาจไว้ เพื่อขอให้พิจารณาการประเมิน
 นั้นใหม่ โดยวิธีการตั้งจะได้อีกต่อไป

มาตรา ๒๖ คำร้องทุก ๆ ฉบับ ให้เขียนในแบบพิมพ์
 ซึ่งกรมการอำเภอจ่าย เมื่อผู้รับประเมินลงนามแล้วให้ส่ง
 ต่อกรมการอำเภอในท้องที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ภายใน เวลา
 สิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับความตามมาตรา ๒๔ นั้น
 เพื่อให้ส่งต่อไปยังอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาล
 แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๗ ถ้าคำร้องยื่นภายหลังเวลาซึ่งกำหนดไว้ใน
 มาตราก่อน ท่านให้อธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศา
 ภิบาลมีหนังสือแจ้งความให้ผู้รับประเมินทราบว่าหมดสิทธิที่
 จะให้พิจารณาการประเมินใหม่ และจำนวนเงินซึ่งประเมิน
 ไว้ในวันนั้นเป็นจำนวนเด็ดขาด เมื่อเป็นดังนี้ ห้ามไม่ให้นำคดี
 ขึ้นสู่ศาล เว้นแต่ในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งอ้างว่าเป็นเหตุ
 หมดสิทธินั้น

มาตรา ๒๘ เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือ
สมุหเทศาภิบาล แล้วแต่กรณี ได้รับคำร้องแล้ว มีอำนาจ
ออกหมายเรียกผู้ร้องมาซักถาม แต่ต้องให้ทราบล่วงหน้า
ไม่น้อยกว่าสิบวัน

มาตรา ๒๙ ผู้ร้องผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของอธิบดี
กรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุหเทศาภิบาล หรือไม่ยอม
ให้ซักถาม หรือไม่ตอบคำถาม หรือไม่นำพะยานหลักฐาน
มาสนับสนุนคำร้องของตนเมื่อเรียกให้นำมา ท่านว่าผู้นั้น
หมดสิทธิที่จะขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ และจำนวน
เงินซึ่งประเมินไว้นั้นเป็นจำนวนเด็ดขาด แต่ทั้งนี้ไม่ให้เป็นการ
ปลดเปลื้องผู้ร้องให้พ้นจากความรับผิดชอบในการแจ้งความ
เท็จโดยเจตนาหรือโดยที่รู้อยู่แล้วว่าเป็นเท็จ

มาตรา ๓๐ คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุห
เทศาภิบาลนั้น ให้แจ้งไปยังผู้ร้องเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้า
มีการลดจำนวนเงินที่ประเมินไว้เป็นจำนวนเท่าใดก็ให้แจ้งไป
ยังพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อจะได้แก้ไขบัญชีการประเมินตาม
คำชี้ขาดนั้น

มาตรา ๓๑ ผู้รับประเมินผู้ใดไม่พอใจในคำชี้ขาดของ
อธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาล จะนำคดีไปสู่ศาล

เพื่อแสดงให้ศาลเห็นว่า การประเมินนั้นไม่ถูกต้อง แต่ต้อง
ทำภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับแจ้งความให้ทราบค่าชื้อขาด

ถ้าอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลชื้อขาดว่าผู้
รับประเมินหมดสิทธิที่จะให้การประเมินของตนได้รับพิจารณา
ใหม่ตามมาตรา ๒๕ ห้ามไม่ให้ภาคตั้งขึ้นสู่ศาล เว้นแต่ใน
บัญชีออกกฎหมายซึ่งอ้างว่าเป็นเหตุหมดสิทธินั้น

มาตรา ๓๒ เมื่อคำพิพากษาที่สุดของศาลซึ่งแก้ค่าชื้อขาด
ของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลนั้น ได้ส่งไป
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แก้
บัญชีการประเมินให้ถูกต้องโดยเร็ว

มาตรา ๓๓ การขอยกเว้น ขอให้ปลดภาษีหรือลด
ค่าภาษีตามความในภาค ๑ และภาค ๒ นั้น ผู้รับประเมิน
ต้องเขียนลงในแบบพิมพ์ที่ยื่นต่อกรมการอำเภอทุก ๆ ปีพร้อม
ด้วยพะยานหลักฐานที่จะสนับสนุน เพื่อว่าพนักงานเจ้าหน้าที่
จะได้สามารถสอบสวนให้แน่นอนโดยการไต่สวน หรือวิธี
อื่นว่าคำร้องขอนั้นมีมูลดีและควรจะให้ยกเว้นหรือปลดหรือ
ลดภาษีเพียงใดหรือไม่

มาตรา ๓๔ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งยกคำขอยกเว้นหรือ
คำขอปลดภาษีหรือลดค่าภาษีก็ให้แจ้งค่าชื้อขาดไปยังผู้รับ

ประเมิน และผู้รับประเมินมีสิทธิเช่นเดียวกับในเรื่องที่ได้
บ่งไว้ในหมวดนี้ทั่วด้วยการประเมิน

มาตรา ๓๕ ในการกำหนดค่าภาษ่นั้น เศษที่ต่ำกว่าครึ่ง
สตางค์ให้ตัดทิ้ง ถ้าครึ่งสตางค์ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งสตางค์

มาตรา ๓๖ หนังสือแจ้งความและหมายเรียกตามพระราช
บัญญัตินี้จะให้คนนำไปส่งหรือจะส่งโดยทางจดหมายไปรษณีย์
ลงทะเบียนก็ได้ ถ้าให้คนนำไปส่งเมื่อผู้ส่งไม่พบผู้รับไซร้
จะส่งให้แก่บุคคลใด ซึ่งมีอายุเกินยี่สิบปีที่อยู่ในบ้านเรือน
หรือสำนักการค้าของผู้รับก็ได้ และการส่งเช่นนี้ให้ถือว่า
เป็นการพอเพียงตามกฎหมาย

ถ้าหาตัวผู้รับมิได้ และไม่มียุคคลที่จะรับตั้งกล่าวข้างบน
ไซร้ ท่านว่าอาจส่งโดยวิธีปิดหนังสือแจ้งความหรือหมาย
นั้นในที่ที่เห็นได้ถนัดที่ประตูบ้านผู้รับ หรือโฆษณาในหนังสือ
พิมพ์ท้องถิ่นก็ได้

มาตรา ๓๗ ถ้าผู้รับประเมินจะต้องลงนามในแบบพิมพ์
ใดตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าจะมอบฉันทะเป็นลายลักษณ์
อักษรให้ตัวแทนลงนามแทนก็ได้ ถ้าผู้รับประเมินได้รับ
หมายเรียกตัวตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากที่กล่าวในหมาย
เรียกว่าต้องไปเอง ท่านว่าจะมอบฉันทะเป็นลายลักษณ์อักษร
ให้ตัวแทนไปแทนตัวก็ได้

แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพอใจว่าผู้แทนนั้นได้รับมอบอำนาจโดยชอบตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

หมวด ๒
การเก็บภาษี

มาตรา ๓๘ ค่าภาษ่นั้น ท่านให้ผู้รับประเมินชำระแก่กรมการอำเภอแห่งท้องที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ ภายในเก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งความการประเมิน

มาตรา ๓๙ ถ้ามีผู้ยื่นฟ้องต่อศาลตามความในมาตรา ๓๑ ท่านห้ามมิให้ศาลประทับเป็นฟ้องตามกฎหมาย เว้นแต่จะเป็นที่พอใจศาลว่าผู้รับประเมินได้ชำระค่าภาษีทั้งสิ้นซึ่งถึงกำหนดต้องชำระ เพราะเวลาซึ่งท่านให้ไว้ตามมาตรา ๓๘ นั้นได้สิ้นไปแล้ว หรือจะถึงกำหนดชำระระวางที่คดียังอยู่ในศาล

ถ้าศาลตัดสินให้ลดค่าภาษี ท่านให้คืนเงินส่วนที่ลดนั้นภายในสามเดือน โดยไม่คิดค่าอย่างใด

มาตรา ๔๐ ค่าภาษ่นั้น ท่านให้เจ้าของทรัพย์สินเป็นผู้เสีย

แต่ถ้าที่ดินและโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ เป็นของคนละเจ้าของ เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่าง

อื่น ๆ ต้องเสียค่าภาษีทั้งสิ้น ในกรณีเช่นนั้นถ้าเจ้าของ
โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ไม่เสียภาษี ท่านว่า
การขายทรัพย์สินทอดตลาดของผู้นั้นตามมาตรา ๔๔ ให้รวม
ขายสิทธิใด ๆ ในที่ดินอันเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง
อย่างอื่น ๆ ยังคงมีอยู่นั้นด้วย

มาตรา ๔๑ ถ้าผู้รับประเมินยื่นคำร้องและปรากฏว่าผู้รับ
ประเมินได้เสียหายเพราะทรัพย์สินวางลงหรือทรัพย์สินชำรุด
ถึงจำเป็นต้องซ่อมแซมในส่วนสำคัญ ท่านว่าพนักงานเจ้า
หน้าที่จะลดค่าภาษีลงตามส่วนที่เสียหาย หรือปลดค่าภาษี
ทั้งหมดก็ได้

ถ้าผู้ร้องไม่พอใจ ท่านว่าจะร้องขอให้อธิบดีกรมสรรพากร
หรือสมุหเทศาภิบาลพิจารณาอีกชั้นหนึ่งก็ได้ คำตัดสินของ
อธิบดีกรมสรรพากรหรือสมุหเทศาภิบาลนั้น ท่านว่าเป็นคำ
ตัดสินเด็ดขาด

หมวด ๓

ค่าภาษีค้าง

มาตรา ๔๒ ถ้าค่าภาษีมิได้ชำระภายในเวลาที่ได้กำหนด
ในหนังสือ ๒๒ ไร่ ท่านว่าเงินค่าภาษีนั้นค้างชำระ

มาตรา ๔๓ ถ้าเงินค่าภาษีค้างชำระ ท่านให้เพิ่มจำนวน
ชั้นตั้งอัตราต่อไปนี้

(๑) ถ้าชำระไม่เกินหนึ่งเดือนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่
บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๘ ให้เพิ่มร้อยละสองครึ่งแห่งค่าภาษี
ที่ค้าง

(๒) ถ้าเกินหนึ่งเดือนแต่ไม่เกินสองเดือน ให้เพิ่ม
ร้อยละห้าแห่งค่าภาษีที่ค้าง

(๓) ถ้าเกินสองเดือนแต่ไม่เกินสามเดือน ให้เพิ่ม
ร้อยละเจ็ดครึ่งแห่งค่าภาษีที่ค้าง

(๔) ถ้าเกินสามเดือนแต่ไม่เกินสี่เดือน ให้เพิ่มร้อยละ
สิบแห่งค่าภาษีที่ค้าง

มาตรา ๔๔ ถ้าค่าภาษีและเงินที่ชั้นนั้นมิได้ชำระภายใน
สี่เดือนนับแต่วันพ้นกำหนดที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๘ ท่านว่า
พนักงานเก็บภาษีอาจสั่งตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความ
แพ่ง ร.ศ. ๑๒๗ ให้ยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้
ค้างชำระ เพื่อจะได้เอาเงินมาเสียบภาษี ค่าธรรมเนียมและ
ค่าใช้จ่าย โดยมีต้องขอให้ศาลสั่งหรือออกหมายยึด

มาตรา ๔๕ ถ้าค่าภาษีค้างอยู่และยังมีได้ชำระขณะเมื่อ
ทรัพย์สินได้โอนกรรมสิทธิ์ไปเป็นของเจ้าของใหม่โดยเหตุ

ใด ๆ ก็ตาม ท่านว่าเจ้าของคนเก่าและคนใหม่เป็นลูกหนี้
ค่าภาษีนั้นร่วมกัน

ภาค ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดทะเลเลยไม่แสดงข้อความตามที่กล่าวไว้ใน
มาตรา ๒๐ เว้นแต่จะเป็นด้วยเหตุสุดวิสัย ท่านว่าผู้นั้น
มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๔๗ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจทะเลเลยไม่ปฏิบัติ
ตามหมายเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่แจ้งรายการเพิ่มเติม
ละเอียดยิ่งขึ้นเมื่อเรียกร้อง ไม่นำพะยานหลักฐานมาแสดง
หรือไม่ตอบคำถามเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซักถาม ตามความ
ในมาตรา ๒๑ และ ๒๒ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๔๘ ผู้ใด

(ก) โดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจยื่นข้อความเท็จ หรือให้
ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยคำอันเป็นเท็จหรือนำพะยาน
หลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงหรือจัดหาทางให้ผู้อื่น
หลีกเลี่ยงการคำนวณค่ารายปีแห่งทรัพย์สินตามที่ควรก็ดี

(ข) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยฉ้อโกง โดย
อุบาย โดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดทั้งสิ้นที่จะหลกเลียงหรือ
พยายามหลกเลียงการคำนวณค่ารายปีแห่งทรัพย์สิน ของตน
ตามที่ควรก็ดี

ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๐ เมษายน หน้า ๕๑)

บัญชีแสดงท้องที่ไร่พระราชบัญญัติภาษี
โรงเรือน และที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ ในจังหวัดพระนคร ภายในเขตต์
จัดการสุขาภิบาล ตั้งได้ประกาศเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน พุทธ
ศักราช ๒๔๖๖ คือ

ตามแนวฝั่งตะวันออกแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่ปากคลอง
สามเสนลงไปถึงถนนสาทรฝั่งใต้ เลียบไปตามถนนสาทร
ถนนวิฑูย์ ตัดเส้นตรงไปคลองสามเสน เลียบไปตาม
คลองสามเสนฝั่งใต้จนออกปากคลองบรรจบแนวฝั่งแม่น้ำเจ้า
พระยาโดยรอบ

กับให้มีอาณาเขตต์ห่างจากถนนสาทรฝั่งใต้ ถนนวิฑูย์
และเส้นตรงไปคลองสามเสนออกไปทางทิศใต้ อีก ๑๕ เส้น

กฎเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
ออกตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เสนาบดีกระทรวง
พระคลังมหาสมบัติ ออกกฎเสนาบดีไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เจ้าพนักงานต่อไปนี้ ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงาน
เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คือ

- (ก) สรรพากรนครบาล
- (ข) ผู้ตรวจการกรมประเมินภาษีในกรมสรรพากร
- (ค) สรรพากรจังหวัดทุกจังหวัดซึ่งใช้พระราชบัญญัตินี้

ข้อ ๒ คำร้องขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ตามความ
ในมาตรา ๒๕ นั้น เมื่อกรมการอำเภอได้รับตามมาตรา ๒๖
แล้ว ให้เสนอไปดังนี้

(ก) ถ้าทรัพย์สินตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้เสนอ
ไปยังอธิบดีกรมสรรพากร

(ข) ถ้าทรัพย์สินตั้งอยู่ในมณฑลอื่น ๆ ที่ใช้พระราช
บัญญัตินี้ ให้เสนอไปยังสมุหเทศาภิบาลมณฑลนั้น ๆ

หรือรัษฎากรพิพัฒน์

กฎให้ไว้ณวันที่ ๑๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศุภโยค

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๐ เมษายน หน้า ๗๒)

พระราชบัญญัติภาษีที่ดินซึ่งทำในพระราชอาณาเขตต์
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรจัดการเก็บภาษีที่ดินที่สร้างขึ้นภายในพระราชอาณาเขตต์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยชอบมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีที่ดินซึ่งทำในพระราชอาณาเขตต์ พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “ผู้ประกอบอุตสาหกรรม” หมายความว่า บุคคลผู้ประกอบการทำซีเมนต์ขาย

(๒) “โรงอุตสาหกรรม” หมายความว่า สถานที่ซึ่งทำซีเมนต์ขอย

(๓) “เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงาน
กรมสรรพสามิต

(๔) “ซีเมนต์” หมายความว่า วัตถุอย่างหนึ่งอย่างใด
ซึ่งทำขึ้นด้วยการเผาหินปูน และดินเหนียวอันผสมกัน อยู่
แล้วตามธรรมดา หรือนำมาผสมขึ้น อาจใช้ได้เพื่อ
ประโยชน์เหมือนดังซึ่งซีเมนต์กันตามปกติ และรวม
ทั้งปอร์ตแลนด์ซีเมนต์ทุกอย่างและวัตถุอื่น ซึ่งเสนาบดีเห็น
ว่าทำขึ้นหรือขายเป็นซีเมนต์ชนิดหนึ่ง หรือเพื่อให้ใช้
แทนซีเมนต์

(๕) “เสนาบดี” หมายความว่า เสนาบดีกระทรวง
พระคลังมหาสมบัติ

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งโรงอุตสาหกรรม เว้นไว้
แต่จะได้รับใบอนุญาตจากกรมสรรพสามิต

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตมีอัตราประจำปีละ แปดสิบบาท

มาตรา ๕ ผู้ใดประสงค์จะประกอบอุตสาหกรรมทำ
ซีเมนต์ขาย ให้เสนอแผนผังโรงอุตสาหกรรมพร้อมทั้ง
รายการต่อกรมสรรพสามิตเพื่อขอรับอนุญาต

เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมในทางเรียกเก็บภาษี อธิบดี
กรมสรรพสามิตมีอำนาจที่จะสั่งให้ผู้ขอรับอนุญาตแก้ไข

เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมแผนผัง หรือรายการแห่ง
โรงอุตสาหกรรมที่ผู้ขอรับอนุญาตเสนอมานั้นได้

เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ถ้าโรงอุตสาหกรรมบกพร่อง
ไปจากแผนผังหรือรายการที่ได้อนุญาตไว้ ห้ามมิให้ประกอบ
อุตสาหกรรมจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้อง เว้นไว้แต่จะ
ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมสรรพสามิตให้ดำเนินการไป
ชั่วคราวก่อนได้

มาตรา ๖ ให้เก็บภาษีซีเมนต์โดยอัตรา ๑๗๐ กิโลกรัม
ต่อสามสิบกิโลกรัม หรือถ้าน้อยกว่านี้ให้เฉลี่ยส่วนน้ำหนัก
ตามอัตรานี้

มาตรา ๗ ภาษีซีเมนต์นี้ท่านให้คำนวณเก็บตามน้ำหนัก
ที่กล่าวมาในมาตราก่อนในขณะที่ส่งซีเมนต์ออกจากโรงอุตสาหกรรม

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ส่งซีเมนต์อันต้องเสียภาษีออกจาก
โรงอุตสาหกรรม เว้นแต่จะได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ซีเมนต์นั้นจะต้องบรรจุภาชนะให้ถูกต้องตามชนิด
และน้ำหนักซึ่งอธิบดีกรมสรรพสามิตให้อนุมัติ ห้ามมิให้
เปลี่ยนชนิดและน้ำหนักนั้น ๆ เว้นแต่จะได้รับอนุญาต
จากอธิบดีกรมสรรพสามิตเสียก่อน

(๒) ให้เจ้าพนักงานจ่ายสมุดบัญชีแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) สมุดบัญชีนั้นจะต้องเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรมซึ่งเจ้าพนักงานจะตรวจดูได้ตลอดเวลา

(ข) ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจะต้องลงรายการยอดน้ำหนักซีเมนต์เป็นกิโลกรัมที่บรรจุไว้ในภาชนะชนิดหนึ่ง ๆ ซึ่งส่งออกไปจากโรงอุตสาหกรรมทุก ๆ วัน พร้อมทั้งรายการอื่น ๆ ในแบบซึ่งกำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

(ค) ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกรอกรายการประจำวันลงในสมุดบัญชีให้เสร็จไม่ช้ากว่า ๑๔ นาฬิกา ๓๐ นาทีแห่งวันรุ่งขึ้น

(ง) เมื่อเจ้าพนักงานได้ตรวจรายการในบัญชีแล้ว ห้ามมิให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขัดขานลบหรือเปลี่ยนแปลงรายการใด ๆ ในสมุดบัญชื่อนั้น เว้นแต่จะได้กระทำต่อหน้าเจ้าพนักงาน

มาตรา ๕ เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะเข้าตรวจโรงอุตสาหกรรมรวมทั้งบัญชีทุกประเภทและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการนี้เพื่อให้เป็นที่พอใจว่าได้ทำโดยถูกต้องตามรายการที่ลงไว้ในสมุดบัญชีตามความในมาตรา ๔ อนุมาตรา (๒) แห่ง

พระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์ใด ๆ ในการเก็บภาษี
ตามพระราชบัญญัตินี้

เพื่อประโยชน์แก่การควบคุม เจ้าพนักงานมีอำนาจ
ที่จะอยู่เฝ้าประจำโรงอุตสาหกรรม

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต้องให้ความช่วยเหลือแก่เจ้า
พนักงานตามควร ทั้งต้องจัดหาเครื่องชั่งเป็นกิโลกรัม
ให้พอแก่ที่เจ้าพนักงานจะใช้สอบน้ำหนักก่อนที่จะส่งซีเมนต์
ออกไป

มาตรา ๑๐ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมชอบที่จะได้ยกเว้น
หรือรับคืนเงินภาษีที่ระบุไว้ในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้
เมื่อได้ส่งซีเมนต์นั้นออกไปนอกพระราชอาณาเขตต์ และ
ได้ปฏิบัติตามวิธีการซึ่งอธิบดีกรมสรรพสามิตต์ จะได้ออกคำ
สั่งให้ทราบเป็นคราว ๆ

มาตรา ๑๑ อธิบดีกรมสรรพสามิตต์มีอำนาจสั่งกำหนด
ทางการในเรื่อง

(๑) ชนิดของภาชนะและน้ำหนักซีเมนต์ที่จะบรรจุส่ง
ออกไปจากโรงอุตสาหกรรมพร้อมด้วยเครื่องหมายแห่งภาชนะ
นั้น

(๒) การขนและการเก็บซีเมนต์เพื่อความสะดวกต่อการควบคุมและการเก็บภาษี

(๓) วิธีเก็บภาษีและเวลาชำระเงินภาษี

(๔) เงื่อนไขในการส่งซีเมนต์ออกนอกพระราชอาณาเขตต์ และวิธีการที่จะยกเว้นหรือคืนเงินภาษี

(๕) รายงานบัญชีซึ่งผู้ประกอบการจะต้องทำขึ้นในเรื่องการงานของตน

มาตรา ๑๒ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจะต้องแจ้งให้อธิบดีกรมสรรพสามิตทราบเป็นหนังสือว่า การบรรจุซีเมนต์ลงภาชนะเพื่อส่งออกจากโรงอุตสาหกรรมของตนเริ่มและเลิกทำการในระวางวันหนึ่ง ๆ เวลาใด และห้ามมิให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเปลี่ยนแปลงกำหนดเวลานั้นก่อนบอกล่วงหน้าเป็นหนังสือสองวันเป็นอย่างน้อย

มาตรา ๑๓ ผู้ใดประกอบการอุตสาหกรรมโดยมิได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเมื่อใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุแล้ว ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และซีเมนต์นั้นให้รับได้

มาตรา ๑๔ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้ทำซีเมนต์ขายแล้ว
ส่งซีเมนต์ ไม่ว่าจะเพื่อประโยชน์อย่างใด ๆ ออกจากโรง
อุตสาหกรรมโดยมิได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา ๘
อนุมาตรา (๑) ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหมื่นบาท และซีเมนต์นั้นให้รับได้

มาตรา ๑๕ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้ทำซีเมนต์ขายแล้ว
ละเลยโดยรู้อยู่แล้ว หรือโดยจงใจไม่จดรายการที่ต้องลงใน
สมุดบัญชีตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๘ อนุมาตรา (๒) (ข)
แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือลงรายการผิด หรือเท็จ โดยรู้อยู่
แล้ว หรือโดยจงใจ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหมื่นบาท

มาตรา ๑๖ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้ทำซีเมนต์ขายแล้ว
ละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีกรมสรรพสามิตต์ ซึ่ง
ออกตามความในมาตรา ๑๑ กก็ดี หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ
แห่งมาตรา ๘ อนุมาตรา (๒) ก. ค. และ ง. มาตรา ๘ และ
๑๒ กก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๗ ผู้ใดประกอบอุตสาหกรรมอยู่ในวันประกาศ
ใช้พระราชบัญญัตินี้ และประสงค์จะประกอบการนั้นต่อไป

ท่านให้ช้อรับใบอนุญาตตามความในพระราชบัญญัตินี้ภายในกำหนดเดือนหนึ่ง

ในระหว่างเดือนหนึ่ง ถ้าภาชนะบรรจุซีเมนต์ตามชนิดที่ได้รับอนุมัตินั้นยังไม่มี ท่านให้ใช้ภาชนะที่มีอยู่เดิมได้ แต่ซีเมนต์ที่ส่งออกจากโรงอุตสาหกรรมนั้นจะต้องเสียบภาชนะตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ และ ๗ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

มาตรา ๑๘ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดี ตั้งเจ้าพนักงานกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและว่าด้วยกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๐ เมษายน หน้า ๗๓)

กฎเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
 ออกตามความในมาตรา ๑๘ แห่ง
 พระราชบัญญัติภาษีชี้แผ่นดินซึ่งทำในพระราชอาณาเขตต์
 พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ
 ภาษีชี้แผ่นดินซึ่งทำในพระราชอาณาเขตต์ พุทธศักราช ๒๔๗๕
 เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติออกกฎไว้ดังต่อไปนี้
 “สมุทบัญญัติ” ที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องใช้ตาม
 ความในมาตรา ๘ อนุมาตรา ๒ นั้น ให้มีรายการตามแบบ
 ซึ่งแนบไว้ข้างท้ายกฎนี้

หอรัษฎากรพิพัฒน์

กฎให้ไว้ณวันที่ ๑๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศุภโยค

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๐ เมษายน หน้า ๘๑)

(๗๖ ก.)

สมุดบัญชีตามความในมาตรา ๘ อนุมาตรา (๒) แห่งพระราชบัญญัติภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต พ.ศ. ๒๕๗๕
เดือน พ.ศ. ๒๕๗....

วันที่		ตราเครื่องหมาย	รวมจำนวนภาษีแยกตามชนิดตรา เครื่องหมายของซีเมนต์ที่ได้ส่งออก					นำหน้ากรวมของซีเมนต์ แยกตามชนิดตรา เครื่องหมายที่ได้ส่งออก เป็นกิโลกรัม	นำหน้ากรวมของ ซีเมนต์ทุกชนิดที่ ได้ส่งออก เป็น กิโลกรัม	หมายเหตุ	นามผู้จัดการ โรงอุตสาหกรรม	นามเจ้าพนักงาน เมื่อตรวจถูกต้องแล้ว
ในสมุดบัญชี	ที่ส่งซีเมนต์ ออก		ถึงละ ๑๗๐ ก.ก.	กระสอบบ้าน		ถุงกระดาษ	ขนาดอื่น ๆ (บอกขนาด)					
			๘๕ ก.ก.	๕๗ ก.ก.	๕๗ ก.ก.	๔๒ ^๑ / _๒ ก.ก.						

สำนักหอสมุด

พระราชบัญญัติพิทักษ์อัตรากษัตริศการ
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๗๕

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทร
มหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ
ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราช
บัญญัติพิทักษ์อัตรากษัตริศการ พุทธศักราช ๒๔๖๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
พิทักษ์อัตรากษัตริศการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป ให้แก้ไขพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตรากษัตริศการ
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๗๔ คือ ให้
เติมความลงในหมวด ๒ ดังต่อไปนี้

“๒. (ก) ปูนซีเมนต์ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรเห็นว่าใช้
ในการก่อสร้างได้.....เมตริกตันละ ๕ บาท”

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๒๐ เมษายน หน้า ๘๓)

ประกาศ
เรื่องใช้หนังสือสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน
แก่อาณาเขตต์ทรานสจอร์ตัน

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

โดยที่ได้ตกลงกันในระวางกระทรวงการต่างประเทศ กับสถานทูตอังกฤษในกรุงเทพฯฯ ให้ใช้หนังสือสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระวางสยามกับอังกฤษ ที่ลงนามณกรุงเทพฯฯ เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ แก่อาณาเขตต์ทรานสจอร์ตัน ในอาณัติของอังกฤษ ตั้งแต่วันที่ ๗ เมษายน ศกนี้ เป็นต้นไปแล้ว

และโดยที่การตกลงทั้งนี้ได้รับพระบรมราชานุมัติแล้ว ฉะนั้น หนังสือสัญญาที่ว่านี้ จึงเป็นอันใช้แก่อาณาเขตต์ทรานสจอร์ตัน ตั้งแต่วันที่ ๗ เมษายน ศกนี้ เป็นต้นไป

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกัน และให้กระทรวงมหาดไทยที่เกี่ยวข้อง ถือตามกระทำตามจงทุกประการ

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
ยกเลิกเบี้ยกันดาร

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ รับพระบรมราช
โองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ สั่งว่า แต่เดิมข้าราชการที่ออกไป
รับราชการในหัวเมืองห่างไกลทางไปมาลำบาก จึงให้มี
ระเบียบจ่ายเงินชดเชยเพิ่มให้ตามส่วนเกณฑ์ของเงินเดือน
เรียกว่าเบี้ยกันดาร

บัดนี้ทรงพระราชดำริเห็นว่า พุทธศักราชได้เปลี่ยนแปลง
ไปจากเดิมแล้ว สมควรที่จะยกเลิกเบี้ยกันดารซึ่งได้จ่ายอยู่
ตามกฎเสนาบดีกระทรวงพระคลัง ๆ ฉบับลงวันที่ ๔ กรกฎาคม
รัตนโกสินทรศก ๑๒๓ นั้นเสียได้

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ยกเลิกกฎเสนาบดี
กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ว่าด้วยอัตราเงินเดือนและเบีย
กันดารมณฑลพายัพ ฉบับลงวันที่ ๔ กรกฎาคม รัตนโกสินทร
ศก ๑๒๓ และงดเลิกจ่ายเบี้ยกันดารทุกแห่ง ตั้งแต่วันที่ ๑
เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศุภโยค

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๕

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๔๖๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยชอบด้วยเกล้าฯ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกใบแนบ ๔ (จ) อัตราค่าธรรมเนียมสำหรับรายงาน ฯลฯ ต่อท้ายพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๔๖๘ และใช้ใบแนบ ๔ (จ) อัตราค่าธรรมเนียมสำหรับรายงาน ฯลฯ ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๘ เมษายน หน้า ๘๘)

(จ) อัตราค่าธรรมเนียมสำหรับรายงาน ฯลฯ

ประเภทแห่งเอกสาร	ค่าธรรมเนียม
รายงานสถิติพยากรณ์สินค้าประจำปี	บาท ฉบับละ ๑๐
รายงานสถิติพยากรณ์สินค้ารายงวด ๓ เดือน	ปีละ ๑๒
รายงานสถิติพยากรณ์สินค้าเข้ารายเดือน (ประมาณ)	” ๑๒
รายงานสถิติพยากรณ์สินค้าเข้ารายเดือน (แท้)	” ๑๒
รายงานไม้สักพิเศษรายเดือน	” ๖๐
รายงานสถิติพยากรณ์สินค้ารายเดือน ชนิดอื่น ๆ	” ๑๒
รายงานเรือเข้าออกรายสัปดาห์	” ๑๕
รายงานรายสัปดาห์ชนิดอื่น ๆ	” ๑๕
รายงานสถิติพยากรณ์ธรรมดา	แผ่นละ ๓

ประเภทแห่งเอกสาร	ค่าธรรมเนียม
<p>รายงานสถิติพยากรณ์พิเศษซึ่งต้องกิน เวลาตรวจค้นรายการพิเศษ</p> <p>รายงานอย่างอื่นทั้งสิ้น</p> <p>ใบรับรองกำเนิดสินค้า นำหนัก การ บรรทุกหรือการขนขึ้น</p> <p>สำเนาใบเสร็จ</p> <p>สำเนาเอกสาร (เมื่อเห็นว่าจะเปิดเผย ให้ได้โดยไม่มีเป็นที่เสียหายใน ราชการ)</p>	<p>บาท</p> <p>รายงานละ ๑๐ เพิ่มค่าธรรมเนียม เข้าอีกด้วย ตาม เวลาที่เสมียนพนักงาน ต้องจัดทำราย งานนั้น</p> <p>ปีละ ๕ หรือแผ่นละ ๒ (แล้วแต่จำนวนใด จะสูงกว่า)</p> <p>๒</p> <p>๑</p> <p>ฉบับละ ๕ ไม่เกิน ๑ แผ่น สำหรับแผ่น ต่อไปแผ่นละ ๕</p>

กฎเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
กำหนดและให้ออมนัดทำ และเขตต์ศุลกากร
เพื่อการนำของเข้าและการส่งของออก
(ฉบับที่ ๓)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๑๒๒ แห่ง
พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕ เสนาบดี
กระทรวงพระคลังมหาสมบัติได้กำหนดให้ออมนัดเขตต์ทำ
ศุลกากร เพื่อการนำของเข้า และการส่งของออก ดังต่อไปนี้

คลองใหญ่ จังหวัดตราด

<u>เขตต์ภายนอก</u>	ที่ตั้งตรวจเรือกำปั่นเข้าออกโดยปกติ
<u>เขตต์ภายใน</u>	ทำเทียบท่าเรือสำหรับขนของขึ้นและ ขนของลง

หอรัษฎากรพิพัฒน์

กฎให้ไว้เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

สุภโยค

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
ยกเลิกข้อบังคับว่าด้วยการเพิ่มเงินเดือนเฉพาะตัว
พุทธศักราช ๒๔๖๒

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ รับพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า บัดนี้สภาการคลังก็ได้วางเกณฑ์กำหนดอัตราเงินเดือนขึ้นไว้เป็นระเบียบที่สมควรแก่ตำแหน่งหน้าที่แล้ว จึงเป็นการสมควรจะยกเลิกข้อบังคับกระทรวงพระคลังมหาสมบัติว่าด้วยการเพิ่มเงินเดือนเฉพาะตัวซึ่งได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๒ นั้นได้

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศยกเลิกข้อบังคับกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ว่าด้วยการเพิ่มเงินเดือนเฉพาะตัว พุทธศักราช ๒๔๖๒ และประกาศแก้ไขเพิ่มเติมฉบับลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๖๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป ส่วนบุคคลที่ได้รับเพิ่มอยู่ก่อนวันที่ยกเลิกนี้ ให้คงได้รับไปตามเดิม

หอรัษฎากรพิพัฒน์

วันที่ ๒๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศุภโยค

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ประกาศขยายเขตต์สุขาภิบาลเมืองสมุทรปราการ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยรับพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า สุขาภิบาลเมืองสมุทรปราการซึ่งได้ประกาศจัดตั้งขึ้นเมื่อ พุทธศักราช ๒๔๖๐ แล้วนั้น บัดนี้มีราษฎรตั้งเคหสถานเพิ่มเติมใกล้เคียงกับเขตต์สุขาภิบาลหนาแน่นขึ้นกว่าแต่ก่อน สมควรจะขยายเขตต์สุขาภิบาลต่อจากเขตต์เดิมออกไปอีก เพื่อบำรุงความสุขและความสะดวกแก่ประชาชน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศ

๑. ขยายเขตต์สุขาภิบาลเมืองสมุทรปราการ มีกำหนดเขตต์ที่เข้าพนักงานได้บอกหลักไว้ใหม่เป็นสำคัญดังต่อไปนี้

ก. ทิศเหนือ จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ตรงปากคลองมหาวงศ์ฝั่งใต้ เลียบริมคลองมหาวงศ์ฝั่งใต้ไปทิศตะวันออกจดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๒ ปากคลองโพงพางฝั่งตะวันตก

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๒ เลียบริมคลองโพงพางฝั่งตะวันตกไปทิศใต้ จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๓ ที่ข้างเรือนจำตรงที่คลองโพงพางบรรจบกับคลองวัดนอกที่นั่น

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๓ เป็นเส้นตรงไปทิศใต้จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๔ ที่มีมุลำรางฝั่งตะวันออกซึ่งแยกมาจากคลองเมืองกับคลองสะพานอ้อมบรรจบกันที่นั่น

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๔ เป็นเส้นตรงไปทิศตะวันออก จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๕ ที่ปากคลองชลประทานฟากตะวันออก

ข. ทิศตะวันออก จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๕ เลียบริมคลองชลประทานฟากตะวันออกไปทิศใต้วัดตามแนวคลองไป ๑๕๐ เมตร จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๖

ค. ทิศใต้ จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๖ ขนานฝั่งคลองบางปิ้งที่จุดใหม่ไปทิศตะวันตกห่างจากริมคลอง ๘๐ เมตร แล้วขนานคลองตาดเกิดฝั่งตะวันออกไปทิศใต้ ห่างจากริมคลอง ๘๐ เมตร จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๗ ที่หลังบ้านนายสินผู้ใหญ่บ้าน ตรงต้นโพธิ์

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๗ เป็นเส้นตรงไปทิศตะวันออก จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๘ ที่ฝั่งเหนือของคู และคูนี้อยู่ทิศใต้โบสถ์เขารัดวัดจากริมแม่น้ำเจ้าพระยาไปทิศตะวันออก ๘๐ เมตร

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๘ เลียบริมคูไปทิศตะวันตก
จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๕ ที่ปากคูริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งเหนือ

๗. ทิศตะวันตก จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๕ เลียบริม
แม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันออกไปทิศเหนือ จดหลักเขตต์
หมายเลขที่ ๑

๒. ภาษีโรงเรือนและบรรดารายได้ประเภทอื่น ๆ ซึ่งจะ
เก็บได้ในเขตต์สุขาภิบาลที่ได้ขยายใหม่นี้ ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้คงเก็บตามอัตราในประกาศฉบับลงวันที่ ๒๐
มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๖๐ ไว้เป็นผลประโยชน์สำหรับใช้
จ่ายบำรุงการสุขาภิบาลตั้งแต่บัดนี้ไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

จอมพล บริพัตร

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๑ พฤษภาคม หน้า ๕๔)

ประกาศ

เรื่องการยุบรวมเขตต์ท้องที่จังหวัดมณฑล

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ ให้ประกาศ
ทราบทั่วกันว่า เนื่องจากกระบวนทางราชการได้จัดยุบรวม
จังหวัดมณฑล และโอนเขตต์ปกครองท้องที่หลายแห่ง มี
ผู้พากันปริวิตกจนถึงบางพวกเข้าช้อกันทูลเกล้า ๆ ถวายฎีกา
เป็นทำนองร้องทุกข์และแสดงความคิดเห็นขึ้นมาต่าง ๆ นานา
เช่นอ้างว่าศาลากลางจังหวัดแห่งใหม่อยู่ห่างไกลลำบากแก่การ
คมนาคมไปมาติดต่อ บ้างว่าจังหวัดที่ถูกยุบกำลังเจริญ เมื่อ
ยุบเสียจะทำให้เจ็บเหงาไป เกรงโจรผู้ร้ายจะกำเริบ ราษฎร
จะไม่สามารถได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การยุบ
แม้รัฐบาลจะได้ผลบ้างก็เล็กน้อย แต่ราษฎรต้องเสียหายมาก
นอกจากนี้ยังมีเหตุอื่น ๆ อีก ที่สุดขอให้จังหวัดและมณฑล
นั้น ๆ คงอยู่ตามเดิมบ้าง ขอให้ โอนอำเภอบางแห่งไปขึ้น
แก่จังหวัดนั้นจังหวัดนั้นบ้าง

ทรงพระราชดำริว่า ทั้งนี้ย่อมเป็นธรรมดา เมื่อเคยชิน
อยู่แก่อย่างใดนาน หากมาแก้ไขแปลกเปลี่ยนไป ก็ต้อง
มีการตบตบ ^{๑/10/2566} วนวายไปพัก ๑ การเปลี่ยนแปลงเขตต์ท้องที่

เช่นนี้ ในสมัยเวลาปกติก็ต้องจัดทำเนือง ๆ แล้วแต่ที่จะเห็นว่าอาจบังเกิดผลดีเหมาะแก่พฤติการณ์ เช่นท้องที่ใดเคยกันดาร แต่มีทางคมนาคมดีขึ้น มีรถยนต์ยานพาหนะต่างๆ เติบโตไปมาถึงท้องที่ใกล้เคียงได้รวดเร็วผิดกว่าแต่ก่อน ก็อาจยุบรวมกันได้เพื่อเป็นทางประหยัดรายจ่าย หรือท้องที่ใดกันดาร แต่ได้กลายมาเป็นที่ชุมนุมชนหนาแน่นขึ้น ก็อาจเปลี่ยนยกฐานะสูงขึ้น เช่นยกขึ้นเป็นจังหวัดเพื่อสะดวกแก่ชุมนุมชน การที่ต้องยุบรวมเขตต์ท้องที่ในคราวนี้ เป็นการต้องกระทำโดยความจำเป็น เนื่องจากโอกาสได้บังเกิดกระทบกระเทือนมา ทำให้การเงินแผ่นดินตกต่ำ เป็นเหตุให้ต้องคิดตัดทอนโครงการหาทางประหยัด เพื่อตัดงบประมาณรายได้รายจ่ายให้เข้าสู่ดุลยภาพทรงตัวอยู่ได้ ซึ่งจะหลีกเลี่ยงไม่ทำไม่ได้ แต่ก่อนที่เจ้าหน้าที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ ก็ได้พิจารณาใคร่ครวญถึงทางได้เสียของราษฎรและบ้านเมืองโดยรอบคอบแล้ว ทั้งได้พยายามให้เป็นไปในทางที่จะทำความชอกช้ำแก่พลเมืองน้อยที่สุด เช่นยุบแต่บางจังหวัดที่มีพลเมืองน้อย คิดความไม่ใคร่มากเป็นต้น การยุบนั้นจะเป็นเหตุให้โจรผู้ร้ายชุกชุมขึ้นหรือไม่ ข้อนี้อันเมื่อพิจารณาให้ตระหนักจะไม่นำหน้าใจอันใดเลย เพราะกำลังในการ

ปราบปรามโจรผู้ร้ายเป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งไม่ได้อ่อนลง จึงไม่ควรวิตกเกินไปโดยความคาดหมายล่วงหน้าเช่นนั้น ความจริงก็เป็นอยู่บ้างว่า เมื่อที่ตั้งศาลากลางจังหวัดหรือศาลาัฐบาลมณฑลต้องย้ายไปเสีย ความครึกครื้นย่อมจะเสื่อมลงบ้างเป็นธรรมดา เช่นพวกข้าราชการในท้องถิ่นนั้นลดน้อยลงไป แต่ถึงหากไม่ยุบก็คงไม่ครึกครื้นอย่างแต่ก่อน เพราะเป็นสมัยบ้านเมืองต้องผจญกับความตกต่ำอยู่ทั่วไป แท้จริงความเจริญรุ่งเรืองของบ้านเมืองย่อมอาศัยการอาชีพเป็นส่วนสำคัญ มีพลีชีพการเป็นต้น ถ้าท้องถิ่นนั้นเป็นท่าเลหรือบ่อเกิดแห่งสินค้าอยู่แล้ว ก็คงจะเป็นอยู่อย่างนั้น ไม่น่าจะเสื่อมลงเพราะเหตุยุบรวมเขตที่ตั้งที่เลย อย่างไรก็ตามการยุบรวมเขตที่ตั้งที่ทั้งนี้ ในกาลต่อไปอาจเปลี่ยนแปลงอีกก็ได้ตามพฤติการณ์ เพราะเหตุฉะนั้นในชั้นนี้หากจะมีใครได้รับความไม่สะดวกเดือดร้อนบ้าง ก็คงเป็นส่วนน้อยนะเพาะบางคน แต่เมื่อรัฐบาลที่อยู่ในฐานะความจำเป็นบังคับยั้งไม่มีทางอื่นตั้งขึ้นแล้ว บุคคลส่วนน้อยก็ควรยอมเสียสละเพื่อประโยชน์แก่ประเทศและประชาชนส่วนใหญ่

ประกาศมาณวันที่ ๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทยกตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เติมบทบัญญัติดังต่อไปนี้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ เป็นวรรค ๒

“ปอนด์สเตอร์ลิงค์ หมายความว่า หน่วยเงินตราของประเทศเกรตบริเตน และลัทธิพังก์สเตอร์ลิงค์ หมายความว่า ลัทธิพังก์ที่ใช้ต้นและดอกเบี้ยด้วยปอนด์สเตอร์ลิงค์”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ (๑) ให้เสนาบดีรับหรือจ่ายปอนด์สเตอร์ลิงค์แลกเปลี่ยนโดยทันทีกับเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย ณ สถานที่ใด และโดยอัตราใดแล้วแต่จะประกาศเป็นครั้งคราว อัตราที่กล่าวนี้ให้กำหนด ๑๑ บาทต่อหนึ่งปอนด์สเตอร์ลิงค์คิดค่าใช้จ่ายในการรับหรือจ่าย เพิ่มหรือลดแล้วแต่กรณี

(๒) ผู้หนึ่งผู้ใดไม่มีสิทธิที่จะขอแลกเปลี่ยนตั้งแต่วันนั้น ในจำนวนเงินต่ำกว่าห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ เพื่อการปลดเปลื้องความรับผิดชอบมาตรา ๑๑ บัญญัติไว้ในเรื่องที่จะรักษาค่าของเงินบาทนั้น ให้มีทุนสำรองเงินตรารักษาไว้ในความควบคุมดูแลของเสนาบดีซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ทุนสำรอง”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ สิ่งที่จะกล่าวต่อไปนี้ เป็นสิ่งอันชอบด้วยกฎหมายที่จะประกอบขึ้นเป็นทุนสำรอง คือ

- (๑) ปอนด์สเตอร์ลิงค์
- (๒) หลักรัพย์สเตอร์ลิงค์
- (๓) ทองคำ
- (๔) หลักรัพย์ทองคำ

(๕) เงินฝากที่ถอนได้ทันที หรือ ที่ถอนได้โดยบอกล่วงหน้าไม่เกิน ๗ วัน ที่ฝากไว้กับแบงก์ใด ๆ ซึ่งเสนาบดีได้อนุมัติแล้ว และเงินนั้นจ่ายคืนเป็นปอนด์สเตอร์ลิงค์ หรือ เป็นเงินตราของประเทศที่เข้ามาตราทองคำ

- (๖) เหรียญบาท

แต่ว่า

(ก) บรรดาหลักรัพย์ซึ่งมีอายุได้ถอนคืนเกินกว่าปีหนึ่ง จากวันที่ซื้อไว้นั้น ยอดรวมทั้งสิ้นต้องไม่ให้เกินกว่า ๑๔ ล้านบาท

(ข) จำนวนเหรียญบาทในเวลาหนึ่งเวลาใดต้องไม่สูงกว่า (ก) ๕๒ ล้านบาท หรือ (ข) จำนวนที่มีอยู่ในเวลาสิ้นปีที่แล้วมา แล้วแต่จำนวนใดจะต่ำกว่ากัน

เพื่อความประสงค์ของมาตรานี้ คำว่า “หลักรัพย์” ให้หมายความรวมทั้งในรับเงินฝากประจำ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๗ ก. แห่งพระราชบัญญัติ
เงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมตามพระ
ราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๓ และ
ให้ใช้ความตั้งต่อไปน้แทน

“มาตรา ๑๗ ก. (๑) ท่านว่าเป็นการชอบด้วยกฎหมาย
ที่เสนาบดี จะขาย ส่วนใด ส่วนหนึ่ง แห่งเหรียญบาทในทุน
สำรอง

(๒) ให้ใช้ผลแห่งการขายนั้นชอปอนด์สเตอร์ลิงค์ ทอง
คำ หรือค่าปริวรรตแห่งทองคำ และปอนด์สเตอร์ลิงค์
ทองคำ หรือค่าปริวรรตแห่งทองคำนั้น ให้ถือเป็นทุน
สำรอง”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกสองวรรคหลังในมาตรา ๒๐ แห่ง
พระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้ความ
ตั้งต่อไปน้แทน

“ราคาทองคำ หรือ ค่าปริวรรตแห่งทองคำ หรือ หลัก
ทรัพย์ที่แสดงในบัญชีย่อตั้งกล่าวมานี้ ให้ใช้ราคาปอนด์
สเตอร์ลิงค์ที่ได้ไว้ประจำปีครั้งหลังที่สุด หรือถ้าเป็นรายที่
ได้ชอภายหลังการตราค่าประจำปีครั้งหลังที่สุด ก็ให้แสดง
ราคาทีชอ

ในการทำบัญชีย่อตั้งกล่าวมานี้ ปอนด์สเตอร์ลิงค์ หรือ
ราคาปอนด์สเตอร์ลิงค์แห่งทองคำ ค่าปริวรรตแห่งทองคำ

หรือหลักทรัพย์ ซึ่งถือไว้เป็นทุนสำรองให้เปลี่ยนแปลงเป็นบาท โดยอัตรา ๑๑ บาทต่อหนึ่งปอนด์สเตอร์ลิงค์”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ธนบัตร เว้นไว้แต่จ่ายแลกเปลี่ยนกับ

(ก) ธนบัตรที่จำหน่ายออกไปก่อนแล้ว ซึ่งขณะนั้นต้องถอนคืนจากธนบัตรออกใช้

(ข) ปอนด์สเตอร์ลิงค์ซึ่งจะต้องรับขึ้นบัญชีเป็นทุนสำรองทันที โดยอัตรา ๑๑ บาทต่อหนึ่งปอนด์สเตอร์ลิงค์

(ค) ทองคำ หรือ ค่าปริวรรตแห่งทองคำ ซึ่งจะต้องรับขึ้นบัญชีเป็นทุนสำรองทันทีตามราคาในวันที่ซื้อ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ความรับผิดชอบทั้งหลายของรัฐบาลในการชำระเงินอันเป็นค่าแห่งธนบัตรนั้น เมื่อเสนาบดีได้จ่ายปอนด์สเตอร์ลิงค์ตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๑ โดยรับขึ้นธนบัตรแล้ว ให้ถือว่ารัฐบาลหลุดพ้นจากความรับผิดชอบนั้น”

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
ตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา
พุทธศักราช ๒๔๗๑ ที่ได้แก้ไขตามพระราชบัญญัติเงินตรา
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ประกาศตามความ
ในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑
ที่ได้แก้ไขตามพระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕ ให้ทราบทั่วกันว่า กระทรวงพระคลังมหา
สมบัติจะรับและจ่ายปอนด์สเตอร์ลิงค์ในกรุงลอนดอน แลก
เปลี่ยนกับเงินบาทโดยทันที ตามอัตราปอนด์สเตอร์ลิงค์
ละ ๑๐ บาท ๘๐ สตางค์ และจ่ายปอนด์สเตอร์ลิงค์ละ
๑๑ บาท ๒๐ สตางค์

ให้ยกเลิกประกาศฉบับก่อน ๆ ที่ออกตามความใน
มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑
นั้นเสียทั้งสิ้น

หอรทัยกรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

สุภโยค

เสนาบดี

ประกาศ

เรื่องสหรัฐเรูปบลีคบราชิต เข้าเป็นภาคีแห่งโปรโตคอล
ระวางประเทศว่าด้วยข้อตกลงการมอบให้อนุญาตตุลาการ
ชี้ขาดร่วมกับกรุงสยาม

ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบ
ทั่วกันว่า

เลขาธิการสันนิบาตชาติ ได้มีจดหมายลงวันที่ ๑๗
กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๔ (ค.ศ. ๑๙๓๒) แจ้งว่าได้รับมอบ
สัตยาบันสารของฝ่ายสหรัฐเรูปบลีคบราชิต สำหรับโปรโตคอล
ว่าด้วยข้อตกลงการมอบให้อนุญาตตุลาการชี้ขาด ฉะนั้น
เมืองเขเนวา ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๖ (ค.ศ. ๑๙๒๓
ไว้ณสำนักเลขาธิการสันนิบาตชาติ แต่เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์
พ.ศ. ๒๔๗๔ (ค.ศ. ๑๙๓๒) แล้ว

โดยที่บทบัญญัติแห่งโปรโตคอลนี้ มีว่าให้ใช้แก่ประเทศ
ที่ได้มอบสัตยาบันสารแก่สำนักเลขาธิการสันนิบาตชาติแล้ว
๑ เดือนภายหลังวันที่เลขาธิการสันนิบาตชาติได้แจ้งความการ
รับมอบสัตยาบันสารนั้น

และโดยที่กรุงสยามได้ประกาศให้ใช้โปรโตคอลนี้ ตั้งแต่
วันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ เป็นต้นไปแล้ว

ฉะนั้นโปรโตคอลที่วานี้ จึงเป็นอันวิ้ระวางกรุงสยามกับ
สหรัฐเรูปถิบราชาธิล ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔
เป็นต้นไป

วังสราญรมย์

วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เทววงศวโรทัย

เสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม หน้า ๑๑๓)

ประกาศ

เรื่องเรปูบลิกกรีซ และ เมืองซันหมู่เกาะลัวร์ด์ เข้าเป็น
ภาคแห่งอนุสัญญาระวางประเทศว่าด้วยการปฏิบัติการตามคำ
ชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศร่วมกับกรุงสยาม

ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบ
ทั่วกันว่า

เลขาธิการสันนิบาตชาติได้แจ้งความ การมอบสัตยาบัน
และการให้ภาคยานุวัติของประเทศต่าง ๆ ดังจะได้ระบุไว้ต่อ
ไปนี้ สำหรับอนุสัญญาว่าด้วยการปฏิบัติการตามคำชี้ขาดของ
อนุญาโตตุลาการต่างประเทศ จะบังลวันวันที่ ๒๖ กันยายน
พ.ศ. ๒๔๗๐ (ค.ศ. ๑๙๒๗) คือ

๑. ประเทศเรปูบลิกกรีซมอบสัตยาบัน เมื่อวันที่ ๑๕
มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๔ (ค.ศ. ๑๙๓๒)

๒. ประเทศอังกฤษแจ้งความการให้ภาคยานุวัติสำหรับ
เมืองซันหมู่เกาะลัวร์ด์ (แอนติกัว โดมินิกา มอนตเซอรเรต
เซนต์คริสโตเฟอร์-เนวิส และเกาะเวอร์จิน) เมื่อวันที่ ๕
มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ (ค.ศ. ๑๙๓๒)

โดยที่บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้มีไว้ให้ใช้แก่รัฐภาคี
๓ เดือนภายหลังจากที่รัฐภาคีนั้น ๆ ได้มอบสัตยาบันสารหรือ
แจ้งความการให้ภาคยานุวัติแก่เลขาราชการสันนิบาตชาติ
เป็นต้นไป

และโดยที่กรุงสยามได้ประกาศให้ใช้อุสัญญาฯ ตั้งแต่
วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ เป็นต้นไปแล้ว

ฉะนั้นอนุสัญญาที่ว่านี้ จึงเป็นอันใช้ระวางกรุงสยามกับ
เรูปบลีกรีตตั้งแต่วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ และกับ
เมืองซันหมู่เกาะลีวาร์ตตั้งแต่วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕
เป็นต้นไป

วังสราญรมย์

วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เทววงศวโรทัย

เสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม หน้า ๑๑๕)

ประกาศ

ให้เก็บเงินอากรค่าน้ำในท้องที่อำเภอราชบุรี
อำเภอลาดกระบัง อำเภอมั่นบุรี

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ขอประกาศให้
ทราบทั่วกันว่า ตามประกาศกระแสพระบรมราชโองการ
ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๔ ทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ ให้โอนท้องที่อำเภอราชบุรีมาขึ้นอยู่ในความ
ปกครองของจังหวัดธนบุรี และโอนท้องที่อำเภอลาดกระบัง
กับอำเภอมั่นบุรี มาขึ้นอยู่ในความปกครองของจังหวัด
พระนครนั้น เห็นเป็นการสมควรที่จะคงให้มีการจัดเก็บเงิน
อากรค่าน้ำในท้องที่อำเภอทั้งสามนี้ต่อไปตามเดิม

เพราะฉะนั้น ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕
เป็นต้นไป ให้ยกเลิกประกาศยกเว้นการเก็บเงินอากรค่าน้ำ
ลงวันที่ ๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๖๐ เฉพาะแต่ในส่วน
ท้องที่อำเภอราชบุรี อำเภอลาดกระบัง อำเภอมั่นบุรี
นี้เสีย ให้คงจัดเก็บเงินอากรค่าน้ำไปตามพิกัตอัตราเดิม
ซึ่งเคยเก็บอยู่แล้วสืบไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

11/10/2566

สุภโยค

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม หน้า ๑๑๗)

๑๐๒

ประกาศ
เรื่องยาเสพติดให้โทษ

ขอประกาศโฆษณาจำนวนยาเสพติดให้โทษ ตามความ
ในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ซึ่งได้
นำเข้ามา ได้ขายไป และยังคงเหลืออยู่เมื่อสิ้นปี ตามที่
ได้รายงานไปยังสันนิบาตชาติสำหรับปี ค.ศ. ๑๙๓๑
(พ.ศ. ๒๔๗๓-๒๔๗๔) ดังแจ้งอยู่ในบัญชีต่อไปนี้

กรมสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย
ประกาศมาณวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

สกลวรรณการ วรวรรณ

อธิบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม หน้า ๑๔๘)

(๑๐๒ ก.)

บัญชีรายงานประจำปีแสดงจำนวนยาเสพติดให้โทษ ซึ่งมีอยู่ ได้นำเข้ามา ได้จำหน่าย และคงเหลืออยู่
ประจำปีกฤษฎีกา ๑๕๓๑ (พ.ศ. ๒๔๗๓-๗๔)

รายการรับ					รายการจ่าย			
ชื่อยา เสพติดให้โทษ	ยกมาจาก ก.ศ. ๑๕๓๐ กรัม	กรมสาธารณสุข สั่งซื้อจาก ต่างประเทศ กรัม	จากที่ต่าง ๆ ภายในประเทศ กรัม	รวมรับ กรัม	คลังยาเสพติด ให้โทษได้ขายไป กรัม	จ่ายโดยเหตุอื่น กรัม	รวมจ่าย กรัม	คงเหลือ กรัม
๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙
Morphine	๒๘๓๖.๒๕๐	๔๖๖.๓๕๐	๓๑๓๕.๘๕๒	๖๔๔๒.๔๕๒	๖๕๐.๖๕๐	๘๗๑.๔๑๔	๑๕๖๒.๑๐๔	๔๘๘๐.๔๒๘
Cocaine	๕๑๒.๖๘๕	๑๗๕๕.๗๐๐	๒๑๕.๗๑๒	๒๕๒๓.๑๐๑	๑๐๒๗.๒๐๐	๘๑.๑๗๒	๑๑๐๘.๓๗๒	๑๔๑๕.๗๒๕
Heroin	๖๗๖.๘๗๘	๔๕๕.๕๘๐	๕.๗๗๒	๑๑๓๗.๒๓๐	๔๖๘.๑๕๐	๑๓.๑๓๐	๔๘๑.๓๒๐	๖๕๕.๕๑๐
Medicinal Opium	๑๗๘๕๓.๐๘๐	๘๖๑๕.๐๐๐	๑๒๒๐.๕๑๑	๒๗๖๘๘.๕๙๑	๕๑๖๕.๐๐๐	๓๖๑.๘๕๖	๕๕๒๖.๘๕๖	๒๒๑๖๑.๗๓๕
Codeine	๕๗๓.๕๖๕	๘๕๓.๐๐๐	๑๒๑.๑๒๐	๑๕๔๗.๖๘๕	๔๑๕.๕๒๐	๗๘.๖๕๐	๔๙๔.๑๗๐	๑๐๕๕.๕๑๕
Cannabis Indica	๓๘๗๘.๖๓๕	—	—	๓๘๗๘.๖๓๕	๔๐.๐๐๐	๔๔๖.๒๐๐	๔๘๖.๒๐๐	๓๘๓๐.๔๓๕

(๑๐๒ ข.)

รายการรับ					รายการจ่าย			
ชื่อยา เสพติดให้โทษ	ยกมาจาก ค.ศ. ๑๙๓๖ กรัม	กรมสาธารณสุข ส่งชื้อจาก ต่างประเทศ กรัม	จากที่ต่าง ๆ ภายในประเทศ กรัม	รวมรับ กรัม	คลังยาเสพติด ให้โทษได้ขายไป กรัม	จ่ายโดยเหตุอื่น กรัม	รวมจ่าย กรัม	คงเหลือ กรัม
๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙
Pantopou	๓๗๙.๖๔๐	๑๐.๑๖๐	--	๓๘๙.๘๐๐	๒๖.๔๖๐	--	๒๖.๔๖๐	๓๖๓.๓๔๐
Papaverine	๑๔๘.๔๘๐	๒๔.๓๒๐	๐.๔๘๐	๑๗๓.๒๘๐	๕.๓๖๐	--	๕.๓๖๐	๑๖๗.๙๒๐
Eukodal	๒๔๒.๕๐๐	๔.๕๐๐	๕๕.๓๖๐	๓๐๒.๓๖๐	๙๕.๓๕๐	๕๕.๓๖๐	๑๕๐.๗๑๐	๑๕๑.๖๕๐
Dionine	๕๔.๐๐๐	--	๒๔.๐๐๐	๗๘.๐๐๐	๑๘.๖๐๐	๒.๐๐๐	๒๐.๖๐๐	๕๗.๔๐๐
Tropacocaine	๕๐.๐๐๐	--	--	๕๐.๐๐๐	--	--	--	๕๐.๐๐๐
Paracodin	๓๐.๐๐๐	--	--	๓๐.๐๐๐	๑๘.๐๐๐	--	๑๘.๐๐๐	๑๒.๐๐๐
Narcotine	๙.๐๐๐	๑๐.๐๐๐	๖๗.๗๕๐	๘๖.๗๕๐	๑๐.๐๐๐	๗๖.๗๕๐	๘๖.๗๕๐	--
Psicaine	--	๕.๐๐๐	--	๕.๐๐๐	--	--	--	๕.๐๐๐
Acedicone	--	--	๕.๕๕๐	๕.๕๕๐	--	๓.๘๐๐	๓.๘๐๐	๑.๗๕๐

หมายเหตุ ช่อง ๔ เป็นยาที่กรมศุลกากร ยึดส่งกรมสาธารณสุข
สุข และเป็นยาที่ผู้ถือใบอนุญัตินำส่งคลังยา
เสพติดให้โทษ

ช่อง ๗ เป็นยาที่ผู้ถือใบอนุญัตินำส่งคลัง
ยาเสพติดให้โทษ รวบรวม แห้ง ระเหยไป
และที่ได้ทำลาย

ประกาศเรื่องภาษีเงินเดือน

เสนาบดีกระทรวง พระคลังมหาสมบัติรับพระบรมราชโองการใส่เกล้า ๆ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ในเวลานี้ได้มีการพูดกันมากถึงเรื่องพระราชบัญญัติภาษีเงินเดือน จึงทรงพระราชดำริเห็นสมควรอธิบายความประสงค์ของรัฐบาลให้ทราบ คือ

(๑) ความจำเป็นที่ต้องมีภาษีขึ้น คงจะสังเกตเห็นกันแล้วว่า รัฐบาลได้ออกกฎหมายภาษีอากรหลายฉบับ รวมทั้งพระราชบัญญัติภาษีเงินเดือนนี้ด้วย การที่รัฐบาลได้ขึ้นอัตราภาษีหรือจัดเก็บภาษีอากรใหม่บางอย่างเช่นนี้ ก็ด้วยความมุ่งหมายจะเก็บเงินมาชดเชยจำนวนเงินในประเภทต่าง ๆ ที่ลดน้อยลงให้งบประมาณสุดท้ายคงแจ้งอยู่ในค่าแถลงการณ์งบประมาณนั้นแล้ว แม้รัฐบาลได้พยายามตัดทอนรายจ่ายลงอย่างมากที่สุด จนยอดงบประมาณต่ำลงกว่าใน พ.ศ. ๒๔๗๔ ถึง ๑๕,๕๐๐,๐๐๐ บาทแล้ว ฐานะการเงินของประเทศก็ยังไม่ปลอดภัย ด้วยในระวางปีที่แล้วมารายได้ลดน้อยลงเป็นลำดับ ประกอบกับเหตุการณ์อันพึงคาดคะเนได้ว่า จำนวนเงินรายได้ในระวาง

ป็นซึ่งจะลดลงอีก เช่นการเงินฝืดเคือง และสินค้าสำคัญ บางอย่างมีราคาและจำนวนลดลง รัฐบาลจึงตกอยู่ในความ จำเป็นต้องขึ้นภาษี และจัดเก็บภาษีใหม่บางอย่าง เช่นภาษี เงินเดือนนี้ เหมือนอย่างประเทศที่เจริญแล้วได้จัดเก็บ

(๒) อนึ่ง ภาษีใหม่ๆ ที่จัดเก็บขึ้นในคราวนี้ ย่อมเป็น ชั้นแรกแห่งการแก้ไขการภาษีอากรของเมืองไทยให้เป็นหลัก การเพื่อให้คนทุกชั้นได้มีส่วนเสียภาษีโดยเที่ยงธรรมยิ่งขึ้น กว่าแต่ก่อน

(๓) ถ้าจะว่าโดยจำเพาะภาษีเงินเดือน ก็จริงอยู่ที่พระ ราชบัญญัติภาษีเงินเดือนเก็บภาษีจำเพาะจากรายได้อันเป็นค่า จ้างแรงงาน มิได้กินความตลอดถึงรายได้อื่น ๆ ซึ่งยังมี อีกเป็นจำนวนมาก แต่การพิจารณาเรื่องภาษีอากรนั้น จะ หยิบยกแต่จะเพาะภาษีอันใดอันหนึ่งขึ้นกล่าวดีหรือชมนั้นหา ถูกไม่ ทางที่ชอบจะต้องพิจารณาโครงการภาษีอากรทั้งอัน จึงจะเห็นได้ว่าการภาษีอากรของเมืองใดมีความเที่ยงธรรม เพียงใด ภาษีเงินเดือนนี้ย่อมเป็นแต่เพียงส่วนหนึ่งแห่ง โครงการภาษีอากรใหม่ของรัฐบาลเท่านั้น เมื่อพิจารณาภาษี เงินเดือนรวมกันไปกับภาษีอื่นๆ ในโครงการใหม่ คือ ภาษี

โรงเรียนและที่ดินซึ่งประกาศแล้วกับภาษีการค้าและวิชาชีพ และภาษีฤชากรซึ่งจะประกาศต่อไป ก็คงจะเห็นว่าโครงการ อันนี้ให้ความเที่ยงธรรมพอ เท่าที่จะสามารถทำได้ในปัจจุบัน ทันด่วน

(๔) รัฐบาลเห็นอยู่แล้วว่า ถ้าจะว่าในเชิงหลักการ การเก็บภาษีรายได้ (income tax) เช่นที่มีในเมืองต่างประเทศ บางเมือง ย่อมจะเป็นวิธีเก็บภาษีอันให้ความยุติธรรมสม่ำเสมอที่สุด แต่ภาษีรายได้นั้นก็เป็ภาษีที่เก็บได้ยากที่สุด เหมือนกัน เช่น รายได้ซึ่งมิได้หามาด้วยน้ำพักน้ำแรง (unearned income) เป็นต้น และที่เก็บกันได้ในเมือง ก็เพราะเมืองนั้น ๆ การค้าได้แสดงบัญชีรายได้รายจ่ายเรียบร้อยแล้ว มีสถิติบริบูรณ์ถึงขีด กับทั้งได้คอยเริ่มเก็บเริ่มทำ มาทีละน้อยและขยายโครงการออกไปเป็นลำดับ โดยใช้เวลานับด้วยสิบ ๆ ปี มีเวลาฝึกฝนเจ้าพนักงานให้ชำนาญงานได้ หากขาดเจ้าพนักงานที่ชำนาญงานแล้วไซ้ร ก็จะได้เงินแต่จากบุคคลที่สุจริตเท่านั้น ภาษีรายได้จะกลับกลายเป็น ภาษีที่อยู่ยุติธรรมที่สุดอันหนึ่งเป็นแน่แท้

(๕) โดยเหตุที่การเก็บภาษีรายได้มีความยากลำบากตั้งกล่าวมาแล้ว ในชั้นนี้จึงได้คิดเก็บภาษีเงินเดือน อันเป็นแต่เพียงขั้นต้น และ ส่วน หนึ่ง แห่งโครงการ เก็บ ภาษีรายได้

และเพราะเหตุฉะนั้น เงินรายได้จากภาษีเงินเดือนจึงไม่เป็นจำนวนพอเพียง และต้องเก็บเงินรัฐชูปการไปด้วยตามเดิม การเก็บภาษีทั้งสองอย่างนี้ไปด้วยกัน เมื่อคิดแต่เงิน ๆ ก็อาจเห็นว่าเป็นการหนักอยู่บ้าง แต่รัฐบาลเห็นว่าภาษีเงินเดือนที่เก็บจากผู้มีเงินเดือนน้อยนั้น ก็เก็บโดยอัตราที่ต่ำ เมื่อราษฎรที่หาเช้ากินค่ำยังเสียเงินรัฐชูปการได้ปีละ ๖ บาท ผู้รับเงินเดือนเสมอเป็นการแน่นอนถึงปีละ ๖๐๐ บาท จะเสียภาษีเงินเดือนและเงินรัฐชูปการรวมกันปีละ ๑๒ บาท ก็ไม่เป็นการเลือบ่ากว่าแรง

(๖) มีคำกล่าวดีเตียนรัฐบาลว่า พระราชบัญญัติภาษีเงินเดือนบังคับนายจ้างให้เป็นพนักงานเก็บภาษี ถ้าไม่ทำก็จะข่มขู่ทำโทษ เป็นกฎหมายที่ไม่เคยมีเยี่ยงอย่างมาแต่ก่อนนั้น การบัญญัติให้นายจ้างเป็นผู้หักเงินเดือนลูกจ้าง นำส่งเป็นค่าภาษี ก็ไม่เป็นการลำบากยากเข็ญอะไรนัก หน้าที่เช่นนี้นายจ้างในเมืองต่างประเทศก็มีเช่นเดียวกันมาแล้ว ช้า นาน ไม่เป็นการที่เราเรีทำแปลกประหลาดเลย

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศุภโยคเกษม

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตต์หวงห้ามในจังหวัดสมุทรปราการ
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ร่องน้ำนอกปากน้ำเจ้าพระยามีสันดอน เรือมีระวางบรรทุกน้ำหนักมากเคี้ยวเข้าไม่ได้

และโดยที่ทรงพระราชดำริว่า เพื่อจัดให้คมนาคมระวางทะเลกับอ่าวกรุงเทพ ฯ ดัดขึ้น และให้สะดวกแก่การค้าขายของประเทศ สมควรกำหนดเขตต์ที่ดินหวงห้ามในจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อจะได้เป็นขั้นต้นแห่งการที่จะจัดให้สำเร็จประสงค์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกาไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตต์หวงห้ามในจังหวัดสมุทรปราการ พุทธศักราช

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกาตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันประกาศพระราชกฤษฎีกาเป็นต้นไป ท่านให้กำหนดเขตต์ที่หวงห้ามขึ้นในจังหวัดสมุทรปราการ แห่งหนึ่ง ตั้งมีเขตต์ปรากฏในแผนที่ต่อท้ายพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ เขตต์ที่หวงห้ามนั้น ท่านให้หวงห้ามไว้มีกำหนดเวลาห้าปี กำหนดเวลาเช่นว่านเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมจะประกาศขยายออกไปอีกก็ได้ แต่ไม่ให้เกินคราวละห้าปี กำหนดเวลาซึ่งขยายนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๕ ในกำหนดเวลาที่ใช้พระราชกฤษฎีกา พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ตั้งแต่งขึ้นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกฤษฎีกา มีอำนาจกระทำการทุกอย่างที่จำเป็นในอสังหาริมทรัพย์ซึ่งตั้งอยู่ในเขตต์ที่หวงห้าม เพื่อการสำรวจ วัด บั๊กหลักลงในดินและเก็บตัวอย่างหินทราย หรือวัตถุอย่างอื่น ๆ ลฯ แต่ต้องให้ค่าทดแทนเพื่อความเสียหายอันเกิดแต่การกระทำ เช่นว่านนั้นแก่เจ้าของหรือบุคคลผู้ยึดถือทรัพย์สินโดยชอบด้วย

กฎหมาย 11/10/2566

มาตรา ๖ ในกำหนดเวลาที่ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ ท่านให้ถือว่าที่ดินซึ่งอยู่ในเขตต์ที่หวงห้ามนั้น รัฐบาลหวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ราชการตามความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน ร.ศ. ๑๒๗ และท่านมิให้อนุญาตให้บุคคลใดจับจองที่ดินในเขตต์นั้นตามความในหมวดที่ ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน ร.ศ. ๑๒๗

มาตรา ๗ ถ้าจะโอน (นอกจากโดยบัญญัติกฎหมาย) อสังหาริมทรัพย์ซึ่งตั้งอยู่ในเขตต์ที่หวงห้าม ท่านให้ร้องขอรับอนุญาตอันเป็นลายลักษณ์อักษรจากกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม

ถ้าได้โอน อสังหาริมทรัพย์โดยมิได้รับอนุญาตเช่นว่านี้ไซ้ ท่านว่าคู่กรณียอมเสียไปซึ่งสิทธิที่จะได้รับค่าทำขวัญในเมื่อทรัพย์สินถูกบังคับซื้อในภายหลังเพื่อจัดให้ความสะดวกแก่การค้าขายและคมนาคมดังกล่าวมาข้างต้น

มาตรา ๘ ก่อนที่จะจดทะเบียนการโอนใด ๆ ลงในทะเบียน ให้นายทะเบียนผู้เป็นเจ้าหน้าที่แจ้งการจดทะเบียนการโอนนั้นไปยังกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม

มาตรา ๙ ถ้าอสังหาริมทรัพย์ซึ่งอยู่ในเขตต์ที่หวงห้ามถูกบังคับซื้อเพื่อจัดให้ความสะดวกแก่การค้าขายและ

คมนาคมดังกล่าวมาข้างต้นไซ้ร้ แม้ถึงว่าค่าแห่งทรัพย์สินจะ
ได้เพิ่มขึ้นเพราะกิจการที่กระทำภายหลังหรือเกิดจากการปลูก
สร้างหรือทำต่อเพิ่มขึ้น การเพาะปลูก การทำให้ดีขึ้น หรือ
สัญญาเช่า ที่ได้ทำโดยมิได้รับอนุญาตพิเศษจากกระทรวง
พาณิชย์และคมนาคมก็ดี ท่านว่าค่าแห่งทรัพย์สินที่จะถือ
เป็นหลักในการคำนวณค่าทำขวัญหรืออย่างอื่นนั้น คือราคา
ตลาดในวันที่ประกาศพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๐ ให้เสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม
มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้ และให้มี
อำนาจออกกฎเสนาบดีตั้งเจ้าพนักงาน และกระทำการอื่น ๆ
เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชกฤษฎีกานี้

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม หน้า ๑๒๖)

ประกาศ

กำหนดเขตต์ท้องที่ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ
ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

ทรงพระราชดำริเห็นสมควร ขยายเขตต์การใช้พระราช
บัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ในจังหวัด
พระนคร และกำหนดเขตต์การใช้พระราชบัญญัตินั้นใน
จังหวัดธนบุรีด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ยกเลิกบัญชีแสดง
ท้องที่ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช
๒๔๗๕ อันต่อท้ายพระราชบัญญัตินั้นเสีย และให้กำหนด
เขตต์ขึ้นใหม่ ดังต่อไปนี้

เขตต์จังหวัดพระนคร

ทิศตะวันตก ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่
ปากคลองบางซื่อ ตลอดลงมาถึงปากคลองจ้ว

ทิศเหนือ ตั้งแต่ปากคลองบางซื่อไปตามลำคลองเข้าคลองเปรมประชากร เข้าคลองประปาที่หลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๑ ตามลำคลองประปาไปถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๒ หักไปทางทิศตะวันออกตรงไปหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองเปรมประชากร ตามลำคลองนั้นไปทางเหนือถึงคลองขุดเจ้าพระยาร่วงศ์ เข้าคลองขุดนั้นไปถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๔ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางรถไฟ

ทิศตะวันออก ตั้งแต่หลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๔ ไปทางทิศใต้ตามทางรถไฟถึงคลองประปา ตามคลองประปาไปทางทิศใต้และเลี้ยวเข้าคลองสามเสน ตามลำคลองสามเสนไปทางทิศตะวันออกเข้าคลองบางกระสัน ตามลำคลองนั้นไปออกคลองบางกะปิ ตามลำคลองบางกะปิไปทางทิศตะวันออกถึงหัวถนนแฮมมิลล์ ไปตามแนวถนนนั้นตรงไปถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๗ อันตั้งอยู่ที่มุมข้อศอกคลองไผ่สิงห์โต (และในระหว่างหัวถนนแฮมมิลล์ ถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๗ นั้น ให้ขยายเขตต์ไปทางทิศตะวันออกอีก ๑๐ เส้นถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๕ และ ภ.ร.ด. ๖) ตั้งแต่หลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๗ นั้น ไปตามลำคลองไผ่สิงห์โตทาง

ทิศตะวันตก ถึงทางรถไฟสายชองนนทรี ตามทางรถไฟนั้น
 ไปทางทิศใต้ถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๘ หักไปทางทิศ
 ตะวันออกตามแนวทางเดิรถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๕ ซึ่ง
 ตั้งอยู่ริมคลองไผ่สิงห์โต ตามลำคลองนั้นไปทางทิศใต้
 เข้าคลองหัวลำโพงเลี้ยวไปทางทิศตะวันออกเข้าคลองเตย
 และตามลำคลองเตยไปออกแม่น้ำเจ้าพระยา
ทิศใต้ ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่ปากคลอง
 เตยมาทางทิศตะวันตกถึงทางรถไฟสายชองนนทรีริมคลองวัด
 ชองลม ตามทางรถไฟนั้นมาถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๑๐
 ซึ่งตั้งอยู่ที่หัวถนนศรีบำเพ็ญ ตามถนนศรีบำเพ็ญถนนเป็น
 อากาศถึงคลองมหาเมฆ ตามลำคลองนั้นไปทางทิศเหนือ
 แล้วเลี้ยวเข้าลำคูไปทางทิศตะวันออกเข้าถนนงามดูพลี ตาม
 ถนนงามดูพลีไปออกถนนสาร ตามถนนนั้นไปออกถนน
 เจริญกรุง (และในระหว่างตั้งแต่ที่ถนนงามดูพลีจดถนนสาร
 ถึงที่ถนนสารจดถนนเจริญกรุงนั้น ให้ขยายเขตต์ไปทาง
 ทิศใต้ ๑๕ เส้น เสมอกับเขตต์สุขาภิบาล) ตั้งแต่ที่ถนน
 สารจดถนนเจริญกรุง ตามถนนเจริญกรุงไปทางทิศใต้เข้า
 ตรอกป่าช้าจีน ไปถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๑๑ อันตั้ง
 อยู่เชิงสะพานคอนกรีต แล้วเข้าตรอกหลังป่าช้าจีนไปทาง

ทิสใต้ถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๑๒ เลี้ยวตามทางเค็รไป
 ทางทิศตะวันออกถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๑๓ ออกถนน
 ซอยสะพานที่๒ตรงไปถึงตรอกจันทร์ ตามตรอกนั้นไปทางทิศ
 ตะวันตกเข้าถนนซอยที่๒ตามถนนนั้นไปถึงหลักเขตต์หมายเลข
 ภ.ร.ด. ๑๔ ตามทางเค็รขึ้นสะพานยาวตรอกบางขวางถึง
 หลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๑๕ ไปทางทิสใต้ถึงหลักเขตต์หมายเลข
 ภ.ร.ด. ๑๖ ซึ่งตั้งอยู่ที่สะพานยาวบ้านใหม่ ไปตามสะพาน
 นั้นทางทิศตะวันตกถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๑๗ เลี้ยวไป
 ทางทิสใต้ถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๑๘ เลี้ยวไปทางทิศ
 ตะวันตกถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๑๙ ตามทางเค็รไปถึง
 หลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๒๐ และเลี้ยวตามทางนั้นไปถึงหลัก
 เขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๒๑ หักไปทางทิศตะวันออกถึงหลัก
 เขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๒๒ ตรงไปถึงหลักเขตต์หมายเลขภ.ร.ด. ๒๓
 และ ภ.ร.ด. ๒๔ ไปตามทางเค็รถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๒๕
 ซึ่งตั้งอยู่ที่ปลายสะพานยาวตรอกนางบงไปตามสะพานนั้นถึง
 หลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๒๖ อันตั้งอยู่ที่มุมสุหร่าเลียบเขตต์
 สุหร่าไปทางทิสใต้ถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๒๗ ตรงไป
 ถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๒๘ แล้วไปตามลำคูถึงหลักเขตต์
 หมายเลข ภ.ร.ด. ๒๙ อันตั้งอยู่ริมคลองสวนหลวง ตามลำคลอง

นั้นไปทางทิศตะวันออกถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๓๐ อันตั้งอยู่ริมคลองสวนหลวงเลี้ยวตามสะพานไปตามทางเค็ดรอกสุหร่าเก่าถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๓๑ ตรงไปถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๓๒ เลี้ยวไปทางทิศตะวันตกถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๓๓ แล้วไปทางทิศใต้ถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๓๔ เลี้ยวไปทางทิศตะวันตกถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๓๕ แล้วไปทางทิศใต้ถึงหลักเขตต์หมายเลข ภ.ร.ด. ๓๖ อันตั้งอยู่ที่คลองวัว ตามลำคลองวัวไปทางทิศใต้ ออกด้านนี้เข้าพระยา

เขตต์จังหวัดธนบุรี

ทิศเหนือ ตั้งแต่ปากคลองบางกอกน้อยฝั่งใต้ไปตามลำคลองบางกอกน้อยถึงที่ตรงหัวถนนบ้านจาก
ทิศตะวันตก ตั้งแต่ที่ตรงหัวถนนบ้านจาก หลังวัดอัมรินทร์ตามถนนบ้านจาก ถนนบ้านช่างหล่อ และถนนสวนอนันต์จดเขตต์วัดพระยาธรรม หักมาทางตะวันออกลงคลองวัดพระยาธรรมถึงคลองมอญ ข้ามคลองมอญไปเข้าคลองวัดนากกลางและตามลำคลองนั้นไปเข้าคลองวัดอรุณ ไปตามคลองนั้นทางทิศตะวันตกหักเข้าคูวัดอรุณผ่านหน้าปรกเลี้ยวเข้าถนนโพธิ์สามต้นไปทางทิศตะวันตก เลี้ยวเข้าถนนเจริญ

พาศน์มาตามถนนนั้นทางทิศใต้ หักเข้าตรอกบ้านลาวเหนือ
 กุฎีเจ้าเซ็น ไปตามคลองวัดราชสิทธิารามทางใต้ ออกคลอง
 บางกอกใหญ่ ตามลำคลองนั้นไปทางตะวันตกถึงคลองบาง
 ใส้ไก่ (ข้างที่ว่าการกิ่งอำเภอบุบผาราม) เข้าคลองบ้าน
 สมเด็จไปถึงหัวห้องแถวตลาดแขก เลี้ยวเข้าตรอกหลัง
 ตลาดแขกไปตามตรอกนั้นถึงคลองวัดน้อยใหม่ เลี้ยวเข้า
 คลองนั้นไปทางทิศตะวันตกออกคลองบางใส้ไก่อ้นปลาย
 ไปตามลำคลองบางใส้ไก่อ้นทางใต้ถึงทางรถไฟสายแม่กลอง
ทิศใต้ ตั้งแต่ที่ทางรถไฟสายแม่กลองผ่านกับคลองบางใส้ไก่อ้น
 ตามทางรถไฟมาทางทิศตะวันออกลงถึงแม่น้ำเจ้าพระยา
ทิศตะวันออก ตั้งแต่ปากคลองบางกอกน้อยฝั่งใต้ เลี้ยว
 ฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ลงมาทางทิศใต้ถึงสถานีรถไฟคลองสาน
 บรรจบกับปลายเขตต์ทางทิศใต้

ลำน้ำเจ้าพระยา

ทิศเหนือ เส้นตรงตั้งแต่ปากคลองบางกอกน้อยฝั่งใต้ ข้าม
 ลำน้ำเจ้าพระยามาฝั่งตะวันออกตรงที่ว่าการกรมทหารราบ ๒
ทิศใต้ เส้นตรงตั้งแต่ท่าเรือของสถานีรถไฟคลองสาน ข้าม
 ลำน้ำเจ้าพระยามาฝั่งตะวันออกตรงปากคลองผดุงกรุงเกษม
 ฝั่งใต้

เขตต์ใช้พระราชบัญญัติตั้งได้ประกาศมานี้ ปรากฏบน
แผนที่ซึ่งได้ให้รักษาไว้ที่กรมสรรพากรแผ่นหนึ่ง และแผนที่
ทำการสรรพากรนครบาลอีกแผ่นหนึ่ง

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม หน้า ๑๓๐)

กฎเสนาบดีกระทรวงเกษตรธิการ
ออกตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
จำกัดแร่ดีบุกแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
จำกัดแร่ดีบุกแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เสนาบดี
กระทรวงเกษตรธิการออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ (ก) ผู้ขุดหาแร่ ผู้ขอแร่และผู้ขอแร่ช่วง ต้อง
ทำบัญชีกรรมกรและลูกจ้างที่ใช้ในเหมืองแร่หรือที่ใช้ในการ
ซื้อขายแร่ของตนซึ่งมีอยู่ในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๕
ตามแบบ ๑ ท้ายกฎนี้ ยื่นต่อกองราชโลหกิจประจำท้องที่ภายใน
เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ ส่วนผู้ขุดหาแร่ ผู้ขอแร่
และผู้ขอแร่ช่วงที่เริ่มทำการภายหลังวันที่ ๓๑ พฤษภาคม
พ.ศ. ๒๔๗๕ ให้ทำบัญชียื่นต่อกองราชโลหกิจประจำท้องที่
ภายในวันที่ ๗ ของเดือนใหม่ หลังจากเดือนที่เริ่มทำการนั้น

(ข) ผู้ขุดหาแร่ ผู้ขอแร่และผู้ขอแร่ช่วงคนใดได้รับ
กรรมกรและลูกจ้างเพิ่มเติม ต้องทำบัญชีกรรมกรและลูกจ้าง
เพิ่มเติมตามแบบ ๒ ท้ายกฎนี้ ยื่นต่อกองราชโลหกิจประจำ
ท้องที่ภายในวันที่ ๗ ของเดือนใหม่หลังจากเดือนที่ได้รับ
กรรมกรและลูกจ้างเพิ่มเติม

(ค) ในกรณีที่มีเหตุต้องจำหน่ายบัญชีกรรมกรและลูกจ้างของเหมืองแร่หรือของการขุดแร่ ผู้ขุดหาแร่ ผู้ซื้อแร่ และผู้ซื้อแร่ช่วงต้องทำบัญชีจำหน่ายตามแบบ ๓ ท้ายกฎขึ้นต่อกองราชโลหกิจประจำท้องที่ภายในวันที่ ๗ ของเดือนใหม่ หลังจากเดือนที่มีเหตุต้องจำหน่าย

บัญชีเหล่านี้จะต้องทำขึ้นต่อกองราชโลหกิจประจำท้องที่อย่างละ ๒ ฉบับ มีรายการและลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือนตรงกัน ให้กองราชโลหกิจประจำท้องที่รักษาไว้ฉบับหนึ่ง และอีกฉบับหนึ่งนั้นเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจดูเห็นเป็นการถูกต้องตรงกันเรียบร้อยแล้ว ให้ลงนามกำกับไว้เป็นสำคัญ แล้วให้คืนแก่ผู้ขุดหาแร่ ผู้ซื้อแร่ หรือผู้ซื้อแร่ช่วง หรือผู้แทนบุคคลเหล่านี้รักษาไว้ ณ ที่เหมืองหรือที่ทำการซื้อแร่ของตน เพื่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจของกรมราชโลหกิจฯ จะได้ตรวจตราได้เสมอ ถ้าบัญชีเหล่านี้เกิดอันตรายหรือสูญหายแล้วต้องแจ้งให้กองราชโลหกิจประจำท้องที่ทราบทันที

ข้อ ๒ ราคาแบบพิมพ์ที่กล่าวมาในข้อ ๑ (ก) (ข) และ (ค) นั้น ให้เรียกฉบับละ ๕ สตางค์

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

(ลงนาม) เจ้าพระยาพิชัยญาติ

เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

(๑๒๐ น.)

แบบ ๑

บัญชีกรรมการและลูกจ้างซึ่งทำการในที่ประทานบัตรหมายเลขที่.....ใบสุทธิแรกที่.....

หรือ

กรรมการและลูกจ้างของผู้ขอรับหมายเลขที่.....

หรือ

กรรมการและลูกจ้างของผู้ขอรับช่วงหมายเลขที่.....

ของ.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

เลขลำดับ ที่	นาม	ชาติ	บังคับ	อายุ ปี	ตำแหน่ง	ใบเสร็จ รับชำระ หมายเลขที่	ที่อยู่ (อยู่ในเหมืองหรืออยู่กับ ผู้ขอรับหรืออยู่กับผู้ขอรับช่วง รายวันหรืออยู่ตอน)	ลายมือชื่อ หรือ ลายพิมพ์ หัวแม่มือขวา	วัน เดือน ปี ที่ออกจากงาน	หมายเหตุ

ลงลายมือชื่อ.....ผู้บัญชา
ลงลายมือชื่อ.....เจ้าพนักงานราชโลหกิจ

วันที่..... พ.ศ.....

(๑๒๐ ข.)

แบบ ๒

บัญชีรับกรรมกรและลูกจ้างเข้าใหม่
ประธานบัตรหมายเลขที่.....ใบสุทธิแร่ที่.....

หรือ

ผู้ขอแร่หมายเลขที่.....

หรือ

ผู้ขอแร่ช่วงหมายเลขที่.....

ของ.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เลขลำดับที่ ต่อจากฉบับ ที่ยื่นไว้ก่อน	นาม	ชาติ	บังคับ	อายุปี	ตำหนิ	ใบเสรีราชการ หมายเลขที่	ที่อยู่ (อยู่ในเหมืองหรืออยู่กับ ผู้ขอแร่หรืออยู่กับผู้ขอแร่ช่วง รายนหรืออยู่ที่อื่น)	ลายมือชื่อ หรือลายพิมพ์ หัวแม่มือขวา	ก่อนที่มาเข้าเป็นกรรมกรหรือ ลูกจ้างในที่นี้เคยเป็นกรรมกร หรือลูกจ้างเหมืองแร่หรือของ ผู้ขอแร่หรือของผู้ขอแร่ช่วงที่ ใดหรือไม่	ได้ออกจาก งานเก่าเมื่อใด	วัน เดือน ปี ที่ออกจากงาน	หมายเหตุ

ลงลายมือชื่อ.....ผู้ยื่นบัญชี ลงลายมือชื่อ.....เจ้าพนักงานราชโลหกิจ
วันที่.....พ.ศ.....

(๑๒๐ ก.)

แบบ ๓

บัญชีจำหน่ายกรรมกรและลูกจ้างออกจากงาน
ประธานบัตรหมายเลขที่ ใบสุทธิแรกที่

หรือ

ผู้ขอแรกหมายเลขที่

หรือ

ผู้ขอแรกช่วงหมายเลขที่

ของ.....

ตำบล อำเภอ จังหวัด

เลขลำดับ ที่	นาม	ชาติ	บังคับ	เลขลำดับ ตามบัญชีที่.... ยื่นไว้ก่อน	วันเดือนปี ที่ออกจากงาน	หมายเหตุ

ลงลายมือชื่อ ผู้ยื่นบัญชี

ลงลายมือชื่อ เจ้าพนักงานราชโลหกิจ

สำนักหอสมุด

กฎเสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ
ออกตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติ
จำกัดแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๔
(ฉบับที่ ๓)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติ
จำกัดแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๔ เสนาบดีกระทรวงเกษตรา-
ธิการออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มด่านภาษีต่อไปนี้เข้าในบัญชีด่านภาษีซึ่ง
ระบุไว้ในข้อ ๕ แห่งกฎเสนาบดีลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๔

๑๐. ด่านภาษีกรุงเทพ ฯ จังหวัดพระนคร

กฎให้ไว้ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

(ลงนาม) เจ้าพระยาพิชัยญาติ

เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม หน้า ๑๔๒)

ประกาศกระทรวงการต่างประเทศ
เรื่องสัญญาสากลไปรษณีย์

ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า อาศัยความในข้อ ๒ และข้อ ๑๓ แห่งสัญญาสากลไปรษณีย์ ซึ่งได้ลงนามกันที่กรุงลอนดอน เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ค.ศ. ๑๘๖๕ นั้น รัฐบาลสวิสและรัฐบาลอังกฤษ ได้แจ้งรายชื่อประเทศต่าง ๆ ที่ได้มอบสัตยาบันหรือให้ภาคยานุวัติแห่ง

๑. สัญญาสากลไปรษณีย์
 ๒. ความตกลงว่าด้วยการส่งจดหมายและหีบห่อพัสดุไปรษณีย์มีประกัน
 ๓. ความตกลงว่าด้วยการส่งพัสดุไปรษณีย์
 ๔. ความตกลงว่าด้วยการส่งไปรษณีย์นานาชาติ
 ๕. ความตกลงว่าด้วยการเรียกเงินคืน
 ๖. ความตกลงว่าด้วยการโอนบัญชีตัวเงินทางไปรษณีย์
 ๗. ความตกลงว่าด้วยการรับหนังสือพิมพ์และหนังสือที่
- 11/10 ออกจำหน่ายเป็นคราว ๆ เพิ่มเติมมาอีก คือ

รายชื่อประเทศ	สัญญาและ ความตกลง ตามเลขหมาย ข้างบนนี้ที่ได้ สัตยาบันแล้ว	วันมอบสัตยาบัน หรือให้ภาคยานุวัติ
เซโกสโลวักเกีย	(๑)(๒)(๓)(๔) (๕)(๖)(๗)	วันที่ ๒๕ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๓๑
สโลวาตอร์	(๑)(๓)	วันที่ ๘ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
โปรตุเกสและประเทศ ราชของโปรตุเกสใน แอฟริกา เอเชีย และ โอเชียเนีย	(๑)(๒)(๓)(๔) (๕)(๖)(๗)	วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
บราซิล	(๑)(๒)(๓)	วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
ลัตเวีย	(๑)(๒)(๓)(๔) (๕)(๖)(๗)	วันที่ ๑๑ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
ตั้งกันยิกา (อาณาเขตต์)	(๒)	วันที่ ๑๖ กันยายน ค.ศ. ๑๙๓๑
คิวบา	(๑)	วันที่ ๒๑ กันยายน ค.ศ. ๑๙๓๑

รายชื่อประเทศ	สัญญาและ ความตกลง ตามเลขหมาย ข้างบนนี้ที่ได้ สัตยาบันแล้ว	วันมอบสัตยาบัน หรือให้ภาคยานุวัติ
สหรัฐมะลายู		
เนกรี เสมบิลัน	(๒)	วันที่ ๑๕ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
ปาหัง	(๒)	วันที่ ๑๕ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
เประ	(๒)	วันที่ ๑๕ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
สะลังงอ	(๒)	วันที่ ๑๕ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
ไทรบุรี (รวมทั้งปลิส)	(๒)	วันที่ ๑๕ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
แดนซีก	(๑)(๒)(๓)(๔) (๕)(๖)(๗)	วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๓๑
มอโรคโค แคว้น สเปน	(๑)(๒)(๓)(๔) (๕)(๖)(๗)	วันที่ ๑๔ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๓๑

รายชื่อประเทศ	สัญญาและ ความตกลง ตามเลขหมาย ข้างบนที่ได้ สัตยาบันแล้ว	วันมอบสัตยาบัน หรือให้ภาคยานุวัติ
อัฟกานิสถาน	(๑)	วันที่ ๑๘ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๓๑
ทองกา	(๑)	วันที่ ๒๓ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๓๑

วังสราญรมย์

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เทววงศวโรทัย

เสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม หน้า ๑๑๖)

ประกาศ

พระราชทานนามหอดต่าง ๆ ในพระบรมมหาราชวัง

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ สั่งว่า ในรัชกาลก่อนมีหอดต่าง ๆ ในพระบรมมหาราชวัง เป็นที่ทำการพระราชกุศล หรือ การพระราชพิธีบางอย่าง แต่หอนั้นได้ชำรุด โปรดเกล้า ๆ ให้หรือเสียและสร้างขึ้นใหม่ กับบูรณะหอดขึ้นแทนเพื่อให้เป็นที่ทำการพระราชกุศล หรือ การพระราชพิธีบางอย่างได้สมบูรณ์เท่าเดิม บัดนี้การเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ขนานนามหอนั้นตามนามเดิมของหอดอันเคยมีอยู่ในพระราชวังแต่ก่อน มีนามดังต่อไปนี้

(๑) หอหน้าประตูพรหมศรีสวัสดิ์ ในพระบรมมหาราชวัง มีนามว่า “หอธรรมสังเวช”

(๒) หอหน้าประตูศรีสุนทร ในพระบรมมหาราชวัง หลังข้างเหนือ มีนามว่า “หอนิเวศพิทยา” และหลังข้างใต้มีนามว่า “หออุเทศทักษิณา”

๑๒๗

(๓) ยกเลิกประกาศกระทรวงวังเรื่องพระราชทานนาม
หอธรรมสังเวช กับ หออุเทศทักษิณา ฉะบับลงวันที่ ๑ มิถุนายน
พุทธศักราช ๒๔๗๑

กระทรวงวัง

ประกาศมาณวันที่ ๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาวรรพศ

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๒ มิถุนายน หน้า ๑๕๓)

พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง
 ในเขตต์เพลิงไหม้ที่บริเวณระหว่างถนนเจริญกรุง
 เขาวราช และปทุมคงคา กับที่ตำบลถนนเขาวราช
 ตอนคลองศาลเจ้าใหม่ถม จังหวัดพระนคร
 พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปก
 เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้
 ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่บริเวณระหว่างถนนเจริญกรุง เขาวราช และปทุม
 คงคา กับที่ตำบลถนนเขาวราชตอนคลองศาลเจ้าใหม่ถม
 ท้องที่อำเภอสัมพันธวงศ์ จังหวัดพระนคร มีสิ่งปลูกสร้าง
 เบียดเสียดซับซ้อนยากแก่การป้องกันและระงับอัคคีภัย

และโดยที่ทรัพย์สินของประชาชนในตำบลที่กล่าวแล้ว
 เป็นอันตรายเพราะอัคคีภัยเมื่อวันที่ ๕ และวันที่ ๑๒ พฤษภาคม
 พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นจำนวนมาก ทรงพระราชดำริเห็นสมควร
 จะควบคุมการก่อสร้างในบริเวณที่ไฟไหม้ เพื่อจะได้ป้อง
 กันหรือระงับอัคคีภัย เพื่อความมั่นคงแข็งแรง และเพื่อ
 ประโยชน์อนันต์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยชอบด้วยตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างใน เขตต์เพลิงไหม้ที่บริเวณระวางถนนเจริญกรุง เขาวราช และปทุมคงคา กับที่ตำบลถนนเขาวราชตอนคลองศาลเจ้าใหม่ถม จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการปลูกสร้างขึ้นภายในเขตต์เพลิงไหม้ที่บริเวณระวางถนนเจริญกรุง เขาวราช และปทุมคงคา กับที่ตำบลถนนเขาวราชตอนคลองศาลเจ้าใหม่ถม ที่องที่อำเภอสามพันธง จังหวัดพระนคร มีเขตต์ปรากฏตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากกรมนคราทร

มาตรา ๔ การปลูกสร้างตามมาตรา ๓ นั้น หมายความว่า การปลูกสร้างขึ้นใหม่ล้วน หรือปลูกสร้างต่อเติมของเก่าที่ไฟไหม้

มาตรา ๕ ถ้ามีการปลูกสร้างผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า เจ้าของที่ดินเป็นผู้ปลูกสร้าง

มาตรา ๖ ผู้ใดประสงค์จะปลูกสร้าง ให้เสนอแผนผังพร้อมทั้งรายการต่อกรมนคราทร เพื่อขอรับอนุญาต

มาตรา ๗ กรมนคราทรมีอำนาจที่จะสั่งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมแผนผัง หรือรายการที่ผู้อนุญาตได้เสนอนั้นได้ แต่ต้องเพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย
- (๒) เพื่อประโยชน์อนามัย
- (๓) เพื่อรักษาแนวถนนให้เป็นระเบียบ

มาตรา ๘ เมื่อผู้อนุญาตได้เสนอแผนผังพร้อมทั้งรายการปลูกสร้างต่อกรมนคราทรตามความในมาตรา ๖ แล้วให้กรมนคราทรสั่งภายในกำหนดเวลาหกสิบวัน

มาตรา ๙ ถ้าสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับอนุญาตให้ทำนั้นมีพื้นที่มากกว่าสองชั้น หรือเป็นโรงมหรสพ กรมนคราทรมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขลงในหนังสืออนุญาตว่า ให้รายงานการก่อสร้างให้กรมนคราทรทราบตามลำดับ เพื่อให้กรมนคราทรเข้าไปตรวจแต่ตามคราวที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๐ การที่กรมนคราทรได้ตรวจแผนผังและรายการตามความในพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าไม่เป็นเหตุก่อให้เกิดความรับผิดชอบขึ้นแก่กรมนคราทรในทางใด ๆ

มาตรา ๑๑ ให้กรมนคราทรเรียกค่าธรรมเนียมจากผู้นั้น แผนผังและรายการก่อสร้างตามอัตราต่อไปนี้ คือ

ในเนื้อที่ทุก ๆ ๑๐ ตารางเมตร หรือเศษของ ๑๐ ตารางเมตรของ

พื้นที่ ๑ หรือที่ ๒ ๑ บาท

พื้นที่อื่นที่ ๒ ขึ้นไป ๐.๕๐ บาท

มาตรา ๑๒ ผู้ใดทำการก่อสร้างขึ้นภายในเขตต์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยมิได้รับอนุญาตก็ดี หรือผิดจากแผนผังหรือรายการซึ่งกรมนคราทรอนุญาตก็ดี หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งกรมนคราทรกำหนดไว้ใน หนังสืออนุญาตก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

ถ้ากรมนคราทรร้องขอ ศาลอาจทำคำสั่งให้ผู้กระทำผิดเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือรื้อสิ่งปลูกสร้างนั้นเสียได้

มาตรา ๑๓ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดี^{1/10/2566}

๑๓๒

กฎเสนาดังนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๖ วันที่ ๑๘ มิถุนายน หน้า ๑๕๕)

ประกาศขยายเขตต์สุขาภิบาลเมืองเชียงใหม่

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยรับพระบรมราชโองการดำรัส
เหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า สุขาภิบาลเมือง
เชียงใหม่ซึ่งได้ประกาศจัดตั้งขึ้นเมื่อ พุทธศักราช ๒๔๕๖ แล้ว
นั้น บัดนี้มึราษฎรตั้งเคหะสถานเพิ่มเติมใกล้เคียงกับเขตต์
สุขาภิบาลหนาแน่นขึ้นกว่าแต่ก่อน สมควรจะขยายเขตต์
สุขาภิบาลต่อจากเขตต์เดิมออกไปอีก เพื่อบำรุงความสุข
และความสะดวกแก่ประชาชน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศ

๑. ขยายเขตต์สุขาภิบาลเมืองเชียงใหม่ มีกำหนดเขตต์
ที่เจ้าพนักงานได้ปักหลักไว้ใหม่เป็นสำคัญดังต่อไปนี้

ก. ทิศเหนือ จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่
ฟากเหนือของถนนไปห้วยแก้ว ห่างจากหลักกิโลเมตรที่ ๓
ของกรมทางไปทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ๑๐๐ เมตร เป็นเส้น
ตรงไปทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๒
ตรงฟากเหนือของถนนไปอำเภอแม่วิม ห่างจากหลักกิโลเมตร
ที่ ๓ ของกรมทางไปทิศเหนือ ๓๐๐ เมตร

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๒ เป็นเส้นตรงไปทิศตะวันออก จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๓ ที่ปากตะวันออกเฉียงใต้ของถนนไปอำเภอสันทราย และอำเภอดอยสะเก็ด ห่างจากหลักกิโลเมตรที่ ๓ ของกรมทางไปทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ๔๘๘ เมตร

ข. ทิศตะวันออก จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๓ เป็นเส้นตรงไปทางทิศใต้ จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๔ ตรงหลักกิโลเมตรที่ ๗๕๐.๕ ของทางรถไฟ หักเป็นมุมฉากจากศูนย์กลางทางรถไฟไปทางทิศตะวันออก ๑๓๔ เมตร

ค. ทิศใต้ จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๔ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๕ ตรงปากตะวันตกของถนนไปจังหวัดลำพูนที่หลักกิโลเมตรที่ ๓ ของกรมทาง

จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๕ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ จดหลักกิโลเมตรที่ ๓ ของกรมทางตรงปากตะวันออกของถนนไปอำเภอจอมทอง และเป็นเส้นตรงต่อจากหลักกิโลเมตรที่ ๓ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ๓๑๘ เมตร จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๖

ง. ทิศตะวันตก จากหลักเขตต์หมายเลขที่ ๖ เป็นเส้นตรงไปทิศเหนือ จดหลักเขตต์หมายเลขที่ ๑

๒. ภาษีโรงเรือน และบรรดารายได้ประเภทอื่น ๆ ซึ่งจะเก็บได้ในเขตต์สุขาภิบาลที่ได้ขยายใหม่นี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คงเก็บตามอัตราในประกาศฉบับลงวันที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๕๖ ไว้เป็นผลประโยชน์สำหรับใช้จ่ายบำรุงการสุขาภิบาลตั้งแต่บัดนี้ไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

จอมพล บริพัตร

เสนาบดี

(เรเดอิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๒๖ มิถุนายน หน้า ๑๖๐)

พระราชกำหนดนิรโทษกรรม
ในคราวเปลี่ยนแปลงการปกครองแผ่นดิน

พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศ
จงทราบทั่วกันว่า

การที่คณะราษฎรคณะหนึ่งซึ่งมีความปรารถนาอันแรงกล้า
ในอันที่จะแก้ไขจัดความเสื่อมโทรมบางประการ ของรัฐบาล
สยามและชาติไทยให้หายไป แล้วจะพากันจรโลงสยามรัฐ
และชาติไทยให้เจริญรุ่งเรืองวัฒนาถาวรมั่นคงเท่าเทียมกับชาติ
และประเทศอื่นต่อไป จึงพากันยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน
ไว้ ด้วยความมุ่งหมายจะให้ มีธรรมนูญการปกครองแผ่นดิน
ขึ้นเป็นข้อใหญ่ แล้วร้องขอไปยังเราเพื่อให้เราคงดำรงเป็น
กษัตริย์แห่งสยามรัฐต่อไปภายใต้ธรรมนูญการปกครองแผ่นดิน
นั้น ทั้งนี้แม้ว่าการจะได้เป็นไปโดยจัดกับความพอพระทัย
พระบรมวงศานุวงศ์บางพระองค์ และจิตใจสมาชิกในรัฐบาล
เดิมบางคนก็ดี ก็เป็นธรรมดาที่จะต้องเป็นไปเช่นนั้นในทุก
ประเทศ 10/2558ไม่ว่าจะเจริญรุ่งเรืองแล้วเท่าไร ๆ ก็ไม่อาจจะก้าว

ล่วงการนี้เสียได้ ถึงกระนั้นก็พึงปรากฏเป็นประวัติการณ์
ครั้งแรกของโลกที่การได้เป็นไปโดยราบรื่นปกติมิได้รุนแรง

และแม้ว่าจะได้อัญเชิญพระบรมวงศานุวงศ์ และข้าราช
การบางคนมาประทับและไว้ในพระที่นั่งอนันตสมาคมก็เพียง
เพื่อประกันภัยของคณะ และเพื่อให้การดำเนินรุดลงไปได้
เท่านั้น หาได้กระทำการประทุษร้ายหรือหยาบหยามอย่าง
ใด ๆ และไม่มุ่งหมายจะกระทำเช่นนั้นด้วย ได้แต่บำรุงรับ
ไว้ด้วยดี สมควรแก่พระเกียรติยศทุกประการ

อันที่จริงการปกครองด้วยวิธีมีพระธรรมนูญการปกครองนี้
เราก็ได้ทำหรือยุคก่อนแล้ว ที่ราษฎรคณะนี้กระทำมาเป็นการ
ถูกต้องตามนิยมของเราอยู่ด้วย และด้วยเจตนาดีต่อประเทศ
ชาติ อาณาประชาราษฎร์ทุก ๆ จะหาการกระทำหรือแต่เพียง
เจตนาชั่วร้ายแม้แต่น้อยก็มิได้

เหตุนี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราช
กำหนดนี้ไว้ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า “พระราชกำหนด
นิรโทษกรรมในคราวเปลี่ยนแปลงการปกครองแผ่นดิน พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกำหนดนี้ตั้งแต่วันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงลงพระบรมนามาภิไธยเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาการกระทำทั้งหลายทั้งสิ้นเหล่านั้นไม่ว่าของบุคคลใด ๆ ในคณะราษฎรนี้ หากว่าจะเป็นการละเมิดบทกฎหมายใด ๆ ก็ดี ห้ามมิให้ถือว่าเป็นการละเมิดกฎหมายเลย

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๖ มิถุนายน หน้า ๑๖๓)

พระราชบัญญัติธรรมนุญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้า
เจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า
โดยที่คณะราษฎรได้ขอร้องให้อยู่ใต้ธรรมนุญการปกครอง
แผ่นดินสยาม เพื่อบ้านเมืองจะได้เจริญขึ้น และ
โดยที่ได้ทรงยอมรับตามคำขอร้องของคณะราษฎร
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น
ไว้โดยมาตราต่อไปนี้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

มาตรา ๑ อำนาจสูงสุดของประเทศนั้นเป็นของราษฎร
ทั้งหลาย

มาตรา ๒ ให้มีบุคคลและคณะบุคคลตั้งจะกล่าวต่อไป
เป็นผู้ใช้อำนาจแทนราษฎรตามที่จะได้กล่าวต่อไปในธรรมนุญ
คือ

๑ กษัตริย์

๒ สภาผู้แทนราษฎร

๓ คณะกรรมการราษฎร

๔ ศาล

หมวด ๒

กษัตริย์

มาตรา ๓ กษัตริย์เป็นประมุขสูงสุดของประเทศ พระราชบัญญัติก็ดี คำวินิจฉัยของศาลก็ดี การอื่น ๆ ซึ่งจะมีบทกฎหมายระบุไว้โดยเฉพาะก็ดี จะต้องกระทำในนามของกษัตริย์

มาตรา ๔ ผู้เป็นกษัตริย์ของประเทศ คือพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว การสืบมรดกให้ให้เป็นไปตามกฎหมายที่ตราว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พ.ศ. ๒๔๖๗ และด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๕ ถ้ากษัตริย์มีเหตุจำเป็นชั่วคราวที่จะทำหน้าที่ไม่ได้ หรือไม่อยู่ในพระนคร ให้คณะกรรมการราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิแทน

มาตรา ๖ กษัตริย์จะถูกฟ้องร้องคดีอาชญากรรมใด ๆ เป็นหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรจะวินิจฉัย

มาตรา ๗ การกระทำใดๆ ของกษัตริย์ต้องมีกรรมการราษฎร
ผู้หนึ่งผู้ใดลงนามด้วย โดยได้รับความยินยอมของคณะ
กรรมการราษฎรจึงจะใช้ได้ มิฉะนั้นเป็นโมฆะ

หมวด ๓

สภาผู้แทนราษฎร

ส่วนที่ ๑

อำนาจและหน้าที่

มาตรา ๘ สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจออกพระราชบัญญัติ
ทั้งหลาย พระราชบัญญัตินั้นเมื่อกษัตริย์ได้ประกาศให้ใช้
แล้ว ให้เป็นอันใช้บังคับได้

ถ้ากษัตริย์มิได้ประกาศให้ใช้พระราชบัญญัตินั้นภายใน
กำหนด ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับพระราชบัญญัตินั้น จากสภา
โดยแสดงเหตุผลที่ไม่ยอมทรงลงพระนาม ก็มีอำนาจส่ง
พระราชบัญญัตินั้นคืนมายังสภา เพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง
ถ้าสภาลงมติยืนยันตามมติเดิม กษัตริย์ไม่เห็นพ้องด้วย สภา
มีอำนาจออกประกาศพระราชบัญญัตินั้นให้บังคับเป็นกฎหมาย
ได้

มาตรา ๕ สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจดูแลควบคุมกิจการ
ของประเทศ และมีอำนาจประชุมกัน ถอดถอนกรรมการ
ราษฎรหรือพนักงานรัฐบาลผู้หนึ่งผู้ใดก็ได้

ส่วนที่ ๒

ผู้แทนราษฎร

มาตรา ๑๐ สมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรจะต้องเป็นไป
ตามกาลสมัยดังนี้

สมัยที่ ๑

นับแต่วันใช้รัฐธรรมนูญนี้เป็นต้นไปจนกว่าจะถึงเวลาที่สมาชิก
ในสมัยที่ ๒ จะเข้ารับตำแหน่งให้คณะราษฎรซึ่งมีคณะผู้รักษา
พระนครฝ่ายทหารเป็นผู้ใช้อำนาจแทนจัดตั้งผู้แทนราษฎร
ชั่วคราวขึ้นเป็นจำนวน ๑๐ นายเป็นสมาชิกในสภา

สมัยที่ ๒

ภายในเวลา ๖ เดือนหรือจนกว่าการจัดประเทศเป็นปกติ
เรียบร้อย สมาชิกในสภาจะต้องมีบุคคล ๒ ประเภททำกิจการ
ร่วมกัน คือ

ประเภทที่ ๑ ผู้แทนซึ่งราษฎรจะได้เลือกขึ้นจังหวัดละ ๑

นาย ถ้าจังหวัดใดมีสมาชิกเกินกว่า ๑๐๐,๐๐๐ คน ให้
จังหวัดนั้นเลือกผู้แทนเพิ่มขึ้นอีก ๑ นายทุกๆ ๑๐๐,๐๐๐ นั้น
เศษของ ๑๐๐,๐๐๐ ถ้าเกินกว่าครึ่งให้เพิ่มเพิ่มขึ้นอีก ๑

ประเภทที่ ๒ ผู้เป็นสมาชิกอยู่แล้วในสมัยที่ ๑ มีจำนวนเท่ากับสมาชิกประเภทที่ ๑ ถ้าจำนวนเกินให้เลือกกันเองว่าผู้ใดจะคงเป็นสมาชิกต่อไป ถ้าจำนวนขาดให้ผู้ที่มั่งตัวอยู่เลือกบุคคลใด ๆ เข้าแทนจนครบ

สมัยที่ ๓

เมื่อจำนวนราษฎรทั่วพระราชอาณาเขตต์ได้สอบไล่วิชาปถมศึกษาได้เป็นจำนวนเกินกว่าครั้ง และอย่างช้าต้องไม่เกิน ๑๐ ปี นับแต่วันใช้ธรรมนูญนี้ สมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรจะต้องเป็นผู้ที่ราษฎรได้เลือกตั้งขึ้นเองทั้งสิ้น สมาชิกประเภทที่ ๒ เป็นอันไม่มีอีกต่อไป

มาตรา ๑๑ คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้แทนประเภทที่ ๑ คือ

๑ สอบไล่วิชาการเมืองได้ตามหลักสูตรซึ่งสภาจะจัดตั้งขึ้นไว้

๒ มีอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์

๓ ไม่เป็นผู้ไร้หรือเสมือนไร้ความสามารถ

๔ ไม่ถูกศาลพิพากษาให้เพิกถอนสิทธิในการรับเลือก

๕ ต้องเป็นบุคคลที่มีสัญชาติเป็นไทยตามกฎหมาย

๖. เฉพาะผู้สมัครรับเลือก เป็นผู้แทนประเภทที่ ๑ ใน สมัยที่ ๒ จะต้องได้รับความเห็นชอบของสมาชิกในสมัยที่ ๑ เสียก่อนว่าเป็นผู้ที่ไม่ควรสงสัยว่าจะนำมาซึ่งความไม่เรียบร้อย

มาตรา ๑๒ การเลือกตั้งสมาชิกประเภทที่ ๑ ที่ ๒ ให้ทำ ดังนี้

๑. ราษฎรในหมู่บ้านเลือกผู้แทนเพื่อออกเสียงตั้งผู้แทน ตำบล

๒. ผู้แทนหมู่บ้านเลือกผู้แทนตำบล

๓. ผู้แทนตำบล เป็นผู้เลือกตั้ง สมาชิกในสภาผู้แทน

ราษฎร

การเลือกตั้งสมาชิกในสมัยที่ ๓ จะมีกฎหมายบัญญัติภายหลัง โดยจะดำเนินการทำให้สมาชิกได้เลือกตั้งผู้แทนในสภา โดยตรง

มาตรา ๑๓ ผู้แทนประเภทที่ ๑ จะอยู่ในตำแหน่งได้คราว ละ ๔ ปีนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง แต่เมื่อถึงสมัยที่ ๓ แล้ว แม้ผู้แทนในสมัยที่ ๒ จะได้อยู่ในตำแหน่งไม่ถึง ๔ ปีก็ดี ต้อง ออกจากตำแหน่งนับแต่วันที่ผู้แทนในสมัยที่ ๓ ได้เข้ารับ ตำแหน่ง/10/2566

ถ้าตำแหน่งผู้แทนว่างลงเพราะเหตุอื่น นอกจากถึงคราว
ออกตามเวร ให้สมาชิกเลือกผู้อื่นตั้งขึ้นใหม่ให้เต็มที่ว่าง
แต่ผู้แทนใหม่ มีเวลาอยู่ในตำแหน่งได้ เพียงเท่ากำหนดเวลา
ที่ผู้ออกไปนั้นชอบที่จะอยู่ได้

มาตรา ๑๔ ราษฎรไม่ว่าเพศใด เมื่อมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
นี้ ย่อมมีสิทธิออกเสียงลงมติเลือกผู้แทนหมู่บ้านได้ คือ

๑. มีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์
๒. ไม่เป็นผู้ไร้หรือเสมือนไร้ความสามารถ
๓. ไม่ถูกศาลพิพากษาให้เสียสิทธิในการออกเสียง
๔. ต้องเป็นบุคคลที่มีสัญชาติเป็นไทยตามกฎหมาย

คุณสมบัติของผู้แทนหมู่บ้านและผู้แทนตำบลให้เป็นไป
เหมือนดังมาตรา ๑๑

มาตรา ๑๕ การเลือกตั้งผู้แทนใด ๆ ให้ถือตามคะแนน
เสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้มีการเลือกครั้งที่ ๒
ถ้าครั้งที่ ๒ มีคะแนนเสียงเท่ากันให้ตั้งคนกลาง ออก เสียง
ขาด และให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนกลางไว้

มาตรา ๑๖ ผู้แทนนอกจากถึงเวร จะต้องออกจาก
ตำแหน่ง ให้นำว่าขาดจากตำแหน่ง เมื่อขาดคุณสมบัติดัง

กล่าวไว้ในมาตรา ๑๑ อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเมื่อตาย หรือเมื่อสภาได้ไต่สวนวินิจฉัยให้ออกในเมื่อสภาเห็นว่าเป็นผู้ทำความเสื่อมเสียให้แก่สภา

มาตรา ๑๗ การฟ้องร้องสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร เป็นคดีอาชญาภัยในศาล จะต้องได้รับ อนุญาตจากสภา ก่อน ศาลจึงจะรับฟ้องได้

ส่วนที่ ๓

ระเบียบการประชุม

มาตรา ๑๘ ให้สมาชิกเลือกกันขึ้นเป็นประธานของสภา ๑ นายมีหน้าที่ดำเนินการของสภา และมีรองประธาน ๑ นายเป็นผู้ทำการแทน เมื่อประธานมีเหตุขัดข้องชั่วคราวที่จะทำหน้าที่ได้

มาตรา ๑๙ เมื่อประธานไม่อยู่ หรือไม่สามารถมาได้ ก็ให้รองประธานแทนเป็นผู้รักษาความเรียบร้อยในสภา และจัดการให้ไต่สวนหรือกันตามระเบียบ

มาตรา ๒๐ ถ้าประธานและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ทั้ง ๒ คนก็ให้สมาชิกที่มาประชุมเลือกตั้งกันเองขึ้นเป็นประธานคนหนึ่งชั่วคราวประชุมนั้น

มาตรา ๒๑ การประชุมปกติให้เป็นที่ของสภาเป็นผู้กำหนด

การประชุมพิเศษจะมีได้ต่อเมื่อสมาชิกที่มีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่า ๑๕ คนได้ร้องขอหรือคณะกรรมการราษฎรได้ร้องขอให้เรียกประชุม การนัดประชุมพิเศษ ประธานหรือผู้ทำการแทนประธานเป็นผู้สั่งนัด

มาตรา ๒๒ การประชุมทุกคราวต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุมปรึกษาการได้

มาตรา ๒๓ การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษานั้น ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ สมาชิกคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีจำนวนเสียงลงคะแนนเท่ากันให้ผู้เป็นประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๔ สมาชิกไม่ต้องรับผิดชอบในถ้อยคำใดๆ ที่ได้กล่าวหรือแสดงเป็นความเห็นหรือในการออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุม ผู้หนึ่งผู้ใดจะว่ากล่าวฟ้องร้องเพราะเหตุนี้หาได้ไม่

มาตรา ๒๕ ในการประชุมทุกคราวประธานต้องสั่งให้เจ้าหน้าที่ประจำในสภาจตรายงานรักษาไว้ และเสนอเพื่อ

ให้สมาชิกได้ตรวจแก้ไขรับรอง แล้วให้ผู้เป็นประธานในที่ประชุมลงนามกำกับไว้

มาตรา ๒๖ สภามีอำนาจตั้งอนุกรรมการเพื่อทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือให้สอบสวนพิจารณาทำความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนเสนอต่อที่ประชุมใหญ่เพื่อปรึกษาหารือตกลงอีกชั้นหนึ่งก็ได้ ประธานอนุกรรมการนั้นเมื่อสภาไม่ได้ตั้งก็ให้อนุกรรมการเลือกกันเองตั้งขึ้นเป็นประธานได้

อนุกรรมการมีอำนาจเชิญบุคคลใด ๆ มาชี้แจงแสดงความเห็นได้ อนุกรรมการและผู้ที่เกี่ยวข้องมาได้รับสิทธิในการแสดงความเห็นตามมาตรา ๒๔

ในการประชุมอนุกรรมการนั้นต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า ๓ นายจึงจะเป็นองค์ประชุมปรึกษาการได้ เว้นแต่อนุกรรมการนั้นจะมีจำนวนตั้งขึ้นเพียง ๓ คน เมื่อมาประชุมแต่ ๒ คนก็ให้นับว่าเป็นองค์ประชุมได้

มาตรา ๒๗ สภามีอำนาจตั้งระเบียบการปรึกษาหารือเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามธรรมนูญนี้ (ในชั้นแรกนี้ให้อนุโลมใช้ข้อบังคับสภากรรมการองคมนตรีเฉพาะที่ไม่ขัดกับธรรมนูญนี้ไปพลางก่อน)

๑๕๕

หมวดที่ ๔

คณะกรรมการราษฎร

ส่วนที่ ๑

อำนาจและหน้าที่

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการราษฎรมีอำนาจและหน้าที่
ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภา

มาตรา ๒๙ ถ้ามีการฉุกเฉินเกิดขึ้นซึ่งคณะกรรมการจะ
เรียกประชุมสภาราษฎรให้ทันทั่วถึงไม่ได้ และคณะกรรมการ
ราษฎรเห็นสมควรจะต้องออกกฎหมาย เพื่อให้เหมาะแก่การ
ฉุกเฉินนั้นๆ ก็ทำได้ แต่จะต้องรับนำกฎหมายนั้นขึ้นให้สภา
รับรอง

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการราษฎรมีอำนาจให้อภัยโทษ
แต่ให้นำความขึ้นขอพระบรมราชานุญาตเสียก่อน

มาตรา ๓๑ ให้เสนาบดีกระทรวงต่างๆ เป็นผู้รับผิดชอบ
ต่อคณะกรรมการราษฎรในกิจการทั้งปวง

สิ่งใดซึ่งเป็นการฝ่าฝืนต่อคำสั่งหรือระเบียบการของคณะ
กรรมการราษฎร หรือกระทำให้โดยธรรมเนียมไม่อนุญาตให้ทำ
ได้ ให้ถือว่า การนั้นเป็นโมฆะ

ส่วนที่ ๒

กรรมการราษฎรและเจ้าหน้าที่ประจำ

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการราษฎรประกอบด้วยประธาน
คณะกรรมการราษฎร ๑ นาย และกรรมการราษฎร ๑๔ นาย
รวมเป็น ๑๕ นาย

มาตรา ๓๓ ให้สภาเลือกตั้งสมาชิกในสภาผู้ ๑ ขึ้นเป็น
ประธานกรรมการ และให้ผู้เป็นประธานนั้นเลือกสมาชิกใน
สภาอีก ๑๔ นายเพื่อเป็นกรรมการ การเลือกนั้นเมื่อได้รับ
ความเห็นชอบของสภาแล้ว ให้ถือว่าผู้ที่ได้รับเลือกนั้น ๆ
เป็นกรรมการของสภา ในเมื่อสภาเห็นว่ากรรมการมิได้ดำเนิน
กิจการ ตามรัฐประศาสนโยบายของสภา สภามีอำนาจเชิญ
กรรมการให้ออกจากหน้าที่ แล้วเลือกตั้งใหม่ตามที่กล่าวใน
ตอนนั้น

มาตรา ๓๔ กรรมการคนใดมีเหตุอันกระทำให้กรรมการ
คนนั้นขาดคุณสมบัติอันกำหนดไว้สำหรับผู้แทนในมาตรา ๑๑
ก็ตาม หรือตายก็ตาม ให้สภาเลือกกรรมการแทนสำหรับ
ตำแหน่งนั้น ๆ

ในเมื่อสภาได้เลือกตั้งกรรมการแล้ว สภาชุดนั้นหมด
กำหนดอายุตำแหน่งเมื่อใด ให้ถือว่ากรรมการชุดนั้นยอม
หมดกำหนดอายุตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๕ การตั้งการถอดตำแหน่งเสนาบดี ข้อมเป็นพระราชอำนาจของกษัตริย์ พระราชอำนาจนี้จะทรงใช้แต่โดยตามคำแนะนำของคณะกรรมการราษฎร

มาตรา ๓๖ การเจรจาการเมืองกับต่างประเทศเป็นหน้าที่ของกรรมการผู้แทนราษฎร และกรรมการอาจตั้งผู้แทนเพื่อการนี้ได้

การเจรจาได้ดำเนินไปประการใดให้กรรมการรายงานกราบบังคมทูลกษัตริย์ทรงทราบ

การให้สัตยาบันสัญญาทางพระราชไมตรี เป็นพระราชอำนาจของกษัตริย์ แต่จะทรงใช้พระราชอำนาจนี้ตามคำแนะนำของกรรมการราษฎร

มาตรา ๓๗ การประกาศสงครามเป็นพระราชอำนาจของกษัตริย์ แต่จะทรงใช้พระราชอำนาจนี้ตามคำแนะนำของกรรมการราษฎร

ส่วนที่ ๓

ระเบียบการประชุม

มาตรา ๓๘ ระเบียบการประชุมของคณะกรรมการราษฎรให้อ่อนโลมตามที่บัญญัติในหมวดที่ ๓

๑๕๒

หมวดที่ ๕

ศาล

มาตรา ๓๘ การระงับข้อพิพาทให้เป็นไปตามกฎหมาย
ที่ใช้อยู่ในเวลานั้น

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
และให้ใช้บังคับได้แต่บัดนี้เป็นต้นไป

(พระบรมนามาภิไธย) ประชาธิปก ป.ร.

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๗ มิถุนายน หน้า ๑๖๖)

ประกาศผลัดเปลี่ยนเสนาบดี ปลัดทูลฉลอง
กระทรวงต่าง ๆ และรวมกระทรวง

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ๆ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการราษฎร จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตั้งและผลัดเปลี่ยนเสนาบดีและปลัดทูลฉลองและรวมกระทรวงตั้งต่อไป

๑. ให้เสนาบดีกับรองเสนาบดีกระทรวงกลาโหมเวณคืนตำแหน่ง ให้นายพลตรี พระยาประเสริฐสงคราม ปลัดทูลฉลองทำการแทนตำแหน่งเสนาบดีชั่วคราวก่อน

๒. ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยเวณคืนตำแหน่ง ให้มหาอำมาตย์ตรี พระยาจำเแสนยบดีเป็นเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

๓. ให้เสนาบดีกระทรวงเกษตรกับกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมเวณคืนตำแหน่ง ให้รวมกระทรวงเกษตรราชการกับกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมเข้าเป็นกระทรวงเดียวกัน เรียกว่า กระทรวงเกษตรพาณิชย์การ ยกกรมทะเบียนที่ดิน กรมป่าไม้ กรมราชโลหกิจ ซึ่งขึ้นอยู่กับกระทรวงเกษตรราชการ

เวลานี้ไปขึ้นกระทรวงมหาดไทย ให้มหาอำมาตย์เอก
เจ้าพระยาวงษาอนุประพัทธ์เป็นเสนาบดี

๔. ให้เสนาบดีกับปลัดทูลฉลองกระทรวงธรรมการ
เวณคืนตำแหน่ง ให้อำมาตย์เอก พระยาประมวญวิชาพูล
เป็นปลัดทูลฉลองและทำการแทนในตำแหน่งเสนาบดี

๕. ให้เสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศเวณคืนตำแหน่ง
ให้มหาอำมาตย์ตรี พระยาศรีวิสารวาจาเป็นเสนาบดี

๖. ให้เสนาบดีกระทรวงยุติธรรมเวณคืนตำแหน่ง ให้
มหาอำมาตย์โท พระยาเทพวิฑูร เป็นเสนาบดี

๗. ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติเวณคืน
ตำแหน่ง ให้มหาอำมาตย์โท พระยามโนปกรณนิติธาดา
เป็นเสนาบดี

๘. ส่วนกระทรวงวังและกระทรวงมูรธาธร ให้ผู้ที่
เป็นเสนาบดีคงมีเกียรติอย่างเสนาบดีอยู่ตามเดิม แต่ให้เรียก
ตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงวังว่า ผู้สำเร็จราชการพระราชวัง
ให้เรียกตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงมูรธาธรว่า ราชเลขาธิการ

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

(พระบรมนามาภิไธย) ประชาธิปก ป.ร.

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการแพทย์
จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดชัยนาท จังหวัดอุทัยธานี
จังหวัดจันทบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดตราด

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ ให้ประกาศทราบ
ทั่วกันว่า ตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศใช้
พระราชบัญญัติการแพทย์ พ.ศ. ๒๔๖๖ และพระราชบัญญัติ
การแพทย์เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๒ ในมณฑลอยุธยาและมณฑล
ปราจีนเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๔ แล้วนั้น บัดนี้ได้ออนจังหวัดนคร
สวรรค์ จังหวัดชัยนาท และจังหวัดอุทัยธานีขึ้นมณฑลอยุธยา
และโอนจังหวัดจันทบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดตราดขึ้น
มณฑลปราจีน แต่ในจังหวัดทั้งหกที่โอนมาขึ้นนี้ยังมีได้
ประกาศใช้พระราชบัญญัติการแพทย์ ทรงพระราชดำริเห็น
สมควรให้ประกาศจดทะเบียนผู้ประกอบการโรคศิลป์ในจังหวัด
ทั้งหกนี้ด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศใช้พระราช
บัญญัติการแพทย์ พ.ศ. ๒๔๖๖ และพระราชบัญญัติการแพทย์
เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๒ ในจังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดชัยนาท
จังหวัดอุทัยธานี จังหวัดจันทบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัด
ตราด ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓ กรกฎาคม หน้า ๑๗๓)

๑๕๖

ประกาศเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
ยกเว้นยาเสพติดให้โทษ
ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
พุทธศักราช ๒๔๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕ ให้ยกเว้นยาที่ปรุงด้วยยาเสพติดให้โทษอีก ๑ ชนิดอยู่ในประเภทจำกัดตามความข้อ ๓ (ข) แห่งกฎเสนาบดียาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕ คือ

Chlorodyne ปรุงด้วยมอร์ฟินไฮโดรโคลไรด์กับไอสธสารอื่น ๆ มีส่วนมอร์ฟินไม่เกินร้อยละ ๐.๑๘๘๑ (May & Baker Ltd.)

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประกาศมาณวันที่ ๒๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๖๕
มหาอำมาตย์โท พระยาราชนกุล
ลงนามแทนเสนาบดี

๑๕๗

ประกาศกรมสาธารณสุข
เพิ่มจำนวนยาเสพติดให้โทษซึ่งต้องใช้
ใน พ.ศ. ๒๔๗๕

เนื่องด้วยประกาศของกรมสาธารณสุขลงวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๔ กำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษซึ่งต้องใช้ใน พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น บัดนี้สมควรเพิ่มชนิดและปริมาณยาเสพติดให้โทษขึ้นอีก จึงขอประกาศเพิ่มยาเสพติดให้โทษอีก ๑ ชนิด คือ

Pulmoserum Bailly ๔,๕๐๐ มิลลิลิตร มีเนื้อโคเคอีน ๘ กรัม

กรมสาธารณสุข
ประกาศมาณวันที่ ๒๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
สกลวรรณากร วรวรรณ
อธิบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓ กรกฎาคม หน้า ๓๗๗)

ประกาศ

ห้ามการเก็บหรือทำอันตราย

พองน้ำทะเลทุกชนิด ในบริเวณท้องที่ชายทะเล
แห่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี มณฑลนครศรีธรรมราช

ด้วยกระทรวงเกษตรราธิการแจ้งความจำนงมาว่า ใน
บริเวณเกาะต่าง ๆ แห่งท้องที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี มณฑล
นครศรีธรรมราช มีพองน้ำ (อันเป็นสัตว์น้ำชนิดหนึ่ง)
ที่ลักษณะดีมีราคา และอาจเป็นสินค้าได้หลายชนิด แต่
ขณะนี้ยังมีเป็นจำนวนน้อย แลส่วนมากยังเติบโตไม่ได้
ขนาด จึงขอให้กระทรวงพระคลังมหาสมบัติออกประกาศ
หวงห้าม แลสงวนพองน้ำไว้ให้เผยแพร่พันธุ์เป็นสินค้า
ของบ้านเมืองต่อไป

อาศัยอำนาจอันพระราชทานไว้โดยมาตรา ๓ แห่ง
พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๒
เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติขอประกาศให้ทราบทั่ว
กันว่า นับแต่วันประกาศนี้เป็นต้นไป ห้ามมิให้ผู้นั่งผู้ใด

๑๕๕

เก็บหรือทำอันตรายฟองน้ำทะเลทุกชนิด ในบริเวณท้องที่
ชายทะเลแห่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี มณฑลนครศรีธรรมราช.

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศุภโยค

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓ กรกฎาคม หน้า ๑๘๘)

เจ้าพนักงานหอสมุด

ประกาศจัดระเบียบป้องกันอาณาจักร

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้ประชุมปรึกษาลงมติเห็นพ้องกันว่า รูปโครงการของกระทรวงกลาโหมซึ่งเป็นกระทรวงการป้องกันอาณาจักร มีทั้งทหารบกและทหารเรือ ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ยังไม่เหมาะ ควรเปลี่ยนแปลงใหม่นั้น ทรงพระราชดำริเห็นพ้องด้วย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนรูปโครงการกระทรวงกลาโหมตามข้อมติของสภาราษฎรดังต่อไปนี้

๑. กระทรวงกลาโหมคงเป็นกระทรวงที่มีเจ้ากระทรวงเป็นชั้นเสนาบดีตามเดิม และมีปลัดทูลฉลองเป็นผู้ช่วย
๒. กระทรวงกลาโหมแบ่งกิจการออกเป็น ๓ ส่วน คือ
 - ก. กองบังคับการกระทรวงกลาโหม มีกรมต่างๆ รวมกันเป็นเจ้าหน้าที่อำนวยการ มีปลัดทูลฉลองเป็นผู้บังคับบัญชาและเป็นหัวหน้ากองบังคับการ กรมต่างๆ มีเจ้ากรมเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นตรงต่อปลัดทูลฉลอง มีเจ้าหน้าที่ชั้นรองตามอัตรากรมต่าง ๆ นั้นคือ

- กรมเสมียนตรา
- กรมเสัสดี
- กรมพระธรรมนูญ
- กรมแพทย์สุขาภิบาล
- กรมปลัดบัญชา

ทุก ๆ กรมต่างแบ่งย่อยออกเป็นหลายแผนกหรือหลายกองตามหน้าที่ปฏิบัติกิจการงาน

ข. กองทัพบก มีผู้บัญชาการทหารบกเป็นผู้บังคับบัญชา มีผู้ช่วยฝ่ายยุทธการและผู้ช่วยฝ่ายธุรการ ผู้ช่วยฝ่ายจังหวัดทหารเป็นเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือโดยใกล้ชิด และมีเจ้าหน้าที่ชั้นรองรวมกันเป็นกองบังคับการตามอัตรา

ผู้บัญชาการทหารบก มีผู้บังคับทหารเหล่า ชะนิศ และเจ้ากรม ต่าง ๆ ซึ่งบังคับบัญชาทหารเหล่า ชะนิศ และเจ้าหน้าที่ในกรมนั้น ๆ ขึ้นตรงต่อผู้บัญชาการทหารบก คือ

หน่วยทางฝ่ายรบ

- กรมยุทธการทหารบก
- กรมยุทธศึกษาทหารบก
- กรมอากาศยาน

- ผู้บังคับทหารราบ
- ผู้บังคับทหารม้า
- ผู้บังคับทหารปืนใหญ่
- ผู้บังคับทหารช่างและสื่อสาร

- หน่วยทางฝ่ายธุรการ - กรมยกกระบัตรทหารบก
- กรมช่างแสงทหารบก
 - กรมแผนที่

กรมทางฝ่ายรบและทางฝ่ายธุรการ แบ่งออกเป็นหลายแผนกหรือหลายกองมีเจ้าหน้าที่ตามอัตรา

นอกจากที่กล่าวแล้วนั้นยังมีกิจการทางท้องที่ทหารบก ซึ่งเรียกว่าจังหวัดทหารบก กล่าวคือในจังหวัดใดที่มีทหารตั้งรวมกันอยู่หลายกองพัน แม้เป็นการสมควรก็ให้ผู้บังคับการจังหวัดทหารบกพร้อมด้วยกองบังคับการแยกต่างหากจากหน่วยกองบังคับการของหน่วยทหารนั้น ๆ ถ้าในจังหวัดใดมีกองทหารตั้งอยู่หน่วยเดียวก็ให้ผู้บังคับทหารหน่วยนั้นเป็นผู้บังคับการจังหวัดทหารบกด้วยในตัว แต่มีเจ้าหน้าที่กองบังคับการจังหวัดสำหรับช่วยเหลือตามอัตรา

ผู้บังคับการจังหวัดทหารบกนั้นมีหน่วยเสนาธิการ และ เรือรบจำ หน่วยสัมภาระและอื่น ๆ ที่จำเป็นขึ้นอยู่กับอัตรา

ในพระนครผู้บัญชาการทหารบกเป็นผู้บังคับการจังหวัด ด้วย และมีกองบังคับการจังหวัดตามอัตรา

ผู้บังคับการจังหวัดทหารบกอื่น ๆ นอกจากพระนคร ทาง การจังหวัดน้อยขึ้นจังหวัดใหญ่ แล้วจังหวัดใหญ่ขึ้นต่อผู้ บัญชาการทหารบก

ค. กรมทหารเรือ มีผู้บัญชาการทหารเรือเป็นผู้บังคับ บัญชา มีรองผู้บัญชาการทหารเรือเป็นผู้ช่วยเหลือโดยใกล้ชิด กับมีเจ้าหน้าที่เป็นผู้ช่วยรวมกันเป็นกองบังคับการตาม อัตรา

ผู้บัญชาการทหารเรือ มีหน่วยขึ้นในบังคับบัญชา คือ

- กองทัพเรือ
- กรมเสนาธิการทหารเรือ
- สถานันทหารเรือกรุงเทพ ฯ

หน่วยที่กล่าวแล้ว ต่างแบ่งย่อยออกเป็นส่วนย่อยอีก ชั้นหนึ่ง มีเจ้าหน้าที่ตามอัตรา

๓. ให้เสนาบดีกระทรวงกลาโหมกำหนดวางอัตราและ
ชั้นยศนามตำแหน่งอนุโลมตามการที่เปลี่ยนแปลงและสั่ง
การบรรจุเข้ารับตามอัตราใหม่ต่อไป

ประกาศมาณวันที่ ๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

(พระปรมาภิไธย) ประชาธิปก ป.ร.

ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ลงนาม) พระยามโนปกรณนิติธาดา
ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๖ กรกฎาคม หน้า ๑๕๐)

ประกาศวชิราวุธวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์
เรื่องยุบตำแหน่งกรรมการกิตติมศักดิ์ และผลัดเปลี่ยน
ตำแหน่งกรรมการจัดการ

ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยุบตำแหน่งกรรมการกิตติมศักดิ์ และผลัดเปลี่ยนชุดกรรมการจัดการ คือ ให้มีกรรมการเก่าอยู่บ้าง และมีกรรมการใหม่บ้าง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้

๑. มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี เป็นนายก

๒. เสนาบดีกระทรวงธรรมการ

๓. เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

๔. อธิบดีกรมพระคลังข้างที่

๕. มหาอำมาตย์โท พระยาเทพวิฑูรพหุลศรุตบาทดี

๖. มหาอำมาตย์ตรี พระยาศรีวิสารวาจา

๗. ผู้บังคับการวชิราวุธวิทยาลัย

เป็นกรรมการจัดการวชิราวุธวิทยาลัยต่อไป

ประกาศมาณวันที่ ๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติยกเลิกอากรนาเกลือ

พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นว่าเป็นการสมควรจะยกเลิกการเก็บอากรนาเกลือเสีย และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ว่า

ตั้งแต่วันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป ให้ยกเลิกบรรดาอากรนาเกลือ และพระราชบัญญัติลักษณะการเก็บค่านาเกลือ รัตนโกสินทรศก ๑๒๓ กับประกาศฉบับลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๖๒ และพระราชบัญญัติหรือกฎข้อบังคับอันอื่นเกี่ยวกับเรื่องเก็บอากรนาเกลือทั้งสิ้น

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ผู้รับพระบรมราชโองการ

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม หน้า ๑๕๖)

พระราชบัญญัติยกเลิกภาษีสัมพัทธ์

พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า โดยที่สภาพผู้แทนราษฎรเห็นเป็นการสมควรจะยกเลิกการเก็บภาษีสัมพัทธ์ และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกภาษีสัมพัทธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกการเรียกเก็บเงินภาษีสัมพัทธ์

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ผู้รับพระบรมราชโองการ

ประกาศยกเลิก

พระราชบัญญัติองค์มนตรี พุทธศักราช ๒๔๗๐

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมีความเห็น่า บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๕ ขึ้นแล้วสมควรจะยกเลิกพระราชบัญญัติองค์มนตรี พุทธศักราช ๒๔๗๐ เสีย และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

ตั้งแต่วันประกาศใช้พระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้นเป็นต้นมา ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติองค์มนตรี พุทธศักราช ๒๔๗๐

๑๖๕

รวมทั้งสภากรรมการองคมนตรีที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินั้น
กับให้เพิกถอนตำแหน่งองคมนตรีเสียทั้งสิ้น

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม หน้า ๒๐๐)

ประกาศเลิกอภิรัฐมนตรีสภา

พระราชธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมีความเห็น ว่า บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๕ ขึ้นแล้ว สมควร จะเลิกอภิรัฐมนตรีสภาเสีย และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

ตั้งแต่วันประกาศใช้พระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้น เป็นต้นมา ให้ยกเลิกอภิรัฐมนตรีสภาที่ได้ทรงตั้งขึ้นตามกระแสพระราชดำรัสลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๘ และประกาศตั้ง

๑๗๑

อภิรัฐมนตรีลงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๓ กับวันที่ ๒๑
ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ เสียทั้งสิ้น

ประกาศมาเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม หน้า ๒๐๒)

ประกาศเลิกสภาการคลัง

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นว่า บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๕ ขึ้นแล้ว สมควรจะเลิกสภาการคลังเสีย และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

ตั้งแต่วันประกาศใช้พระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้นเป็นต้นมา ให้ยกเลิกสภาการคลังที่ได้ทรงตั้งขึ้นตามกระแสพระบรมราชโองการลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๘ และประกาศตั้ง เปลี่ยน สมาชิกสภาการคลัง ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม

๑๗๓

พ.ศ. ๒๔๗๓ ประกาศลงวันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๓
กับประกาศลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๔ เสียทั้งสิ้น
ประกาศมาลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๖ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม หน้า ๒๐๕)

ประกาศเลิกสภาการป้องกันพระราชอาณาจักร

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมีความเห็น ว่า บัดนี้ได้ประกาศจัดระเบียบป้องกันอาณาจักรขึ้นใหม่ตามประกาศลงวันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ แล้ว สมควรจะเลิกสภาการป้องกันพระราชอาณาจักรเสีย และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

ตั้งแต่วันประกาศจัดระเบียบป้องกันอาณาจักรใหม่นั้น เป็นต้นมา ให้ยกเลิกสภาการป้องกันพระราชอาณาจักรที่ได้ทรงตั้งขึ้นตามกระแสพระบรมราชโองการลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๐ และประกาศตั้งอุปนายกสภาการ

๑๗๕

บอังกั้นพระราชอาณาจักรลงวันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๑
เสียทั้งสิ้น

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม หน้า ๒๐๖)

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ในท้องที่กรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้น อีกตำบลหนึ่ง จึงทำบัญชีเพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
อำมาตย์เอก พระยาประมวญวิชาพูล
ทำการแทนในตำแหน่งเสนาบดี
บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	นนทบุรี	บางบัวทอง	บางรักใหญ่

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม หน้า ๒๐๗)

พระราชบัญญัติภาษีการธนาคารและการประกันภัย
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นเป็นการสมควรจัดเก็บภาษีการธนาคารและการประกันภัย ทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีการธนาคารและการประกันภัย พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานซึ่ง
เสนาบดีได้ตั้งขึ้นเพื่อจัดการประเมินภาษี

“พนักงานเก็บภาษี” หมายความว่า พนักงานกระทรวง
มหาดไทยผู้เก็บ และเร่งรัดให้ชำระค่าภาษี กล่าวคือ สมุห
เทศาภิบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอ อันกระทำ
การนั้น ๆ ในควบคุมของเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

“เสนาบดี” หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงพระคลัง
มหาสมบัติ

“กำหนด” หมายความว่า กำหนดโดยกฎเสนาบดีตาม
พระราชบัญญัตินี้

“ธนาคาร” หมายความว่า บุคคล หุ่นส่วน สมาคม
หรือบริษัทมีสำนักงานกิจการค้าขายซึ่ง

(๑) เปิดเครดิตโดยรับฝากหรือเก็บจากผู้อื่นซึ่งเงิน
อันผู้รับเครดิตอาจจ่ายหรือส่งไปก่อนด้วยวิธีใช้ตราพดด้หรือ
เช็คหรือคำสั่ง ธนาคารชนิดนี้ต่อไปจะเรียกว่า ธนาคารรับ
ฝากเงินหรือ

(๒) ออกซื้อและขายตั๋วแลกเงิน และ } ส่งเงินไป
หรือ }

ต่างประเทศเองโดยจดหมายหรือโทรเลข ธนาคารชนิดนี้
ต่อไปจะเรียกว่า ธนาคารแลกเงิน

“เครตต์ ฟองซิเอร์” หมายความว่า เครตต์ ฟองซิเอร์ ซึ่งได้รับ อนุญาตให้ ประกอบ กิจการ ใน สยาม ตาม พระราช บัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกะทบถึงความปลอดภัยหรือ ฝาสุกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๔๗๑

“กิจการอมสิน” หมายความว่า กิจการอมสินซึ่งได้ รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในสยามตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกะทบถึงความปลอดภัยหรือ ฝาสุกแห่ง สาธารณชน พุทธศักราช ๒๔๗๑

มาตรา ๔ เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติมีหน้าที่ รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออก กฎเสนาบดี แต่งตั้งเจ้าพนักงาน และกิจการอื่น ๆ เพื่อ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ภาค ๑ การจัดเก็บภาษี

มาตรา ๕ (๑) ธนาคารรับฝากเงินต้องเสียภาษีตั้งต่อ ไปนี้

(ก) เงินทุนที่ใช้ในเดือนหนึ่ง ๆ เสียภาษี $\frac{๑}{๔๘}$ แห่ง ๑

11/10/2566
ใน ๑๐๐ ต่อเดือน

(๑) จำนวนถั่วเฉลี่ยในเดือนหนึ่ง ๆ แห่งเงินรับฝาก เพื่อจ่ายหรือส่งไปท่อนด้วยวิธีใช้ตราฟัต์ หรือเช็ค หรือคำสั่ง และจำนวนถั่วเฉลี่ยในเดือนหนึ่ง ๆ แห่งยอดเงินในใบรับฝากหรือสิ่งอื่น ทั้งสองประเภทเงินฝากนั้นไม่ว่าจะต้องจ่าย เมื่อนำไปเบิกหรือเมื่อถึงกำหนดเวลาข้างหน้า เสียภาษี $\frac{๑}{๓๖}$ แห่ง ๑ ใน ๑๐๐ ต่อเดือน

(๒) ธนาคารแลกเงิน ยอดเงินที่ได้แลกเปลี่ยนก่อนหักรายจ่ายในปีที่จะต้องเสียภาษีปีหนึ่ง ๆ เสียภาษี $\frac{๑}{๔}$ แห่ง ๑ ใน ๑๐๐ ต่อปี

(๓) เครดิต ฟองซิเอร์ ที่ใช้ใน เดือนหนึ่ง ๆ เสียภาษี $\frac{๑}{๔๘}$ แห่ง ๑ ใน ๑๐๐ ต่อเดือน

(๔) กิจการออมสิน ยอดเงินที่รับลงบัญชีเป็นเครดิตของผู้ส่งในสยามในเดือนหนึ่ง ๆ เสียภาษี $\frac{๑}{๓๖}$ แห่ง ๑ ใน ๑๐๐ ต่อเดือน

เงินที่ใช้นั้นหมายความรวมทั้งเงินที่ผู้ถือหุ้นได้ส่งแล้ว ถ้าไรที่ยังไม่ได้แบ่ง เงินเหลือ และเงินสำรอง

แต่จำนวนเงินทุนซึ่งธนาคารรับฝากเงินอันเป็นสาขาแห่งธนาคารต่างประเทศใช้ในเดือนหนึ่ง ๆ นั้น เพื่อประโยชน์แห่งการประเมิน ให้ถือว่าเป็นจำนวนร้อยละสิบห้าแห่งจำนวนถัวเฉลี่ยของเงินที่รับฝากในเดือนเดียวกัน

จำนวนเงินทุนซึ่งเครดิต ฟองซิเออร์ อันเป็นสาขาแห่งเครดิต ฟองซิเออร์ต่างประเทศใช้ในเดือนหนึ่ง ๆ นั้น คือจำนวนเงินที่ให้กู้โดยมือสังหาริมทรัพย์เป็นประกัน และ
หรือ
ลงทุนหากำไรในอสังหาริมทรัพย์ในสยาม

คลังออมสินและสหกรณ์ ซึ่งมีได้ตั้งขึ้นเพื่อหาทำไร่นั้น ให้ยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ บุคคล หุ่นส่วน สมาคมหรือบริษัทใด ซึ่งประกอบกิจการประกันภัยอย่างใด ๆ ในสยามต้องเสียภาษีร้อยละหนึ่งแห่งเบี้ยประกันภัยที่เก็บได้ทั้งหมดในระวางปีที่จะต้องเสียภาษี ไม่ว่าเบี้ยประกันภัยนั้นจะส่งเป็นเงิน ธนบัตรเครดิต หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้แทนเงิน แต่เบี้ยประกันภัยที่คืนให้แก่ผู้เอาประกันภัยภายในหกเดือนนับแต่วันส่งเพราะเหตุไม่รับจะประกันภัยนั้นก็ดี หรือคืนไปโดยเหตุอื่นก็ดี มิให้นับเข้าในจำนวนเงินรับอันจะต้องเสียภาษี และถ้าบริษัทใด

เสียภาษีแล้วนำประกันภัยซึ่งรับไว้ไปให้ผู้อื่นประกันอีกต่อ
หนึ่งไซ้ ท่านว่าประกันอีกต่อหนึ่งนั้นไม่ต้องเสียภาษีอีก

มาตรา ๗ ภาษีการธนาคารและการประกันนั้น ให้เก็บ
ทุก ๆ ครึ่งปี และปีที่จะต้องเสียภาษีนั้น ให้นับตั้งแต่
วันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม

กำหนดครั้งแรกแห่งเวลาที่จะต้องเสียภาษีตามพระราช
บัญญัตินี้ คือหาเดือนนับตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ถึงวันที่ ๑
มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ภาค ๒ การแจ้งรายการ การประเมินและการเก็บภาษี

มาตรา ๘ ให้บุคคล หุ้นส่วน สมาคม หรือบริษัท
ซึ่งจะต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ ส่งรายงานเป็นลาย
ลักษณ์อักษรตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากร จะสั่งและให้ส่ง
ในวันที่ ๑ หรือก่อนวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ และวันที่ ๑ หรือ
ก่อนวันที่ ๑ สิงหาคม ทุก ๆ ปี รายงานนั้นให้แสดง

(๑) ถ้าเป็นธนาคารรับฝากเงิน

(ก) จำนวนเงินทุนที่ใช้ทุก ๆ เดือนในครั้งปี
ก่อนนั้น

(ข) จำนวนเงินที่รับฝากถัวเฉลี่ยทุก ๆ เดือน
ในครั้งปีก่อนนั้น

(๒) ถ้าเป็นธนาคารแลกเงิน จำนวนเงินที่ได้แลกเปลี่ยนก่อนหักรายจ่ายทุก ๆ เดือนในครั้งปีก่อนนั้น

(๓) ถ้าเป็นเครดิต์ ฟองซิเออร์ จำนวนเงินค้างกู้ และ |
| ยอดเงินที่ลงทุนหากำไรใน อสังหาริมทรัพย์ปรากฏในบัญชี |
| ปลายเดือนทุก ๆ เดือนในครั้งปีก่อนนั้น |

(๔) ถ้าเป็นกิจการออมสิน จำนวนยอดเงินที่ผู้ส่งใน
สยาม ได้ส่งและค้างบัญชีอยู่ในปลายเดือนทุก ๆ เดือนใน
ครั้งปีก่อนนั้น

ในรายงาน นั้นให้ แสดง ข้อความ อย่างอื่น ๆ ตามที่
อธิบดีกรมสรรพากรต้องการให้ แสดงด้วย รายงานทุกฉบับ
ประธาน สมุหบัญชี ผู้จัดการ เจ้าของ หรือตัวแทนที่ได้รับ
มอบอำนาจจะต้องลงนามและรับรองว่าจำนวนเงินอันจะต้อง
เสียภาษีตามระยะเวลาที่กล่าวไว้นั้น เป็นความจริงและถูกต้อง
แล้ว

รายงานครึ่งปีแรกซึ่งจะต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
ทำสำหรับระยะเวลาห้าเดือนนับแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ถึง
วันที่ ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินเงิน ค่าภาษีที่ถึงกำหนดต้องชำระตามรายงานนั้น และให้แจ้งให้บุคคลหุ้นส่วน สมาคม หรือบริษัท ผู้จะต้องเสียภาษีทราบจำนวนเงินประเมิน

สามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งความดังกล่าวข้างต้นนั้น ให้ถือว่า เป็นกำหนดต้องชำระภาษี ถ้ามิได้ชำระภาษีภายในกำหนดเวลานี้ให้เพิ่มภาษีสั้นอีกร้อยละสิบห้า จำนวนเงินที่เพิ่มนั้นให้ถือว่าเป็นส่วนแห่งภาษี

ถ้าภาษีที่ถึงกำหนดต้องชำระมิได้ชำระภายในสิบห้าวันนับแต่วันพ้นกำหนดสามสิบวันตามที่กล่าวไว้ข้างต้น พนักงานเก็บภาษีมีอำนาจส่งตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความแพ่ง ร.ศ. ๑๒๗ ให้ยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระ เพื่อจะได้เอาเงินมาเสียภาษี ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ท่านว่ามีต้องขอให้ศาลสั่งหรือออกหมายยึด

ถ้าหาทรัพย์สินไม่ได้ หรือมีทรัพย์สินไม่พอที่จะเสียภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายไซ้ ท่านว่าผู้ค้างชำระภาษี ไม่มีสิทธิที่จะประกอบกิจการอันจะต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัติต่อไปในสยาม เว้นแต่ที่ค้างอยู่ก่อนแล้ว และอธิบดีกรมสรรพากรมีอำนาจร้องต่อศาลขอให้ออกคำสั่งห้าม

มาตรา ๑๐ ถ้าผู้จะต้องเสียภาษีปฏิเสหหรือเพิกเฉยไม่ทำรายงานเสนอ หรือในกรณีที่ไม่เห็นจำเป็นจะสอบสวนรายงานที่ยื่นไว้นั้นไซ้ ในเวลาใด ๆ ภายในสองปีนับแต่เวลาที่ถึงกำหนดส่งรายงานหรือที่ทำรายงานเสนอ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะได้สวนหรือสอบสวนได้ ถ้าจำเป็นจะออกหมายเรียกพยานและเรียกให้นำพยานหลักฐานรวมทั้งสมุดบัญชีมาแสดงก็เรียกได้

เมื่อได้ได้สวนหรือสอบสวนแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะประเมินภาษีที่ถึงกำหนดชำระหรือประเมินใหม่ตามที่รู้และเชื่อว่าถูกต้องได้ ภาษีที่ประเมินหรือประเมินใหม่เช่นว่านี้ให้เรียกเก็บตามบทบัญญัติและวิธีการเช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ในมาตรา ๕

มาตรา ๑๑ ถ้าบุคคล หุ่นส่วน สมาคม หรือบริษัทใดจะอุทธรณ์การที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมิน หรือประเมินใหม่ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมสรรพากร

มาตรา ๑๒ การอุทธรณ์การประเมินที่ทำตามความในมาตรา ๕ นั้น จะต้องยื่นภายในสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรลงนาม

ผู้อุทธรณ์ไว้เป็นสำคัญ การยื่นอุทธรณ์เช่นนั้นมิให้ถือว่าเป็น การทูลเกล้าฯ เสด็จฯ อันถึงกำหนดต้องชำระตามที่ประเมินไว้

การอุทธรณ์การประเมินหรือการประเมินใหม่ตามมาตรา ๑๐ นั้น จะต้องยื่นภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้แจ้งการ ประเมิน และจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรลงนามผู้อุทธรณ์ ไว้เป็นสำคัญ การอุทธรณ์เช่นนั้นมิให้ถือว่าเป็นการทูลเกล้าฯ เสด็จฯ และเก็บค่าภาษีที่ถึงกำหนดต้องชำระตามนั้น

มาตรา ๑๓ อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทนจะออกหมาย เรียกผู้อุทธรณ์มาสอบถามก็ได้ แต่ต้องให้ทราบล่วงหน้าไม่ น้อยกว่าสิบวัน ผู้อุทธรณ์คนใดละเลยไม่ปฏิบัติตามหมาย เรียกหรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถาม หรือไม่นำพยาน หลักฐาน มาสนับสนุนคำร้องของตน ผู้นั้นหมดสิทธิที่จะ อุทธรณ์คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน เว้นแต่ ในปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับการหมดสิทธินั้น

คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทนนั้น ให้ส่ง ไปยังผู้อุทธรณ์เป็นลายลักษณ์อักษร

เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทนได้ให้คำชี้ขาดแล้ว ท่านให้ใช้มาตรา ๘ วรรค ๒-๓-๔ บังคับการเก็บภาษี

มาตรา ๑๔ นอกจากที่ได้ระบุไว้ในมาตรา ๑๓ ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทนต่อศาลได้ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำชี้ขาดนั้นก็ได้ แต่ต้องชำระเงินตามจำนวนที่ประเมินนั้นเสียก่อน

ภาค ๓ เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๑๕ อธิบดีกรมสรรพากรมีสิทธิกำหนดวิธีและแบบแห่งบัญชีซึ่งบุคคล หุ้นส่วน สมาคม หรือบริษัท ที่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้จะต้องมีไว้ และจะกำหนดให้ใช้ภาษาไทยก็ได้

มาตรา ๑๖ หนังสือแจ้งความและหมายเรียกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คนนำไปส่งหรือจะส่งโดยทางจดหมายไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ ถ้าให้คนนำไปส่งเมื่อผู้ส่งไม่พบผู้รับไซร้ จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งมีอายุเกินยี่สิบปีที่อยู่ในบ้านเรือนหรือสำนักการค้าของผู้รับก็ได้ และการส่งเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นการพอเพียงตามกฎหมาย

ถ้าหาตัวผู้รับมิได้และไม่มียุคคลที่จะรับ ดังกล่าวข้างบนไซร้ ท่านว่าอาจส่งโดยวิธีปิดหนังสือแจ้งความหรือหมายนั้นในที่เห็นได้ถนัด ที่ประตูบ้านผู้รับ หรือโฆษณาในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นก็ได้

มาตรา ๑๗ ข้าราชการกรมสรรพากรได้ความรู้ในเรื่อง
กิจการค้าของผู้เสียภาษีหรือกิจการของผู้อื่น ๆ โดยหน้าที่
ราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านห้ามมิให้นำออกแจ้งแก่
ผู้ใด หรือยังให้ทราบกันไปโดยวิธีใด นอกจากที่บัญญัติไว้
ในกฎหมาย

ภาค ๔ ความผิดและบทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดทะเลยมไม่ทำรายงานตั้งบัญชีไว้ใน
มาตรา ๘ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
พันบาท

มาตรา ๑๙ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจทะเลยมไม่ปฏิบัติ
ตามหมายเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยื่นรายการเมื่อ
เรียกหรือไม่นำพะยานหลักฐานมาแสดง หรือไม่ตอบ
คำถามเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซักถามตามความในมาตรา ๑๐
ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๐ ผู้ใด

(ก) โดยรู้อยู่แล้ว หรือจงใจยื่นข้อความเท็จ หรือให้
ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือ
นำพะยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษี
ใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(ข) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยฉ้อโกง หรืออุบาย โดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดทั้งสิ้นที่หลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี

ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดไม่ยอม หรือละเลยไม่ทำบัญชีตามภาษา วิธีและแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดให้ตามมาตรา ๑๕ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

มาตรา ๒๒ ข้าราชการกรมสรรพากรผู้ใดนำความรู้ซึ่งได้ มาโดยหน้าที่ราชการออกแจ้งแก่ผู้อื่น หรือยังให้ทราบกัน ไปเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๗ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประกาศมาณวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระราชบัญญัติแก้ไขความ

บางอย่างในกฎหมายและกฎเสนาบดี ซึ่งเกี่ยวกับ
การทะเบียนที่ดิน การรังวัด การราชโลหกิจและการป่าไม้

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระ
ปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ
สั่งว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติว่า เมื่อได้โอนกรม
ทะเบียนที่ดิน กรมรังวัด กรมราชโลหกิจ และกรมป่าไม้
มาขึ้นแก่กระทรวงมหาดไทยแล้ว

สมควรที่จะเพิ่มอำนาจเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยขึ้น
เพื่อได้บัญชาการในกรมเหล่านี้ ทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกัน
ว่า บรรดาพระราชกำหนดกฎหมาย และกฎเสนาบดี อัน
เกี่ยวกับการทะเบียนที่ดิน การรังวัด การราชโลหกิจ และ
ป่าไม้ อันระบุไว้ว่าเป็นอำนาจหน้าที่เสนาบดีกระทรวง

เกษตรวิธีการนั้น ให้เปลี่ยนเป็นอำนาจหน้าที่เสนาบดี
กระทรวงมหาดไทย

อนึ่งกรมทะเบียนที่ดินกับกรมรังวัดให้รวมเรียกว่า “กรม
ที่ดิน”

ตำแหน่งเกษตรมณฑลให้เรียกว่า “เจ้าพนักงานที่ดิน
มณฑล”

ตำแหน่งเกษตรจังหวัดให้เรียกว่า “เจ้าพนักงานที่ดิน
จังหวัด”

ประกาศมาณวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม หน้า ๒๒๘)

ประกาศเปลี่ยนอัตราไปรษณีย์
ภายในพระราชอาณาจักรสยาม

เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ ได้รับพระราชทาน
พระบรมราชานุญาต โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
ราษฎร ให้เปลี่ยนอัตราไปรษณีย์ภายในพระราชอาณาจักร
สยาม ดังต่อไปนี้

(๑) จดหมาย ในเขตต์จำกัดไปรษณีย์เดียวกัน ทุก
น้ำหนัก ๒๐ กรัม หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๕ สตางค์

ส่งไปในเขตต์จำกัดไปรษณีย์อื่น ทุกน้ำหนัก ๒๐ กรัม
หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๑๐ สตางค์

(๒) ไปรษณีย์บัตรธรรมดา ในเขตต์จำกัดไปรษณีย์เดียว
กันฉบับละ ๒ สตางค์ ส่งไปในเขตต์จำกัดไปรษณีย์อื่น
ฉบับละ ๓ สตางค์

(๓) ของดีพิมพ์ ส่งทั่วไปในพระราชอาณาจักรสยาม
ทุกน้ำหนัก ๕๐ กรัม หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๒ สตางค์

(๔) หนังสือกิตติยคดี ในเขตต์จำกัดไปรษณีย์เดียวกัน
ทุกน้ำหนัก ๕๐ กรัม หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๒ สตางค์
กำหนดอัตราอย่างต่ำ ๕ สตางค์

ส่งไปในเขตต์จำกัดไปรษณีย์อื่น ทั่วหน้าหนัก ๕๐ กรัม หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๒ สตางค์ กำหนดอัตราอย่างต่ำ ๑๐ สตางค์

(๕) ตัวอย่างสินค้า ส่งทั่วไปในพระราชอาณาจักรสยาม ทั่วหน้าหนัก ๕๐ กรัม หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๒ สตางค์ กำหนดอัตราอย่างต่ำ ๕ สตางค์

(๖) หนังสือพิมพ์ตราสิน ส่งทั่วไปในพระราชอาณาจักรสยาม หน้าหนัก ๑๐๐ กรัมแรก หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๒ สตางค์ ทั่วหน้าหนัก ๕๐ กรัมหลัง หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๒ สตางค์

(๗) ของต่างชนิดรวมห่อเดียวกัน ในเขตต์จำกัดไปรษณีย์เดียวกัน ทั่วหน้าหนัก ๕๐ กรัม หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๒ สตางค์

ถ้ามีหนังสือกิตติขคดีรวมอยู่ด้วย กำหนดอัตราอย่างต่ำ ๕ สตางค์

ถ้ามีตัวอย่างสินค้านรวมอยู่ด้วย กำหนดอัตราอย่างต่ำ ๕ สตางค์

ส่งไปในเขตต์จำกัดไปรษณีย์อื่น ทุกน้ำหนัก ๕๐ กรัม
หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๒ สตางค์

ถ้ามีหนังสือกิตติยัคคีรวมอยู่ด้วย กำหนดอัตราอย่างต่ำ
๑๐ สตางค์

ถ้ามีตัวอย่างสินค้ารวมอยู่ด้วย กำหนดอัตราอย่างต่ำ
๕ สตางค์

(๘) พัสดุไปรษณีย์ ในเขตต์จำกัดไปรษณีย์เดียวกัน
ทุกน้ำหนัก ๕๐๐ กรัม หรือเศษ ค่าไปรษณียากร ๑๐ สตางค์
กำหนดน้ำหนักอย่างสูง ๕ กิโลกรัม

ส่งไปในเขตต์จำกัดไปรษณีย์อื่น ทุกน้ำหนัก ๕๐๐ กรัม
หรือเศษภายในน้ำหนัก ๕ กิโลกรัมแรก ค่าไปรษณียากร
๒๐ สตางค์ ทุกน้ำหนัก ๕๐๐ กรัม หรือเศษในระวางน้ำหนัก
๕ กิโลกรัมหลัง ถึง ๑๐ กิโลกรัม ค่าไปรษณียากร ๑๐ สตางค์

ถ้าฝากถึงหรือส่งจากแม่ฮ่องสอนและแม่สอด ภายใน
น้ำหนัก ๕ กิโลกรัม ค่าไปรษณียากร ๕๐ สตางค์ ทุกน้ำหนัก
๕๐๐ กรัม หรือเศษ

(๙) พัสดุไปรษณีย์เก็บเงิน ค่าไปรษณียากรเก็บตาม
น้ำหนักเช่นเดียวกับพัสดุไปรษณีย์

ค่าฝากส่งหีบหรือห่อละ ๒๕ สตางค์

ค่าเก็บเงินทุก ๆ จำนวน ๒ บาท ๑ สตางค์

เขตต์จำกัดไปรษณีย์นั้น คือเขตต์จ่ายของที่ทำการไปรษณีย์
ทั่วไป ซึ่งได้กำหนดเส้นรัศมีไว้เป็นระยะทาง ๒๐๐ เส้น
(๘ กิโลเมตร) โดยรอบจากที่ทำการนั้น ๆ

ให้ใช้อัตราใหม่นี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช
๒๔๗๕ เป็นต้นไป นอกจากนั้นคงให้เป็นไปตามประกาศเดิม

กระทรวงเกษตรพาณิชย์การ

ประกาศมาณวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวางฆานุประพิทธ์

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม หน้า ๒๓๑)

ประกาศเปลี่ยนอัตราค่าคำโทรเลข
ภายในพระราชอาณาจักรสยาม

เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ ได้รับพระราชทาน
พระบรมราชานุญาต โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
ราษฎร ให้เปลี่ยนอัตราค่าคำโทรเลขภายในพระราชอาณา
จักรสยาม ดังต่อไปนี้

๑. โทรเลขธรรมดา ใน ๑๐ คำแรก ค่าธรรมเนียม
๘๐ สตางค์ คำต่อ ๆ ไปคำละ ๕ สตางค์

๒. โทรเลขข่าว ใน ๒๐ คำแรก ค่าธรรมเนียม
๘๐ สตางค์ คำต่อ ๆ ไปคำละ ๓ สตางค์

๓. โทรเลขด่วน เรียกค่าธรรมเนียมสองเท่าอัตราค่าคำ
ของโทรเลขธรรมดา
ั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็น
ต้นไป

กระทรวงเกษตราธิการ
ประกาศมาณวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษาอนุประพัทธ์
เสนาบดี

ประกาศเปลี่ยนแปลงอัตราไปรษณีย์
อากาศไปรษณีย์

เสนาบดีกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ ได้รับพระราชทาน
พระบรมราชานุญาต โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
ราษฎรให้เปลี่ยน อัตราไปรษณีย์อากาศไปรษณีย์ภายใน
พระราชอาณาจักรสยามและต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

ประเภทไปรษณีย์ภัณฑ์	ใน ประเทศ	สำหรับส่ง ต่อไปต่าง ประเทศ
	สต.	สต.
<u>จดหมาย</u>		
น้ำหนักทุก ๒๐ กรัม หรือเศษ ของ ๒๐ กรัม	๑๕	—
น้ำหนักใน ๒๐ กรัม หรือเศษ ของ ๒๐ กรัมแรก	—	๒๐
น้ำหนักทุก ๒๐ กรัม หรือเศษ ของ ๒๐ กรัมหลัง	—	๑๕
<u>ไปรษณียบัตร</u>		
ชนิดธรรมดา	๖	๑๓
ชนิดมีต่อฉบับ	—	๒๓

ประเภทไปรษณีย์ภัณฑ์	ใน ประเทศ	สำหรับส่ง ต่อไปต่าง ประเทศ
<u>ของตีพิมพ์</u> น้ำหนักทุก ๕๐ กรัม หรือเศษ ของ ๕๐ กรัม หนังสือพิมพ์ขันทะเบียนแล้ว	สด. ๔	สด. ๕
น้ำหนักใน ๑๐๐ กรัม หรือเศษ ของ ๑๐๐ กรัมแรก น้ำหนักทุก ๕๐ กรัม หรือเศษ ของ ๕๐ กรัมหลัง	๔ ๔	— —
<u>หนังสือกิตติยคดี</u> น้ำหนัก ๕๐ กรัม หรือเศษของ ๕๐ กรัม แต่ต้องเสียค่าไปรษณียากรอย่างต่ำ ไม่น้อยกว่า	๔ ๑๕	๕ ๑๕
<u>ตัวอย่างสินค้า</u> น้ำหนักทุก ๕๐ กรัม หรือเศษ ของ ๕๐ กรัม แต่ต้องเสียค่าไปรษณียากรอย่างต่ำ ไม่น้อยกว่า	๔ ๑๐	๕ ๑๐
<u>ของต่างชนิดรวมห่อเดียวกัน</u> น้ำหนักทุก ๕๐ กรัม หรือเศษ ของ ๕๐ กรัม	๔	๕

ประเภทไปรษณีย์ภัณฑ์	ใน ประเทศ	สำหรับส่ง ต่อไปต่าง ประเทศ
ถ้ามีหนังสือกิตติขัตติรวมอยู่ด้วย ต้องเสียค่าไปรษณียากรอย่างต่ำ ไม่น้อยกว่า	๑๕	๑๕
ถ้ามีตัวอย่างสินค้ารวมอยู่ด้วยต้อง เสียค่าไปรษณียากรอย่างต่ำไม่น้อย กว่า	๑๐	๑๐
<u>พัสดุไปรษณีย์</u> น้ำหนักทุก ๕๐๐ กรัม หรือเศษ ของ ๕๐๐ กรัม ถ้าส่งไปมากับต่างประเทศ ต้องเพิ่ม ค่าไปรษณียากรขึ้นอีก ๔๐ สตางค์ ทุกน้ำหนัก ๕๐๐ กรัม หรือเศษของ ๕๐๐ กรัม จากอัตราไปรษณียากร ซึ่งปรากฏในบัญชีค่าธรรมเนียม พัสดุไปรษณีย์ต่างประเทศ	๔๐	-

ให้ใช้อัตราใหม่นี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช
๒๔๗๕ เป็นต้นไป

กระทรวงเกษตรพาณิชย์การ
ประกาศมาลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษาอนุประพัทธ์
เสนาบดี

ประกาศกำหนดหน้าที่เสนาบดี
และตั้งคณะกรรมการกลางกลาโหม

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้ประชุมปรึกษาลงมติพร้อมกันว่า ตามรูปโครงการของกระทรวงกลาโหมซึ่งเป็นกระทรวงป้องกันอาณาจักร มีทั้งทหารบกและทหารเรือที่ตั้งเปลี่ยนแปลงไปใหม่แล้วนั้น สมควรจะกำหนดหน้าที่เสนาบดีไว้โดยกว้างๆ เพื่อให้ราชการในกองทัพบกและกรมทหารเรือซึ่งเป็นทางเทคนิคอยู่ส่วนหนึ่ง ดำเนินไปโดยสะดวก มีต้องให้เสนาบดีมีการครอบงำในทางเทคนิคนั้น ๆ ดังต่อไปนี้

- ๑) มีหน้าที่ติดต่อกับ กรรมการราษฎร และเจ้ากระทรวงอื่น ๆ
- ๒) มีหน้าที่ทางธุรการอันเป็นงานประจำอย่างสามัญ
- ๓) มีหน้าที่จัดการเรื่องเบ็ดขั้วหัวขั้วเบ็ดขั้วบ้านาญ

๔) มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับ พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร

๕) มีหน้าที่ในทางกฎหมายและการศาลทหาร

๖) มีหน้าที่ในการสุขภาพและการรักษาพยาบาล

๗) มีหน้าที่อำนวยความสะดวกการเงินตามมติของคณะกรรมการกลางกลาโหม

ส่วนการเพิ่ม ลด ปลด ย้าย ตำแหน่งข้าราชการหรือการวางอัตรากำลังเครื่องรบเครื่องอุปกรณ์การรบในกองทัพบกกับกรมทหารเรือ ตลอดจนการวางงบประมาณเงินนั้นให้กระทำไปโดยอำนาจของ คณะกรรมการกลางกลาโหมซึ่งในชั้นต้นนี้ให้ผู้บัญชาการทหารบกและผู้บัญชาการทหารเรือเลือกบุคคลเข้าเป็นกรรมการรวม ๑๔ คน เป็นทหารบกกึ่งหนึ่งทหารเรือกึ่งหนึ่ง ผู้บัญชาการทหารบกกับผู้บัญชาการทหารเรือเป็นกรรมการประจำโดยตำแหน่ง ในคณะกรรมการกลางนี้ให้เสนอบดีเป็นประธานกรรมการ ต่อไปเมื่อกรรมการขาดจำนวนลง ก็ให้คณะกรรมการเลือกบุคคลเข้าเป็นกรรมการจนครบจำนวน ระเบียบการปฏิบัติอันจำเป็นต้องมีเพื่อเป็นหลักดำเนินการนั้น ให้คณะกรรมการเป็นผู้วางขึ้นแล้วนำเสนอเสนอบดีเพื่อรับอนุมัติให้ใช้ระเบียบนั้นต่อไป

กิจการใดที่คณะกรรมการกลางจะต้องวินิจฉัยนั้น คณะกรรมการกลางมีอำนาจเลือกตั้งผู้ชำนาญเฉพาะการ เฉพาะเหล่า เฉพาะชนิดหรือหน่วย เป็นกรรมการมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนขึ้นพิจารณาเสียชั้นหนึ่งก่อนก็ได้

นอกจากนี้คณะกรรมการกลางมีอำนาจเรียกผู้รับราชการอยู่ในกระทรวงกลาโหม ซึ่ง อาจแข็งแรงสิ่งที่ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณาให้มาแข็งแรงข้อที่คณะกรรมการต้อง การทราบได้ ทุกเมื่อ

ส่วนองค์ประชุมของคณะกรรมการกลางนั้นต้องมีกรรมการทหารบกและทหารเรือเป็นจำนวนเท่ากัน อย่างน้อยฝ่ายละ ๔ คนจึงจะเป็นองค์ประชุมได้

ข้อมติของคณะกรรมการกลางกลาโหมนั้น ถ้าไม่เกี่ยวกับนโยบายของราชการ ก็ให้เสนาบตีดำเนิรการไป แต่ถ้าข้อมติของคณะกรรมการเป็นเรื่องเกี่ยวแก่นโยบายของราชการแล้ว ก็ให้เสนาบตีนำเสนอคณะกรรมการราษฎรเพื่อวินิจฉัยสั่ง แล้วจึงปฏิบัติตามคำสั่งต่อไปได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ผู้รับพระบรมราชโองการ

๒๐๓

ประกาศ

ให้โอนกรมตรวจเงินแผ่นดินในกระทรวง
พระคลังมหาสมบัติมาขึ้นต่อคณะกรรมการราษฎร

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า โดยที่สภาพผู้แทนราษฎรมีความเห็น ว่า บัดนี้เป็นการสมควรที่จะโอนกรมตรวจเงินแผ่นดินมาขึ้นต่อคณะกรรมการราษฎรโดยตรง และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่วันประกาศนี้เป็นต้นไปให้โอนกรมตรวจเงินแผ่นดินมาขึ้นต่อคณะกรรมการราษฎร

ประกาศมาณวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ผู้รับพระบรมราชโองการ

11/10/2566 (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม หน้า ๒๑๓)

๒๐๔

ประกาศ

ให้สมทบกรมฝืนและกรมสรรพสามิตต์
เข้ากับกรมสรรพากร

พระราชธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นเป็นการสมควรจะสมทบกรมฝืนและกรมสรรพสามิตต์เข้ากับกรมสรรพากร และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้สมทบกรมฝืนและกรมสรรพสามิตต์เข้ากับกรมสรรพากร ให้ยุบตำแหน่งอธิบดีกรมฝืนและอธิบดีกรมสรรพสามิตต์เสีย และให้อธิบดีกรมสรรพากรเป็นผู้บังคับบัญชาการทั้งสิ้น ตลอดจนอำนาจและ

๒๐๕

หน้าที่ใด ๆ อันได้มอบหมายไว้แก่อธิบดีกรมฝึนหรืออธิบดี
กรมสรรพสามิต ก็ให้ตกไปเป็นอำนาจและหน้าที่ของ
อธิบดีกรมสรรพากรตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม หน้า ๒๑๕)

ประกาศตั้งกรมพัสดุแห่งชาติ

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

สภาผู้แทนราษฎรได้ประชุมปรึกษาลงมติเห็นพ้องกันว่าสมควรจัดตั้งกรมพัสดุแห่งชาติขึ้นเพื่อรวมการจัดหาและจำหน่ายพัสดุอันเป็นเครื่องใช้ในราชการซึ่งแยกกันอยู่ตามกระทรวงทบวงการในเวลานี้ ทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ วางโครงการพัสดุแห่งชาติไว้ให้เป็นระเบียบดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ตั้งกรมขึ้นกรมหนึ่งเรียกว่า “กรมพัสดุแห่งชาติ” ขึ้นต่อกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ข้อ ๒ ให้กรมนี้มีกรรมการอำนวยการคณะหนึ่งมีจำนวน ๑๕ นาย เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติเป็นนายก

เสนาบดี้จะได้เลือกตั้ง กรรมการ อีก ๑๔ นาย ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมาการราษฎร กรรมการอีก ๑๔ นาย อยู่ในตำแหน่งได้คนละ ๔ ปี เมื่อถึงกำหนดแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ อนึ่งเมื่อมีเหตุเกิดขึ้นแก่กรรมการคนใด ที่คณะกรรมาการราษฎรเห็นสมควรจะขอให้ออกเสียเมื่อใดก็ได้

นอกจากกรรมการอำนวยการ ให้กรรมนันมีเลขานุการคนหนึ่งหรือหลายคนแล้วแต่คณะกรรมาการอำนวยการจะเห็นว่าเป็นการจำเป็นแก่การงานของกรรมนัน

ข้อ ๓ กรรมนันมีหน้าที่ จัดหา รักษา จ่าย พัสดุ ให้แก่กระทรวงทบวงการต่าง ๆ

ข้อ ๔ เมื่อกระทรวงทบวงการ เมืองใดจำเป็นต้องใช้พัสดุอย่างใดซึ่งกรมพัสดุแห่งชาติมีหน้าที่จัดหาแล้ว กระทรวงทบวงการเมืองนั้นจะจัดหาโดยลำพังไม่ได้ ต้องเบิกมายังกรมพัสดุแห่งชาติ

ค่าแห่งพัสดุและค่าใช้จ่ายในการส่งพัสดุ ให้เบิกจ่ายในงบประมาณของกระทรวงทบวงการที่เบิกพัสดุ

ข้อ ๕ ให้กรมพัสดุแห่งชาติวางระเบียบเรื่อง การจัดหาของใช้ราชการและเบิกจ่ายและอื่น ๆ รวมถึงการควบคุมรักษา

๒๐๘

พัสดุแห่งชาติ ระเบียบการนั้นเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการราษฎรแล้วให้เป็นอันใช้ได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร
ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม หน้า ๒๐๗)

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลทหารบก
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นเป็นการสมควรจะแก้พระธรรมนูญศาลทหารบก พ.ศ. ๒๔๖๕ ให้เข้ารูปกับตำแหน่งที่เปลี่ยนแปลงใหม่ตามระเบียบการป้องกันอาณาจักร และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลทหารบก พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แก้คำบางคำในพระธรรมนูญศาลทหารบก พ.ศ. ๒๔๖๕ ดังต่อไปนี้ คือ

(๑) คำว่า “มณฑลทหารบก” ให้แก้เป็น “จังหวัดใหญ่ทหารบก”

(๒) คำว่า “ศาลมณฑลทหารบก” ให้แก้เป็น “ศาลจังหวัดใหญ่ทหารบก”

(๓) คำว่า “ผู้บัญชาการมณฑลทหารบก” ให้แก้เป็น “ผู้บังคับการจังหวัดใหญ่ทหารบก”

(๔) คำว่า “จังหวัดทหารบก” ให้แก้เป็น “จังหวัดน้อยทหารบก”

(๕) คำว่า “ศาลจังหวัดทหารบก” ให้แก้เป็น “ศาลจังหวัดน้อยทหารบก”

(๖) คำว่า “ผู้บังคับการจังหวัดทหารบก” ให้แก้เป็น “ผู้บังคับการจังหวัดน้อยทหารบก”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ หมายเลข ๒ แห่งพระธรรมนูญศาลทหารบก พ.ศ. ๒๔๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในศาลจังหวัดใหญ่ทหารบก ศาลทหารบกกลาง ผู้บังคับเหล่าหรือผู้บังคับกองพัน ซึ่งอยู่ต่างจังหวัดกับผู้บังคับเหล่า

๒๑๑

หรือผู้ซึ่งเทียบกับตำแหน่งที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาจำเลย เป็นผู้อำนาจสั่งลงโทษ แต่ถ้าจำเลยอยู่ในบังคับบัญชาผู้ที่มีตำแหน่งสูงกว่าชั้นผู้บังคับแล้ว ก็ให้ผู้ที่มิตำแหน่งนั้นเป็นผู้อำนาจสั่งลงโทษ”

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม หน้า ๒๒๐)

พระราชบัญญัติพิกัตอัตราภาษีศุลกากร
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นเป็นการสมควรจะแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัตอัตราภาษีศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๘ และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติพิกัตอัตราภาษีศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกข้อความในหมวดเลข ๑ หมวดที่ ๓ แห่งพระราชบัญญัติพิกัต

อัตราภาษีศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๗๔ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

๑. บุหรี่ซิการ์เรตต์ส บุหรี่ซิการ์ และยาสูบทุกชนิด
ทั้งที่ได้ทำขึ้นแล้วและที่ยังมิได้ทำขึ้น

แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้นต้องไม่น้อยกว่า

บุหรี่ซิการ์เรตต์ส และบุหรี่ซิการ์ กิโลกรัมละ ๑ บาท
๕๐ สตางค์

ใบยาสูบทั้งก้าน กิโลกรัมละ ๗๕ สตางค์

ยาสูบอย่างอื่นทุกชนิด กิโลกรัมละ ๑ บาท ๒๐ สตางค์

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๗๔
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ผู้รับพระบรมราชโองการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม หน้า ๒๒๓)

ประกาศกระทรวงธรรมการ
 เรื่องการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
 สำหรับตำบลเตาปูน ซึ่งแยกมาจากตำบลเขาติน
 อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

ด้วยมณฑลราชบุรีแจ้งมาว่า ทางราชการฝ่ายปกครองได้
 แยกหมู่บ้านในตำบลเขาติน ท้องที่อำเภอโพธาราม จังหวัด
 ราชบุรี ตั้งขึ้นเป็นอีกตำบลหนึ่ง เรียกว่า “ตำบลเตาปูน”
 ขึ้นอยู่ในท้องที่อำเภอเดียวกัน ตำบลเขาตินได้ประกาศใช้
 พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ แล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑
 ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๖๕ เหตุฉะนั้นจึงประกาศยืนยันความนี้ว่า
 ตำบลเตาปูนซึ่งแยกมาจากตำบลเขาตินนี้ ได้ประกาศใช้
 พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ แล้วด้วย

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาประมวญวิชาวุฒ

ทำการแทนในตำแหน่งเสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓ สิงหาคม หน้า ๒๕๕)

๒๑๕

กฎมนเฑียรบาล

ว่าด้วยการสมรสพระราชวงศ์แก้ไขเพิ่มเติม

พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราช칙 ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า กฎมนเฑียรบาลว่าด้วยการสมรสพระราชวงศ์นั้น ได้ทรงพระราชดำริมาก่อนที่ได้ตราพระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พ.ศ. ๒๔๗๕ แล้วว่า ควรจะเปลี่ยนแปลงให้เหมาะแก่สมัย สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยพระราชดำริ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตรากฎมนเฑียรบาลขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ ให้ใช้กฎมนเฑียรบาลนี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๒ ตั้งแต่วันที่ใช้กฎมนเฑียรบาลนี้สืบไป ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎมนเฑียรบาล กฎและข้อบังคับ

อื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในกฎมนเฑียรบาลนี้ หรือซึ่ง
แย้งกับกฎมนเฑียรบาลนี้

มาตรา ๓ พระราชวงศ์ตั้งแต่หม่อมเจ้าขึ้นไป ถ้าจะทำการสมรสกับผู้ใด ท่านว่าต้องนำความกราบบังคมทูลขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตเสียก่อน

มาตรา ๔ เจ้าหญิงองค์ใด ถ้าจะทำการสมรสกับผู้อื่นซึ่งมิใช่เจ้าในพระราชวงศ์ อันเป็นการไม่ต้องด้วยพระราชประเพณีนิยมดั่งนั้นไซ้ ท่านว่าต้องกราบบังคมทูลออกจากฐานันดรศักดิ์แห่งพระราชวงศ์เสียก่อน

มาตรา ๕ ถ้าพระราชวงศ์องค์ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ไซ้ ท่านว่าให้ถอดเสียจากฐานันดรศักดิ์แห่งพระราชวงศ์

ประกาศมาณวันที่ ๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติชาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินแก้ไขเพิ่มเติม

พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตร ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งเจ้าของอยู่เอง หรือให้ผู้อื่นอยู่เฝ้ารักษา และซึ่งมีได้ใช้เป็นที่ไว้สินค้าหรือประกอบการอุตสาหกรรม ท่านให้งดเว้นจากบทบัญญัติแห่งภาคนี้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป”

มาตรา ๔ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไปให้ยกเลิกภาษีที่ดินซึ่งมีได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ตามภาค ๒ มาตรา ๑๖, ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๕ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไปให้ลดค่าภาษีตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งกำหนดเก็บโดยอัตราร้อยละสิบห้าแห่งค่ารายปีลงเป็นเก็บโดยอัตราร้อยละสิบสองกึ่งแห่งค่ารายปี

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

พระราชบัญญัติ
ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประกาศ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า ควรจัดให้มีการควบคุมครอบงำการนำเข้า การจำหน่าย การมีไว้ในครอบครอง การเพาะปลูกทำผล การประดิษฐ์และการใช้ ซึ่งสิ่งที่เป็นพิษเกิดจากเชื้อจุลินทรีย์ พิษที่มาจากสัตว์ เชื้อราที่เป็นพิษ การทำวัคซีน (Vaccines) และซีรัม (Sera) เพื่อความปลอดภัยแห่งประชาชน และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้สืบไปให้ยกเลิก บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาสิ่งที่เป็นภัยแก่มนุษย์ปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ ดังต่อไปนี้

(๑) เชื้อจุลินทรีย์ (The Pathogenic Micro-organisms) คือเชื้อที่ทำให้เกิดโรค ตัวอย่างเช่น เชื้ออหิวาต์และกาฬโรค

(๒) ไวรัส (Virus) คือเชื้อจำพวกหนึ่งที่เกิดโรคติดต่ออันร้ายแรง เช่น ไข้ทรพิษและโรคกลัวน้ำ

(๓) ดอกซิน (Toxins) คือพิษเกิดจากเชื้อจุลินทรีย์ทั่วไป

(๔) พิษที่มาจากสัตว์ (The Venoms) เช่น พิษงูต่างๆ หรือพิษมาจากเนื้อสัตว์ที่เป็นพิษ เช่น เนื้อหรือไข่ของปลาปักเป้า ฯลฯ

(๕) เชื้อราที่เป็นพิษ (The Vegetable Parasites) คือเชื้อราที่ทำให้เกิดโรค

มาตรา ๕ การนำสิ่งตั้งระบุไว้ใน มาตรา ๔ เข้ามาใน
ประเทศสยามนั้น ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ก่อน

มาตรา ๖ เมื่อยานพาหนะใดเข้ามาในประเทศสยามมี
สิ่งตั้งระบุไว้ในมาตรา ๔ มาด้วย ไม่ว่าจะเข้าไปเพื่อนำไป
สู่ประเทศอื่นหรือไม่ก็ตาม ผู้ครอบครองยึดถือหรือผู้รักษา
สิ่งเช่นนั้น ต้องแจ้งความให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรทราบเรื่อง
โดยพลัน และมอบสิ่งนั้นให้เจ้าหน้าที่นั้นพนักงานประทับตรา
ควบคุมไว้ จนกว่าจะออกไปจากประเทศสยาม ถ้าละเลย
เสียมิได้แจ้งความเช่นนั้น ท่านให้ถือว่าเป็นการนำสิ่ง
ต้องห้ามเข้ามาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายโดย นัยแห่งพระราช
บัญญัตินี้

มาตรา ๗ การมีไว้ในครอบครอง ซึ่งสิ่งตั้งระบุไว้ใน
มาตรา ๔ นั้น ท่านว่าต้องขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่ เว้นไว้
แต่สุราและวัคซีนที่เจ้าหน้าที่รัฐบาลได้ตรวจตราแล้ว ซึ่งมี
ไว้สำหรับใช้ในการประกอบโรคศิลปะ ถ้าหากได้มีอยู่ก่อน
ใช้พระราชบัญญัตินี้ ก็ให้จัดการขออนุญาตภายในกำหนด
สามเดือน

มาตรา ๘ ผู้ใดจะทำการตรวจค้นในทางวิทยาศาสตร์
ทางวิทยาการและประกอบทำสิ่งตั้งระบุไว้ในมาตรา ๔ ตลอด

ถึงการทำวัคซีน และชื้อสำหรับแก่ หรือกันโรคซึ่งจะเกิดจาก
สิ่งเหล่านั้น ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่และประกอบ
ทำในสถานที่ซึ่งเจ้าหน้าที่เห็นสมควร

มาตรา ๕ เมื่อสถานวิทยาศาสตร์หรือโรงพยาบาลที่เป็น
ของรัฐบาลหรือของบุคคลหรือคณะบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวกับราช
การ มีความประสงค์จะทำการตรวจหรือทำการสอนวิชา
เพื่อทดลองวิทยาการประเภทที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้
บุคคลนั้นหรือประธานผู้รับผิดชอบในสถานวิทยาศาสตร์หรือ
โรงพยาบาลนั้นแล้วแต่กรณีจะต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้า
หน้าที่ เพื่อก่อนนั้นเสียก่อน

การควบคุมของเจ้าหน้าที่นั้น ให้ทำเพียงเมื่อการทำการ
ตรวจค้นหรือทำการสอนวิชา เพื่อทดลองวิทยาการเช่นนั้น
จะเป็นภัยหรือน่ากลัวจะเป็นภัยแก่ประชาชน ปศุสัตว์และ
สัตว์พาหนะ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดส่งเข้ามาหรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งสิ่ง
ที่ระบุไว้ในมาตรา ๔ หรือกระทำการโดยไม่มีใบอนุญาตเมื่อ
พระราชบัญญัตินี้ว่าต้องมี หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๖
ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือ
ปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยตั้งบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิความสามารถรอบรู้วิทยาการเกี่ยวกับเรื่องตั้งระบุมไว้ในมาตรา ๔ หนึ่งนายขึ้นไปเป็นเจ้าหน้าที่ตามความในพระราชบัญญัตินี้

เจ้าหน้าที่ตั้งระบุมไว้ในวรรคก่อนนี้ เมื่อได้รับความเห็นชอบของเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยแล้ว มีอำนาจตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยและเจ้าพนักงานได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๒ เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยหรือตัวแทนที่ได้รับแต่งตั้งโดยชอบเพื่อการนั้น มีสิทธิเข้าไปตรวจค้นสถานที่ของผู้ถือใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ได้ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก และมีสิทธิตรวจบรรดาบัญชีและทะเบียนอันหนึ่งอันใด หรือทั้งหมดดังกล่าวไว้ในกฎเสนาบดีนี้ ตลอดทั้งตรวจจำนวนสิ่งทีระบุมไว้ในมาตรา ๔ ที่อยู่ในครอบครองยึดถือของบุคคลนั้นได้ด้วย บรรดาสิ่งเช่นว่านั้นเมื่อเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจโดยชอบเรียกตรวจ บุคคลนั้นจะต้องนำออกแสดงให้แก่เจ้าพนักงาน

มาตรา ๑๓ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยหรือเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ วรรคต้นมีอำนาจออกหมายค้นสถานที่ของบุคคลใด ๆ ที่ไม่ได้มีใบอนุญาต และซึ่งมีเหตุควรสงสัยว่ามีสิ่งทีระบุมไว้ในมาตรา ๔ โดยผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ หรือ

สงสัยว่าผู้นั้นเจตนาจะขายหรือจำหน่ายจ่ายแจกสิ่งเช่นนั้น
ต่อไป

มาตรา ๑๔ เจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะยึดสิ่งทีั่ระบุไว้ใน
มาตรา ๔ ได้เมื่อเจ้าของไม่สามารถแสดงความบริสุทธิ์ได้ว่า
มีไว้ในครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติ
นี้ สิ่งที่ยึดมานั้นให้ส่งมอบแก่เจ้าพนักงานเพื่อการนั้น และ
ถ้าปรากฏว่ามีได้มีการกระทำผิดกฎหมายเกิดขึ้น ก็ให้คืนแก่
เจ้าของไปภายในเวลาอันสมควร

มาตรา ๑๕ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษา
การให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อการนี้ให้มี
อำนาจออกกฎเสนาบดีได้

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

11/1(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๔ สิงหาคม หน้า ๒๖๒)

๒๒๕

ประกาศ
แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียม
การทำตัวพิมพ์รูปพรรณสัตว์พาหนะ
พุทธศักราช ๒๕๗๕

ประกาศ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า ควรลดอัตราค่าธรรมเนียมการทำตัวพิมพ์รูปพรรณสัตว์พาหนะลงเพียงเท่าอัตราเก่า และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมในประกาศแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมการทำตัวพิมพ์รูปพรรณสัตว์พาหนะลงวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๗๔ เสีย และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมในประกาศ

11/10/2566

๒๒๖

แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ รัตน
โกสินทรศก ๑๑๘ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๕๗
สืบไป

ประกาศมาลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๔ สิงหาคม หน้า ๒๖๕)

๒๒๗

ประกาศลดพิกัดเก็บเงินค่านา

พระราชธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าควรลดพิกัดเก็บเงินค่านา และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ลดพิกัดเก็บเงินค่านา จำนวน พ.ศ. ๒๔๗๕ ทั้งฟางลอยและคู้โค ให้คงเก็บโดยพิกัดต่อไปนี้

นาคู้โค

นาเอก	เก็บไร่ละ ๕๐ สตางค์	งานละ ๑๒ สตางค์
นาโท	เก็บไร่ละ ๔๐ สตางค์	งานละ ๑๐ สตางค์
นาตรี	เก็บไร่ละ ๓๐ สตางค์	งานละ ๗ สตางค์
นาจัตวา	เก็บไร่ละ ๒๐ สตางค์	งานละ ๕ สตางค์
นาเบญจ	เก็บไร่ละ ๑๕ สตางค์	งานละ ๓ สตางค์

11/10/2566

นาฟางลอย

นาเอก	เก็บไว้ละ	๖๐	สตารางค์	งานละ	๑๕	สตารางค์
นาโท	เก็บไว้ละ	๕๐	สตารางค์	งานละ	๑๒	สตารางค์
นาตรี	เก็บไว้ละ	๔๐	สตารางค์	งานละ	๑๐	สตารางค์
นาจัตวา	เก็บไว้ละ	๓๐	สตารางค์	งานละ	๗	สตารางค์
นาเบญจ	เก็บไว้ละ	๒๐	สตารางค์	งานละ	๕	สตารางค์

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๔ สิงหาคม หน้า ๒๗๑)

ประกาศ
แก้ไขประกาศว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่
ในเรื่องจดทะเบียนบุริมสิทธิทรัพย์สินและนิติกรรม
ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประกาศিপก ป.ร.

มีพระบรมราชโองการใน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อความในประกาศลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๓ ว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องจดทะเบียนบุริมสิทธิ ทรัพย์สินและนิติกรรม เพื่อปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศยกเลิกความในข้อ ๒ และข้อ ๔ แห่งประกาศลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๓ นั้นเสีย และใช้ความดังต่อไปนี้แทนเป็นข้อ ๒ ตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

“ข้อ ๒ ในจังหวัดที่มีเจ้าพนักงานที่ดินแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินปฏิบัติการเรื่องดังกล่าวไว้ในข้อ ๑ อันเกี่ยวกับที่ดินที่มีโฉนดตราจองหรือใบได้สวน (อย่างใหม่) หรือปฏิบัติการอันเกี่ยวกับ อสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น ที่อยู่ในที่ดินนั้น ๆ อนุโลมตามแบบที่หอทะเบียนที่ดินปฏิบัติอยู่เวลานี้

ในจังหวัดที่ไม่มีเจ้าพนักงานที่ดิน หรือในส่วนที่ดินที่ยังไม่มีหนังสือสำคัญตั้งระบุไว้ในวรรคก่อน หรือในส่วน อสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นอันอยู่ในที่ดินนั้น ให้นำอำเภอท้องที่เป็นผู้จัดทำตามเดิม แต่ให้มีการจดทะเบียนไว้เป็นหลักฐาน ”

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติชาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๔ สิงหาคม หน้า ๒๗๓)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

ด้วยตามประกาศกระทรวงเกษตรธิการ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๔ กำหนดเวลาให้ผู้ขุดหาแร่ฟิงขุดหาได้ในระยะเวลาโควตาที่ ๒ มีกำหนด ๖ เดือน นับแต่วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ และกำหนดให้ผู้ขุดหาแร่ได้เป็นจำนวนร้อยละ ๖๗.๕ ของจำนวนแร่ขุดได้ ซึ่งกรรมการประเมินได้ประเมินไว้ทั้งสิ้น ๖๘๘๗.๖ ตัน ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ปรากฏว่า ผู้ขุดหาแร่ที่ได้รับโควตาไปแล้ว บางรายไม่สามารถจะทำการขุดหาแร่ได้ตลอดระยะเวลาโควตา กับมีพฤติการณ์บางอย่างทำให้ส่วนโควตาของประเทศที่สงวนกันไว้สำหรับแร่บางประเภทเหลือใช้ ส่วนโควตาของประเทศที่มีได้ใช้เนื่องแต่เหตุที่กล่าวนี้สมควรจะนำมาเฉลี่ยเพิ่มเป็นโควตาให้ผู้ขุดหาแร่ต่อไป

เพราะฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดิบๆ พ.ศ. ๒๔๗๔ กับพระราชบัญญัติแก้ไขความบางอย่างในกฎหมายและกฎเสนาบดีซึ่งเกี่ยวกับการราชโลหกิจ ฯลฯ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยจึงประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ผู้ขุด

หาแรงซึ่งได้รับใบสฤทธิแร่สำหรับระยะเวลาโควตาที่ ๒ นั้น ให้ได้รับจำนวนโควตาเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๑๐ แห่งจำนวนโควตาซึ่งระบุไว้ในใบสฤทธิแร่ นั้น ๆ แต่ผู้ถือใบสฤทธิแร่จะต้องนำใบสฤทธิของตนไปให้เจ้าพนักงานราชโลหกิจประจำท้องที่เพิ่มจำนวนโควตาให้เสียก่อน จึงจะเป็นอันใช้ได้

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มหาอำมาตย์ตรี พระยาจำเริญเขตต์

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๑๔ สิงหาคม หน้า ๒๗๖)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่องป้องกันโรคร้าย

ด้วยปรากฏว่ามีอหิวตภโรคเกิดขึ้นในเมืองเอ้หมิง มา
เก๊า และฮ่องกง เพราะฉะนั้นจึงขอประกาศตามความใน
มาตรา ๒๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเคหะเรือในน่านน้ำสยาม
พุทธศักราช ๒๔๕๖ ว่า เมืองเอ้หมิง มาเก๊า และฮ่องกง
เป็นเมืองท่ามีโรคร้ายที่ติดกันได้

ให้เรือทุก ๆ ลำซึ่งออกจากเมืองเอ้หมิง มาเก๊า และ
ฮ่องกง ซึ่งเข้ามาถึงในน่านน้ำสยามในวันหรือภายหลังวันที่
๒๐ สิงหาคมสกลนี้ ถ้าจะเข้ามาในเขตต์ท่ากรุงเทพบานคร
ต้องแวะจอดที่ด่านตรวจโรคจังหวัดสมุทรปราการ และให้
อัยการนั้น จนกว่าเจ้าพนักงานแพทย์จะอนุญาตให้เข้ามา จึง
เข้ามาได้ ถ้ามีคนในเรือเป็นอหิวตภโรคเจ้าพนักงานแพทย์
มีอำนาจที่จะสั่งให้ผู้นั้นควบคุมเรือ ปฏิบัติหรือจัดการได้ตามที่
เห็นจำเป็น เพื่อป้องกันมิให้อหิวตภโรคลุกลามเข้ามาใน
กรุงเทพมหานคร

ประกาศมาณวันที่ ๑๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
มาหาอำมาตย์ตรี พระยาจ้งแสนยบดี
เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๑๕ สิงหาคม หน้า ๒๗๗)

ประกาศ

ให้โอนกรมร่างกฎหมายในกระทรวงยุติธรรม
มาขึ้นต่อคณะกรรมการราษฎร

—————
ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมีความเห็น ว่า บัดนี้เป็นการสมควร จะโอนกรมร่างกฎหมายในกระทรวงยุติธรรมมาขึ้นต่อคณะกรรมการราษฎรโดยตรง และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่วันประกาศนี้เป็นต้นไป ให้โอนกรมร่างกฎหมายในกระทรวงยุติธรรมมาขึ้นต่อคณะกรรมการราษฎรสืบไป และให้ประธานคณะกรรมการราษฎรเป็นนายกกรรมการกรมร่างกฎหมายโดยตำแหน่ง

ประกาศมาลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณนิติชาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๑ สิงหาคม หน้า ๒๘๖)

๒๓๕

กฎเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
ดำเนิรการตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ภาษีการธนาคารและการประกันภัย
พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ภาษีการธนาคารและการประกันภัย พุทธศักราช ๒๔๗๕ เสนาบดี
กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ จึงออกกฎเสนาบดีไว้ว่าผู้ตรวจ
การกรมประเมินภาษีในกรมสรรพากรนั้นพึงได้รับตั้งแต่ง
เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราช
บัญญัตินี้

หอรทัยกรพิพัฒน์

กฎให้ไว้เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณนิติธาดา

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๒๑ สิงหาคม หน้า ๒๘๓)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เนื่องจากประกาศกระทรวงมหาดไทยลงวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เพิ่มโควตาให้แก่ผู้ขุดหาแร่ซึ่งได้รับใบสิทธิแร่สำหรับระยะโควตาที่ ๒ อีกร้อยละ ๑๐ แห่งจำนวนโควตาที่ได้ระบุไว้ในใบสิทธิแร่ นั้น

บัดนี้ ปรากฏว่าผู้ขุดหาแร่บางรายที่ไม่สามารถจะทำเหมืองให้หมดโควตาตามจำนวนที่ได้รับอนุญาตไป ด้วยเหตุว่ามีอุปสรรคบางประการได้ขอคืนโควตาที่เหลือใช้คืนให้แก่รัฐบาล ก็มีเหมืองแร่บางรายซึ่งเปิดทำการภายหลังระยะเวลาโควตา มีโควตาเหลือใช้อยู่อีกบ้างรายละเล็กละน้อย ๆ สมควรนำมาเฉลี่ยให้ผู้ขุดหาแร่ได้อีก

เพราะฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดิบ พ.ศ. ๒๔๗๔ กับพระราชบัญญัติแก้ไขความบางอย่างในกฎหมายและกฎเสนาบดีซึ่งเกี่ยวกับการราชโลหกิจ ฯลฯ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยจึงประกาศเพิ่มโควตาให้แก่ผู้ขุดหาแร่ในครั้งนี้อีกร้อยละ ๓ หรือรวม ๒ ครั้งเป็นจำนวนร้อยละ ๑๓ แห่งจำนวนโควตาซึ่งระบุไว้ในใบสิทธิแร่ นั้น ๆ

แต่ผู้ถือใบสุทธิแล้วจะต้องนำใบสุทธิของตนไปให้เจ้าพนักงาน
ราชโลหกิจประจำท้องที่เพิ่มจำนวนโควตาเสียก่อนจึงจะเป็น
อันใช้ได้

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประกาศมาณวันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
มหาอำมาตย์ตรี พระยาจำเแสนยบดี
เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๔๗๕)

จ่านักหอสมุด

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่องกำหนดระยะเวลาโควตาและจำนวนโควตา
ตามพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดิบบุก พ.ศ. ๒๔๗๔

ด้วยตามประกาศกระทรวงเกษตรธิการฉบับลงวันที่ ๒๔
กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๔ กำหนดเวลาให้ผู้ขุดหาแร่ได้
ในระยะเวลาโควตาที่ ๒ มีกำหนด ๖ เดือน นับแต่วันที่ ๑
มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ เป็นต้นไป ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น
บัดนี้จวนจะครบกำหนดระยะเวลาโควตาครั้งที่ ๒ แล้ว
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจำกัด
แร่ดิบบุก พุทธศักราช ๒๔๗๔ และพระราชบัญญัติแก้ไขความ
บางอย่างในกฎหมาย และกฎเสนาบดีอื่น เกี่ยวกับการราช
โลหกิจ พุทธศักราช ๒๔๗๔ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยจึง
ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

๑. ระยะเวลาโควตาครั้งที่ ๓ นี้ ให้มีกำหนดเวลา
๖ เดือน นับแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป
๒. แร่ที่สงวนหรือกั้นไว้สำหรับแร่ในครอบครอง, แร่
ร้อน, และแร่ที่เหลือให้แก่ผู้ขุดหาสำหรับระยะเวลาโควตา
ที่ ๓ มีจำนวนดังนี้
- ก. จำนวนแร่ ๑๐,๐๐๐ ตันซึ่งประเทศพึงขุดหาและ
จำหน่ายได้ตลอดปีนั้น ให้สงวนหรือกั้นไว้สำหรับแร่ใน
ครอบครองของเจ้าของได้บอกขันทะเบียนไว้ตั้งแต่วันประกาศ

ใช้พระราชบัญญัติจำกัดแร่ดิบทุก พุทธศักราช ๒๔๗๔ และยังมีให้จำหน่ายในเวลาอันเป็นจำนวน ๘๕.๗๐ ตัน

ข. สงวนเรืออันไว้สำหรับผู้ถือใบ

อนุญาตร่อนแร่ ๖ เดือน ๑๐๐.๐๐ ตัน

รวม ๑๘๕.๗๐ ตัน

ค. เมื่อหักจำนวน ๑๘๕.๗๐ ตันออกจาก ๑๐,๐๐๐. ตันแล้ว คงเหลือ ๙,๘๑๔.๓๐ ตัน ฉะนั้นในระยะเวลา ๖ เดือน จึงแบ่งเฉลี่ยให้ผู้ขุดหาแร่ทำการขุดหาและจำหน่ายได้เป็นจำนวน ๔,๙๐๒.๑๕ ตัน

จำนวนแร่ขุดได้ตามที่กรรมการประเมินโดยมีผู้ยื่นเรื่องราวขอใบสิทธิแร่ไว้ในครั้งนี้ คิดตลอดปี เป็นจำนวน ๑๕,๐๗๓.๑๐ ตัน เมื่อแบ่งเฉลี่ยออกสำหรับเวลา ๖ เดือน เป็นจำนวนแร่ขุดได้ ๗,๕๓๕.๕๐ ตัน คงสูงกว่าจำนวนที่อนุญาตให้ผู้ขุดหาได้ ๒,๖๓๓.๓๕ ตัน

เพราะฉะนั้น จึงกำหนดโควตาให้ผู้ขุดหาแร่ส่งออกจำหน่ายได้ในระยะเวลาโควตาครั้งที่ ๓ นี้เป็นจำนวนร้อยละ ๖๕ ของจำนวนแร่ขุดได้ ๗,๕๓๕.๕๐ ตัน

กระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๑๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มหาอำมาตย์ตรี พระยาจำแลนยบดี

เสนาบดี

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๑ สิงหาคม หน้า ๒๘๕)

๒๔๐

พระราชบัญญัติ
จัดวางการรถไฟและทางหลวงแก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรจะแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวง พ.ศ.

๒๔๖๔

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวงแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช

๒๔๗๕” 10/2566

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘-๙-๑๐-๑๑ และ ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดการรถไฟและทางหลวง พ.ศ. ๒๔๖๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ รถไฟหลวงนั้นเป็นสมบัติของแผ่นดิน อยู่ในความบังคับบัญชาของกรมรถไฟหลวง ขึ้นอยู่ในกระทรวงเกษตรพาณิชย์การมีผู้บัญชาการเป็นหัวหน้าบัญชากิจการอยู่ภายใต้ความบังคับบัญชาและรับผิดชอบต่อเสนาบดีกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ”

มาตรา ๔ ให้มีสภากรรมการขึ้นสภาหนึ่งเรียกว่า สภากรรมการรถไฟ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติรถไฟและทางหลวง และเพื่อรับปรึกษาหารือในข้อราชการสำคัญ ให้เสนาบดีกระทรวงเกษตรพาณิชย์การเป็นประธานโดยตำแหน่ง ให้ผู้บัญชาการกรมรถไฟหลวงเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับมีกรรมการอื่นอันเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในกิจการซึ่งเกี่ยวกับการรถไฟอีก ๑๓ นาย ที่จะได้ประกาศตั้งขึ้น

กรรมการ ๑๓ นายที่ประกาศตั้งขึ้นนั้น ให้อยู่ในตำแหน่ง
ได้คราวละ ๔ ปี และอาจประกาศตั้งซ้ำกันอีกได้เป็นคราว ๆ

มาตรา ๕ กิจการบางอย่าง เป็นการสำคัญ ท่านว่า
เสนาบดีต้องนำขึ้นปรึกษาในที่ประชุมสภากรรมการรถไฟ
กล่าวคือ

- (๑) จัดวางโครงการ และวางนโยบายของกรรมการรถไฟ
- (๒) วินิจฉัยการลงทุนใหม่
- (๓) วินิจฉัยงบประมาณประจำปี
- (๔) วินิจฉัยการทำหนังสือสัญญาจ้างเจ้าพนักงาน

ผู้ชำนาญในวิชาการ

(๕) กิจการอันกรรมการได้เสนอขึ้นและสภาได้ลงมติ
ให้ถือเป็นการสำคัญ

กิจการอันได้กล่าวในข้อ ๑-๒ นั้น เมื่อสภากรรมการ
ได้ลงมติประการใดแล้ว ต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ
ราษฎรก่อนจึงให้ดำเนินการไปได้

มาตรา ๖ สภากรรมการนี้ย่อมมีอำนาจเรียกผู้ใด ๆ มา
ปรึกษาหารือ และเรียกเจ้าหน้าที่คนใด ๆ ในกรมรถไฟหลวง
มาสอบสวน หรือจะตั้งอนุกรรมการขึ้นสอบสวนข้อความ
ใด ๆ ก็ย่อมจะทำได้

๒๔๓

มาตรา ๗ สภากรรมการนี้ ให้เสนาบดีกระทรวงเกษตร
พาณิชย์การเป็นผู้เรียกประชุม

อนึ่งผู้บัญชาการรถไฟหลวง หรือกรรมการอื่น ๒ นาย
รวมกันก็ย่อมร้องขอให้เสนาบดีเรียกประชุมได้

มาตรา ๘ การประชุมของสภากรรมการนี้ ท่านว่าต้อง
มีกรรมการมาประชุมอย่างน้อย ๑๐ นาย จึงให้ถือเป็นองค์
ประชุมได้

การลงมติให้ถือเอาคะแนนข้างมากของจำนวนกรรมการ
ที่มาประชุม

ประกาศสมานวันที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๒ สิงหาคม หน้า ๒๘๘)

๒๔๔

พระราชกำหนดเครื่องแบบทหารบก

พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประกาศใช้ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรเปลี่ยนแปลงเครื่องแบบบางอย่างของทหารบก เพื่อเป็นไปในทางสะดวกและทางประหยัดทรัพยากรยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไป

หมวด ๑

บทเปิดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า “พระราชกำหนดเครื่องแบบทหารบก พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกำหนดนี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๒๖ ตั้งแต่วันใช้พระราชกำหนดนี้ ให้ยกเลิกพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวแบบทหารบก พุทธศักราช ๒๔๖๒ กับทั้งประกาศแก้ไขซึ่งเกี่ยวข้องกับเครื่องแต่งตัวแบบทหารบกเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๔ ให้เสนาบดีกระทรวงกลาโหมมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

หมวด ๒

ประเภทเครื่องแต่งตัว

มาตรา ๕ เครื่องแต่งตัวทหารบกแบ่งออกเป็น ๖ ประเภทคือ

๑. เครื่องปกติ
๒. เครื่องหัด
๓. เครื่องสนาม
๔. เครื่องสโมสร (แต่งได้เฉพาะนายทหารชั้นสัญญา

บัตร)

๕. เครื่องเต็มยศขาว (แต่งได้เฉพาะนายทหารชั้นสัญญาบัตร)

๖. เครื่องเต็มยศ

มาตรา ๖ เครื่องแต่งตัวปกติมีดังต่อไปนี้

๑. หมวกกันแดดสีกากีแกมเขียว สำหรับทหารพลรบ
ด้านหน้าหมวกติดตราทำด้วยโลหะสีทอง เป็นรูปอนุณาโลม
อยู่กลางจักร รอบภายนอกวงจักรมีลายเปลวในขอบในของ
วงจักรมีอักษรว่า “ สละชีพเพื่อชาติ ”

ทหารผู้ช่วยพลรบและธุรการใช้หมวกกันแดดสีกากีแกม
เขียว ด้านหน้าติดตราอนุณาโลม

อนึ่งนายทหารชั้นสัญญาบัตร ทั้งพลรบและผู้ช่วยพลรบ
ให้ใช้หมวกกันแดดสีขาวสำหรับประกอบกับเสื้อขาวได้ด้วย

หมวกกันแดดสีขาวสำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตร ให้
มีสายรัดคางใหม่ทองกว้าง ๑ เซ็นติเมตรครึ่ง หมวกกันแดด
สีกากีแกมเขียวสำหรับ นายทหารชั้นสัญญาบัตร และ นายสิบ
พลทหารใช้สายรัดคางหนังสีน้ำตาลแทน

๒. เสื้อแบบราชการผ้าหรือสักหลาดสีกากีแกมเขียว
มีคุมหอกเสื้อ ๗ คุม มีกะเป่าเย็บติดภายนอก ข้างขวาและซ้าย
ข้างละ ๒ เป็นกะเป่าบนและล่างอย่างละ ๒ กะเป่าบนมีใบปก

รูปมนชายกลางแหลมมีแถบเย็บติดตรงกึ่งกลางตามทางตั้ง
กะเบ๋าล่างเป็นอย่างข้อมมีใบปกรูปตัด ทั้ง ๔ กะเบ๋ามี่รังคุมที่
ใบปกสำหรับจับคุมซึ่งติดอยู่ตรงปากกับมีอินทรธนูสีเดียวกัน
กับเสือเย็บเป็นแผ่นสีเหลืองมเร็วจากทางด้านไหล่ไปทางคอ
ติดอยู่เหนือบ่าทั้ง ๒ ข้าง ด้านทางไหล่กว้าง ๓.๕ เซ็นติเมตร
เย็บติดกับตะเข็บเสือ ด้านทางคอกว้าง ๒.๕ เซ็นติเมตร
ปลายมน และจับคุมโดยวิธีเจาะเสือสอดก้านคุมลงไปติด
คงภายในเสือ คุมทั้งสี่ที่กล่าวแล้วมีลักษณะกลมแบน
ทำด้วยวัสดุสีน้ำตาลแก่

นายทหารชั้นสัญญาบัตรใช้เสือแบบราชการสีขาวมีอินทร
ธนูทำนองเดียวกันกับเสือสีกากีแกมเขียว มีคุมทอกเสือ ๕ คุม
คุมทั้งสี่ทำด้วยโลหะสีทองเพื่อใช้ประกอบกับกางเกงสีขาว
ขายาว

๓. กางเกงทำด้วยผ้าหรือสักหลาดสีกากีแกมเขียว แบบ
ขาสั้นสำหรับผู้ชายไม่มีหน้าทขมา และแบบขมาสำหรับผู้ช้
มีหน้าทขมา

นายทหารชั้นสัญญาบัตรใช้กางเกงสีกากีแกมเขียวขายาว
พับปลายขาประกอบด้วยเสือสีกากีแกมเขียว หรือกางเกงขา
ขายาวพับปลายขาประกอบด้วยเสือสีขาวด้วย สำหรับนักเรียน
นายร้อยให้ใช้กางเกงสีกากีแกมเขียวขายาวพับปลายขาได้ด้วย

๔. ผ้าพันแข้ง ทำด้วยผ้าหรือสักหลาดสีทากี้แกมเขียว

๕. รองเท้า ชะนิตหุ้มข้อทำด้วยหนังสีดำ

นายสิบพลทหารจะพันแต่แข้งไม่สวมรองเท้าก็ได้

นายสิบนักเรียนนายร้อย ใช้รองเท้าสูงหนังสีดำ หรือ สนับแข้งหนังสีดำประกอบ กับ รองเท้าหนังสีดำ ในโอกาส ล่าลองก็ได้

นักเรียนนายร้อย นายทหารชั้นสัญญาบัตรถ้าใช้กางเกง ขาวว ให้ใช้รองเท้าชูสีดำหรือสีน้ำตาลประกอบกับถุงสีดำ หรือสีน้ำตาลแก่ตามสีรองเท้า

๖. เข็มขัดหนังสีน้ำตาล สำหรับนายสิบพลทหาร นักเรียนนายร้อยคาดทับเสื้อ

จ่านายสิบและนายทหารชั้นสัญญาบัตรให้เข็มขัดสายโยง ๑ สายคาดทับเสื้อ ในเวลาแต่งเครื่องสีทากี้แกมเขียว ฉะเพาะนายทหารสัญญาบัตรถ้าแต่งกางเกงสีทากี้แกมเขียว ขาววจะดเข็มขัดสายโยงก็ได้ แต่ถ้าใช้เครื่องขาวไม่ต้อง ใช้เข็มขัดสายโยง

มาตรา ๘ เครื่องหัด คงแต่งเช่นเดียวกับเครื่อง ปกติ แต่ต้องใช้เครื่องสีทากี้แกมเขียวสวมกางเกงแบบขา สั้น หรือแบบขมา

จ่านายสิบและนายทหารชั้นสัญญาบัตรให้ใช้เข็มขัดสาย
โยง ๑ สาย คาดทับเสื้อ รองเท้าหุ้มข้อ หนังสือดำประกอบ
กับผ้าพันแข้งสีกากีแกมเขียว หรือสนับแข้ง หรือรองเท้า
สูงหนังสือดำ

มาตรา ๘ เครื่องสนาม คงแต่อย่างเครื่องหัด แต่ไม่
มีเข็มขัดสายโยงสำหรับ นายทหารชั้นสัญญาบัตร และจ่านาย
สิบ ส่วนเครื่องประกอบเครื่องแต่งกายอย่างอื่น ๆ นั้น ให้
เสนาบดีกระทรวงกลาโหมกำหนดขึ้นสำหรับเหล่าและจำพวก
ทหาร เพื่อให้เหมาะแก่การที่จะต้องทำตามหน้าที่

มาตรา ๙ เครื่องสโมสรรใช้ได้เฉพาะนายทหารชั้นสัญญา
บัตรนั้น ให้แต่งตั้งต่อไปนี้

๑. หมวกกันแดดสีขาว
๒. เสื้อแบบราชการสีขาว
๓. กางเกงขายาวสีขาว
๔. รองเท้าชนิดหุ้มข้อหนังสือดำ

มาตรา ๑๐ เครื่องเต็มยศขาว ใช้ได้เฉพาะนายทหาร
ชั้นสัญญาบัตร ให้แต่งเช่นเดียวกับเครื่องสโมสร แต่
ให้ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์เพิ่มขึ้น

มาตรา ๑๑ เครื่องเต็มยศ มีดังต่อไปนี้

๑. นายทหารชั้นสัญญาบัตร จ่านายสิบ นายสิบ พลทหารทั่วไป นักเรียนนายร้อย แต่งเช่นเดียวกันกับเครื่องหัดแต่ให้ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์เพิ่มขึ้น

๒. กองพันทหารราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษาพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีเครื่องเต็มยศดังต่อไปนี้

ก. หมวกยอดสี่ขาผู้มีตราราชวัลลภที่ด้านหน้าประกอบด้วยสายรัดคาง และยอดทำด้วยโลหะสีทอง กับพู่สีดำบนยอดหมวก

ข. เสื้อสักหลาดสีแดง สำหรับนายสิบพลทหารคอเป็นสีดำมีไหมเหลือง ๑ แถบ ข้อมือเป็นสีดำมีไหมเหลือง และขวับัก สำหรับจ่านายสิบมีลายช่อชยพฤษ์ไหมเหลืองที่ด้านหน้าของคอกับที่ได้แถบปลายแขน และที่พื้นตรงปากกะเบ้าหลัง สำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตรคอและปากกะเบ้าหลังเป็นสีดำ มีไหมทองปักเป็นลายช่อชยพฤษ์เสื้อทั้งสันดั่งกล่าวมาแล้วนี้ ด้านนอกของข้อมือเสื้อปักเป็นอักษร ส.พ.ป.ม.จ. ไขว้กัน กับปักเป็นแถบ ๓ แถบเคียงกันพันรอบข้อมือใต้อักษร

ค. อินทรธนูอย่างเดียวกันกับเครื่องปกติ แต่ใช้ผ้าสัก
หลายสีเดียวกันกับเสื้อและขัดดุมขนาดเล็กลักษณะเดียวกัน
กับดุมเสื้อ

ฅ. กางเกงทำด้วยสักหลายสีน้ำเงินแก่แบบขายาว มี
แถบสักหลายสีตะเข็บขาด้านนอก สำหรับนายสิบพลทหาร
เป็นสีแดงกว้าง ๑ เซ็นติเมตร ๑ แถบ สำหรับนายทหาร
ชั้นสัญญาบัตรเป็นสีแดง ๒ แถบเคียงกัน รวมทั้ง ๒ แถบ
กว้าง ๕ เซ็นติเมตร

ง. รองเท้า หุ้มข้อหนังสีดำ

จ. คันชีพสายสะพายทำด้วยหนังสีขาว มีตราราชวัลลภ
ทำด้วยโลหะสีทอง สำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตรคันชีพ
ทำด้วยหนังสีน้ำเงินแก่ สายสะพายทำด้วยหนังและฟีนนอก
เป็นไหมทอง

ฉ. เข็มขัดหนังสีขาวพร้อมด้วยซองดาพปลายปืนคาด
ทับเสื้อ ฉะเพาะนายสิบพลทหาร

ช. นายทหารชั้นสัญญาบัตรคาดประกาศทำด้วยไหมริ้ว
ทองสลัดเงิน

๓. กองพันทหารม้าที่ ๑ รักษาพระองค์ มีเครื่องเต็มยศ
ดังต่อไปนี้^{๑/10/2566}

ก. หมวกยอดสี่ขาว มีตราครุฑพ่าห์ที่ด้านหน้าหมวก สายรัดคางและยอดทำด้วยโลหะสีทอง กับพู่สีน้ำเงินหม่น บนยอดหมวก

ข. เสื้อสักหลาดสีน้ำเงินหม่นแบบทหารทวน มีขลิบแถบเหลืองคั่นข้อมือปลายคอเสื้อและหลังมีอักษรพระปรมาภิไธยย่อ ร.ร. ๖ ใต้พระมหามงกุฎทำด้วยโลหะสีทองติดที่ข้อมือเสื้อทั้ง ๒ ข้าง

ค. อินทรธนู อย่างเดียวกันกับเครื่องปกติแต่ใช้ผ้าสักหลาดสีเดียวกันกับเสื้อและจัดคุมขนาดเล็กลักษณะเดียวกันกับคุมเสื้อ

ฅ. กางเกง ทำด้วยสักหลาดสีน้ำเงินหม่นแบบขม้า มีเส้นเหลืองที่ตะเข็บขาต่อนอก

นายทหารชั้นสัญญาบัตรที่ไม่บังคับแถวทหาร ใช้กางเกงสีน้ำเงินหม่นมีเส้นเหลืองที่ตะเข็บขาแบบขายาวได้

ง. รองเท้าหุ้มข้อและสนับแข้งหนังสีดำ

นายทหารชั้นสัญญาบัตรใช้รองเท้าสูงหนังสีดำแทนรองเท้าหุ้มข้อ และสนับแข้งได้ด้วย

จ. คันชีพสายสะพาย ทำด้วยหนังสีน้ำตาลมีตราครุฑพ่าห์ทำด้วยโลหะสีทอง สำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตรคันชีพ

ทำด้วยหนังสือเงินแก่ สายสะพายทำด้วยหนังพื้นนอกเป็น
ไหมทอง

ฉ. ประคต สำหรับนายสิบพลทหารทำด้วยไหมเหลือง
แต่สำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตรทำด้วยไหมทองคาดทับเสื้อ

๔. กองพันทหารปืนใหญ่ที่ ๑ รักษาพระองค์ มีเครื่อง
เต็มยศดังต่อไปนี้

ก. หมวกยอดสีขาว มีตราครุฑพ่าห์ที่ด้านหน้าหมวก
สายรัดคางและยอดทำด้วยโลหะสีทอง

ข. เสื้อแบบราชการสีขาว มีปกคอและปกอกข้อมือ
ทำด้วยสักหลาดสีเหลือง มีขลิบแถบเหลืองแก่ สำหรับ
นายสิบพลทหารทำด้วยด้าย สำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตร
ทำด้วยไหมทอง ที่ปลายคอ ๑ เส้น ที่ข้อมือ ๒ เส้น แต่
สำหรับนายทหารชั้นนายพันที่ปลายคอ ๒ เส้น ที่ข้อมือ
๓ เส้น กับมีลวดขดประกอบที่ปลายคอและข้อมือด้วย

ค. อินทธนู เช่นเดียวกับกับเครื่องปกติแต่ใช้ผ้าสี
เดียวกันกับเสื้อ และขัดคุมขนาดเล็กลักษณะเดียวกันกับ
คุมเสื้อ

ฅ. กางเกงสีเงินแก่แบบขาสั้น ฉะเพาะผู้ซึ่งไม่มี
หน้าทังม่า และแบบขี้นฉะเพาะผู้ซึ่งมีหน้าทังม่า

นายทหารชั้นสัญญาบัตรใช้กางเกงสีกหลาดสีน้ำเงินแก่ มีแถบเหลือง ๒ แถบเคียงกันรวมทั้ง ๒ แถบกว้าง ๕ เซ็นติเมตรที่ตะเข็บขาด้านนอก และในเวลาที่ไม่บังคับแถวทหารใช้กางเกงแถบขายาวได้

ง. รองเท้าหุ้มข้อและสนับแข้งหนังสีดำ

นายทหารชั้นสัญญาบัตรใช้รองเท้านักเรียนสีดำแทนรองเท้าหุ้มข้อ และสนับแข้งได้ด้วย

จ. คันชีพสายสะพาย เช่นเดียวกับทหารกองพันทหารม้าที่ ๑ รักษาพระองค์

ฉ. เข็มขัดหนังสีน้ำตาลคาดทับเสื้อ ฉะเพาะนายสิบพลทหาร

ช. ประกาศ สำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตรเช่นเดียวกันกับนายทหารกองพันทหารราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษาพระองค์ ฯลฯ

๕. นายพลและจอมพลพลรบที่แต่งอย่างกองพันทหารรักษาพระองค์ มีเครื่องเต็มยศเช่นเดียวกับนายทหารชั้นสัญญาบัตรในกองพันนั้น ๆ

หมวด ๓

เครื่องหมายยศ

มาตรา ๑๒ เครื่องหมายยศมีดังต่อไปนี้

๑. ชั้นนายสิบให้มับงส์กำกับเข็บติดที่แขนเสื้อตอนเหนือ
ข้อศอกข้างซ้าย เป็นรูปมุมข้อศอกหันมุมลงทางด้านข้าง คือ

นายสิบตรี ๑ บั้ง

นายสิบโท ๒ บั้งซ้อน

นายสิบเอก ๓ บั้งซ้อน

จ่านายสิบ ๔ บั้งซ้อน

นายสิบ จ่านายสิบ ในกองพันทหารรักษาพระองค์ เมื่อ
แต่งเต็มยศ ให้ใช้บังใหม่ทองประกอบกับตราโดยลักษณะ
เดียวกันกับตราหมวกยอดติดแทนบั้งส์กำกับ

๒. นายดาพลให้มับซัดส์กำกับเข็บติดที่ข้อมือเสื้อด้านนอก
ทั้ง ๒ ข้าง ข้างละ ๑ ซัด

๓. นายร้อยพลรบให้มับดาว ๕ กลีบ ทำด้วยโลหะสีทอง
ติดที่บนอินทรธนูทั้ง ๒ ข้าง

นายร้อยตรี ๑ ดาว

นายร้อยโท ๒ ดาว (ติดเรียงตามยาวอินทรธนู)

นายร้อยเอก ๓ ดาว (ติดเรียงตามยาวอินทรธนู)

นายร้อยผู้ช่วยพลรบและธรรการให้มีจักรขนาดเล็กทำด้วยโลหะสีเงินติดบนอินทรรณแทน

๔. นายพันพลรบให้มีดาวและติดเช่นเดียวกันกับนายร้อยพลรบ แต่เพิ่มขีดทำด้วยโลหะสีทองติดบนอินทรรณที่ปลายบ่าข้างละ ๑ ขีด

นายพันผู้ช่วยพลรบและธรรการให้มีจักรและติดเช่นเดียวกับนายร้อยผู้ช่วยพลรบและธรรการ แต่เพิ่มขีดทำด้วยโลหะสีเงินติดบนอินทรรณที่ปลายบ่าข้างละ ๑ ขีด

๕. นายพลพลรบให้มีดาวและติดเช่นเดียวกันกับนายพันพลรบ แต่เพิ่มขีดทำด้วยโลหะสีทองที่อินทรรณเป็นข้างละ ๒ ขีด

๖. นายพลผู้ช่วยพลรบและธรรการให้มีจักรและติดเช่นเดียวกันกับนายพันผู้ช่วยพลรบและธรรการ แต่เพิ่มขีดทำด้วยโลหะสีเงินที่อินทรรณเป็นข้างละ ๒ ขีด

๗. จอมพลให้มีคทาที่กระบี่ไขว้กันทำด้วยโลหะสีทองติดบนอินทรรณทั้ง ๒ ข้าง และมีขีดทำด้วยโลหะสีทองติดบนอินทรรณเช่นเดียวกับนายพลพลรบด้วย

หมวด ๔

เครื่องหมายเหล่า และจำพวก

มาตรา ๑๓ เครื่องหมายแสดงเหล่า และจำพวกทหาร
มีดังต่อไปนี้

๑. สำหรับทหารพลรบใหม่ เครื่องหมายแสดงเหล่าทำ
ด้วยโลหะสีทองติดที่คอเสื้อข้างขวา แต่ทหารนอกประจำการ
ติดที่ใต้ปกกระเป๋าเสื้อบนด้านข้างซ้าย คือ

ทหารราบ	ไข	ด้ายกะสุนกลางบัวกนก
ทหารม้า	ไข	กับม้ายับกระบี่ไขว้ กลางบัวกนก
ทหารปืนใหญ่	ไข	ลูกกระเบิดมีเปลวกลาง บัวกนก
ทหารช่าง	ไข	สมอพลั่วและขวาน ไขว้กันกลางบัวกนก
ทหารสื่อสาร	ไข	สายแสงฟ้าแลบกลาง บัวกนก
ทหารรถยนตร์รบ	ไข	รถถังกลางบัวกนก
ทหารอากาศ	ไข	เครื่องบินกลางบัวกนก
นักเรียนนายร้อย	ไข	ร. กลางบัวกนก

๒. สำหรับทหารผู้ช่วยพลรบและธุรการใหม่ เครื่องหมาย
ทำด้วยโลหะสีเงินแสดงจำพวกที่คอเสื้อข้าง ๒ ข้าง คือ

สัมภาระและธุรการ (ทั่วไป) ไข ดอกจันทน์
สัมภาระ (เฉพาะในกรมปลัดบัญชา) ไข บข

สัมภาระและธุรการ (เฉพาะในกรม

ยกกระบัตรทหารบก)

ใช้ ยบ

เสนารักษ์

ใช้ สร

สัตวรักษ์

ใช้ พส

แตรง

ใช้ ตว

ช่างแสง

ใช้ ชส

ช่างอากาศ

ใช้ ชอ

เรือนจำ

ใช้ รจ

เสมียนตรา

ใช้ สม

สัสดี

ใช้ สด

พระธรรมมุนี

ใช้ ธน

แผนที่

ใช้ ผท

ครู

ใช้ คร

อนุศาสนาจารย์

ใช้ อจ

หมวด ๕

เครื่องหมายสังกัด

มาตรา ๑๔ ทหารบกพลรบมีเครื่องหมายแสดงสังกัด
กองพันทหารคือใช้เลขหมายนามกองพันนั้น ๆ กลางบักกน
นำด้วยโลหะสีทองติดที่คอเสื้อข้างซ้าย

มาตรา ๑๕ ทหารในกองพันทหารรักษาพระองค์ให้ใช้
อักษรพระปรมาภิไธยย่อกำกับด้วยโลหะสีทองติดเพิ่มเติมขึ้นที่อกเสื้อ
ข้างขวา คือ

กองพันทหารราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษาพระองค์ในพระบาท
สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ไข่ จ.ป.ร.

กองพันทหารม้าที่ ๑ รักษาพระองค์ ไข่ ร.ร. ๖

กองพันทหารปืนใหญ่ที่ ๑ รักษาพระองค์ ไข่ ป.ป.ร.

มาตรา ๑๖ ทหารพลรบที่มีได้สังกัดกองพันทหารซึ่งใช้
เลขหมายเป็นนามตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑๔ ให้เครื่องหมาย
แสดงเหล่านั้น ๆ ติดที่คอเสื้อข้างซ้าย เว้นแต่ทหารพลรบ
ในกองนักเรียนนายร้อยไข่ ร. กลางบั๊กนกดัดแทน นาย
ทหารราชองครักษ์เวรประจำกรมราชองครักษ์ให้ติดครุฑกลาง
บั๊กนกดัดที่คอเสื้อข้างซ้าย

มาตรา ๑๗ นายทหารนอกประจำการไม่มีสิทธิที่จะติด
เครื่องหมายสังกัดตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑๔, ๑๖

หมวด ๖

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๑๘ นายทหารราชองครักษ์ให้มีสายยงยศไหม
ทองหรือไหมเหลืองซึ่งเป็นสายถัก ๒ เส้น เกลี้ยง ๒ เส้น

ติดละเพาะอินทรธนูข้างขวา และมีอักษรพระปรมาภิไธยย่อ
ทำด้วยโลหะสีทองติดที่อินทรธนูข้างเดียวกัน เมื่อได้เป็น
ราชองค์รัชสมัยในรัชกาลใดก็ติดอักษรพระปรมาภิไธยย่อใน
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลนั้น เวลาแต่งเสื่อขาว
เครื่องสโมสรมุข เต็มยศขาว หรือเต็มยศ ให้ใช้สายยงยศ
ฉะเพาะราชองค์รัชสมัยเวรประจำกรมราชองค์รัชสมัย และราช-
องค์รัชสมัยฉะเพาะเวลาที่อยู่เวรประจำพระองค์ให้ใช้สาย
ยงยศในเวลาแต่งเครื่องปกติและเครื่องหัดด้วย

การใช้สายยงยศนั้น ให้ใช้สายยงยศใหม่ทองฉะเพาะ
เมื่อแต่งเต็มยศขาวและเต็มยศ นอกนั้นใช้สายใหม่เหลือง
และถ้าติดสายหมายตำแหน่งราชองค์รัชสมัยแล้ว จะติดสาย
ยงยศอย่างอื่นอีกไม่ได้ กับบนอินทรธนูข้างที่ติดอักษรพระ
ปรมาภิไธยย่อไม่ต้องติดดาวและขีดเครื่องหมายยศอีก

มาตรา ๑๕ นักบินผู้ทำหน้าที่ฉะเพาะการขับไล่ จะเป็น
นักบินประจำกองหรือนอกกองก็ตามให้มีสายยงยศใหม่แดง
เป็นสายหลัก ๑ เส้น สายเกลี้ยง ๒ เส้น ติดฉะเพาะอินทร
ธนูข้างขวา นักบินนอกจากกำหนดนี้ติดไม่ได้

มาตรา ๒๐ เครื่องแต่งตัวและเครื่องหมายตามที่กล่าว
แล้วข้างต้นนี้ ถ้า

๑. จำเป็นจักต้องใช้เครื่องประกอบการแต่งกายในทางทหาร หรือ

๒. จำเป็นจักต้องใช้เครื่องประกอบการแต่งกายตามประเพณีนิยม นอกจากที่กล่าวไว้ในพระราชกำหนดนี้ ให้เสนาบดีกระทรวงกลาโหมกำหนดให้ใช้ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๑ ทหารซึ่งได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่างประเทศ ให้ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์นั้น ๆ ในเวลาแต่งเต็มยศขาวและเต็มยศ แต่ถ้าแต่งปกติหรือแต่งเครื่องหัด เครื่องสนาม หรือแต่งเครื่องสโมสรร ให้ใช้แพรแถบของเครื่องราชอิสริยาภรณ์ทำเป็นแผ่นผ้ากว้างไม่เกินกว่า ๑ เซ็นติเมตรครึ่ง ติดต่อกันสองเบี่ยงซ้าย กับในเวลาแต่งเครื่องสโมสนั้นจะประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์จำลองขนาดย่อมก็ได้ และถ้าในหมายหรือใบเชิญปรากฏว่าให้ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ก็ให้ประดับอย่างแต่งเครื่องเต็มยศ หรือถ้ามิว่าให้สวมสายสะพายด้วยก็ให้สวม

มาตรา ๒๒ เพื่อป้องกันมิให้บังเกิดความเข้าใจผิด และมีการแต่งเครื่องแบบทหารบกผิดแปลกต่าง ๆ นา ๆ กันไป ให้กรมยกกระบัตรทหารบกทำตัวอย่างเครื่องแต่งตัวและเครื่องหมายต่าง ๆ ที่กล่าวถึงในพระราชกำหนดนี้ไว้ทุกสิ่งมิให้ทหารใช้เครื่องแต่งตัวผิดจากแบบนั้นเป็นอันขาด

มาตรา ๒๓ เวลาแต่งเครื่องแบบทหารบก ห้ามใช้เครื่องประดับกายอย่างอื่นซึ่งมิได้กำหนดไว้ในพระราชกำหนดนี้ หรือที่เสนาบดีมิได้กำหนดให้ใช้ตามอำนาจในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชกำหนดนี้ ดินนอกหรือทับเครื่องแต่งตัวแบบทหาร

มาตรา ๒๔ ทหารคนใดประพฤติก่อให้เกิดต่อพระราชกำหนดนี้ ให้ถือว่ากระทำผิดต่อวินัยทหาร

มาตรา ๒๕ ห้ามนายสิบพลทหารนอกประจำการแต่งตัวด้วยเครื่องทหารตามพระราชกำหนดนี้ หรือตามแบบอย่างเก๋ซ่งทหารยังคงใช้แต่งเข้าสู่ราชการ เว้นแต่เมื่อเวลาเรียกระดมหรือเข้ารับราชการทหารอย่างใด ๆ ในตำแหน่งหน้าที่ที่ต้องแต่งตัวตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๒๖ เพื่อประโยชน์แห่งการประหยัดทรัพย์ ท่านว่าบรรดาเครื่องแต่งตัวอย่างเก๋สำหรับทหารบกซึ่งยังมีเหลือ

อยู่และใช้อยู่ในเวลานี้ ให้คงใช้ต่อไปจนกว่าของเก่าจะหมดและถ้าจะต้องใช้ของใหม่ตามพระราชกำหนดนี้ประกอบบ้างก็ให้ทำได้ ให้เสนาบดีกระทรวงกลาโหมกำหนดให้ใช้ได้ตามสมควร

มาตรา ๒๗ บุคคลผู้ใดหรือพวกใด บรรดาที่ไม่มีสิทธิแต่งตั้งด้วยเครื่องทหารตามพระราชกำหนดนี้ บังอาจแต่งตั้งเองก็ดี หรือผู้ใดจัดหรืออุดหนุนให้ผู้ที่ไม่มีสิทธิแต่งตั้งด้วยเครื่องทหารนี้ แต่งตั้งด้วยเครื่องทหารอันต้องด้วยพระราชกำหนดนี้ก็ดี หรือต้องแบบอย่างเกาซึ่งทหารยังคงใช้แต่งเข้ามาสู่ราชการก็ดี บุคคลผู้นั้นหรือพวกนั้นมีความผิดตามสมควรแก่กาลละตั่งจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

๑. ถ้าผู้ใดได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชศัตรู ท่านให้ลงอาญาจำคุกไม่เกิน ๕ ปี

๒. ถ้าผู้ใดมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชศัตรู แต่ได้กระทำในเวลาสงครามหรือในเขตต์ซึ่งอยู่ในอำนาจภูอัยยการศึก ท่านให้ลงอาญาจำคุกไม่เกิน ๓ ปี

๓. ถ้าผู้ใดได้กระทำความผิดนั้นในเวลาหรือที่อื่นนอกจากที่กล่าวมาแล้ว ท่านให้ลงอาญาจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือ

๒๖๔

ปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท หรือทั้งจำและปรับ ด้วยกันทั้ง
๒ สถาน

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติชาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๒ สิงหาคม หน้า ๒๕๒)

จ่านักหอสมุด

ประกาศเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

ตอนขยายวงเงินจากประเภทจำกัดตามความข้อ ๓ (ข)
ให้อยู่ในประเภทไม่จำกัดตามความข้อ ๓ (ก) แห่ง
กฎเสนาบดีว่ายาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕

ด้วยกระทรวงมหาดไทยเห็นว่ายาเสพติดให้โทษบาง
ขนานซึ่งได้ประกาศให้ยกเว้นในประเภทจำกัดตามความข้อ ๓
(ข) แล้วนั้นสมควรจะเปลี่ยนเป็นยกเว้นในประเภทไม่
จำกัดได้ เพราะฉะนั้นให้ยกเว้นยาดังต่อไปนี้ในประเภทไม่
จำกัดตามความข้อ ๓ (ก) คือ

๑. Wampole's Creosol Terpina Compound. (Elixir creosoti
et terpini compositum, Wampole) ของห้าง Henry
K. Wampole & Co. Ltd., Perth, Ontario, Canada.

๒. Sirop Fanel ของห้าง P. Fanel, Pharmacien
Cliniste, Paris.

๓. Expectorans Compositum. (Expectorant Compound)
ของห้าง E. Merck, Darmstadt.

๔. Pulmo Bailly ของห้าง Bengué & Co. Ltd.

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มหาอำมาตย์ตรี พระยาจำเริญเขตต์

11/10/2566

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๗ สิงหาคม หน้า ๓๑๓)

พระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงานจัดหางาน

พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรออกกฎหมายว่าด้วยสำนักงานจัดหางานเพื่อรักษาผลประโยชน์ของพวกกรรมกร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตรต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงานจัดหางาน พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“สำนักงานจัดหางาน” หมายความว่า ที่ทำการใด ๆ ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร ซึ่งจัดการโดยบุคคล สมาคม หรืออย่างอื่นเพื่อกระทำการให้เปล่า หรือคิดเงินจ้างในการเป็นคนกลาง ระวังนายจ้างผู้ต้องการลูกจ้างกับลูกจ้างหรือเสมียน คนใช้ หรือกรรมกรอื่น ๆ ผู้ต้องการหางานทำ

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ได้แต่งตั้งไว้เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

“บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล

“เงินจ้าง” หมายความว่า เงินค่าจ้างหรือเงินจำนวนใด ๆ จ่ายให้แก่สำนักงานจัดหางาน หรือทรัพย์สินแรงงานที่คิดเป็นมูลค่าราคาสินค้า เพื่อการนั้น ๆ

มาตรา ๔ บรรดาสำนักงานจัดหางานซึ่งตั้งอยู่แล้ว หรือจะได้ออกขึ้นใหม่ นั้น ต้องอยู่ในความควบคุมของเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย และจะต้องเสียค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการในทางสำนักงาน
จัดหางาน ไม่ว่าจะกระทำโดยเปิดเผย หรือเรียกสินจ้าง โดย
มิได้รับอนุญาตจากเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๖ การขออนุญาตตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕
นั้น ให้ทำเรื่องราวเป็นหนังสือ ถ้าในกรุงเทพมหานคร ให้
ยื่นแก่ผู้ว่าการสมุหพระนครบาล ถ้าในจังหวัดอื่น ให้ยื่นแก่
ผู้ว่าการผู้ว่าราชการจังหวัด

เรื่องราวนั้นให้แสดง

(๑) นามและสำนักที่อยู่ของบุคคลผู้ซึ่งประกอบกิจการ
อยู่แล้ว หรือเจตนาจะประกอบกิจการในทางสำนักงาน
จัดหางาน

(๒) สถานที่ซึ่งสำนักงานตั้งอยู่แล้ว หรือจะตั้งขึ้น

(๓) สำนักงานนั้นเป็น หรือจะเป็นสำนักงานทั่วไป
หรือสำนักงานโดยเฉพาะ และถ้าเป็นสำนักงานโดยเฉพาะ
ให้แสดงด้วยว่ากรรมกรประเภทใดที่สำนักงานเจตนาจะหา
งานให้ทำ

(๔) สำนักงานนั้นเป็น หรือจะเป็นสำนักงานชนิดที่
ทำการให้เปล่า หรือคิดสินจ้าง และถ้าเป็นสำนักงานชนิด
คิดสินจ้างให้บอกจำนวนสินจ้างไว้ด้วย

(๕) รายละเอียดอย่างอื่น ๆ ตามที่กฎเสนาบดีจะไ้ระบุไว้
 มาตรา ๗ ให้ส่งเรื่องราวตามที่กล่าวในมาตราก่อนพร้อม
 กับรายงานของสมุหพระนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด
 แล้วแต่กรณีภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ไ้รับเรื่องราวไป
 ยังเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
 จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตแล้วแต่จะเห็นสมควร เสนาบดี
 กระทรวงมหาดไทยจะต้องให้คำชี้ขาดภายในสิบห้าวัน นับ
 แต่วันที่ไ้รับเรื่องราว และรายงานคำชี้ขาดนั้นให้ถือเป็น
 ที่สุด

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการในทางสำนักงาน
 จัดหางาน ณ ที่โฮเตลโรงแรม ที่พักเค็รทาง โรงขายอาหาร
 โรงกาแฟ หรือสถานอื่น ๆ ซึ่งขายเครื่องดื่ม หรืออาหาร
 สำนักงานจัดหางานซึ่งไ้รับอนุญาตให้ตั้งขึ้นตามพระราช
 บัญญัตินี้ ถ้าปรารถนาจะย้ายสำนักงานไปอื่น ต้องไ้รับ
 อนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงานก่อน จึงจะ
 ย้ายได้

มาตรา ๙ ห้ามมิให้อุญาตให้บุคคลใดประกอบกิจการ
 ในทางสำนักงานจัดหางาน นอกจากบุคคลผู้นั้นจะมีใบสำคัญ
 ที่อำเภอทำให้อันและส่งมาพร้อมเรื่องราว แสดงว่าบุคคลผู้นั้น

มีความประพฤติดีและไม่เคยถูกลงโทษจำคุก นอกจากใน
ฐานความผิดที่กระทำลงโดยประมาท หรือความผิดฐาน
ลหุโทษ

มาตรา ๑๐ ถ้าเป็นสำนักงานจัดหางานที่เรียกสินจ้าง
จำนวนสินจ้างที่จะต้องเสียให้ นั้น ต้องไม่เกินอัตราที่กำหนด
ไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา ๑๑ กิจการของสำนักงานจัดหางาน ก่อช่วย
เหลือให้นายจ้างกับลูกจ้างได้ติดต่อกันได้ เพื่อการทำสัญญา
จ้างเท่านั้น

การงานกิจธุระทั้งหลายของสำนักงานนี้ ห้ามมิให้ไป
ไปเพื่อหรือเกี่ยวข้องกับแก่การเมือง หรือการทางศาสนา

มาตรา ๑๒ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจเพิก
ถอนการอนุญาตที่ให้ประกอบกิจการในทางสำนักงานจัดหา
งานเสียได้เมื่อ

(๑) ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการได้ถูกลงโทษจำคุก
นอกจากในฐานความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิด
ฐานลหุโทษ

(๒) รับสินจ้างเกินอัตราที่กำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

ถ้ามีส่วนใดเสียไม่พอใจในคำชี้ขาดของเสนาบดี ก็ให้
อุทธรณ์คำชี้ขาดต่อศาลได้ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่
วันรับคำชี้ขาดนั้น

มาตรา ๑๓ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจสั่ง
ให้ปิดสำนักงานจัดหางานได้เมื่อ

- (๑) สำนักงานนั้นไม่ได้รับอนุญาต หรือบุคคลผู้
ประกอบกิจการเป็นบุคคลผู้ถูกเพิกถอนการอนุญาตเสียแล้ว
- (๒) สำนักงานนั้นตั้งอยู่เป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติ
มาตรา ๘ หรือเมื่อผู้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการได้กระทำ
การฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๑

ในกรณีเหล่านี้ให้ถือว่าคำชี้ขาดของเสนาบดีเป็นที่สุด

มาตรา ๑๔ เจ้าพนักงานมีอำนาจเข้าไปในสำนักงานจัด
หางาน หรือโรงเรือนของสำนักงานในเวลาอันสมควร
ระวางพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจดูว่าการ
ได้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้โดยครบถ้วนแล้ว

มาตรา ๑๕ ผู้ประกอบกิจการในทางสำนักงานจัดหางาน
อยู่ในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ จะต้องทำเรื่องราวให้ถูกต้อง
ตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๖ ภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่
ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ถ้าละเลยไม่
กระทำตามห้ามมิให้ให้อุญาต

มาตรา ๑๖ บุคคลใดกระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติ
มาตรา ๕, ๑๐ และ ๑๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้น
มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

มาตรา ๑๗ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกกฎเสนาบดีเกี่ยวกับการที่จะตั้งแต่งเจ้าพนักงานกำหนด
อัตราค่าธรรมเนียมและกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป
ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนี้ เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓๑ สิงหาคม หน้า ๓๑๕)

๒๗๓

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย
ลักษณะอาชญา
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรจะแก้ไขกฎหมายลักษณะอาชญา ร.ศ. ๑๒๗ บางมาตราเสียใหม่ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาชญา พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

11/10/2566

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๑๘๕ แห่งกฎหมาย
ลักษณะอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘๕ ถ้าผู้ใดวางเพลิงจุดเผาสิ่งหามทรัพย์
ของผู้อื่น ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หก
เดือนขึ้นไปจนถึงเจ็ดปี และให้ปรับตั้งแต่ห้าสิบบาทขึ้นไป
จนถึงพันบาท ด้วยอีกโทษหนึ่ง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๑๘๖ แห่งกฎหมาย
ลักษณะอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘๖ ถ้าผู้ใดวางเพลิงจุดเผาทรัพย์อย่างใด
อย่างหนึ่งเหล่านี้ คือ

- (๑) เผาเคหสถานของคนอยู่อาศัย
- (๒) เผาสาธารณสถาน หรือสถานอันเป็นที่เคารพใน
ทางศาสนา
- (๓) เผาป่าไม้
- (๔) เผาสถานที่และเรือแพอย่างใด ๆ อันเป็นที่เก็บ
หรือเป็นที่ทำสิ่งของและสินค้า
- (๕) เผาสังหารทรัพย์อื่นใดอันมิใช่เป็นทรัพย์ของ
มัน

ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีขึ้นไปจนตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่พันบาทขึ้นไปจนถึงหมื่นบาท

ถ้าการที่มันวางเพลิงนี้เป็นเหตุให้ผู้หนึ่งผู้ใดถึงแก่ความตายไซ้ร ท่านให้ประหารชีวิตมันเสีย หรือจำคุกจนตลอดชีวิต ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๑๘๗ แห่งกฎหมายลักษณอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๘๗ ผู้ใดเอาเพลิงจุดเผาทรัพย์ใด ๆ โดยลักษณะอันน่ากลัวจะเป็นอันตรายแก่ผู้คน หรือทรัพย์ของผู้อื่นหรือซึ่งผู้อื่นมีประโยชน์เกี่ยวข้องอยู่ด้วย ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปจนถึงเจ็ดปี และให้ปรับตั้งแต่ห้าสิบบาทขึ้นไปจนถึงพันบาท ด้วยอีกโสດหนึ่ง

ถ้าเนื่องแต่การกระทำเช่นนั้น ได้เกิดมีอันตรายแก่ผู้คนหรืออสังหาริมทรัพย์ตั้งว่ามาในมาตรา ๑๘๖ ไซ้ร ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๖ นั้น

ผู้ใดได้เตรียมเพื่อจะกระทำการวางเพลิงจุดเผาทรัพย์ตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๕ และมาตรา ๑๘๖ ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปจนถึงเจ็ดปี และปรับไม่เกินพันบาทด้วยอีกโสດหนึ่ง ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๒๐๓ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐๓ ถ้าผู้ใดกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ในมาตรานี้ คือ

- (๑) ปลอมเงินตรา หรือแปลงเงินตราก็ดี
- (๒) เอาเงินตราซึ่งมันรู้หรือรู้ว่าเป็นของปลอมหรือของแปลงนั้นเข้ามาในพระราชอาณาจักรก็ดี
- (๓) จำหน่ายเงินตรา ซึ่งมันรู้หรือรู้ว่าเป็นของปลอมหรือของแปลง หรือมันมีของเช่นนั้นไว้เพื่อจะจำหน่ายก็ดี

ทำนว่ามันต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีขึ้นไปจนถึงตลอดชีวิต และให้ปรับตั้งแต่พันบาทขึ้นไปจนถึงหมื่นบาท หรือสิบเท่าราคาเงินปลอมหรือแปลงนั้น จำนวนไหนมากกว่ากันให้ถือจำนวนนั้นด้วยอีกโทษหนึ่ง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๒๐๔ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐๔ ผู้ใดได้เงินตราอันเป็นของปลอมหรือของแปลงมาไว้โดยมันมิรู้ว่าเป็นของเช่นนั้น ถ้าเมื่อความจริงปรากฏขึ้นแก่มันแล้วว่า เป็นของปลอมหรือของแปลง มันยังซ่อนเอาเงินนั้นออกจำหน่ายไซ้ ทำนว่ามันมีความผิด

ต้องระวางโทษานุโทษเป็นสามสถาน คือ สถานหนึ่งให้จำคุกไม่เกินกว่าสิบปี สถานหนึ่งให้ปรับไม่เกินหมื่นบาท หรือสิบเท่าราคาเงินปลอมหรือแปลงนั้น จำนวนไหนมากกว่ากัน ให้ถือจำนวนนั้น สถานหนึ่งให้ลงโทษทั้งจำทั้งปรับเช่นว่ามาแล้วด้วยกัน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๒๐๕ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐๕ ผู้ใดทำเครื่องมือหรือวัตถุอย่างใด ๆ ขึ้นไว้ด้วยเจตนาจะปลอมเงินตรา หรือแปลงเงินตราก็ดี หรือปรากฏว่ามันมีเครื่องมือหรือวัตถุเช่นนั้นไว้ก็ดี ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปจนถึงสิบห้าปี และให้ปรับตั้งแต่พันบาทขึ้นไปจนถึงหมื่นบาทด้วยอีกโสดหนึ่ง”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๒๑๐ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑๐ ผู้ใดกระทำบัตรหรือโลหะธาตุอย่างใด ๆ ให้เป็นรูปและสีสีณฐานคล้ายคลึงกับธนบัตรหรือเงินตราก็ดี หรือมันจำหน่ายของเช่นนั้นก็ดี ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษานุโทษเป็นสามสถาน คือ สถานหนึ่งให้จำคุกไม่

๒๗๘

เกินกว่าหนึ่งปี สถานหนึ่งให้ปรับไม่เกินกว่าพันบาท สถาน
หนึ่งให้ลงโทษทั้งจำทั้งปรับเช่นว่ามาแล้วด้วยกัน”

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓๑ สิงหาคม หน้า ๓๒๓)

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเติรรอากาศแก่ ไซเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาประชาธิปไตย พระปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรจะเพิ่ม
บทบัญญัติขึ้นในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเติรรอากาศ เพื่อให้
เหมาะแก่กาลสมัยและความเจริญแห่งการเติรรอากาศ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบท
มาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการเติรรอากาศแก่ ไซเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช ๒๔๖๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้เสนาบดีกระทรวงกลาโหมเป็นเสนาบดีผู้อำนาจและเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดีเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระขมโนปกรณ์นิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓๐ สิงหาคม หน้า ๓๒๕)

พระราชกำหนดอภัยโทษ
ในโอกาสที่ประเทศสยามได้มีธรรมนุญ
การปกครองแผ่นดิน

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าณโอกาสที่ได้ประกาศใช้ธรรมนุญการปกครองแผ่นดินขึ้นเป็นครั้งแรกในกรุงสยามนี้ สมควรที่จะลดและอภัยโทษแก่ผู้ต้องพระราชอาญาให้ได้รับความชื่นชมทั่วหน้ากัน ส่วนผู้ที่พ้นจากเวรจำออกไปก็จะได้ตั้งหน้าพยายามบำเพ็ญตนเป็นพลเมืองดีได้เป็นกำลังของชาติบ้านเมือง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดนี้ขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า “พระราชกำหนดอภัยโทษในโอกาสที่ประเทศสยามได้มีธรรมานุการปกครองแผ่นดิน”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกำหนดนี้ตั้งแต่สามสิบวันภายหลังจากที่เจ้าหน้าที่เรือนจำได้รับท้องตราเสนาบดีผู้บัญชาการเรือนจำเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ปล่อย

(ก) บรรดานักโทษที่มีความผิดตามลักษณะต่อไปนี้ คือ

๑. โทษตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร หรือกระทำผิดฐานหลบหนีราชการทหาร หรือตำรวจ

๒. โทษในห้อยู่ภายในเขตที่อื่นมีกำหนด

(ข) บรรดานักโทษที่มีลักษณะต่อไปนี้ คือ

๑. ชรา มีอายุไม่ต่ำกว่า ๖๐ ปีบริบูรณ์ และต้องจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี หรือกึ่งหนึ่งของกำหนดโทษ

๒. พิกัด เช่น ตาบอด ๒ ข้าง มือด้วน ๒ ข้าง หรือเท้าด้วน และต้องจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี หรือกึ่งหนึ่งของกำหนดโทษ

๓. นักโทษทุพพลภาพ บัวยเจ็บทรมาณด้วยโรคภัยซึ่งแพทย์ของรัฐบาลได้ตรวจลงความเห็นสอดคล้องต้องกัน

ตั้งแต่ ๒ นายขึ้นไป ว่าไม่สามารถจะรักษาให้ทุเลาได้ใน
ประเภทโรคต่อไปนี้

ก. แขนทั้ง ๒ ข้างหรือขาเป็นอัมพาต หรือถูกบาดเจ็บ
จนใช้การไม่ได้

ข. เป็นโรคเรื้อนจนนิ้วมือและเท้าหลุดหรือหงิกงอ

ค. เป็นวรรณโรคปอดซึ่งต้องแยกพยาบาลมาตลอดเวลา
ไม่น้อยกว่า ๑ ปี

ฅ. เป็นโรคภายในเรื้อรังอย่างอื่น ซึ่งต้องแยกพยาบาล
มาตลอดเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี

และต้องจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี หรือกึ่งหนึ่ง
ของกำหนดโทษ

๔. ต้องจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒๐ ปีและตลอดเวลา
๒๐ ปีนี้มิได้ถูกพิพากษาว่ากระทำผิดอาชญาใดๆ เลย

มาตรา ๔ บรรดานักโทษซึ่งมิได้รับพระมหากรุณาให้
ลดโทษเพราะเหตุที่ต้องพระราชอาชญาตามคำพิพากษามากกว่า
กะทงหนึ่งตามพระราชกำหนดพระราชอภัยโทษ ลงวันที่ ๖
เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้น หากว่ายังคงรับพระราช
อาชญาอยู่ในเรือนจำในวันประกาศพระราชกำหนดนี้ ให้ลด

โทษตามเกณฑ์และอัตราในพระราชกำหนดนั้นเสียก่อน แล้วให้ได้ลดหรือยกโทษตามพระราชกำหนดนั้นอีกสถานหนึ่งด้วย

มาตรา ๕ บรรดานักโทษทั้งหลายรวมทั้งจำพวกที่ได้รับพระมหากรุณาลดโทษด้วยเกณฑ์และอัตราในพระราชกำหนดยกโทษ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ให้ได้รับพระมหากรุณาลดโทษอีกตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑. นักโทษที่ต้องพระราชอาญาประหารชีวิตให้ลดลงเป็นจำคุกตลอดชีวิต
๒. นักโทษที่ต้องพระราชอาญาจำคุกตลอดชีวิต ให้ลดลงเป็นจำคุก ๒๐ ปี
๓. นักโทษที่ต้องพระราชอาญาจำคุกต่ำกว่าตลอดชีวิต ลงมาให้ลดลง ๑ ใน ๕ ของกำหนดโทษ

มาตรา ๖ ความตามมาตรา ๓ - ๕ นั้นให้ใช้แต่เฉพาะคดีที่ถึงที่สุดก่อนวันประกาศพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๗ ให้ใช้วิธีปฏิบัติการในการปล่อยและลดโทษนักโทษตามวิธีปฏิบัติการในพระราชกำหนดพระราชยกโทษ ลงวันที่ ๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้นโดยอนุโลม

๒๘๕

มาตรา ๘ ให้เสนาบดีผู้บัญชาการเรือนจำเป็นเจ้าหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พรยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๓๑ สิงหาคม หน้า ๓๓๑)

ประกาศใช้พระราชบัญญัติชั้นสูตรพลศึกษา พ.ศ. ๒๔๕๗
 ในจังหวัดพระนคร และธนบุรี
 เฉพาะอำเภอชั้นนอก

ประชาติปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้า
 เจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า
 โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรจะให้
 ใช้พระราชบัญญัติชั้นสูตรพลศึกษาในท้องที่จังหวัดพระนคร
 และธนบุรีในบางอำเภอ และตามความในพระราชบัญญัติ
 ชั้นสูตรพลศึกษา พ.ศ. ๒๔๕๗ มาตรา ๒ ว่า ถ้าจะให้ใช้
 พระราชบัญญัตินี้ในหัวเมืองมณฑลใด จะประกาศในหนังสือ
 ราชกิจจานุเบกษาเป็นสำคัญ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศใช้พระราช
 บัญญัติชั้นสูตรพลศึกษา พ.ศ. ๒๔๕๗ ด้วยความแนะนำยิน
 ยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยข้อความต่อไปนี้

๒๘๗

ตั้งแต่วันประกาศนี้เป็นต้นไป ให้ใช้พระราชบัญญัติ
ชั้นสูตรพลีกศพ พ.ศ. ๒๔๕๗ ในท้องที่จังหวัดพระนคร
ฉะเพาะ อำเภอบางซ้อ อำเภอบางกะปิ อำเภอบางเขน
อำเภอลาดกระบัง และอำเภอมั่นบุรี ในท้องที่จังหวัดธนบุรี
ฉะเพาะ อำเภอรามบุรีบูรณะ อำเภอบางขุนเทียน อำเภอ
ภาษีเจริญ อำเภอคลองสาน

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓๑ สิงหาคม หน้า ๓๓๖)

ประกาศตั้งสภาศึกษา

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรมีสภากรรมการขึ้นสภาหนึ่ง เพื่อเป็นที่ปรึกษา ดำริ จัดวาง การศึกษาแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศตั้งสภากรรมการขึ้นด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑. ให้มีสภากรรมการขึ้นสภาหนึ่งเรียกว่า “สภาศึกษา” มีสมาชิกเป็นกรรมการในสภานี้ ๑๕ นายที่จะได้ประกาศตั้งขึ้น

ข้อ ๒. ให้สภานี้มีหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของกระทรวง
 ๑๑/๑๐/๒๕๖๖
 ธรรมการ และมีอำนาจเรียกผู้หนึ่งผู้ใดมาชี้แจงหรือให้

ความเห็น หรือตั้งอนุกรรมการขึ้นพิจารณาข้อความใด ๆ
อันเกี่ยวแก่การศึกษาได้ทั้งสิ้น

ข้อ ๓. ให้กรรมการแห่งสถานนี้อยู่ในตำแหน่งได้คนละ
๔ ปี เมื่อถึงกำหนดแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ถ้า
ในระหว่างกำหนดคนกรรมการคนใดต้องออกจากตำแหน่งโดย
เหตุใดก็ดี ก็จะได้เลือกตั้งคนอื่นขึ้นเป็นกรรมการแทน
แต่กรรมการแทนนี้จะอยู่ในตำแหน่งได้เท่าเวลาที่กรรมการ
คนที่ออกจะอยู่ได้เท่านั้น

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๓๑ สิงหาคม หน้า ๓๓๗)

พระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยการจัดซื้อที่ดินและก่อสร้างหามิตรย์อย่างอื่น
เพื่อตัดถนนและขยายตรอกเนื่องจากเพลิงไหม้
ตำบลถนนเจริญกรุง ถนนเขาวราช และถนนปทุมคงคา

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ
สั่งว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นว่ที่ตำบลระวาง
ถนนเจริญกรุง ถนนเขาวราชและถนนปทุมคงคา และถนน
เขาวราชตอนคลองศาลเจ้าใหม่ถม ท้องที่อำเภอสัมพันธวงศ์
จังหวัดพระนคร มีบ้านเรือนปลูกสร้างเบียดเสียดซับซ้อน
ไม่มีถนนหรือตรอกเพียงพอที่เจ้าหน้าที่จะเข้าไปป้องกันหรือ
ระงับอัคคีภัย หรือรักษาความสะอาดและโดยที่ทรัพย์สิน
ของประชาชนในตำบลนั้น เป็น อันตราย เสีย หาย เนื่องจาก
อัคคีภัย เมื่อวันที่ ๕ และวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พุทธศักราช
๒๔๗๕ เป็นจำนวนมาก เพราะไม่มีทางป้องกันหรือระงับ

อัครักษ์ได้ทันทีที่สมควรจะตัดถนนกับขยายตรอกเข้าไปในบริเวณไฟไหม้ และขยายลานตอนที่ดินมารวมกันให้กว้างขึ้นเพื่อจะได้มีโอกาสป้องกันหรือระงับอัครักษ์ หรือรักษาความสะอาดในกาลภายหน้าให้ดียิ่งขึ้น และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกาไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าหน้าที่จัดการตัดถนนในละแวกนี้ ๔ สาย และขยายตรอก ๑ ตรอก มีเขตต์แนวทางดังจะกล่าวต่อไปนี้

สายที่ ๑ ตั้งต้นแต่ถนนปทุมคงคาถึงถนนเจริญกรุงตอนสามแยกตอนหนึ่ง และจากถนนพระรามที่ ๔ ตอนสะพานเจริญสวัสดิ์ถึงถนนเจริญกรุงตอนสามแยกอีกตอนหนึ่ง เป็นถนนขนาดกว้าง ๑๖ เมตร ยาวประมาณ ๔๑๐ เมตร

สายที่ ๒ ตั้งต้นแต่ถนนทรงวาดตอนถนนพาดสายถึงถนนเจริญกรุงตอนสามแยก เป็นถนนขนาดกว้าง ๑๒ เมตร ยาวประมาณ ๒๕๕ เมตร

สายที่ ๓ ตั้งต้นแต่ถนนปทุมคงคาถึงถนนสำเพ็งตอนตรอกวัดอภัยราชบำรุง เป็นถนนขนาดกว้าง ๑๒ เมตร ยาวประมาณ ๑๕๕ เมตร

กับให้มีสถานตรงที่ถนนสายที่ ๑ และที่ ๒ มารวมกันที่ถนนเจริญกรุงตอนสามแยก มีขนาดกว้างประมาณ ๕๐ เมตร ยาวประมาณ ๖๐ เมตร

สายที่ ๔ ตั้งขึ้นแต่ถนนราชวงศ์ถึงถนนคลองศาลเจ้าใหม่ถม เป็นถนนขนาดกว้าง ๑๐ เมตร ยาวประมาณ ๑๒๐ เมตร

กับให้ขยายตรอกเต้าจากถนนเขาวราชถึงถนนสำเพ็ง มีขนาดกว้าง ๖ เมตร ยาวประมาณ ๑๑๐ เมตร

มาตรา ๒ เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกานี้แล้ว ให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ทำถนนจัดการปักกรวยถนนและขยายตรอกตามเขตต์แนวทางซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๑ และตามแนวประเมินตั้งได้หมายไว้ในแผนที่ต่อท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ และห้ามมิให้ผูหนึ่งผู้ใดปลูกสร้างโรงเรือนหรือทำการอย่างหนึ่งอย่างใดลงในที่ดินภายในเขตต์นี้ นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงาน

เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ได้ลงมือจัดการปักกรวยแล้ว ให้กรรมสิทธิ์ในที่ดินภายในเขตต์ที่ได้ปักกรวยไว้แล้วนี้กลับคืนมาเป็นของรัฐบาล และเจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะเข้ายึดถือครอบครองจัดการทำถนนและขยายตรอกได้ทันที

มาตรา ๓ บุคคลผู้ชอบที่จะขอร้องให้เจ้าพนักงานพิจารณา กำหนดราคาหรือค่าทดแทนให้เนื่องแต่การที่รัฐบาลตัดถนน และ ขยายตรอกไปในที่ดิน ดังที่กล่าวไว้ นั้นคือเจ้าของที่ดิน กับผู้ถือกรรมสิทธิ์ในสิ่งที่ก่อสร้างในที่ดินและผู้เช่า แต่ห้ามมิให้ยกเอาข้อโต้แย้งในเรื่องกำหนดราคาหรือค่าทดแทน มาเป็นเหตุขัดขวางต่อการทำถนนและขยายตรอกนี้ ส่วนผู้ใดควรจะได้รับราคาหรือค่าทดแทนเพียงไรหรือไม่นั้น ให้เป็นไปตามลักษณะดังนี้ คือ

(๑) ถ้าที่ดินของผู้ใดที่ต้องถูกถนนหรือขยายตรอกนั้นยังมีเนื้อที่เหลืออยู่ไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของเนื้อที่ดินที่อยู่กับถนนหรือตรอกทั้ง ๒ ข้างหรือแต่ข้างใดข้างหนึ่ง และเนื้อที่เหลือนั้นไม่เป็นที่ขงยาวตามถนนหรือตรอกต่ำกว่า ๘ เมตร กว้างยื่นแต่ถนนหรือตรอกเข้าไปต่ำกว่า ๑๐ เมตร หรือรวมเนื้อที่ดินทั้งสิ้นต่ำกว่า ๘๐ ตารางเมตรแล้ว รัฐบาลจะไม่ต้องใช้ราคาหรือค่าทดแทนให้สำหรับที่ดินแปลงนั้น เพราะเหตุว่าการทำถนนหรือขยายตรอกเข้าไปในเนื้อที่ของผู้ใด เจ้าของที่ดินอาจได้รับผลจากการทำถนนหรือขยายตรอกอยู่ด้วย ^{1/10/2566} เช่นกระทำให้ที่ดินมีราคายิ่งขึ้นโดยทำการ

ก่อสร้างตึก บ้าน โรงเรียนที่อยู่หรือให้พักให้เช่า เก็บผลประโยชน์ได้มากเป็นต้น ซึ่งเป็นการทดแทนกันอยู่แล้ว

(๒) ที่ดินของผู้ใดถูกทำถนนหรือขยายตรอกเสียหายหมดจำนวนเนื้อที่อย่างหนึ่ง หรือที่ดินเหลือน้อยกว่าจำนวนเนื้อที่ที่ถูกทำถนนหรือขยายตรอกอย่างหนึ่ง หรือที่ดินส่วนใดที่เหลือติดต่อกถนนหรือตรอกยาวตามถนนหรือตรอกต่ำกว่า ๘ เมตร กว้างยื่นแต่ถนนหรือตรอกเข้าไปต่ำกว่า ๑๐ เมตร หรือรวมเนื้อที่ทั้งสิ้นต่ำกว่า ๘๐ ตารางเมตรอย่างหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานรับซื้อที่ดินที่ต้องถูกทำถนนหรือขยายตรอกรวมทั้งที่ดินที่เหลืออยู่นั้น ตามราคาธรรมดาที่ซื้อขายกันในที่ใกล้เคียงในครั้งที่สุดก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ เว้นไว้แต่ถ้าเจ้าของ เห็นว่าจะยึดถือกรรมสิทธิ์ที่ดินที่เหลืออยู่ไว้จะได้ประโยชน์คุ้มแก่การที่ต้องเสียหายไปในการทำถนนหรือขยายตรอกแล้ว จะไม่ขายที่ดินที่เหลือนั้นให้เจ้าพนักงานก็ได้ เมื่อเจ้าของได้เลือกเอาทางที่ไม่ขายแทนที่จะได้รับราคาหรือค่าทดแทนสำหรับที่ดินที่เจ้าพนักงานจะซื้อเช่นนั้นแล้ว รัฐบาลก็ไม่ต้องจ่ายราคาหรือค่าทดแทนให้สำหรับที่ดินแปลงนั้น

(๓) ที่ดินที่ต้องถูกทำถนนหรือขยายตรอกถนนนั้นจะแยกเป็นกิโลเมตรก็แปลงก็ตาม ถ้าเนื้อที่นั้นติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันไปรวมอยู่ในกรรมสิทธิ์ของเจ้าของเดี่ยว ห้ามมิให้แยกวินิจฉัยเป็นรายแปลง เว้นแต่ที่ที่ไม่ติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันได้ จึงให้วินิจฉัยเฉพาะแปลงที่ต้องถูกทำถนนหรือขยายตรอกเสียหยาบเท่านั้น ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้วินิจฉัยเด็ดขาดในข้อโต้เถียงทั้งหลายที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ และที่เกี่ยวกับเรื่องพระภูไ้วในข้อ (๑) (๒) ข้างต้น บรรดาที่มีได้กำหนดลงไว้ชัดแจ้งด้วย

(๔) สิ่งก่อสร้างลงในแนวเขตที่จะทำถนนหรือขยายตรอกก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้ หรือสิ่งก่อสร้างลงภายหลังวันประกาศ แต่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงานโดยปราศจากเงื่อนไขนั้น ถ้าเป็นสิ่งถาวรซึ่งหากจะรื้อลงจะเสียหายเกินควรและไม่อาจทำให้คืนสภาพเดิมได้แล้ว ให้เจ้าพนักงานคิดค่าทดแทนให้แก่เจ้าของพอสมควรแก่ราคาตามอายุของสิ่งก่อสร้างซึ่งปรากฏอยู่ในเวลานี้ เจ้าของต้องออกจากที่ไปภายในกำหนดซึ่งเจ้าพนักงานจะได้ออกล่วงหน้าให้ทราบอย่างน้อยหกสิบวัน

ส่วนสิ่งที่ก่อสร้างไม่เป็นสิ่งที่ถาวรดังกล่าวในวรรคก่อนนั้นเจ้าของต้องรื้อถอนไปให้เสร็จภายในกำหนดเวลาซึ่งเจ้าพนักงานจะได้บอกล่วงหน้าให้ทราบอย่างเดียวกัน ให้เจ้าพนักงานคิดค่าทดแทนให้เฉพาะการรื้อถอนและค่าที่จะต้องก่อสร้างขึ้นใหม่พอควร

การกำหนดราคาหรือค่าทดแทนให้เป็นหน้าที่นายช่างกรรมนคราทรเป็นผู้ตรวจตราและกำหนด

แต่สิ่งที่ก่อสร้างลงภายหลังวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้โดยมิได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงานเจ้าของจะเรียกร้องราคาหรือค่าทดแทนอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้เลย เจ้าพนักงานจะสั่งให้ย้ายถอนไปให้เสร็จในเวลาอันสมควรได้

(๕) ผู้เช่าต้องนำหนังสือสัญญาเช่าที่ได้ทำไว้โดยชอบด้วยกฎหมายมาแสดงเป็นหลักฐาน สัญญาเช่านั้นต้องปรากฏว่าได้ทำไว้ก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้ หรือได้ทำขึ้นภายหลังแต่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงานโดยปราศจากเงื่อนไข ค่าทดแทนนั้นพึงกำหนดให้เฉพาะเท่าที่ผู้เช่าได้เสียหายไปจริง ๆ เนื่องแต่เหตุที่ต้องออกจากที่เช่าก่อนครบกำหนดตามสัญญาเช่านั้น

(๖) การกำหนดราคาหรือค่าทดแทนนั้น ให้เจ้าพนักงาน
 แจ้งความเป็นลายลักษณ์อักษรแก่เจ้าของที่ดิน หรือผู้ถือ
 กรรมสิทธิ์ในสิ่งก่อสร้าง หรือผู้เช่าโดยชอบด้วยกฎหมายอัน
 จะต้องเสียหายเพราะการทำถนนและขยายตรอกนี้ ให้ไปทำ
 ความตกลงกับเจ้าพนักงานโดยมีเวลาอันแน่นอนณที่ใดที่หนึ่ง
 แล้วแต่เจ้าพนักงานจะกำหนดตามสมควร และเพื่อการนี้
 จะแต่งตั้งผู้แทนโดยมีหนังสือมอบฉันทะเป็นหลักฐานไปทำ
 ความตกลงแทนก็ได้

ถ้าเจ้าพนักงานได้แจ้งความไปแล้วอีกฝ่ายหนึ่งไม่มาตาม
 กำหนดนี้ดี ก็ให้เจ้าพนักงานแจ้งความบอกกำหนดไปอีก
 ครั้งหนึ่งเป็นครั้งที่สุด ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน
 และให้บอกไปด้วยว่าถ้าไม่มาเองหรือตั้งผู้แทนมาเพื่อทำความ
 ตกลงตั้งกล่าวข้างต้นแล้ว เจ้าพนักงานจะเป็นผู้กำหนดราคา
 หรือค่าทดแทนแต่ฝ่ายเดียว

ถ้าอีกฝ่ายหนึ่ง ละเลยไม่มาหรือไม่ตั้งผู้ใดมาแทนตาม
 กำหนดครั้งหลังนี้แล้ว ก็ให้เจ้าพนักงานกำหนดราคาหรือค่า
 ทดแทนตามที่เห็นสมควรได้ เมื่อเจ้าพนักงานได้กำหนด
 เป็นจำนวนเงินเท่าใดให้ถือเป็นยุติเพียงเท่านั้น แล้วให้
 เจ้าพนักงานแจ้งความให้อีกฝ่ายหนึ่งมารับเงินนั้น ๆ ไป

ถ้าอีกฝ่ายหนึ่งมาตามกำหนด ก็ให้เจ้าพนักงานใกล้เคียง ให้ตกลงราคากัน เมื่อปรองดองตกลงกันได้ก็ให้จัดบันทึก ข้อตกลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ให้ทั้งสองฝ่ายลงลายมือชื่อ มีพระยานรู้เห็นเป็นสำคัญ ถ้าไม่ตกลงกันก็ให้ตัดสินโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ คือให้เจ้าพนักงานกับอีกฝ่ายหนึ่งตั้ง อนุญาโตตุลาการฝ่ายละคน ถ้าและอนุญาโตตุลาการไม่ตกลงกันก็ให้อนุญาโตตุลาการนั้นเลือกตั้งผู้ช้ชาติคนหนึ่ง ถ้า ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ตั้งอนุญาโตตุลาการก็ดี หรืออนุญาโต ตูลาการไม่ตกลงกันตั้งผู้ช้ชาติก็ดี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือ ทั้งสองฝ่ายมีสิทธิขอให้ศาลตั้งอนุญาโตตุลาการหรือผู้ช้ชาติได้ ถ้าหากว่าจะมีการใช้จ่ายหรือเสียค่าธรรมเนียมเนื่องในการนี้ ฝ่ายใดที่กำหนดราคาหรือกำหนดแทนไกลจากค่าช้ชาติของอนุญาโต ตูลาการแล้ว ก็ให้ฝ่ายนั้นเป็นผู้เสีย ถ้าก้ำกึ่งกันให้เสียฝ่าย ละกึ่ง

มาตรา ๔ บรรดาที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นที่ รับซื้อไว้ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ถ้าเหลือจากที่ได้ทำถนน และขยายตรอกแล้ว ให้เจ้าพนักงานจัดการจำหน่ายขาย เสีย เมื่อได้เงินมากน้อยเท่าใดให้นำส่งกระทรวงพระคลัง มหาสมบัติหักค่าใช้จ่ายในการทำถนนและขยายตรอก หรือ

จะส่งที่ดินนั้นต่อกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ อย่างหนึ่ง อย่าง
ใดก็ได้ สุดแล้วแต่เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยกับ
เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติจะเห็นสมควร

มาตรา ๕ ให้ถือว่าแผนที่ต่อท้ายพระราชกฤษฎีกานี้
เป็นแต่เขตต์แนวทางถนนโดยประเมินเท่านั้น เมื่อ
เจ้าพนักงานได้ปักกรุยแน่นอนแล้วจะได้หมายลงไว้เป็นหลัก
ฐานในแผนที่๒ฉบับ ซึ่งจะได้เก็บไว้กรมนคราทรฉบับ
หนึ่ง และกรมทะเบียนที่ดินอีกฉบับหนึ่ง

ประกาศมาณวันที่ ๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(เจ้าพนักงานราชการ เล่ม ๕๕ วันที่ ๕ กันยายน หน้า ๓๔๐)

พระราชบัญญัติ
แก้ไขวิธีพิจารณาความแพ่งและอาชญา
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรเล็กระเบียบเรื่องนำความกราบบังคมทูลพระกรุณา ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตในเมื่อพระราชวงศ์ หรือข้าราชการชั้นสัญญาบัตรเกี่ยวข้องต้องหาในทางอรรถคดี

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขวิธีพิจารณาความแพ่งและอาชญา พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเพิ่มเติมวิธีพิจารณาความอาชญา ร.ศ. ๑๒๐ นั้นเสีย

มาตรา ๔ บรรดาพระราชกำหนดกฎหมายข้อบังคับและระเบียบการ เรื่องนำความกราบบังคมทูลพระกรุณาขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต ในเมื่อพระราชวงศ์หรือข้าราชการชั้นสัญญาบัตร หรือบุคคลอื่นอันต้องปฏิบัติกรอย่างเดียวกับข้าราชการชั้นสัญญาบัตร เกี่ยวข้องต้องหาในทางอรรถคดีนั้นให้ยกเลิกเสียทั้งสิ้น

ประกาศมาณวันที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๑ กันยายน หน้า ๓๕๕)

พระราชบัญญัติ

ยกเลิกความผิดให้แก่ผู้ทำผิด-พระราชบัญญัติ
ลักษณะเกณฑ์ทหารและผู้ขาดหนี้ราชการทหาร
และตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรยก
ความผิดให้แก่ผู้ทำผิด-พระราชบัญญัติลักษณะ เกณฑ์ทหาร
และผู้ขาดหนี้ราชการทหารและตำรวจ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดย
บทมาตรวัดต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกความผิดให้แก่ผู้ทำผิด-พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหารและผู้ขาดหนี้ราชการทหารและตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาผู้ที่กระทำผิดพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหารโดยเหตุต่าง ๆ ก่อนวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้ยกความผิดเสีย มิให้ฟ้องร้องสืบไป

มาตรา ๔ บรรดาทหารและตำรวจที่ถูกเกณฑ์หรืออาสาสมัคร หรือโดยสัญญาจ้างเข้าประจำราชการทหารหรือตำรวจตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหารก่อน พ.ศ. ๒๔๗๔ ซึ่งหนีขาดราชการนั้น ท่านให้ยกความผิดเสียมิให้เอาโทษและให้เจ้ากระทรวงส่งปลดจากประจำการเสีย

มาตรา ๕ บรรดาทหารและตำรวจที่ถูกเกณฑ์หรืออาสาสมัครหรือโดยสัญญาจ้างเข้าประจำราชการทหารหรือตำรวจตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหารใน พ.ศ. ๒๔๗๔ และใน พ.ศ. ๒๔๗๕ ซึ่งหนีขาดราชการไปก่อนวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ท่านว่าถ้าภายในเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๕

๓๐๔

นี้ได้กลับเข้ามารับราชการเองแล้ว ให้ยกความผิดเสียมิให้
ฟ้องร้องเอาโทษ

ประกาศมาณวันที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๑๑ กันยายน หน้า ๓๕๗)

พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง
ในเขตต์เพลิงไหม้ ที่ตำบลสี่แยก

มหานาค จังหวัดพระนคร

พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาติปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควร
มีการควบคุมการก่อสร้างในที่บริเวณที่เพลิงไหม้ เมื่อ
วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ ตำบลสี่แยกมหานาค
ท้องที่อำเภอจอมปราบ จังหวัดพระนคร เพื่อจะได้ป้องกัน
และระงับอัคคีภัย เพื่อความมั่นคงแข็งแรง เพื่อประโยชน์
อนามัย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตต์เพลิงไหม้ ที่ตำบลสี่แยกมหานาค จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการปลูกสร้างขึ้นภายในเขตต์เพลิงไหม้ที่บริเวณตำบลสี่แยกมหานาค ท้องที่อำเภอบ่อปราบ จังหวัดพระนคร มีเขตต์ปรากฏตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากกรมนคราทร

มาตรา ๔ การปลูกสร้างตามมาตรา ๓ นั้น หมายความว่า การปลูกสร้างขึ้นใหม่ล้วน หรือปลูกสร้างต่อเติมของเก่าที่เพลิงไหม้

มาตรา ๕ ถ้ามีการปลูกสร้างผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเจ้าของที่ดินเป็นผู้ปลูกสร้าง

มาตรา ๖ ผู้ใดประสงค์จะปลูกสร้าง ให้เสนอแผนผังพร้อมทั้งรายการต่อกรมนคราทรเพื่อขอรับอนุญาต

มาตรา ๗ กรมนคราทรมีอำนาจที่จะสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมแผนผังหรือรายการที่ผู้ขออนุญาตได้เสนอนั้นได้ แต่ต้องเพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย
- (๒) เพื่อประโยชน์อนามัย
- (๓) เพื่อรักษาแนวถนนให้เป็นระเบียบ

มาตรา ๘ เมื่อผู้ขออนุญาตได้เสนอแผนผังพร้อมทั้งรายการปลูกสร้างต่อกรมนคราทรตามความในมาตรา ๖ แล้วให้กรมนคราทรสั่งภายในกำหนดเวลาหกสิบวัน

มาตรา ๙ ถ้าสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับอนุญาตให้ทำนั้นมีพื้นที่มากกว่าสองชั้น หรือเป็นโรงมหรสพ กรมนคราทรมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขลงในหนังสืออนุญาตว่า ให้รายงานการก่อสร้างให้กรมนคราทรทราบตามลำดับ เพื่อให้กรมนคราทรเข้าไปตรวจได้ตามคราวที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๐ การที่กรมนคราทรได้ตรวจแผนผังและ
รายการตามความในพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าไม่เป็นเหตุ
ก่อให้เกิดความรับผิดชอบขึ้นแก่กรมนคราทรในทางใด ๆ

มาตรา ๑๑ ให้กรมนคราทรเรียกค่าธรรมเนียมจากผู้น
แผนผังและรายการก่อสร้างตามอัตราต่อไปนี้ คือ

ในเนื้อที่ทุก ๆ ๑๐ ตารางเมตร	หรือเศษของ ๑๐
ตารางเมตรของพื้นที่ ๑ หรือที่ ๒	๑.๐๐ บาท
พื้นที่เหนือชั้นที่ ๒ ขึ้นไป	๐.๕๐ บาท

มาตรา ๑๒ ผู้ใดทำการก่อสร้างขึ้นภายในเขตที่ที่กำหนด
ไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยมิได้รับอนุญาตก็ดี หรือผิดจาก
แผนผังหรือรายการซึ่งกรมนคราทรอนุญาตก็ดี หรือไม่ปฏิบัติ
ตามเงื่อนไขซึ่งกรมนคราทรกำหนดไว้ในหนังสืออนุญาตก็ดี
ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

ถ้ากรมนคราทรร้องขอ ศาลอาจทำคำสั่งให้ผู้กระทำความผิด
เปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือรื้อสิ่งปลูกสร้างนั้นเสียได้

มาตรา ๑๓ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกกฎเสนาบดี

๓๐๕

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๘ กันยายน หน้า ๓๖๒)

พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง
ในเขตต์เพลิงไหม้ที่ตำบลสามแยกดอนริมคลอง
วัดสามจีนใต้ จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรมีการ
ควบคุมการก่อสร้างในบริเวณที่เพลิงไหม้เมื่อวันที่ ๒๒
กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ ณตำบลสามแยกดอนริมคลอง
วัดสามจีนใต้ ท้องที่อำเภอสามพันธงศรี จังหวัดพระนคร
เพื่อจะได้ป้องกันและระงับอัคคีภัย เพื่อความมั่นคงแข็งแรง
เพื่อประโยชน์อันมา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น
ไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยบท
มาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตต์เพลิงใหม่ที่ตำบลสามแยก ตอนริมคลองวัดสามจีนใต้ จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการปลูกสร้างขึ้นภายในเขตต์เพลิงใหม่ที่บริเวณตำบลสามแยก ตอนริมคลองวัดสามจีนใต้ ท้องที่อำเภอสัมพันธวงศ์ จังหวัดพระนคร มีเขตต์ปรากฏตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากกรมนคราทร

มาตรา ๔ การปลูกสร้างตามมาตรา ๓ นั้น หมายความว่า การปลูกสร้างขึ้นใหม่ล้วน หรือปลูกสร้างต่อเติมของเก่าที่เพลิงใหม่

มาตรา ๕ ถ้ามีการปลูกสร้างผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเจ้าของที่ดินเป็นผู้ปลูกสร้าง

มาตรา ๖ ผู้ใดประสงค์จะปลูกสร้าง ให้เสนอแผนผังพร้อมทั้งรายการต่อกรมนคราทรเพื่อขอรับอนุญาต

มาตรา ๗ กรมนคราทรมีอำนาจที่จะสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมแผนผัง หรือ

รายการที่ผู้ขออนุญาตได้เสนอนั้นได้ แต่ต้องเพื่อประโยชน์
อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย
- (๒) เพื่อประโยชน์อนามัย
- (๓) เพื่อรักษาแนวถนนให้เป็นระเบียบ

มาตรา ๘ เมื่อผู้ขออนุญาตได้เสนอแผนผังพร้อมทั้ง
รายการปลูกสร้างต่อกรมนคราทรตามความในมาตรา ๖ แล้ว
ให้กรมนคราทรส่งภายในกำหนดเวลาหกสิบวัน

มาตรา ๙ ถ้าส่งปลูกสร้างที่ได้รับอนุญาตให้ทำนั้นมีพื้น
มากกว่าสองชั้น หรือเป็นโรงมหรสพ กรมนคราทรมีอำนาจ
กำหนดเงื่อนไขลงในหนังสืออนุญาตว่า ให้รายงานการ
ก่อสร้างให้กรมนคราทรทราบตามลำดับ เพื่อให้กรมนคราทร
เข้าไปตรวจได้ตามคราวที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๐ การที่กรมนคราทรได้ตรวจแผนผังและราย
การตามความในพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าไม่เป็นเหตุก่อให้เกิด
เกิดความรับผิดชอบขึ้นแก่กรมนคราทรในทางใด ๆ

มาตรา ๑๑ ให้กรมนคราทรเรียกค่าธรรมเนียมจากผู้ยื่น
แผนผังและรายการก่อสร้างตามอัตราต่อไปนี้ คือ

ในเนื้อที่ทุก ๆ ๑๐ ตารางเมตร หรือเศษของ ๑๐ ตาราง
เมตรของพื้นที่ ๑ หรือที่ ๒ ๑.๐๐ บาท

เงินแกนนอชัณห์ ๒ ล้านไป ๐.๕๐ บาท

มาตรา ๑๒ ผู้ใดทำการก่อสร้างขึ้นภายในเขตต์ที่กำหนดไว้^๕ ในพระราชบัญญัติ^๕นี้ โดยมีได้รับอนุญาต^๕ที่ดี หรือผิดจากแผนผังหรือรายการซึ่งกรมนคราทรอนุญาต^๕ที่ดี หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ซึ่งกรมนคราทรกำหนดไว้ในหนังสืออนุญาต^๕ที่ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

ถ้ากรมนคราทรร้องขอ ศาลอาจทำคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือสั่งปลูกสร้างนั้นเสียได้

มาตรา ๑๓ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ^๕นี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดี

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๘ กันยายน หน้า ๓๖๗)

พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง
ในเขตต์เพลิงไหม้ที่ตำบลระวางถนนวรจักร
กับถนนหลวง จังหวัดพระนคร

พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประกาศิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า ที่บริเวณ
ตำบลระวางถนนวรจักรกับถนนหลวง ห้องที่อำเภอบ่อผาบ
จังหวัดพระนคร มีสิ่งปลูกสร้างเบียดเสียดซับซ้อนยากแก่การ
ป้องกันและระงับอัคคีภัยและทรัพย์สินของประชาชนในตำบล
ที่กล่าวแล้ว เป็นอันตรายเพราะอัคคีภัย เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นจำนวนมาก สมควรที่จะควบคุมการก่อ

สร้างในบริเวณที่เพลิงไหม้ เพื่อจะได้ป้องกันและรับ
อัคคีภัย เพื่อความมั่นคงแข็งแรง เพื่อประโยชน์อนามัย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น
ไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยบท
มาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ควบคุมการก่อสร้างในเขตต์เพลิงไหม้ที่ตำบลระวาง ถนน
วรจักรกับถนนหลวง จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการปลูกสร้างขึ้นภายใน
ในเขตต์เพลิงไหม้ที่บริเวณตำบลระวางถนนวรจักรกับถนน
หลวง ห้องที่อำเภอบ่อปราง จังหวัดพระนคร มีเขตต์
ปรากฏตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับ
อนุญาตเป็นหนังสือจากกรมนคราทร

มาตรา ๔ การปลูกสร้างตามมาตรา ๓ นั้น หมายความว่า
ว่าการปลูกสร้างขึ้นใหม่ล้วน หรือปลูกสร้างต่อเติมของเก่า
ที่ไฟไหม้ 11/10/2566

มาตรา ๕ ถ้ามีการปลูกสร้างผิดต่อพระราชบัญญัตินี้
ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเจ้าของที่ดินเป็นผู้ปลูกสร้าง

มาตรา ๖ ผู้ใดประสงค์จะปลูกสร้าง ให้เสนอแผนผัง
พร้อมทั้งรายการต่อกรมนคราทร เพื่อขอรับอนุญาต

มาตรา ๗ กรมนคราทรมีอำนาจที่จะส่งเป็นหนังสือให้
ผู้ขออนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมแผนผัง หรือ
รายการที่ผู้ขออนุญาตได้เสนอนั้นได้ แต่ต้องเพื่อประโยชน์
อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย
- (๒) เพื่อประโยชน์อนามัย
- (๓) เพื่อรักษาแนวถนนให้เป็นระเบียบ

มาตรา ๘ เมื่อผู้ขออนุญาตได้เสนอแผนผังพร้อมทั้ง
รายการปลูกสร้างต่อกรมนคราทรตามความในมาตรา ๖ แล้ว
ให้กรมนคราทรสั่งภายในกำหนดเวลาหกสิบวัน

มาตรา ๙ ถ้าสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับอนุญาตให้ทำนั้นมีพื้น
มากกว่าสองชั้น หรือเป็นโรงมหรสพ กรมนคราทรมีอำนาจ
กำหนดเงื่อนไขลงในหนังสืออนุญาตว่า ให้รายงานการ
ก่อสร้างให้กรมนคราทรทราบตามลำดับ เพื่อให้กรมนคราทร
เข้าไปตรวจสอบได้ตามคราวที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๐ การที่กรมนคราทรได้ตรวจแผนผังและ
รายการตามความในพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าไม่เป็นเหตุก่อ
ให้เกิดความรับผิดชอบขึ้นแก่กรมนคราทรในทางใดๆ

มาตรา ๑๑ ให้กรมนคราทรเรียกค่าธรรมเนียมจากผู้ยื่น
แผนผังและรายการก่อสร้างตามอัตราต่อไปนี้ คือ

ในเนื้อที่ทุก ๆ ๑๐ ตารางเมตร	หรือเศษของ ๑๐
ตารางเมตรของพื้นที่ ๑ หรือที่ ๒	๑ บาท
พื้นที่เหนือชั้นที่ ๒ ขึ้นไป	๐.๕๐ บาท

มาตรา ๑๒ ผู้ใดทำการก่อสร้างขึ้นภายในเขตต์ที่กำหนด
ไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยมิได้รับอนุญาตก็ดี หรือผิดจาก
แผนผังหรือรายการซึ่งกรมนคราทรอนุญาตก็ดี หรือไม่ปฏิบัติ
ตามเงื่อนไขซึ่งกรมนคราทรกำหนดไว้ในหนังสืออนุญาตก็ดี
ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

ถ้ากรมนคราทรร้องขอ ศาลอาจทำคำสั่งให้ผู้กระทำผิด
เปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือรื้อสิ่งปลูกสร้างนั้นเสียได้

มาตรา ๑๓ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกกฎเสนาบดี^๖

๓๑๘

กฎหมายฉบับนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

๕๗
ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติชาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๘ กันยายน หน้า ๑๗๒)

พระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยการจัดซื้อที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น
เพื่อตัดถนนและขยายตรอกเนื่องจากเพลิงไหม้
ที่ตำบลระวางถนนวรจักร กับถนนหลวง

ประกาศিপก บ.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า ที่ตำบลระวางถนนวรจักรกับถนนหลวง ท้องที่อำเภอป้อมปราบ จังหวัดพระนคร มีบ้านเรือนปลูกสร้างเบียดเสียดซับซ้อน ไม่มีถนนหรือตรอกเพียงพอที่เจ้าหน้าที่จะเข้าไปป้องกันหรือระงับอัคคีภัย หรือรักษาความสะอาด และทรัพย์สินของประชาชนในตำบลนั้นเป็นอันตรายเสียหายเนื่องจากอัคคีภัย เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นจำนวนมาก เพราะไม่มีทางป้องกันหรือระงับอัคคีภัยได้ทันทั่วทั้งที่ สมควร

จะตัดถนน และขยายตรอกในที่เพลิงไหม้ เพื่อจะได้มี
โอกาสป้องกันหรือระงับอัคคีภัย หรือรักษาความสะอาด
ในกาลภายหน้าให้ดียิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศพระราช
กฤษฎีกาไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร
โดยข้อความต่อไปนี้

มาตรา ๑ ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าหน้าตัดถนน
ในระแวกนี้ ๓ สาย และขยายตรอก ๑ ตรอก มีเขตต์
แนวทางตั้งจะกล่าวต่อไปนี้

สายที่ ๑ ตั้งต้นแต่ถนนวรจักรด้านใต้ของวัดศิลา
นุการามถึงถนนอิฐหน้าวิหารวัดศิลา นุการาม เป็นถนนขนาด
กว้าง ๑๐ เมตร ยาวประมาณ ๑๕๐ เมตร

สายที่ ๒ ตั้งต้นแต่ถนนหลวงไปบรรจบปลายถนนสาย
ที่ ๑ เป็นถนนขนาดกว้าง ๑๐ เมตร ยาวประมาณ ๑๑๐ เมตร

สายที่ ๓ ตั้งต้นแต่ถนนหลวงไปบรรจบถนนสายที่ ๑
ตอนกลาง เป็นถนนขนาดกว้าง ๑๐ เมตร ยาวประมาณ
๑๒๐ เมตร

และขยายตรอกจากถนนวรจักรถึงถนนสายที่ ๒ ให้มี
ขนาดกว้าง ๘ เมตร ยาวประมาณ ๑๓๐ เมตร

มาตรา ๒ เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกานี้แล้ว ให้
เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ทำถนนจัดการปักกรุยถนนและขยาย
ตรอกตามเขตต์แนวทางซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๑ และตาม
แนวประเมินตั้งได้หมายไว้ในแผนที่ต่อท้ายพระราชกฤษฎีกา
นี้ และห้ามมิให้ผู้นึงผู้ใดปลูกสร้างโรงเรือนหรือทำการ
อย่างหนึ่งอย่างใดลงในที่ดินภายในเขตต์นั้น นอกจากจะได้
รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงาน

เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ได้ลงมือจัดการปักกรุยแล้ว
ให้กรรมสิทธิ์ในที่ดินภายในเขตต์ที่ได้ปักกรุยไว้แล้วกลับ
คืนมาเป็นของรัฐบาล และเจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะเข้า
ยึดถือครอบครองจัดการทำถนนได้ทันที

มาตรา ๓ บุคคลผู้ชอบที่จะขอร้องให้เจ้าพนักงานพิจารณา
กำหนดราคาหรือค่าทดแทนให้เนื่องแต่การที่รัฐบาลตัดถนน
และขยายตรอกไปในที่ดินตั้งที่กล่าวไว้นั้นคือ เจ้าของที่ดิน
กับผู้ถือกรรมสิทธิ์ในสิ่งก่อสร้างในที่ดินและผู้เช่า แต่ห้าม
มิให้ยกเอาข้อโต้เถียงในเรื่องกำหนดราคาหรือค่าทดแทนมา
เป็นเหตุขัดขวางต่อการทำถนนและขยายตรอกนี้ ส่วนผู้ใด
ควรจะได้รับราคาหรือค่าทดแทนเพียงไรหรือไม่นี้ ให้เป็น
ไปตามลักษณะดังนี้ คือ

(๑) ถ้าที่ดินของผู้ใดที่ต้องถูกถนนหรือขยายตรอกนั้น ยังมีเนื้อที่เหลืออยู่ไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของเนื้อที่ดินต่อกับถนนหรือขยายตรอกทั้ง ๒ ข้าง หรือแต่ข้างใดข้างหนึ่ง และเนื้อที่ที่เหลือนั้นไม่เป็นที่ซึ่งยาวตามถนนหรือตรอกต่ำกว่า ๘ เมตร กว้างยื่นแต่ถนนหรือตรอกเข้าไปต่ำกว่า ๑๐ เมตร หรือรวมเนื้อที่ทั้งสองข้างต่ำกว่า ๘๐ ตารางเมตรแล้ว รัฐบาลจะไม่ต้องใช้ราคาหรือค่าทดแทนให้สำหรับที่ดินแปลงนั้น เพราะเหตุว่าการทำถนนหรือขยายตรอกเข้าไปในเนื้อที่ของผู้ใดเจ้าของที่ดินอาจได้รับผลจากการทำถนนหรือขยายตรอกอยู่ด้วย เช่นกระทำให้ที่ดินมีราคาสูงขึ้นโดยทำการก่อสร้างตึก บ้าน โรง เรือน ที่อยู่ หรือให้פקให้เช่า เก็บผลประโยชน์ได้มาก เป็นต้น ซึ่งเป็นการทดแทนกันอยู่แล้ว

(๒) ที่ดินของผู้ใดถูกทำถนนหรือขยายตรอกเสียหายหมดจำนวนเนื้อที่อย่างหนึ่ง หรือที่ดินเหลือน้อยกว่ากึ่งจำนวนเนื้อที่ที่ถูกทำถนนหรือขยายตรอกอย่างหนึ่ง หรือที่ดินชั้นใต้ที่เหลือติดต่อกับถนนหรือตรอกยาวตามถนนหรือตรอกต่ำกว่า ๘ เมตร กว้างยื่นแต่ถนนหรือตรอกเข้าไปต่ำกว่า ๑๐ เมตร หรือรวมเนื้อที่ทั้งสองข้างต่ำกว่า ๘๐ ตารางเมตรอย่างหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานรับซื้อที่ดินที่ต้องถูกทำถนน

หรือขายตรอกกรรมสิทธิ์ที่ดินที่เหลือนั้น ตามราคาธรรมดา
ที่ซื้อขายกันในตลาดเคียงในครั้งที่สุดก่อนวันประกาศพระราช
กฤษฎีกาฉบับนี้ เว้นไว้แต่ถ้าเจ้าของเห็นว่าจะยึดถือ
กรรมสิทธิ์ที่ดินที่เหลือนั้นไว้จะได้ประโยชน์คุ้มแก่การที่ต้อง
เสียหายไปในการทำถนนหรือขายตรอกแล้ว จะไม่ขาย
ที่ดินที่เหลือนั้นให้เจ้าพนักงานก็ได้ เมื่อเจ้าของได้เลือก
เอาทางที่ไม่ขายแทนที่จะได้รับราคาหรือค่าทดแทนสำหรับ
ที่ดินที่เจ้าพนักงานจะซื้อเช่นนั้นแล้ว รัฐบาลก็ไม่ต้องจ่าย
ราคาหรือค่าทดแทนให้สำหรับที่ดินแปลงนั้น

(๓) ที่ดินที่ต้องถูกทำถนนหรือขายตรอกนั้น จะแยก
เป็นกัณฑ์ใดกัณฑ์ใดก็ตาม ถ้าเนื้อที่นั้นติดต่อกันเป็นผืนเดียว
กันไปรวมอยู่ในกรรมสิทธิ์ของเจ้าของเดี่ยวห้ามมิให้แยก
วินิจฉัยเป็นรายแปลง เว้นแต่ที่ไม่ติดต่อกันเป็นผืนเดียวกัน
ได้ จึงให้วินิจฉัยเฉพาะแปลงที่ต้องถูกทำถนนหรือขาย
ตรอกเสียหายเท่านั้น ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยเป็น
ผู้วินิจฉัยเด็ดขาดในข้อโต้เถียงทั้งหลายที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ และ
ที่เกี่ยวกับเรื่องอื่นๆไว้ในข้อ (๑)-(๒) ข้างต้นบรรดาที่
มิได้กำหนดส่งไว้ชุดแจ้งด้วย

(๔) สิ่งที^๕ก่อสร้างลงในแนวเขตต^๖ที่จะทำถนนหรือขยาย
 ตรอกก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้ หรือสิ่งที^๕ก่อสร้าง
 ลงภายหลังวันประกาศ แต่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ^๗
 อักษรจากเจ้าพนักงานโดยปราศจากเงื่อนไข่นั้น ถ้าเป็น
 สิ่งถาวรซึ่งหากจะรื้อลงจะเสียหายเกินควรและไม่อาจทำใ^๘
 คืบคงสภาพเดิมได้แล้วให้เจ้าพนักงานคิดค่าทดแทนให้แก^๙
 เจ้าของพอสมควรแก่ราคาตามอายุของสิ่งที^๕ก่อสร้างซึ่งปรากฏ
 อยู่ในเวลานี้ เจ้าของต้องออกจากที่ไปภายในกำหนดซึ่ง
 เจ้าพนักงานจะได้บอกล่วงหน้าให้ทราบอย่างน้อยหกสิบวัน

ส่วนสิ่งที^๕ก่อสร้างไม่เป็นสิ่งถาวรดังกล่าวไว้ในวรรคก่อน
 นั้น เจ้าของต้องรื้อถอนไปให้เสร็จภายในกำหนดเวลาซึ่ง
 เจ้าพนักงานจะได้บอกล่วงหน้าให้ทราบอย่างเดียวกัน ให้
 เจ้าพนักงานคิดค่าทดแทนให้เฉพาะการรื้อถอนและค่าที^๖
 ต้องก่อสร้างขึ้นใหม่พอควร

การกำหนดราคาหรือค่าทดแทนให้^{๑๐}เป็นหน้าที่นายช่าง
 กรมนคราทรเป็นผู้ตรวจตราและกำหนด

แต่สิ่งที^๕ก่อสร้างลงภายหลังวันประกาศพระราชกฤษฎีกา
 นี้ โดยมิได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ^๗อักษรจากเจ้าพนักงาน

เจ้าของจะเรียกร้อยราคาหรือค่าทดแทนอย่างไรอย่างหนึ่งไม่ได้เลย เจ้าพนักงานจะสั่งให้ย้ายถอนไปให้เสร็จในเวลาอันสมควรได้

(๕) ผู้เช่าต้องนำหนังสือสัญญาเช่าที่ได้ทำไว้โดยชอบด้วยกฎหมายมาแสดงเป็นหลักฐาน สัญญาเช่านั้นต้องปรากฏว่าได้ทำไว้ก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้ หรือได้ทำขึ้นภายหลังแต่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงานโดยปราศจากเงื่อนไข ค่าทดแทนนั้นพึงกำหนดให้เฉพาะเท่าที่ผู้เช่าได้เสียหายไปจริง ๆ เนื่องแต่เหตุที่ต้องออกจากที่เช่าก่อนครบกำหนดตามสัญญาเช่านั้น

(๖) การกำหนดราคาหรือค่าทดแทนนั้น ให้เจ้าพนักงานแจ้งความเป็นลายลักษณ์อักษรแก่เจ้าของที่ดิน หรือผู้ถือกรรมสิทธิ์ในสิ่งก่อสร้าง หรือผู้เช่าโดยชอบด้วยกฎหมายอันจะต้องเสียหายเพราะการทำถนนและขยายตรอกนี้ ให้ไปทำความตกลงกับเจ้าพนักงานโดยมีเวลาอันแน่นอนตามที่ใดที่หนึ่งแล้วแต่เจ้าพนักงานจะกำหนดตามสมควร และเพื่อการนี้ จะแต่งตั้งผู้แทนโดยมีหนังสือมอบฉันทะเป็นหลักฐานไปทำความตกลงแทนก็ได้

ถ้าเจ้าพนักงานได้แจ้งความไปแล้วอีกฝ่ายหนึ่งไม่มาตามกำหนดนัด ก็ให้เจ้าพนักงานแจ้งความบอกกำหนดไปอีกครั้งหนึ่งเป็นครั้งที่สอง ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และให้บอกไปด้วยว่าถ้าไม่มาเองหรือตั้งผู้แทนมาเพื่อทำ ความตกลงดังกล่าวข้างต้นแล้ว เจ้าพนักงานจะเป็นผู้กำหนดราคาหรือค่าทดแทนแต่ฝ่ายเดียว

ถ้าอีกฝ่ายหนึ่งละเลยไม่มา หรือไม่ตั้งผู้ใดมาแทนตามกำหนดครั้งหลังนี้แล้ว ก็ให้เจ้าพนักงานกำหนดราคาหรือค่าทดแทนตามที่เห็นสมควรได้ เมื่อเจ้าพนักงานได้กำหนดเป็นจำนวนเงินเท่าใดให้ถือ เป็นยุติเพียงเท่านั้น แล้วให้เจ้าพนักงานแจ้งความให้อีกฝ่ายหนึ่งมารับเงินนั้นๆไป

ถ้าอีกฝ่ายหนึ่งมาตามกำหนด ก็ให้เจ้าพนักงานไกล่เกลี่ยให้ตกลงราคากันเมื่อปรองดองตกลงกันได้ก็ให้จัดบันทึกข้อตกลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ให้ทั้งสองฝ่ายลงลายมือชื่อพร้อมพระยานุเห็นเป็นสำคัญ ถ้าไม่ตกลงกันก็ให้ตัดสินโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ คือให้เจ้าพนักงานกับอีกฝ่ายหนึ่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายละคน ถ้าและอนุญาโตตุลาการไม่ตกลงกันก็ให้อนุญาโตตุลาการนั้นเลือกตั้งผู้ขาดคนหนึ่ง

ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ตั้งอนุญาโตตุลาการก็ดี หรืออนุญาโต
 ตูลาการไม่ตกลงกันตั้งผู้ช้ขาดก็ดี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือ
 ทั้งสองฝ่ายมีสิทธิขอให้ศาลตั้งอนุญาโตตุลาการหรือผู้ช้ขาดได้
 ถ้าหากว่าจะมีการใช้จ่ายหรือเสียค่าธรรมเนียมเนื่องในการ
 ฝ่ายใดที่กำหนดราคาหรือค่าทดแทนไกลจากค่าช้ขาดของ
 อนุญาโตตุลาการแล้ว ก็ให้ฝ่ายนั้นเป็นผู้เสีย ถ้าหากถึงกัน
 ให้เสียฝ่ายละกึ่ง

มาตรา ๔ บรรดาที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นที่
 รับซื้อไว้ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ถ้าเหลือจากที่ได้ทำถนน
 และขยายตรอกแล้วให้เจ้าพนักงานจัดการจำหน่ายขายเสีย
 เมื่อได้เงินมากน้อยเท่าใดให้นำส่งกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
 หักใช้รายจ่ายในการทำถนนและขยายตรอกหรือจะส่งที่ดิน
 นั้นต่อกระทรวงพระคลังมหาสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ที่สุด
 แล้วแต่เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยกับเสนาบดีกระทรวง
 พระคลังมหาสมบัติจะเห็นสมควร

มาตรา ๕ ให้ถือว่าแผนที่ต่อท้ายพระราชกฤษฎีกานี้
 เป็นแต่เขตต์แนวทางถนนโดยประเมินเท่านั้น เมื่อ
 เจ้าพนักงานได้ยกกรุยแน่นอนแล้วจะได้หมายลงไว้เป็นหลัก

ฐานในแผนที่ ๒ จะนับซึ่งจะได้เก็บไว้ณกรมนคราทรฉบับ
หนึ่ง และกรมทะเบียนที่ดินอีกฉบับหนึ่ง

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติชาตา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ วันที่ ๑๘ กันยายน หน้า ๓๗๖)

พระราชบัญญัติอาคารเสดตมปี

พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพะปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้า
เจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรเพิ่มรายได
ของแผ่นดินโดยวิธีเก็บอาคารเสดตมปี

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตรา
ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
อาคารเสดตมปี พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อครบกำหนดหกสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ คำว่า

“ตราสาร” หมายความว่ารวมถึงเอกสารทั้งหลายอันต้องเสียอากรตามพระราชบัญญัตินี้

“กระดาษ” รวมทั้งแผ่นหนังฟอก หรือสิ่งอื่น ๆ ซึ่งใช้เขียนตราสาร

“แสตมป์” รวมทั้งแสตมป์ที่คุณเป็นรูปเด่นด้วยแม่พิมพ์ หรือแสตมป์ที่ปิดทับกระดาษ

“กระทำ” ใช้เกี่ยวกับตราสาร หมายความว่า ลงนามตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“ปิดแสตมป์” หมายความว่ารวมถึงการมีแสตมป์คุณด้วย

“ปิดแสตมป์บริบูรณ์” เมื่อใช้แก่ตราสาร หมายความว่าถึงตราสารอันมีแสตมป์ไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสีย ซึ่งได้ปิดและขีดฆ่าแล้วตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นไว้แต่แสตมป์คุณ

“ใบรับ” หมายความว่า โฉนด บันทึกรับ หรือหนังสืออย่างใด ๆ ที่รับรองหรือแสดงว่าได้รับหรือได้รับฝากหรือได้รับชำระซึ่งเงินหรือตัวเงินเป็นจำนวนเกินยี่สิบบาท หรือที่รับรองว่าหนี้หรือการเรียกร้องอันเป็นจำนวนเกินยี่สิบบาทได้ชำระหรือใช้จนครบหรือได้ปลดแล้ว หรือที่เป็นเครื่องหมายหรือแสดงความหมายแห่งการรับรองที่กล่าวแล้วนั้น

โน้ต บันทึก หรือหนังสืออื่น ๆ จะมีลายมือชื่อของบุคคลใด ๆ หรือไม่ก็ได้

“กำหนด” หมายความว่า กำหนดโดยกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ภาค ๑

ตราสารที่ต้องเสียอากร

และวิธีแสดงค่าอากร

มาตรา ๔ ท่านให้เก็บอากรตราสารที่ระบุไว้ในบัญชี ก. (ช่องที่๑) ตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีที่กล่าววั้นั้น (ช่องที่๒)

มาตรา ๕ ตราสารอันจะต้องเสียอากรนั้นให้เสียด้วยวิธีปิดแสตมป์แสดงไว้ที่ตราสารนั่นเอง

มาตรา ๖ ภายในบังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๕ ตราสารนั้นยังไม่ถือว่าได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์แล้ว เว้นแต่บุคคลตั้งระบุไว้ในบัญชี ก. (ช่องที่ ๓) ได้ขีดฆ่าแสตมป์โดยลงลายมือชื่อของตนหรือลงชื่อห้างร้านลงไปบนแสตมป์ หรือขีดคร่อมแสตมป์กับทั้งวันเดือนปีอันแท้จริงที่ขีดฆ่าเพื่อมิให้แสตมป์นั้นใช้สำหรับตราสารอื่นได้

ถ้าต้องใช้แสตมป์เกินกว่าหนึ่งดวงแสดงค่าอากรตราสารฉบับหนึ่ง ท่านว่าจะต้องขีดฆ่าแสตมป์ทุกดวงโดยวิธีเดียวกับที่กล่าวแล้ว แต่แสตมป์หลายดวงนั้นจะขีดฆ่าในคราวเดียวกันโดยลายมือชื่อเดียวกันก็ได้

ถ้าบุคคลผู้จะต้องเขียนวันเดือนปีอันแท้จริงลงบนแสตมป์นั้นเป็นผู้ไม่รู้หนังสือไซ้ ท่านว่าพะยานคนใดที่เป็นผู้รับรองลายมือชื่อตามความในมาตรา ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้นจะเขียนวันเดือนปีแทนก็ได้ มิฉะนั้นถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้ได้รับคำร้องขอ ท่านว่าเป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานนั้นต้องลงวันเดือนปีโดยมีชกษา

มาตรา ๗ ตราสารทุกฉบับซึ่งเขียนบนกระดาษที่มีแสตมป์ติดอยู่แล้ว ท่านว่าต้องเขียนโดยวิธีทำให้แสตมป์ปรากฏอยู่ในด้านหน้าของตราสาร และใช้สำหรับตราสารอื่นใดอีกไม่ได้

มาตรา ๘ ตราสารทุกฉบับที่ได้เขียนแต่บางส่วนหรือทั้งหมดโดยยังมีได้ปิดแสตมป์นั้น ท่านว่าต้องปิดแสตมป์ในด้านหน้าโดยวิธีปิดซึ่งเห็นได้ชัดว่ามีใช้สำหรับตราสารอื่นซึ่งเขียนบนแผ่นกระดาษเดียวกัน

ถ้าเขียนตราสารมากกว่าหนึ่งตราสารบนกระดาษแผ่นเดียวกัน ท่านว่าต้องปิดแสตมป์ค่าอากรที่จะต้องเสียแยกออกจากกันให้ชัดเจนทุกตราสาร

มาตรา ๘ ตราสารฉบับใดมีหลายเรื่องหรือเกี่ยวกับหลายเรื่องนั้น ท่านว่าต้องเสียอากรแยกกันให้ชัดเจนตามรายเรื่องซึ่งจะต้องเสียอากรนั้น

มาตรา ๑๐ สัญญาใดได้เกิดขึ้นโดยมีหนังสือโต้ตอบกัน ถ้าพิสูจน์ได้ว่าหนังสือฉบับหนึ่งซึ่งจำเป็นในการที่ทำให้เกิดสัญญาขึ้นนั้นปิดแสตมป์เต็มราคาค่าอากรแล้ว ให้ถือว่าสัญญานั้นปิดแสตมป์บริบูรณ์แล้วด้วย

มาตรา ๑๑ คู่ฉบับแห่งตราสารอันจะต้องเสียอากรนั้น มิให้ถือว่าได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์แล้ว เว้นแต่จะได้ปิดที่คู่ฉบับที่เหมือนตั้งตราสารต้นฉบับนั้นเอง หรือเว้นแต่จะนำต้นฉบับออกแสดงให้ปรากฏหรือมีพะยานหลักฐานอย่างอื่นเป็นที่พอใจศาลหรือเจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่ว่าตราสารต้นฉบับนั้นได้เสียอากรเต็มจำนวน และถูกต้องแล้วในกรณีเช่นนั้นท่านให้ปิดแสตมป์คู่ฉบับนั้น ตามที่บัญญัติไว้ในบัญชี ก.

มาตรา ๑๒ ตราสารฉบับใดต้องเสียอากรตามราคาและ
 ราคานั้นแสดงไว้เป็นเงินต่างประเทศ ท่านให้คำนวณค่าอากร
 ตามอัตราแลกเปลี่ยนเงินต่างประเทศเป็นเงินตราสยาม ซึ่ง
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติกำหนดไว้เป็นคราวๆ

ภาค ๒

ความรับผิดชอบของบุคคลผู้เสียอากร

มาตรา ๑๓ ถ้าไม่มีข้อตกลงไว้เป็นอย่างอื่น การเสีย
 อากรเสตมป์นั้นนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ ให้บุคคล
 ต่อไปนี้เป็นผู้เสีย

(๑) ถ้าเป็นตราสารที่ระบุไว้ในช่องที่ ๑ แห่งบัญชี ข.
 บุคคลที่ระบุไว้ในช่อง ๒ แห่งบัญชีนั้นเป็นผู้เสีย

(๒) ถ้าเป็นตราสารอย่างอื่น ๆ บุคคลผู้ส่งจ่าย ผู้ทำ
 หรือผู้กระทำตราสารนั้นเป็นผู้เสีย

มาตรา ๑๔ ผู้ใดรับรอง จ่ายเงิน หรือทำการโดยวิธีอื่น
 ในทางโอนตัวเงินโดยที่ตัวเงินนั้นยังมีได้ปีดเสตมป์บริบูรณ์
 ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องปรับเป็นสินไหมสิบบาท หรือ
 สิบเท่าอากรเสตมป์แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

มาตรา ๑๕ ถ้าฝ่ายที่จะต้องเสียอากรแสตมป์ตามความ
ในภาค ๒ นี้เป็นรัฐบาลสยาม หรือเจ้าพนักงานคนหนึ่งคน
ใดผู้กระทำการของรัฐบาลโดยหน้าที่ของตน หรือบุคคล
ผู้กระทำการในนามของรัฐบาลไซร์ ท่านว่าตราสารนั้นไม่
ต้องเสียอากรแสตมป์

มาตรา ๑๖ ค่าอากรแสตมป์ซึ่งมากเกินไปเพราะชำระ
ผิด แต่ไม่น้อยกว่าสองบาทสำหรับตราสารฉบับเดียว และ
ค่าปรับอย่างใด ๆ ซึ่งได้ปรับผิดไปนั้น ท่านว่าจะคืนให้แก่
ผู้เสียอากรในเวลาอันสมควร เมื่อผู้นั้นทำคำร้องเป็น
หนังสือยื่นต่ออธิบดีกรมสรรพากรก็ได้ แต่ต้องทำคำร้อง
เช่นนั้นขึ้นภายในเวลาหกเดือนนับแต่วันปิดแสตมป์หรือ
ลงโทษปรับ และต้องเสนอกำชี้แจงหรือเอกสารอย่างหนึ่ง
อย่างใดซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรเห็นควรให้ยื่นมาสนับสนุนนั้น
ด้วยโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใด ๆ

มาตรา ๑๗ รัฐมนตรีมีอำนาจตั้งแต่งเจ้าพนักงานไว้ให้
เป็นผู้ทำหน้าที่แจ้งแก่ผู้มีส่วนได้เสียคนใดคนหนึ่งที่มาถามว่า
ตราสารฉบับใดฉบับหนึ่งจะต้องเสียอากรหรือไม่ อากร
ซึ่งจะต้องเสียเป็นเงินเท่าใด และใครเป็นผู้รับผิดชอบใน
การเสียอากรหรือจัดหน้าแสตมป์

ภาค ๓

กำหนดเวลาปิดแสตมป์ที่ตราสาร

มาตรา ๑๘ บรรดาตราสารซึ่งต้องเสียอากรและเป็นตราสารซึ่งบุคคลผู้อยู่ในประเทศสยามกระทำขึ้นนั้น ท่านว่าต้องปิดแสตมป์ก่อนจึงกระทำ

มาตรา ๑๙ ถ้าตราสารซึ่งต้องเสียอากรนั้นกระทำขึ้นนอกสยาม ท่านว่าผู้ทรงตราสารคนแรกในสยามต้องปิดแสตมป์ตามความในบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ก่อน จึงยื่นตราสารนั้นเพื่อให้อำนาจเงิน รับรอง สลักหลัง หรือทำการอย่างอื่นในทางโอน หรือถือเอาประโยชน์แห่งตราสารนั้น การปิดแสตมป์ตามวรรคนี้กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม ให้ปิดภายในสามสิบวันนับแต่เวลาที่ผู้ทรงคนแรกในสยามได้รับตราสารนั้น

แต่ผู้ทรงคนใดมีตราสารอยู่ในครอบครองก่อนพ้นกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในวรรคแรกนั้น จะปิดแสตมป์ให้บริบูรณ์ก็ได้ โดยไม่เสียมลสิทธิไต่เบี่ยงจากผู้ทรงคนแรก

มาตรา ๒๐ ถ้าตัวเงินที่ยื่นให้ชำระเงินมิได้ปิดแสตมป์ไซ้ ท่านว่าผู้รับตัวจะปิดแสตมป์ตามที่จำเป็นก็ได้ เมื่อได้ชำระแสตมป์ตามวิธีที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้แล้ว

ผู้ยื่นจะเรียกให้ผู้ซึ่งควรจะต้องเสียอากรเสียค่าอากรที่ออกไปนั้นก็ได้ หรือจะหักค่าอากรจากจำนวนเงินที่จะต้องชำระก็ได้ ตัวเงินเช่นว่านั้นเมื่อกล่าวเฉพาะส่วนค่าอากรท่านให้ถือว่าสมบูรณ์ แต่ทั้งนี้ไม่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของบุคคลผู้จะต้องปิดแสตมป์ตามพระราชบัญญัตินี้

ภาค ๔

การแสดงตราสารเป็นพะยานหลักฐาน

มาตรา ๒๑ ตราสารซึ่งตามกฎหมายจะต้องปิดแสตมป์นั้น ถ้ากระทำขึ้นโดยมิได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์ไซ้ ท่านว่าจะใช้ต้นฉบับหรือสำเนาเป็นพะยานหลักฐานในศาลมิได้ จนกว่าจะได้ปิดแสตมป์อันจำเป็นต้องปิด แสตมป์นั้นจะปิดในเวลาใดๆ ก่อนที่ศาลรับต้นฉบับหรือสำเนาดราสารก็ได้

ถ้าผู้ยื่นหรือเรียกร้องให้ยื่นตราสารนั้น มิใช่บุคคลผู้ต้องรับผิดชอบเสียอากรแสตมป์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ผู้ยื่นย่อมมีสิทธิเรียกเอาค่าอากรอันตนได้เสียไปนั้นจากบุคคลผู้ต้องรับผิดชอบ

ตราสารใดอันเจ้าพนักงานรัฐบาลต้องลงนามหรือรับรู้ หรือต้องกระทำขึ้นต่อหน้าเจ้าพนักงานรัฐบาล หรือต้องให้ เจ้าพนักงานรัฐบาลลงบันทึกลงชื่อ ท่านห้ามมิให้เจ้าพนักงาน ลงนาม รับรู้ กระทำขึ้น หรือบันทึกลงชื่อ เว้นแต่ตราสารนั้นจะ ได้ปิดแสตมป์อันจำเป็นต้องปิด

มาตรา ๒๒ ส่วนในการพิจารณาคดีอาชญา ท่านว่า ตราสารไม่ว่าจะปิดแสตมป์บริบูรณ์แล้วหรือไม่ ย่อมรับฟัง เป็นพยานหลักฐานได้

ภาค ๕

ความผิดและบทลงโทษ

มาตรา ๒๓ บุคคลใดท่านกำหนดให้ ปิดหรือขีดฆ่า แสตมป์ตามพระราชบัญญัตินี้ เพิกเฉยเสียหรือปฏิเสธไม่ ปิดหรือไม่ขีดฆ่าให้บริบูรณ์สำเร็จเด็ดขาดตามวิธีการซึ่งบัญญัติ ไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินร้อยบาท หรือไม่เกินห้าเท่าแห่งค่าอากรที่ยัง ไม่ได้เสีย แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

มาตรา ๒๔ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้ว หรือจงใจ เขียนหรือ กระทำตราสารที่จะต้องเสียอากร และที่ปกปิดหรือที่แสดง ให้ผิดไปซึ่งข้อความจริงหรือพฤติการณ์ใด ในทางหลัก

เลี้ยงไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้ง หมาหรือแต่
บางส่วน ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
สองร้อยบาท

มาตรา ๒๕ ผู้ใดลงวันเท็จในแสดมป์เพื่อแสดงว่าตรา
สารได้ปิดแสดมป์บริบูรณ์แล้ว ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อย
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ บุคคลใด

(๑) ถูกเรียกร้องให้ออกใบรับที่ต้องเสียอากร ปฏิเสธ
หรือเพิกเฉยเสียไม่ออกใบรับ หรือออกใบรับโดยไม่ปิด
แสดมป์บริบูรณ์ หรือ

(๒) ออกใบรับไม่เกินยี่สิบบาทสำหรับเงินจำนวนเกิน
ยี่สิบบาท หรือแบ่งหรือแยกเงินที่ได้รับชำระนั้น เพื่อ
หลีกเลี่ยงการเสียอากร

ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท

ภาค ๖

หน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๒๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหา
สมบัติมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และ

ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดวิธีการในเรื่องแสดมปี
ตั้งเจ้าพนักงานและกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม
บทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้ว ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๒๗)

บัญชี ก.

ตราสารตั้งระบุต่อไปนต้องเสียค่าอากรแสตมป์

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	บุคคลผู้ต้อง ชำระแสตมป์
๑. เช่าที่ดิน โรงเรือนหรือสิ่ง ปลูกสร้างอย่างอื่นและแพ ก. ถ้าไม่มีแป๊ะเจี๊ยะทุก จำนวนเงิน ๑๐๐ บาทหรือ เศษของ ๑๐๐ บาทแห่งค่า เช่าทั้งหมดตลอดเวลาเช่า	๑๐ สตางค์	
ข. มีแป๊ะเจี๊ยะและไม่มีค่า เช่าทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท หรือเศษของ ๑๐๐ บาท	๑๐ สตางค์	
ค. มีทั้งแป๊ะเจี๊ยะและค่า เช่า	ต้องเสียค่า อากรทั้งใน เงินแป๊ะเจี๊ยะ และค่าเช่า ตามอัตราที่ กล่าวไว้ใน ก. และ ข.	ผู้เช่า

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	บุคคลผู้ต้อง ชำระแสตมป์
<p>หมายเหตุ ถ้ามีได้กำหนด เวลาเช่า การเช่านั้นให้ถือ ว่ามีกำหนดเวลา ๓ ปี ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</p> <p>การเช่าทรัพย์สินใช้ในการ ทำนาไร่สวน</p> <p>๒. โอนใบหุ้น ใบหุ้นกู้ พันธ บัตร และใบรับรอง หนังสือ สมาคมหรือบริษัทเป็นผู้ออก ให้คิดตามราคาในตราสาร ทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท หรือเศษของ ๑๐๐ บาท</p> <p>๓. เช่าซื้อทรัพย์สินใด ๆ ทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท หรือเศษของ ๑๐๐ บาท แห่งราคาทั้งหมด</p> <p>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</p> <p>เช่าซื้อทรัพย์สินใช้ในการ ทำนาไร่สวน</p> <p>11/10/2566</p>	<p>๑๐ สตางค์</p> <p>๑๐ สตางค์</p>	<p>ผู้โอน</p> <p>ผู้เช่า</p>

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	บุคคลผู้ต้อง ชำระค่าแสตมป์
<p>๔. จ้างทำของ ทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท และเศษของ ๑๐๐ บาท แห่งสินจ้างซึ่งกำหนดไว้ ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</p>	๒๕ สตางค์	ผู้รับจ้าง
<p>สัญญาที่กระทำขึ้น นอก สยามและการปฏิบัติตามข้อ สัญญานั้นได้ทำนอกสยาม</p>		
<p>๕. สัญญากู้ยืมเงิน จำนวนเงิน ๑๐๐ บาทหรือ เศษของ ๑๐๐ บาท</p>	๑๐ สตางค์	ผู้ยืม
<p>๖. กรมธรรม์ประกันภัย ก. กรมธรรม์ประกันวินาศ ภัยทุกชนิด รวมทั้งประกัน ภัยทางทะเลด้วย คิดใน จำนวนทุก ๑๐ บาทหรือเศษ ของ ๑๐ บาทแห่งเบี้ย ประกันภัย</p>	๔ สตางค์	ผู้รับประกันภัย

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	บุคคลผู้ต้อง ชำระแสตมป์
<p>ข. กรมธรรม์ประกันชีวิตคิด ในจำนวนทุก ๒๐๐ บาท หรือ เศษของ ๒๐๐ บาท แห่ง จำนวนเงินที่เอาประกันภัย</p>	๑๐ สตางค์	ผู้รับประกันภัย
<p>ค. กรมธรรม์เงินปีคิดใน จำนวนทุก ๒๐๐ บาท หรือ เศษของ ๒๐๐ บาท แห่ง ต้นทุนเงินปีนั้น หรือถ้าไม่ ปรากฏต้นทุน ให้คิดใน จำนวนทุก ๒๐๐ บาท หรือ เศษของ ๒๐๐ บาท แห่ง ๓๓ ๑/๓ เท่าของรายได้ ประจำปี</p>	๑๐ สตางค์	
<p>ง. บริษัทประกันภัยนำ ประกันภัยไปให้ผู้อื่นประกัน อีกต่อหนึ่ง</p>	๑๐ สตางค์	
<p>จ. ใบรับเงินค่าเบี้ยประกัน ภัย เมื่อ ต่อ อายุ กรม ธรรม์ ประกันภัยเต็ม</p>	กึ่งอัตราข้าง เรียกสำหรับ กรมธรรม์เต็ม	ผู้รับประกันภัย

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	บุคคลผู้ต้อง ชำระแสตมป์
<p>๗. ใบมอบอำนาจ (Power of Attorney)</p> <p>ก. มอบอำนาจให้บุคคลคนเดียว หรือ หลายคน กระทำการครั้งเดียว</p> <p>ข. มอบอำนาจให้บุคคลคนเดียว หรือ หลายคน กระทำการกว่าครั้งหนึ่ง</p> <p><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u></p>	<p>๑ บาท</p> <p>๕ บาท</p>	<p>บุคคลผู้กระทำ ตราสาร</p>
<p>๑. ใบมอบอำนาจซึ่งลูกจ้าง มอบให้เพื่อนรับ ค่าจ้างแรงงานหรือเบียดทดแทนรายจ่ายของตน</p> <p>๒. ใบไว้ความและใบมอบอำนาจซึ่งทนายความให้แก่เสมียน ของตน เพื่อไปฟังการพิจารณาคดีแทน</p> <p>๘. ใบมอบฉันทะสำหรับให้ลงมติในที่ประชุมของบริษัทที่ได้ตั้งขึ้นถูกต้องตามกฎหมาย</p>		

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	บุคคลผู้ต้อง ชำระแสตมป์
<p>ก. มอบฉันทะให้บุคคลคนเดียวหรือหลายคนแทนในชุมนุมเดียว</p> <p>ข. มอบฉันทะให้บุคคลคนเดียวหรือหลายคนแทนในชุมนุมกว่าครึ่งหนึ่งขึ้นไป</p>	<p>๒๕ สตางค์</p> <p>๑ บาท</p>	<p>บุคคลผู้ต้องชำระตราสาร</p>
<p><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u></p>		
<p>ใบมอบฉันทะให้ลงมติในชุมนุมของสมาคมในการศาสนา การกุศลหรือวรรณคดีอันมิได้ทำกำไร</p>		
<p>๕. ตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาใช้เงิน</p> <p>ก. จ่ายเมื่อเห็น</p> <p>ข. จ่ายเวลาอื่นนอกจากจ่ายเมื่อเห็นทุก ๒๕๐ บาทหรือเศษของ ๒๕๐ บาท</p>	<p>๕ สตางค์</p> <p>๕ สตางค์</p>	<p>ผู้สั่งจ่าย</p>

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	บุคคลผู้ต้อง ชำระค่าแสตมป์
<p><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u> ถ้าตัวออกเป็นสำหรับและ ฉบับแรกในสำหรับนั้นปิด แสตมป์บริบูรณ์แล้วฉบับ อื่น ๆ ไม่ต้องปิดอีก แต่ ต้องสลักหลังฉบับนั้น ๆ ไว้ว่าได้เสียค่าอากรแล้ว</p>		
<p>๑๐. บิล ออฟ เลตติง ถ้า ออก เป็น สำหรับ และ ฉบับแรกในสำหรับนั้นปิด แสตมป์บริบูรณ์แล้ว ฉบับ อื่น ๆ ไม่ต้องปิดอีก แต่ ต้องสลักหลังฉบับนั้น ๆ ไว้ว่าได้เสียค่าอากรแล้ว</p>	๒๕ สตางค์	บุคคลผู้กระทำ ตราสาร
<p><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u> บิลออฟเลตติง สำหรับ สินค้าที่ส่งเข้ามาในสยาม ๑๑. ใบหุ้น หรือใบหุ้นกู้</p>	๑๐ สตางค์	บุคคลซึ่งตาม กฎหมายต้อง ลงลายมือชื่อ ในตราสาร

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	บุคคลผู้ต้อง ชำระแสตมป์
๑๒. เช็ค หรือหนังสือคำสั่ง ชนิดใด ๆ ใ้แทนเช็คซึ่ง ให้จ่ายเงินแก่บุคคลที่สาม หรือให้โอนเงิน จากบัญชี ของบุคคลคนหนึ่งเข้าบัญชี ของบุคคลอีกคนหนึ่ง	๕ สตางค์	ผู้สั่งจ่าย
๑๓. ใบฝากเงินมีดอกเบีย ก. ใบฝากที่มีจำนวนเงินต่ำ กว่า ๕๐๐ บาท ข. ใบฝากที่มีจำนวนเงิน ๕๐๐ บาทหรือกว่านั้นขึ้นไป	๒๕ สตางค์ ๕๐ สตางค์	ผู้รับฝาก
๑๔. เช็คเดอริออฟเครดิต ก. ออกในสยามเงินต่ำกว่า ๑๒๐๐ บาท เงิน ๑๒๐๐ บาทขึ้นไป แต่ต่ำกว่า ๖๐๐๐ บาท เงิน ๖๐๐๐ ขึ้นไป ข. ออกในเมืองต่างประเทศ ชำระเงินในสยามคราวละ	๑ บาท ๑ บาท ๕ บาท ๒๕ สตางค์	ผู้ออกตราสาร ผู้จ่าย

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	บุคคลผู้ต้อง ชั่งมาแสตมป์
๑๕. เช็คสำหรับผู้เดินทาง ก. ออกในสยามฉบับละ ข. ออกในเมืองต่างประเทศ แต่จ่ายเงินในสยามฉบับละ	๑๐ สตางค์ ๒๕ สตางค์	ผู้ออกเช็ค ผู้ไปจ่ายเงิน
๑๖. ใบรับของข่งเรือ หรือ นายสินค้าของ เรือออกให้ คือตราสาร ซึ่งลงลายมือชื่อ พนักงานเรือหรือนายสินค้า ของเรือ บอกรับของข่ง ระบุไว้ในใบรับนั้น เมื่อ ไม่ได้ออก บิล ออฟ เลดิง สำหรับละ	๒๕ สตางค์	ผู้ออกใบรับ
๑๗. สัญญาประกัน ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร <u>หนังสือสัญญาประกันใน</u> <u>ศาล</u>	๑ บาท	ผู้รับประกัน
๑๘. สัญญาจำนำ เงินทุก ๑๐๐ บาทหรือเศษ ของ ๑๐๐ บาท	๑๐ สตางค์	ผู้จำนำ

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	บุคคลผู้ต้อง ชำระค่าแสตมป์
<p><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u></p> <p>ตัวจำหน่ายของโรงจำหน่ายอันจด ทะเบียนตามพระราชบัญญัติ โรงจำหน่าย ร.ศ. ๑๑๔</p> <p>๑๙. ใบรับของคลังสินค้า</p> <p>๒๐. คำสั่งให้ส่งมอบของ คือ ตราสาร ซึ่งบุคคลผู้ ปรากฏนามในนั้น หรือผู้ ซึ่งบุคคลนั้นตรานามไว้หรือ ผู้ทรงชอบที่จะรับมอบสินค้า อันอยู่ใน อู่ หรือ เมือง ท่า หรือคลังสินค้าซึ่งรับเก็บหรือ รับฝากโดยเรียกค่าเช่าที่เก็บ หรือรับสินค้าอันอยู่ที่ทำสิน ค้า โดยที่เจ้าของลงลายมือ ชื่อเอง หรือมีผู้ลงลาย มือแทนในเมื่อขายหรือโอน ทรัพย์สินอัน ปรากฏในตรา สารนั้น</p> <p>๒๑. สัญญาตัวแทน</p>	<p>๒๕ สตางค์</p> <p>๕ สตางค์</p> <p>๕ บาท</p>	<p>นายคลังสินค้า</p> <p>ผู้ออกคำสั่ง ตัวการ</p>

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	บุคคลผู้ต้อง ชำระแสตมป์
๒๔. หนังสือบริคณฺสนธิของ บริษัทจำกัดที่ส่งต่อนาย ทะเบียน	๑๐ บาท	ผู้เริ่มก่อการ
๒๕. ข้อบังคับของบริษัทจำกัด ที่ส่งต่อนายทะเบียน	๑๐ บาท	กรรมการ
๒๖. ข้อบังคับใหม่หรือสำเนา หนังสือบริคณฺสนธิหรือข้อ บังคับของบริษัทจำกัดซึ่ง เปลี่ยนแปลงใหม่ที่ส่งต่อ นายทะเบียน	๑๐ บาท	กรรมการ
๒๗. หนังสือสัญญาห้างหุ้นส่วน และหนังสือสัญญาที่แก้ไข	๑ บาท	ผู้เป็นหุ้นส่วน
๒๘. ใบรับที่ออกให้สำหรับ เงินเกินกว่ายี่สิบบาท หรือ เมื่อได้รับชำระเงินเกินกว่า ยี่สิบบาท	๕ สตางค์	บุคคลผู้ออก ใบรับ
ยกเลิกไม่ต้องเสียอากร (ก) การรับเงินที่เขียน หรือม้อยู่ในตราสารซึ่งปิด แสตมป์บริบูรณ์		

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	บุคคลผู้ต้อง ชำระค่าแสตมป์
<p>๒๒. คำชี้ขาดซึ่งมิใช่คำชี้ขาดตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความแพ่ง ร.ศ. ๑๒๗</p> <p>ก. ในกรณีซึ่งพิพาทกันด้วยจำนวนเงินหรือราคา ทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาทหรือเศษของ ๑๐๐ บาท</p> <p>ข. ในกรณีซึ่งไม่กล่าวถึงจำนวนเงินหรือราคา</p>	<p>๑๐ สตางค์</p> <p>๑๐ บาท</p>	<p>อนุญาต ตุลาการหรือ ผู้ตัดสิน</p>
<p>๒๓. คู่ฉบับหรือคู่ฉีกแห่งตราสารอันต้องเสียอากร และต้นฉบับแห่งตราสารนั้นได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์ตามมาตรา ๑๐ แล้ว</p> <p>ก. ถ้าต้นฉบับต้องเสียอากรไม่เกิน ๕๐ สตางค์</p> <p>ข. ถ้าเกิน ๕๐ สตางค์</p>	<p>(เท่ากับอากรที่เสียสำหรับต้นฉบับ)</p> <p>๕๐ สตางค์</p>	<p>คนเดียวกับ ผู้ชำระต้น ฉบับ</p>

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	บุคคลผู้ต้อง จัดมาแสตมป์
<p>(ข) ใบรับเงินบำนาญ บำเหน็จ สิ้นจ้าง และเบียดทดแทนรายจ่ายซึ่งรัฐบาล หรือผู้จ้างจ่ายให้</p> <p>(ค) ใบรับที่ออกให้สำหรับ เงินฝากธนาคาร หรือฝาก นายธนาคาร ซึ่งผู้รับฝากมีความรับผิดชอบต่อบุคคลที่เป็น ผู้ฝาก และแสดงว่าได้รับ จากผู้นั้น</p> <p>(ง) ใบรับเงินที่รัฐบาล จ่ายคืน</p> <p>(จ) ใบรับเงินซึ่งผู้ ประกอบ การ เกษตร เป็นผู้ ออกให้ ในการจำหน่ายพืชผล ดิบอันเกิดจากเกษตรกรรม ของตน เช่น เข้าเปลือก ผัก ปลา สัตว์ ของป่า ฯลฯ</p> <p>(ฉ) ใบรับเงินที่ชำระเป็น ค่าเช่าที่ดินทำการเกษตรกรรม</p>		

บัญชี ข.
 บุคคลผู้ต้องเสียอากรแสตมป์
 (ตามมาตรา ๑๓)

ประเภทตราสาร (เลขลำดับตามบัญชี ก.)	ผู้ต้องเสียอากร
๑. เช่าที่ดิน โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้าง อย่างอื่นและแพ (เลขลำดับที่ ๑)	
(ก) สัญญา	ผู้ให้เช่า
(ข) คู่ฉบับ	ผู้เช่า
๒. โอน (เลขลำดับที่ ๒)	ผู้รับโอน
๓. เช่าซื้อ (เลขลำดับที่ ๓)	อย่างเดียวกับ
	เลขลำดับที่ ๑
๔. จ้างทำของ (เลขลำดับที่ ๔)	
(ก) สัญญา	ผู้ว่าจ้าง
(ข) คู่ฉบับ	ผู้รับจ้าง
๕. กู้ยืมเงิน (เลขลำดับที่ ๕)	
(ก) สัญญา	ผู้ให้ยืม
(ข) คู่ฉบับ	ผู้ยืม
๖. จำนำ	
(ก) สัญญา	ผู้จำนำ
(ข) คู่ฉบับ	ผู้รับจำนำ
๗. ตังผูกแทน	
(ก) สัญญา	ตัวการ
(ข) คู่ฉบับ	ตัวแทน

พระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟ
ซึ่งทำในพระราชอาณาเขตต์ แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีไม้ขีดไฟที่ทำงานในพระราชอาณาเขตต์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำงานในพระราชอาณาเขตต์ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในพระราชอาณาเขตต์พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนแทน

“มาตรา ๖ ภาษีภายในซึ่งเก็บไม้ขีดไฟทุกชนิด

(๑) ถ้าบรรจุกติกติดักหนึ่ง

มีจำนวนไม่เกิน ๖๐ อัน ร้อยกติก ๑ บาท

(๒) ถ้าบรรจุกติกติดักหนึ่ง

มีจำนวนเกินกว่า ๖๐ อัน ร้อยกติก ๑ บาท

กับกติกภาษีเพิ่มขึ้นดังนี้

คือ จำนวนไม้ขีดไฟที่

เกินกว่า ๖๐ อันในกติกหนึ่ง

เพิ่มค่าภาษีขึ้นทุกๆ ๓๐ อัน

หรือเศษของ ๓๐ อัน ร้อยกติก ๕๐ สตางค์

(๓) ไม้ขีดไฟที่ไม่ได้บรรจุกติก

11/10/25 และเมื่อทำถูกต้องตามอนุมัติ

๓๕๗

และเงื่อนไขของรัฐมนตรีว่า

การกระทรวงพระคลังมหา

สมบัติแล้ว

ก็โลกรั่มละ ๕ บาท”

ประกาศมาณวันที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓ มีนาคม หน้า ๖๖๕)

พระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราภาษีศุลกากร
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗)

พุทธศักราช ๒๕๓๕

พระราชบัญญัติ
ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราภาษีศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๒๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราภาษีศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป ให้ยกเลิกใบแนบแสดงพิกัดอัตราภาษีศุลกากรต่อท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๔ นั้นเสีย และให้ใช้ใบแนบแสดงพิกัดอัตราภาษีศุลกากรใหม่ในพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ อธิบดีกรมศุลกากรจะประกาศราคาในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยสำหรับของประเภทหนึ่งประเภทใด อันต้องด้วยพิกัดอัตราภาษีหมวด ๗ แห่งใบแนบต่อท้ายนี้ เป็นครั้งคราวก็ได้ โดยมีพิกัดค่านิ่งว่าของประเภทนั้น ได้มีระบุไว้เป็นพิเศษในพิกัดอัตราภาษีหมวดที่ว่านั้นหรือไม่ ท่านให้ถือราคาเช่นนั้นเป็นเกณฑ์ประเมินค่าภาษีเข้าในประเภทที่ประกาศนั้น นับแต่วันลงในประกาศในราชกิจจานุเบกษา จนกว่าจะได้เพิกถอนระงับไว้ หรือเปลี่ยนแปลงในประกาศฉบับหลังในราชกิจจานุเบกษา

อัตราค่าภาษีเข้า

หมวด ๑

เหล้าเบียร์ เหล้าไวน์ และสุรา

๑. เหล้าเบียร์ รวมทั้งเหล้าเอล ดีทริลละ ๑๕ สตางค์ หรือ เหล้าสะเต้าท์ เหล้าปอเร็ตอร์ ตามราคาร้อยละ ๓๓ $\frac{๑}{๓}$ และน้ำไซเคอร์ และน้ำเมา สุดแต่ที่ว่าภาษีอย่างใด จะ อย่างใด ๆ ที่ขายในลักษณะ สูงกว่า ชนิดของเหล้านี้ หรือเป็น สิ่งชี้แทนชนิดของเหล้านี้ และซึ่งไม่ต้องด้วยพิกัดภาษี ในอัตราที่สูงกว่า ตามพิกัด อัตราภาษีนะบบนี้
๒. เหล้าไวน์ ตามราคาร้อยละ ๑๒
๓. บรั่นดี วิสกี้ เหล้ารัม ขีน ตามจำนวน แอลกอฮอล์ บรินัว หรือของเทียมสุรา บริสุทธิดีทริลละ ๕ บาท แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่าง ต่ำที่สุดนั้น ต้องไม่น้อย กว่า ๒ บาท ๕๐ สตางค์ ต่อลิตร

หมายเหตุ ถ้าบรรจุขวด
หรือไหและใส่หีบห่อเข้ามา
เพื่อการประเมินเก็บภาษีของ
จำนวนรวมแห่งน้ำสุราทั้ง
หมดในหีบห่อเช่นนั้น ให้
ถือว่ามิมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕
ลิตร

๔. สุรากลั่นบริสุทธ์แล้วสำหรับ ใช้ในศาลาแยกชาติของ
รัฐบาลหรือโรงพยาบาลของ
รัฐบาล หรือในสถานแยก
ชาติหรือโรงพยาบาลอื่นๆ ที่
รัฐมนตรีอนุมัติให้ใช้ ตาม
เงื่อนไขการควบคุม ซึ่ง
รัฐมนตรีอนุมัติ เมื่อไม่ได้
นำสุรากลั่นบริสุทธ์แล้วนี้ไป
ใช้ในการปรุงเป็นของต่างๆ
ซึ่งส่งของนั้น ถ้าได้นำมา
- ตามจำนวนแอลกอฮอล์
บริสุทธ์ลิตรละ ๑ บาท
๖๐ สตางค์

จากต่างประเทศก็จักต้องเสีย
ภาษีตามพิภักดาภิณะฉบับนี้ใน
อัตราที่สูงกว่า

๕. สุราอย่างอื่นทุกชนิด ซึ่งมี
ได้ระบุไว้ในที่อื่นในหมวดนี้
ตามจำนวนแอลกอฮอล์
บริสุทธิ์ลิตรละ ๓ บาท
๕๐ สตางค์ แต่ค่าภาษี
ที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุด
นั้น ต้องไม่น้อยกว่า
๑ บาท ๕ สตางค์ต่อลิตร
๖. น้ำหอมและของปรุงสำหรับ
เป็นเครื่องลูบไล้หรือชำระ
อันมีแอลกอฮอล์บริสุทธิ์อยู่
ด้วยเกินกว่า ๕ ส่วนในร้อย
ก. ถ้ามีแอลกอฮอล์บริสุทธิ์
๔๐ ส่วนในร้อยหรือมาก
กว่านั้น
ลิตรละ ๕ บาท หรือตาม
ราคาซื้อขายละ ๓๓ $\frac{๑}{๓}$ สตางค์แต่
ว่าภาษีอย่างใดจะสูงกว่า
กัน

- ข. ถ้ามีแอลกอฮอล์ต่ำกว่า ลิตรละ ๒ บาท ๕๐ สตางค์
๔๐ ส่วนในร้อย หรือตามราคาร้อยละ ๓๓ $\frac{๑}{๓}$
สุด แต่ที่ภาษีอย่างใดจะ
สูงกว่ากัน
๗. สุราซึ่งก่อนที่จะขนไป หรือ ลิตรละ ๔ สตางค์ หรือ
รับจากคลังสินค้ามีทัณฑ์บนได้ ตามราคาร้อยละ ๒๕ สุด
แปรธรรมชาติแล้วเป็นที่พอ แต่ที่ภาษีอย่างใดจะสูง
ใจอธิบดีกรมศุลกากร กว่ากัน
- หมายเหตุ การขึ้นสูตรดีกรีแอลกอฮอล์นั้นให้ใช้เครื่อง
วัดดีกรีแอลกอฮอล์ชนิดเกลุสส์ค

หมวด ๒

ของต้องพิกัดภาษีอัตราณะเพาะ

๑. น้ำมันเบนซิน กัลลอน (๔.๕๔๖
ลิตร) ละ ๓๕ สตางค์
๒. เทียนไข กิโลกรัมละ ๑๓ สตางค์
๒. (ก) ปูนซีเมนต์ ซึ่งอธิบดีกรม เมตริกตันละ ๕ บาท
ศุลกากร เห็นว่าใช้ในการ ก่อ
สร้างได้ ^{11/10/2566}

๓. ฟิล์มภาพยนตร์ (ชนิดปอลี
ดีฟ) มีภาพซึ่งจะได้ล้างแล้ว
หรือไม่ก็ตามและนำเข้ามาเพื่อ
แสดงภาพ หรือเพื่อแสดงให้
คนดูด้วยประการใด ๆ โดย
อาศัยเครื่องฉายภาพยนตร์หรือ
เครื่องอย่างอื่นที่มีลักษณะคล้าย
คลึงกัน
๔. น้ำมันเคโรซีน กัลลอน (๔.๕๔๖ลิตร)
ละ ๑๕ สตางค์
๕. ไม้ขีดไฟ และวัตถุทำไม้ขีดไฟ
(๑) ไม้ขีดไฟทุกชนิด
- ก. ถ้าบรรจุกลักคิดถั่ว ร้อยกลัก ๑ บาท ๒๐
กลักหนึ่ง มีจำนวน
ไม่เกินหกสิบอัน สตางค์
- ข. ถ้าบรรจุกลักคิดถั่ว ร้อยกลัก ๑ บาท
กลักหนึ่ง มีจำนวน
เกินกว่าหกสิบอัน ๒๐ สตางค์

กับคิดค่าภาษีเพิ่มขึ้นดังนี้ คือ
จำนวนไม้ขีดไฟที่เกินกว่าหกสิบ
อันในกติกานั้น เพิ่มค่าภาษีขึ้น
ทุก ๆ สามสิบอัน หรือเศษของ
สามสิบอัน

ร้อยละ ๖๐ สตางค์

(๒) ไม้และเวเนียร์
(ไม้ที่ได้ทำแล้วเป็น
แผ่นบาง) และไม้
อื่น ๆ ซึ่งโดยปกติใช้
สำหรับทำไม้ขีดไฟ

กิโลกรัมละ ๕ บาท

๖. น้ำมันแร่ใช้ในการหยอด
เครื่อง

เฮกโตลิตรละ ๒ บาท

๗. สบู่ ซึ่งไม่ได้รวมอยู่ที่อื่น
ในพิกัตอัตราภาษีฉบับนี้

กิโลกรัมละ ๘ สตางค์

๘. น้ำตาลรวมทั้งคลุโกส แต่
ไม่รวมสั๊กมารินเข้าด้วย

กิโลกรัมละ ๕ สตางค์

๙. ใบชา

กิโลกรัมละ ๓๒ สตางค์

๑๐. ขิง ^{๕๕}1/10/2566

กิโลกรัมละ ๘ สตางค์

หมวด ๓

ของต้องพิกัตภาษีอัตราตามราคาร้อยละ ๖๐

๑. บุหรี่ซิการ์เรตต์ส์ บุหรี่ซิการ์ และยาสูบทุกชนิดซึ่งที่
ได้ทำขึ้นแล้วและที่ยังมิได้ทำขึ้น แต่ค่าภาษีที่
เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้น ต้องไม่น้อยกว่าบุหรื
ซิการ์เรตต์ส์ และบุหรืซิการ์ กิโลกรัมละ ๒ บาท
ใบยาสูบทั้งก้าน กิโลกรัมละ ๑ บาท ๒๕ สตางค์
ยาสูบอย่างอื่นทุกชนิด กิโลกรัมละ ๑ บาท ๖๐ สตางค์
๒. อารูสปั้นและเครื่องกะสุนปืนทุกชนิดรวมทั้งส่วนและ
เครื่องประกอบ แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้น
ต้องไม่น้อยกว่า
 - (ก) ปืนทุกชนิด กะบอกละ ๒๕ บาท
 - (ข) ถ้ำกล้องสำหรับปืน
ข้างต้น นี้ไม่ว่าจะ
เป็นชนิดเดี่ยวหรือ
แฝด ถ้ำกล้องละ ๒๑ บาท
 - (ค) สปริงสำหรับขึ้นนก
และ สปริงสำหรับ
ส่งกะสุน อันละ ๘ บาท

- (ง) พานท้ายและ
บริขบล็อค อันละ ๕ บาท
- (จ) ลูกไม้ อันละ ๔ บาท
- (ฉ) ส่วนต่างๆ ที่เคลื่อน
ไหวได้ (รวมทั้ง
โครงปืนและเครื่อง
สกัดกะสุนปืน)
ลูกเลื่อน และ ตั้ม
ลูกเลื่อน นกปืน
และ เครื่องห้าม
สำหรับ ปืน บรรจุ
ปาก อันละ ๑ บาท
- (ช) กะสุนปืนลูกปราย ร้อยกะสุน ๔ บาท
- (ซ) กะสุนปืนยาวลูก
โตด ร้อยกะสุน ๕ บาท
- (ฌ) กะสุนปืนพก และ
ปืนลูกไม้ ร้อยกะสุน ๓ บาท

๓. ดอกไม้เพลิง รวมทั้งกระตาดใช้ไหว้เจ้า รูป และ
ประทัด^{0/2566}

๔. โสไม แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้นต้องไม่น้อยกว่ากรัมละ ๕ สตางค์
๕. ไฟ แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้นต้องไม่น้อยกว่าสำหรับละ ๔ สตางค์

หมวด ๔

ของต้องพิกัดภาษีอัตราตามร้อยละ ๓๓ ^๑/_๓

๑. กล้องถ่ายรูป และของทุกชนิดสำหรับใช้ในการถ่ายรูป เว้นแต่ฟิล์มซึ่งเก็บภาษีตามอัตราในหมวด ๒ แห่งพิกัดภาษีนี้นี้ และฟิล์มภาพยนตร์ทุกชนิดที่ยังไม่ได้ถ่าย
๒. นาฬิกา และส่วนของนาฬิกา
๓. วัตถุระเบิด
๔. ภาชนะทอง ภาชนะเงิน และสิ่งของที่ทำด้วยทองเงิน หรือแพลตตินัม รวมทั้งที่เป็นลวดเป็นเส้น และของที่ชุบเงินชุบทอง
๕. เครื่องประดับกาย และอัญมณี รวมทั้งของเทียมสิ่งเหล่านี้
๖. เครื่องดนตรีและส่วนของเครื่องดนตรี รวมทั้งภาชนะถาวรสำหรับใส่ของนั้น

๓. เครื่องหอมซึ่งไม่รวมอยู่ในที่อื่น หวีน้ำมันเครื่องทาแต่ง
สีย้อม แป้งผัด และของปรุงอย่างอื่นอันใช้ในการแต่ง
รวมทั้งยาสีฟัน สะบู่ถูตัว สะบู่โกนหนวด และแชมพู
๔. แพรและของอื่นซึ่งปวงที่สร้างขึ้นด้วยไหม หรือที่ไหม
เป็นส่วนประกอบสำคัญในค่า เว้นแต่ไหมเส้นและ
ของทำขึ้นเพื่อใช้ในการแพทย์
๕. สิ่งที่ใช้ในการสุขา ซึ่งมีได้ระบุไว้ที่อื่น
๑๐. ของเด็กเล่น เครื่องมือ เครื่องใช้ และเครื่อง
ประกอบในการกีฬาไม่ใช่กลางแจ้ง
๑๑. ยางนอกและยางใน สำหรับรถยนต์และจักรยาน
ยนต์ แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่างต่ำที่สุดนั้น ต้อง
ไม่น้อยกว่าพิภคภาษีอัตราตามราคาขายปลีกเงินสด
ขาดตัวร้อยละ ๒๐

หมวด ๕

ของต้องพิภคภาษีอัตราตามราคาร้อยละ ๑๐

๑. ถ่านหิน และถ่านโค้ก
๒. สีย้อมที่ใช้ในอุตสาหกรรม

๓. หมวก
๔. น้ำมันเชื้อเพลิงหนักสำหรับใช้ในเตาหม้อน้ำ และ เครื่องยนต์
๕. น้ำมันกะป๋องสดและข้น
๖. รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน (นอกจากที่เป็นของเล่น) และบรรดาส่วน และเครื่องประกอบ สิ่งเหล่านี้ รวมทั้งยางนอกและยางในอันประกอบเป็นส่วนเครื่องครั้งแรกของยานพาหนะที่นำเข้ามาพร้อมกัน
๗. เครื่องกระเบื้องที่ใช้ในวิศิษฎาภิบาล รวมทั้งท่อระบายน้ำ

หมวด ๖

ของต้องพิกัตภาษีอัตราตามราคาร้อยละ ๕

๑. เครื่องมือ และเครื่องใช้ในการเพาะปลูก
๒. เครื่องบินและส่วนของเครื่องบิน
๓. เครื่องใช้ เครื่องมือ และสิ่งของซึ่งแพทย์ทางผ่าตัด ทางยา ทางฟัน หรือทางสายตา ใช้โดยจะเพาะ คือ เครื่องใช้ (รวมทั้งฝือก) สำหรับสวมกาย ทำจะเพาะ สำหรับตัดแก้ส่วนผิดรูปแห่งร่างกายมนุษย์ หรือสำหรับ พะยุงค้ำส่วนพิการแห่งร่างกายมนุษย์ หรือสำหรับทำ

ให้ลักษณะพิการนั้นๆ เบาลง หรือสำหรับใช้แทนส่วน
 หนึ่งส่วนใดของร่างกายที่กล่าวมานั้น วัสดุเริ่มต้นคือ
 แขนขาตัวบน ไม้ยืน ปากแตร หลอดและเครื่องรับ
 เสียงต่าง ๆ สำหรับคนหูตึงใช้ เครื่องมือต่างๆ สำหรับ
 ศัลยแพทย์และทันตแพทย์ใช้ ชุดเครื่องทดลองสำหรับ
 ผู้ตาผู้ชายแวนตา กรอบแว่น แวนตา เเลนส์สำหรับ
 แวนตา ซองแว่นตาอย่างเก๋ขึงสามัญ บัตรและภาพ
 สำหรับลองสายตา วัสดุของใช้สำหรับศัลยแพทย์
 อายุรแพทย์ และทันตแพทย์ กล่าวคือ วัสดุที่ทำให้
 ปราศจากเชื้อโรคแล้วสำหรับพันหรือปิดแผล ผ้าโปร่ง
 ผ้าสำลี ห่มสำลี สักหลาด ป่อโรบลาสติก ผ้ายาง
 ติดผิวหนัง แต่ไม่รวมทั้งผ้ายางที่มียาสำหรับรักษาโรค
 ณะสมอยู่ ผ้าโปร่งชนิดใหญ่สำหรับใช้ประคบ ผ้าพัน
 เอ็นแอมวและวัสดุที่ได้ทำให้ปราศจากเชื้อโรคแล้ว หรือ
 วัสดุอื่น ๆ ที่ใช้สำหรับเย็บแผล พันปลอม กรอบฟัน
 แผ่นเซลล์ลุดอยด์ แผ่นฐานพิมพ์ แกนแผ่นฐาน แทน
 และเม็ดยางกักตเปอร์ธา อามาคู แอบสอเบนต์ ผงปูน
 กระเบื้อง ^{10/2586} ปูนเคลือบ ผนังทำรูปสำหรับอุดฟัน วัสดุ

สำหรับทำพิมพ์อ่อน ปูนสำหรับทำพิมพ์แข็ง อามาลแกม
ซีเมนต์ และกระดาษขัดดูด

๔. เครื่องและเครื่องมือที่ใช้เฉพาะ ในการ วิทยาศาสตร์
คือเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในทางวิทยาศาสตร์
กล่าวคือ ทรายสำหรับโลหวิเคราะห์ ทรายสำหรับทดสอบ
ลองเมมี ซึ่งซึ่งได้ถึง ๒ มิลลิกรัมหรือต่ำกว่านั้น หม้อ
ต้มกลั่น ขวดและเครื่องมือ และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ทำ
ให้เหมาะสมเฉพาะสำหรับใช้ในการแยกธาตุทางเคมีและ
การโลหวิเคราะห์ เตาโลหวิเคราะห์ หม้อกลั่น ชาม
และเครื่องใช้อื่น ๆ ที่ทำด้วยสีกาหลอม หรือแพลตินัม
สำหรับใช้ทำเคมีวัตถุ หรือใช้ในการทดลองกล้อง
จุลทรรศน์ รวมทั้งอาไหล่และเครื่องสำรอง แต่ไม่รวม
สิ่งของที่ใช้กับกล้องจุลทรรศน์
๕. ด้ายทำเย็บไหม
๖. กระสอบ และวัตถุทำเป็นกระสอบสำหรับใส่สินค้าออก
๗. โคลโรฟอร์ม อีเทอร์ปิรอฟีเกตส์ สัลเฟอร์ริกอีเทอร์
และไอโอดีนฟอร์ม
๘. ของทอดด้วยผ้า
๙. ปู่ ^{1/10/2566}

๑๐. รถดับไฟ
๑๑. อาหารนํ้านมสำหรับทารก และนํ้านมแห้ง ซึ่งมีได้รวมอยู่ในที่อื่น
๑๒. ยากําจัดแมลงและกําจัดรา เพื่อการเพาะปลูก
๑๓. เหล็กและเครื่องเหล็ก ซึ่งมีได้ระบุไว้ที่อื่น ยกเว้นเครื่องตัดและเครื่องใช้ที่ไม่ใช่ภาชนะ
๑๔. เครื่องจักรและส่วนเครื่องจักร (ซึ่งมีได้รวมไว้ที่อื่น) และสายพานเครื่องจักร
๑๕. เครื่องแทรกเตอร์
๑๖. เครื่องโทรเลข โทรศัพท์ และวิทยุ
๑๗. ฟิมพ์คัตและส่วนของฟิมพ์คัต

หมวด ๗

ของต้องพิกัดภาษีอัตราตามราคาร้อยละ ๒๕

ของทั้งปวงอันมิได้รวมอยู่ในหมวดต่าง ๆ ข้างต้น และซึ่งมิได้ยกเว้นค่าภาษีให้ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๘

ของยกเว้นค่าภาษีเข้า

๑. ใบบ่อของคนโดยสารซึ่งนำเข้ามาพร้อมกับตนสำหรับใช้ส่วนตัว นอกจากยานพาหนะยนตร์ นํ้าสุรา อาวุธปืน และกะสุนปืน และของอันบริโภคมตเปลืองได้

หมายเหตุ ของยกเว้นนี้ให้รวมของที่เป็นสมบัติโดย
สุจริตที่ใช้แล้ว และที่เป็นของส่วนตัวของ
ผู้โดยสาร และเครื่องใช้ในวิชาชีพของตน
อันส่งมาจากท่าเรือ หรือประเทศที่ผู้โดยสาร
นั้นอยู่มาก่อน และซึ่งมาถึงก่อนตัวผู้
โดยสารนั้นภายในหนึ่งเดือน หรือภายหลัง
ตัวผู้โดยสารนั้นในเวลาไม่นานกว่า

๒ สัปดาห์ ถ้ามาจากประเทศเสตรต
เสดเติลเมนต์ สหรัฐเมลายู หรือ
อินโดจีน

๕ สัปดาห์ ถ้ามาจากภาคอื่นในทวีป
เอเชีย

๑๐ สัปดาห์ ถ้ามาจากท่าเรือ หรือ
ประเทศอื่น ๆ

๒. สมุดหนังสือ หนังสือพิมพ์ออกตามเวลากำหนด
หนังสือพิมพ์ บทเพลงที่พิมพ์ขึ้น แผนที่ทะเล แผนที่
ใบพิมพ์แจ้งความ และแม่พิมพ์สำหรับพิมพ์แจ้งความ
๓. ยาฆ่าเชื้อโรค คือกรดน้ำมันดินปนกันกับด่างอัลกาลิส
เป็น ยาตะ สมซึ่งกันเติม น้ำลงไป จะเป็น ยาฆ่าเชื้อโรค

อย่างคล้ายน้ำสบู่ และขาม่าเชื้อโรคอย่างอื่น ๆ ตาม
ที่อธิบดีกรมศุลกากรได้ออก คำสั่ง ระบุข้อ ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

๔. น้ำอ้อยโมลัสส์
๕. ควินีน และแอลกอฮอล์อื่นของเปลือกซิงโกนา
๖. ตัวอย่างสินค้าซึ่งใช้เฉพาะเป็นตัวอย่างเท่านั้น
๗. เมล็ดพันธ์ไม้สำหรับเพาะ
๘. เซรุ่มวัคซีน และของที่ใต้และทำมาจากสัตว์สำหรับการ
การใช้อย่างฉีดเข้าใต้ผิวหนัง
๙. ไหมดิบ สำหรับใช้ทำเป็นเส้นไหม หรือใช้ทำเป็น
เครื่องทอต่าง ๆ ใต้
๑๐. เนื้อเงิน เนื้อทอง เหรียญต่าง ๆ และทองใบ
๑๑. ของตั้งกล่าวไว้ข้างต้นนี้ ถ้าจะต้องส่งกลับภายใน ๖ เดือน
นับแต่วันนำเข้ามา ในกรณีเช่นนี้อธิบดีกรมศุลกากร
จะเรียก ประกัน ตามแบบ และตาม จำนวน เงิน ที่ เห็น
สมควร อธิบดีกรมศุลกากรจะคืนเงิน หรือให้ถอน
หลักประกันที่วางไว้ ต่อเมื่อได้ปฏิบัติกิจทั้งปวงตาม
ที่ใต้สัญญาไว้ครบถ้วนแล้ว ก่อนหมดกำหนด ๖ เดือน
จะยื่นคำร้องขอต่อกำหนด ต่ออธิบดีกรมศุลกากรก็ได้

ในกรณีพิเศษ อธิบดี กรมศุลกากร อาจ อนุญาตให้ ต่อ
กำหนดได้ไม่เกิน ๖ เดือน

- ก. ของที่ใช้ในการแสดงละคร หรือการแสดง
อย่างอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้แสดงที่ห้อง
เกี่ยวนำเข้ามาในประเทศไทยเป็นครั้งคราว
- ข. เครื่องมือและสิ่งของใช้สำหรับการทดลองหรือ
การแสดงซึ่งบุคคลอยู่ในประเทศไทยชั่วคราว
นำเข้ามา เพื่อจัดการทดลองหรือการแสดง
เช่นนั้น
- ค. ยานพาหนะสำหรับเดินทางบก เรือยี่อูด ม้า
แข่ง ม้าโปโล และเครื่องบิน ซึ่งเจ้าของนำ
เข้ามา
- ง. เครื่องสำหรับถ่ายภาพสิ่งที่เห็น หรือได้ยินได้
ซึ่งบุคคลอยู่ใน ประเทศไทยชั่วคราวนำเข้ามา
เพื่อจัดการถ่ายภาพเช่นนั้น แต่ไม่รวมฟิล์ม
จานหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการถ่ายภาพ
- จ. อาวุธปืนที่บุคคลซึ่งเข้ามาเที่ยวชั่วคราวหรือล่า
สัตว์ชั่วคราวในประเทศไทยเป็นผู้นำมา

ณ. ของไม้ชาย ที่ตั้งใจนำมาเพื่อการแสดงใน
ลักษณะที่มหานন্দได้ทั่วไป

๑๒. ของส่งออก ซึ่งนำกลับเข้ามาภายในเวลา ๕ ปี โดย
ไม่เปลี่ยนแปลงลักษณะหรือรูป และในเวลาที่จะส่งออกนั้น
ได้รับใบรับรองสำหรับการนำกลับเข้ามา

อัตราค่าภาษีออก

๑. เข้าเปลือก	หาบหลวงละ ๑๒.๕ สตางค์
๒. เข้ากล่อง	หาบหลวงละ ๑๘.๕ สตางค์
๓. ปลายเข้ากล่อง	หาบหลวงละ ๕.๕ สตางค์
๔. รำเข้ากล่อง	หาบหลวงละ ๕.๕ สตางค์
๕. เข้าขาว	หาบหลวงละ ๑๗.๕ สตางค์
๖. ปลายเข้าขาว	หาบหลวงละ ๑๗.๕ สตางค์
๗. รำเข้าขาว	หาบหลวงละ ๑๗.๕ สตางค์

ประกาศมาณวันที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓ มีนาคม หน้า ๖๖๘)

พระราชกฤษฎีกา
โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ตำบลจักรวรรดิ อำเภอสามพันหวง จังหวัดพระนคร
ให้วัดพระศรีรัตนศาสดาราม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประกาศিপก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้า
เจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรโอนที่ดิน
ว่างเปล่าริมถนนตัดใหม่ออกถนนคลองถมจักรวรรดิอันเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดินให้แก่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกา
ไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยข้อความ
ต่อไปนี้

ข้อ ๑ ยกที่ดินว่างเปล่าริมถนนตัดใหม่ออกถนนคลอง
ถมจักรวรรดิให้เป็นสมบัติของวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ๑
แปลง ปรากฏแนวเขตต์ตามแผนที่ข้างท้ายพระราชกฤษฎีกา
นี้ มีเนื้อที่กว้าง ๐.๗๐ เมตร ยาว ๓๐.๘๖ เมตร รวมเป็น

เนื้อที่ ๒๑.๖๐ ตารางเมตร ด้านเหนือจดถนนตำบลศาลเจ้า
อาม้าเก็ง ด้านใต้จดที่ดินผลประโยชน์ของวัดพระศรีรัตน
ศาสดาราม หมายเลข ๓๐ ด้านตะวันออกจดถนนตำบล
ศาลเจ้าอาม้าเก็ง ด้านตะวันตกจดที่ดินหมายเลข ๒๖ นั้น
ข้อ ๒ ให้กระทรวงมหาดไทยโอนที่ดินแปลงที่ระบุไว้
ในข้อ ๑ ให้วัดพระศรีรัตนศาสดารามโดยมิชักช้า

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๘ กันยายน หน้า ๓๗๖)

พระราชกฤษฎีกา

โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ตำบลวงเวียน ๒๒ กรกฎาคม อำเภอบ่อผ่องปราสาทศรีสุทโธ
จังหวัดพระนคร ให้สภากาชาดสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้า
เจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรโอนที่ดิน
ตรอกทางเต็ริมวงเวียน ๒๒ กรกฎาคม อันเป็นสาธารณ
สมบัติของแผ่นดินให้แก่สภากาชาดสยาม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกา
ไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยข้อ
ความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ยกที่ดินทางเต็ริมเมืองใช้ร่วมกัน ตรอกริม
วงเวียน ๒๒ กรกฎาคม ให้เป็นสมบัติของสภากาชาดสยาม
๑ แปลง ปรางค์แนวเขตต์ตามแผนที่ข้างท้ายพระราชกฤษฎีกา
นี้ มีเนื้อที่กว้าง ๒.๑๐ เมตร ยาว ๒๐.๕๐ เมตร รวม

๓๘๑

เป็นเนื้อที่ ๔๓.๐๕ ตารางเมตร ด้านเหนือจดที่ดินหมายเลข
๓๓ ของสภาอากาศสยาม ด้านใต้จดที่ดินหมายเลข ๕๕
ด้านตะวันออกจดที่วงเวียน ๒๒ กรกฎาคม ด้านตะวันตก
จดตรอกทางเดิรนั้น

ข้อ ๒ ให้กระทรวงมหาดไทยโอนที่ดินแปลงที่ระบุไว้
ในข้อ ๑ ให้สภาอากาศสยามโดยมิชักช้า

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๑๗ กันยายน หน้า ๓๘๘)

ประกาศ
ยุบเลิกกรมราชเลขาธิการ

พระราชธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรทูลขอว่า บัดนี้ไม่มี ความจำเป็นในวิธีการที่จะมีกรมราชเลขาธิการต่อไปแล้ว สมควรประกาศยุบเลิกเสีย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศด้วยความ เสนอขออนุมัติของสภาผู้แทนราษฎรโดยข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยุบเลิกกรมราชเลขาธิการตั้งแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้มีกรมเลขาธิการของคณะกรรมการราษฎรแทน กรมหนึ่ง มีเลขาธิการเป็นหัวหน้า

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน.

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๗ กันยายน หน้า ๓๘๐.)

ประกาศเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
กำหนดจำนวนยาเสพติดให้โทษเพิ่มเติม

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า Dihydromorphine (of which the substance registered under the name of paramorfan is a salt), its esters and the salts of any of this substance and of its esters และ Morphine-N-oxide (registered trade name genomorphine), also the morphine-N-oxide derivatives, and the other pentavalent nitrogen morphine derivatives, the salts of ecgonine and thebaine, the other ethers of morphine and benzylmorphine and their salts เป็นยาเสพติดให้โทษอันต้องห้ามตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ และอาศัยอำนาจที่ให้ไว้ในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๔๖๕ ให้เพิ่มชื่อยาดังกล่าวแล้วเข้าในบัญชีประเภท ก. ท้ายกฎเสนาบดียาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๔๖๕ กับให้ผู้ถือใบอนุญาตประเภทต่าง ๆ มีได้ในปีหนึ่งตามจำนวนต่อไปนี้

Dihydromorphine (Paramorfan)

ประเภท ก. ^{11/10/2566} นักปรุขามีประกาศนียบัตร ๕๐ กรัม

ประเภท ข. นักปรุ้งยาไม่มีประกาศนียบัตร	๕	กรัม
ประเภท ค. แพทย์มีประกาศนียบัตร	๕	กรัม
ประเภท ง. แพทย์ไม่มีประกาศนียบัตร	๒	กรัม
กุศลสังคหะสภา โรงพยาบาล สาธา วิทยาศาสตร์และสภาวิทยาศาสตร์	๕๐	กรัม

Morphine-N-oxide (Genomorphine)

ประเภท ก. นักปรุ้งยาไม่มีประกาศนียบัตร	๕๐	กรัม
ประเภท ข. นักปรุ้งยาไม่มีประกาศนียบัตร	๕	กรัม
ประเภท ค. แพทย์มีประกาศนียบัตร	๕	กรัม
ประเภท ง. แพทย์ไม่มีประกาศนียบัตร	๒	กรัม
กุศลสังคหะสภา โรงพยาบาล สาธา วิทยาศาสตร์และสภาวิทยาศาสตร์	๕๐	กรัม

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาจำแลนยบดี

เสนาบดี

พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร

พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร พุทธศักราช ๒๔๖๐ มีข้อความหลายประการ ซึ่งสมควรจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เหมาะแก่กาลสมัย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรตั้งต่อไปนี้

ภาค ๑

ว่าด้วยนามและการใช้พระราชบัญญัติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ทั่วพระราชอาณาเขตตั้งแต่วันที่ออกประกาศพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป และการเกณฑ์บุคคลเข้าเป็นพลทหารรักษาวังและพลตำรวจ ให้กระทำเช่นเดียวกับการเกณฑ์คนเข้าเป็นทหารประจำการ

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร พุทธศักราช ๒๔๖๐ และถ้ามีข้อความในบทกฎหมายใด ๆ ที่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือความในพระราชบัญญัตินี้

ภาค ๒

ความทั่วไป

มาตรา ๔ ผู้ชายที่มีสัญชาติเป็นไทย ตามพระราชบัญญัติสัญชาติ พุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๓ มีหน้าที่รับราชการทหารด้วยตนเองทุกคน

มาตรา ๕ การรับคนเข้ารับราชการให้ทำด้วยวิธีเกณฑ์บุคคลเข้าเป็นทหารทุก ๆ ปี หรือจะรับบุคคลที่ร้องขอเข้ารับราชการด้วยก็ได้

มาตรา ๖ บุคคลสามจำพวกที่จะกล่าวต่อไปนี้ ยกเว้นไม่ต้องเกณฑ์เป็นทหาร คือ

(๑) บุคคลพิการทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ได้ตรวจแล้วว่าไม่สามารถจะเป็นทหารได้

(๒) พระภิกษุในพระพุทธศาสนาที่มีสมณศักดิ์และที่เป็นเปรียญ

(๓) คนบ้าคนดอย ซึ่งไม่มีคุณวุฒิที่จะเป็นทหารได้ตามที่กระทรวงกลาโหม และกระทรวงมหาดไทยได้ตกลงเห็นพร้อมกันว่าควรยกเว้น

มาตรา ๗ บุคคลที่จะกล่าวต่อไปนี้ ให้ขึ้นบัญชีไว้ในประเภทคนกองเกินอัตรา แต่ไม่เรียกเข้าประจำการและไม่ระดมเข้ามารับการฝึกวิชาทหารในยามสงบศึก คือ

(๑) ภิกษุสามเณรธรรมกับภิกษุฝ่ายสยามปริยัติตามที่กระทรวงธรรมการเป็นผู้กำหนด

(๒) นักบวชหรือนักพรตศาสนาอื่น ซึ่งมีหน้าที่ประจำในกิจของศาสนาตามที่กระทรวงกลาโหม และกระทรวงมหาดไทยจะได้ตกลงกันกำหนดขึ้นไว้ ให้ยกเว้นตลอดเวลาที่มีหน้าที่ประจำทำการนั้น

(๓) บุคคลซึ่งอยู่ในที่คุมขังโดยชอบด้วยกฎหมาย ยกเว้นตลอดเวลาที่ต้องคุมขัง

(๔) ครูที่ประจำทำการสั่งสอนหนังสือหรือวิชาการต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของกระทรวงธรรมการ และ มีนักเรียนไม่ต่ำกว่าสิบห้าคนเสมอ ๆ แต่ในจำนวนนักเรียน สิบห้าคนนี้ให้จัดการเรียกครูได้คนเดียว และจะเพาะที่มี ใบบสำคัญของผู้ว่าราชการจังหวัด ถ้าครูคนใดพ้นจากฐานะ ที่ควรถือใบบสำคัญต้องนำใบบสำคัญส่งคืนเจ้าหน้าที่ที่ตนได้รับ ใบบสำคัญนั้นภายในสิบห้าวัน

(๕) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๘ บุคคลที่จะกล่าวต่อไปนี้ ในหังการเรียก ระดมในยามสงบศึก คือ

(๑) พระภิกษุสามเณรที่บวชในพระพุทธศาสนาทั้งนิกาย ไทยจีนและญวน

(๒) ข้าราชการพลเรือนประจำการแต่ตำแหน่งชั้นราช บรุษขึ้นไป และข้าราชการตุลาการประจำการ

(๓) บุคคลที่กำหนดให้ผ่อนผันการเกณฑ์เข้าประจำการ ตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๔) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่บางตำแหน่ง ซึ่ง กระทรวงกลาโหมกับกระทรวงมหาดไทยได้ตกลงกันกำหนด ขึ้นไว้

(๕) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๘ บุคคลที่อยู่ในกองเกินอัตราและกองหนุนตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าย้ายภูมิลำเนาเปลี่ยนตำบลที่อยู่ต้องชี้แจงให้นายอำเภอท้องที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของตนทราบ ถ้าย้ายภูมิลำเนาเปลี่ยนอำเภอต้องชี้แจงต่อนายอำเภอท้องที่แห่งภูมิลำเนาเดิมและนายอำเภอท้องที่แห่งภูมิลำเนาที่ไปอยู่ใหม่นั้นให้ทราบทั้งสองแห่งด้วย หรือถ้าไปจากภูมิลำเนาชั่วคราวตั้งแต่สัปดาห์วันขึ้นไป ให้บอกกำหนดท้องที่ซึ่งตนตั้งภูมิลำเนาอยู่ แต่ถ้าเป็นผู้ซึ่งอยู่ในตำบลที่ไม่กำหนดก็ให้ชี้แจงต่อนายอำเภอซึ่งตั้งภูมิลำเนาอยู่นั้นให้ทราบด้วย เพื่อจะได้ลงบัญชีไว้ให้ถูกต้องหรือโอนแกมบัญชีกัน

ถ้าพระภิกษุสามเณรเปรียญละเพศสมณะเมื่อใด ผู้ที่ละเพศสมณะนั้นต้องชี้แจงให้นายอำเภอประจำท้องที่นั้นทราบ หรือถ้าพระภิกษุที่ไม่มีสมณศักดิ์หรือไม่ได้เป็นเปรียญและสามเณรเปรียญย้ายอาราม พระภิกษุสามเณรที่ย้ายต้องชี้แจงต่อนายอำเภอประจำท้องที่ให้ทราบ ถ้าผู้ละเพศหรือย้ายอารามนั้นมีภูมิลำเนาตามมาตรา ๑๘ อยู่อำเภออื่นให้นายอำเภอที่ได้รับคำสั่งนั้นบอกไปให้นายอำเภอประจำท้องที่ที่เป็นภูมิลำเนาของผู้นั้นทราบด้วย

ส่วนนักบวชหรือนักพรตนั้น ถ้าพ้นจากหน้าที่ประจำ
 ทำการตามที่ได้รับใบสำคัญนั้นเมื่อใด ต้องชี้แจงให้นาย
 อำเภอก่อนที่ตนประจำอยู่ทราบ ถ้าเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่
 ที่อำเภออื่น นายอำเภอที่ได้รับคำสั่งแจงต้องบอกให้
 นายอำเภอตามภูมิลำเนาทราบด้วย กับถ้าผู้ให้ใบสำคัญ
 ได้ถอนใบสำคัญเสียเมื่อใด ผู้ถอนใบสำคัญต้องบอกให้
 นายอำเภอประจำท้องที่ที่เป็นภูมิลำเนาของผู้นั้นทราบ

บุคคลที่ต้องราชทัณฑ์ เมื่อรับตัวเข้าคุมขังหรือเมื่อ
 พ้นโทษได้ออกจากที่คุมขังเมื่อใด ผู้ปกครองเรือนจำต้อง
 บอกให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นทราบ ถ้าผู้ต้องโทษหรือ
 พ้นโทษนั้นมีภูมิลำเนาตามมาตรา ๑๕ อยู่ในอำเภอใด ให้
 ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับบอกจากผู้ปกครองเรือนจำ บอก
 ไปให้นายอำเภอประจำท้องที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของผู้นั้นทราบ
 ตามความที่กล่าวในมาตรานี้ ให้บอกกล่าวกันภายใน
 สิบห้าวัน

มาตรา ๑๐ บุคคลที่จะต้องขึ้นบัญชีกองเก็บอัตราตาม
 ความในมาตรา ๑๕, ๑๘, ๒๓, ๒๔ ถ้ายังไม่ได้ขึ้นบัญชีตาม
 ความในสู่มatricานั้นแล้ว ห้ามมิให้กระทรวงมหาดไทยหรือ
 กรมใด ๆ ของรัฐบาลรับเข้าบรรจุตำแหน่ง

มาตรา ๑๑ ถ้าผู้ใดมีตำแหน่งรับราชการมีเงินเดือนอยู่แล้วและถูกเรียกเข้าประจำการหรือถูกระดมกัณฑ์ เมื่อผู้นั้นได้ปลดเป็นกองหนุนหรือพ้นจากการระดมแล้ว เข้ากระทรวงทบวงการเดิมจะต้องจัดการให้ผู้นั้นได้กลับเข้ารับราชการอีก

เวลาที่รับราชการทหารใน กองประจำการให้นับเข้าในกำหนดจำนวนปีรับราชการสำหรับรับบำเหน็จบำนาญด้วย

มาตรา ๑๒ นักเรียนนายร้อยทหารบกก็คือนักเรียนนายเรือก็คือนักเรียนนายเรือที่สอบเข้าแล้ว ให้ขึ้นทะเบียนเป็นทหารประจำการ ถ้านักเรียนนายร้อยนายเรือถูกถอนทะเบียนออกจากโรงเรียนในขณะที่รับราชการประจำการยังไม่ครบกำหนด ต้องส่งตัวไปรับราชการในกรมกองทหารจนกว่าจะครบกำหนดปลด ถ้าต้องออกจากโรงเรียนเมื่อได้รับราชการประจำการครบกำหนดแล้ว ให้ปลดเป็นกองหนุนสังกัดกรมกองทหารตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๓ ผู้ที่จะรับยศเป็นนายทหารบกเรือได้ผู้นั้นต้องเป็นผู้ที่ขึ้นทะเบียนประจำการและรับราชการต่อเนื่องกันมา เว้นแต่ผู้ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งให้ยศทหารเป็นพิเศษ

ผู้ที่ได้รับพระราชทานยศทหารแล้วก่อนเวลาใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้คงเป็นนายทหารได้ต่อไป ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างใด

มาตรา ๑๔ นายทหารบกเรือทั้งปวงนอกจากผู้ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งขึ้นเป็นนายทหารพิเศษ ถ้ายังมีได้ขึ้นทะเบียนประจำการก็ให้ขึ้นทะเบียนประจำการตามระเบียบ และผู้ที่ขึ้นทะเบียนประจำการแล้วนั้นต้องอยู่รับราชการในกองประจำการจนครบกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ถ้ากระทรวงกลาโหมเห็นว่าไม่สมควรจะให้อยู่ในกองประจำการจะปลดจากกองประจำการเป็นนายทหารประเภทใดเมื่อใดก็ได้ และถ้ามีความผิดจนถึงถูกถอดจากยศทหารแล้วก็ให้ปลดพ้นราชการทหารประเภทที่ ๒ เสียทีเดียว

นายทหารซึ่งปลดจากประจำการแล้วจะต้องอยู่ในกองหนุนที่ปลัดเป็นนายทหารประเภทอื่น จะได้รับเบี้ยหวัดหรือไม่ กับเมื่อปลดจากประจำการแล้วจะให้มีหน้าที่อย่างใดหรือจะต้องกลับเข้ารับราชการในกองประจำการอีกในโอกาสใด แล้วแต่กระทรวงกลาโหมจะวางระเบียบไว้

ภาค ๓

การเรียกคนเข้ารับราชการทหาร

หมวด ๑

การทำบัญชีอำเภอ

มาตรา ๑๕ ในต้นเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ให้นายอำเภอ เรียกบรรดาผู้ชายสัญชาติไทยที่มีอายุสิบเจ็ดปีเต็มแล้วโดยวิธี นับอายุตามมาตรา ๒๐ และเพาะอายุเดียวอันอยู่ในท้องที่ของตน หมายังที่ว่าการอำเภอ แล้วลงบัญชีและออกใบสำคัญให้ผู้นั้นรับ ไป กับส่งบัญชีรายนามไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดด้วยหนึ่งฉบับ ผู้ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องถูกเรียกมายังที่ว่าการอำเภอตั้ง กล่าวแล้ว ถึงแม้จะไม่ได้ทราบคำสั่งให้นายอำเภอเรียกก็ต้อง ไปแสดงตนยังที่ว่าการอำเภอก่อนวันสิ้นเดือนมีนาคมในปี นั้นทุกคน

มาตรา ๑๖ ในการเรียกร้องให้บรรดาผู้ชายสัญชาติไทย หมายังที่ว่าการอำเภอ ตั้งว่าไว้ในมาตรา ๑๕ ให้ยกเว้นบุคคล ที่จะกล่าวต่อไปนี้

(๑) คนบ้าคนคดอยุ่ยกเว้นจากราชการทหารเลยแล้วนั้น ไม่ต้องมาและไม่ต้องลงบัญชี

(๒) สามเณรเปรียญ ไม่ต้องมาขังที่ว่าการอำเภอ แต่ให้ นายอำเภอส่งเจ้าพนักงานไปได้ตามรายนามที่เจ้าอาวาสหรือผู้ปกครองสำนักสงฆ์ แล้วลงบัญชีไว้

(๓) คนที่ต้องราชทัณฑ์อยู่ในที่คุมขัง ไม่ต้องให้มาให้ผู้ปกครองเรือนจำส่งรายนามมา

บุคคลในหมายเลข (๒). (๓) นั้น ถ้าปรากฏว่าเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาตามมาตรา ๑๕ อยู่ในอำเภออื่น ให้ นายอำเภอที่ได้รับรายนาม ส่งรายนามไปให้ นายอำเภอตามภูมิลำเนาของผู้นั้นจัดการลงบัญชีเป็นคนกองเกินอัตราในอำเภอตามภูมิลำเนานั้น

มาตรา ๑๗ ผู้ใดติดขัดเพราะป่วยหรือด้วยเหตุใด ๆ ก็ดี ไม่สามารถจะมาขังที่ว่าการอำเภอตามกำหนดได้ ต้องให้บิดาหรือมารดาหรือภริยาหรือญาติที่สนิทหรือผู้เลี้ยงดูปกครองแทนบิดามารดานั้น มาแทนตัวและแสดงหลักฐานให้แน่ชัดแล้วให้ นายอำเภอปฏิบัติตามมาตรา ๑๕

ถ้าไม่มีผู้มาแทนหรือผู้ซึ่งอ้างว่ามาแทนแสดงหลักฐานไม่เป็นที่พอใจของนายอำเภอ ก็นับว่าหลักเลี้ยงหรือขัดขึ้น

คนพิการทุพพลภาพไม่สามารถรับราชการทหารได้เลย ให้ นับมาในวันตรวจเลือกเข้ากองประจำการ เพื่อกรรมการจะ

ได้ตรวจและปลดจากราชการทหารเช่นเดียวกับบุคคลจำพวก
ที่ ๔ ในมาตรา ๓๒

มาตรา ๑๘ บุคคลต่างชาติ ครั้นแปลงชาติเป็นไทยแล้ว
เมื่อใด กับบุคคลที่ย้ายภูมิลำเนาเข้ามาอยู่ใหม่ซึ่งยังมิได้
ลงบัญชีตามความในมาตรา ๑๕ ที่อำเภอใด ต้องไปแสดง
ตนต่อนายอำเภอประจำท้องที่ของตนภายในสามสิบวัน เพื่อ
ให้ลงบัญชีไว้ตามความในมาตรา ๑๕ ถ้าไม่ไปแสดงตนให้
นับว่าหลีกเลี่ยงข้อบังคับ เว้นเสียแต่ถ้าอายุครบสี่สิบหกปีแล้ว
ไม่ต้องไปแสดงตน

มาตรา ๑๙ การที่จะนับว่าบุคคลมีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอใด
ในการที่จะทำบัญชีหรือสำหรับการใด ๆ ตามความในพระราช
บัญญัตินี้ ให้ถือเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ชายหนุ่มที่ยังมิได้มีภรรยา ถึงแม้จะอยู่ในท้องที่ใด ๆ
ก็ดี ถ้ามีบิดา หรือถ้าบิดาถึงแก่กรรมแล้วมีมารดา หรือถ้า
ทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรมแล้ว มีผู้ดูแลแทนบิดามารดา
ทำการหาเลี้ยงชีพประจำอยู่ในอำเภอใด ให้ นับว่าเป็นผู้มี
ภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอนั้น

(๒) ชายที่มีภรรยาเป็นหลักฐานแล้ว ถ้าตั้งทำการหา
เลี้ยงชีพประจำอยู่ในอำเภอใด ให้ นับว่ามีภูมิลำเนาอยู่ใน
อำเภอนั้น 11/10/2566

(๓) ชายที่สอบสวนไม่ได้ความว่าเข้าเกณฑ์อย่างใดในสองประการที่กล่าวมาแล้วนี้ เมื่อเจ้าพนักงานพบในอำเภอใด ก็ให้นับว่ามีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอนั้น

มาตรา ๒๐ วิธีกำหนดอายุนั้น ให้ถือเอาปีที่เกิดเป็นเกณฑ์ ถ้าเกิดในพุทธศักราชใดให้ถือเอาวันที่ ๑ เมษายนของพุทธศักราชนั้นเป็นวันเกิด ถ้าไม่ปรากฏปีเกิดให้ถือเอาตามที่พักผ่อนอยู่หรือบ้านที่อยู่นั้นว่าอายุเท่าใด ประกอบกับการสังเกตร่างกายนั้นเป็นเกณฑ์กำหนดอายุ

หมวด ๒

การลงบัญชีคนกองเกินอัตรา

มาตรา ๒๑ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับบัญชีที่นายอำเภอกระทำตามที่กล่าวมาแล้วในมาตรา ๑๕ ให้ลงบัญชีคนเหล่านั้นเป็นคนกองเกินอัตรา ในปีใหม่ซึ่งมีอายุสิบแปด

มาตรา ๒๒ คนที่อายุสิบแปดปีเต็มในปีใดให้เรียกว่าคนชั้นปีนั้นสำหรับราชการทหาร เช่นผู้ที่มีอายุครบสิบแปดปีเต็มใน พ.ศ. ๒๔๗๕ เรียกว่าคนชั้นปี ๒๔๗๕ ดังนี้ เป็นต้น

มาตรา ๒๓ ผู้ที่มีได้ลงบัญชีที่อำเภอพร้อมกันคนชั้นปีเดียวกัน เพราะเหตุใด ๆ ก็ดี ให้นายอำเภอมีอำนาจเรียกตัวมาลงบัญชียังว่าการอำเภอ ถ้าได้ตัวเมื่อใดให้ลงบัญชี

เมื่อนั้น แล้วให้ส่งรายนามต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับลง
บัญชีเป็นคนกองเกินอัตรา ในบัญชีคนกองเกินอัตราแห่ง
คนชั้นปีเดียวกัน ถ้าอายุครบสามสิบปีแล้วให้ปลดเป็นกอง
หนุนชั้นที่เหมาะสมกับอายุ แต่ถ้ามิได้ลงบัญชีจนอายุครบสี่สิบ
หกปีแล้ว จึงเป็นอันงดไม่ต้องลงบัญชีเลย

มาตรา ๒๔ ผู้ที่ได้แปลงชาติเป็นไทยซึ่งได้ไปขึ้นแจ้งลงบัญชี
ที่อำเภอตามมาตรา ๑๘ แล้วนั้น ให้จัดการลงบัญชีเป็นคน
กองเกินอัตรา ในบัญชีคนกองเกินอัตราแห่งคนชั้นปีเดียว
กัน ถ้าอายุครบสามสิบปีแล้ว ให้ปลดเป็นกองหนุนชั้นที่
เหมาะสมกับอายุ แต่ถ้ามีอายุครบสี่สิบหกปีแล้วก็เป็นอันงด
ไม่ต้องลงบัญชีอย่างใด

หมวด ๓

วิธีเรียกคนเข้ากองประจำการ

มาตรา ๒๕ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้เป็นกรรมการ
ตรวจเลือกชายฉกรรจ์เข้ารับราชการในกองประจำการ คือ

- (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน ๑
- (๒) นายอำเภอท้องที่หรือผู้แทน ๑
- (๓) ^{11/40/2506} สัสดีจังหวัดหรือผู้แทน ๑

(๔) นายทหาร ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมตั้งหรือมอบให้ผู้ใดจัดตั้งไป ๑

(๕) นายแพทย์ทหารบกหรือทหารเรือ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมจัดตั้งหรือมอบให้ผู้ใดจัดตั้งไปคนหนึ่งหรือหลายคน หรือถ้ามีนายแพทย์ไม่พอ จะตั้งนายแพทย์พลเรือนผู้ใดทำการแทนก็ได้

กรรมการอย่างน้อยต้องมีในขณะก่อดวงเลือกคนเข้าประจำการทุกแห่ง

มาตรา ๒๖ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้เป็นกรรมการชั้นสูง สำหรับแนะนำและตรวจตราเหนือกรรมการตรวจเลือกออกชนนึ่ง คือ

(๑) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตั้งหรือมอบให้ผู้ใดเป็นผู้ตั้งชน ๑

(๒) เจ้าหน้าที่เสด็จซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมตั้งชน ๑

(๓) เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมตั้งหรือมอบให้ผู้ใดเป็นผู้ตั้งชน ๑

กรรมการชั้นสูงทั้งนี้ต้องไม่ใช่คนเดียวกับผู้ที่ เป็นกรรมการตรวจเลือกตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๒๕

มาตรา ๒๗ การเรียกคนเข้ารับราชการในกองประจำการ นั้นให้ทำในเดือนเมษายน หรือ พฤษภาคม ทุกๆ ปี ถ้าในปีใดมีเหตุจำเป็นจะต้องเรียกคนในเดือนอื่น หรือจะต้องเรียกคนเพิ่มขึ้นอีกในเดือนใด ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีอำนาจสั่งเรียกได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ถ้าไม่มีเหตุการณ์อื่นจำเป็นแล้ว เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารต้องบอกไปยังเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องถิ่นเป็นเวลาล่วงหน้าหกเดือน

ในการเรียกคนเข้าประจำการเป็นทหารรักษาวัง หรือ ดำรงให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายนั้น ๆ บอกมายังกระทรวงกลาโหมก่อน

มาตรา ๒๘ เมื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องถิ่นได้รับคำบอกเล่าแล้ว ให้ตรวจจำนวนชายฉกรรจ์ตามบัญชี คือตรวจบัญชีชายฉกรรจ์ที่เป็นคนกองเกิน อัตราอายุสี่สิบเอ็ดปีในปีที่จะเรียกเข้ากองประจำการนั้นมีมากน้อยเท่าใด หักที่ทราบว่าต้องยกเว้นออกแล้ว จะมีพอแก่จำนวนที่ฝ่ายทหารต้องการหรือไม่ ถ้าพอก็กระเรียกแต่เฉพาะคนอายุสี่สิบเอ็ดปี ถ้าไม่พอต้องกระเรียกคนอายุสี่สิบสองปีด้วย แล้วก็สั่งให้เรียกคนตามที่จะเรียกนั้นทั้งหมดมาอย่างทั่วๆ ไปหรือที่ใดภายในจังหวัดนั้นเมื่อใด ก็บอกให้ทราบด้วยว่าจะต้องการคนเข้ากองประจำการจากที่ใดเท่าใด ตามส่วนที่มีคนมากและน้อยตั้งปรากฏในบัญชี

มาตรา ๒๕ ให้นายอำเภอจัดการออกหมายเรียกชาย
ฉกรรจ์ตามอายุที่กระเรียกกันทั้งหมด ซึ่งมีรายนามในบัญชี
คนกองเกินอัตรา คือคนที่มิมีลำเนาตามมาตรา ๑๕ อยู่ใน
ในท้องที่ของตนกับทั้งคนที่ปรากฏขึ้นใหม่ให้มายังที่ซึ่งกำหนด
นั้นในวันเวลาใด

มาตรา ๓๐ เมื่อถึงวันกำหนด ผู้ที่ถูกเรียกทุกคนต้อง
มาให้กรรมการตรวจเลือกเริ่มต้นให้เจ้าหน้าที่ หรือกรรมการ
อ่านบัญชีชานชื่อตรวจตัวคนเป็น ตำบลว่ามา พร้อมหรือใคร
ขาด

ถ้าผู้ใดไม่ได้ ชานชื่อตน เมื่อเจ้าหน้าที่หรือกรรมการ
ชานชื่อคนอื่น ๆ เสร็จแล้ว ต้องเข้าไปพบกับกรรมการ
ตรวจเลือกก่อนเวลาทำการจับสลาก แสดงให้ทราบว่าคุณ
ได้มาตามที่เรียกเกณฑ์นั้นแล้ว

ถ้าผู้ ถูกเรียกเห็นว่า ตนควรจะได้รับความยกเว้นตาม
ความในมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ หรือควรได้รับความผ่อนผัน
ตามมาตรา ๓๔ ต้องเตรียมหลักฐานของตนมาให้พร้อม
เมื่อเจ้าหน้าที่หรือกรรมการชานชื่อเสร็จแล้ว ก็ให้ให้โอกาส
ชี้แจงแสดงหลักฐานต่อกรรมการเสียก่อนจับสลาก

กรรมการต้องตรวจตัดสินว่า ควรยกเว้นผ่อนผันหรือไม่และจดหลักฐานไว้ ถ้าผู้ใดไม่ได้รับรองขอยกเว้นหรือผ่อนผันเสียก่อนจับสลาก ให้ถือว่าหมดสิทธิ์ที่จะขอยกเว้นหรือผ่อนผัน

มาตรา ๓๑ ผู้ที่ไม่ได้มาให้เจ้าพนักงานตรวจเลือกตามซึ่งจะได้กล่าวต่อไปในหมายเลข (๑) และ (๒) แห่งมาตรานี้ ต้องให้หม่าผู้ใดผู้หนึ่งตั้งว่าไว้ในมาตรา ๑๗ มาแทนตน และให้ผู้แทนแสดงหลักฐานและชี้แจงเหตุติดขัดต่อกรรมการ แล้วกรรมการปฏิบัติดังต่อไปนี้ คือ

(๑) ถ้าผู้แทนแจ้งว่าผู้นั้นป่วยไม่สามารถจะมาได้ ให้กรรมการวางบทเป็นจำพวกที่ ๓ แห่งมาตรา ๓๒ ไปก่อน เมื่อได้ส่วนได้ความจริงก็ให้ปฏิบัติอย่างคนจำพวกที่ ๓ ถ้าได้ส่วนไม่ได้ความจริงดังกล่าวแล้วตอ้บนับว่าผู้นั้นหลักเลียงจัดขึ้น

(๒) ถ้าผู้แทนแจ้งว่าผู้นั้นได้เข้าตรวจเลือกที่อื่น ให้กรรมการหมายเหตุไว้ในบัญชี แต่ถ้าได้ส่วนไม่ได้ความจริงตอ้บนับว่าผู้นั้นหลักเลียงจัดขึ้น

ผู้ตอ้บนับว่าหลักเลียงจัดขึ้นตามดังกล่าวมาแล้วก็ดี หรือผู้ที่ไม่ได้มาให้ตรวจเลือกเพราะเหตุใดก็ดี ถ้าไม่ใช่เป็น

เพราะเหตุสุดวิสัยแล้ว ก็ให้ส่งผู้นั้นเข้ากองประจำการใน
ปีนั้นหรือปีต่อไปโดยไม่ต้องให้จับสลาก

มาตรา ๓๒ การตรวจร่างกายของคนๆ นั้น ให้
คณะกรรมการตรวจแล้ววางบทแบ่งคนออกเป็นสี่จำพวก คือ
จำพวกที่ ๑ ได้แก่คนที่มีร่างกายบริบูรณ์ดี
จำพวกที่ ๒ ได้แก่คนที่มีร่างกายพิการเล็กน้อย หรือ
ไม่บริบูรณ์ดีเหมือนจำพวกที่ ๑

จำพวกที่ ๓ ได้แก่คนที่กล่าวแล้วในจำพวกที่ ๑ หรือ
ที่ ๒ แต่ร่างกายยังไม่แข็งแรงพอ ไม่สามารถจะรับราชการ
ทหารในเวลานั้นได้ เพราะในเวลาที่มาให้ตรวจเลือกมีโรค
อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีอาการมากหรือมีอาการที่จะบำบัด
ให้หายภายใน สามสิบวันไม่ได้ แต่อาจจะหาย และรับ
ราชการได้ในต่อไป

จำพวกที่ ๔ ได้แก่คนที่มีร่างกายทุพพลภาพหรือมีโรค
อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถรับราชการทหารได้เลย
หรือไม่สมควรจะให้เข้ารับราชการทหาร

สำหรับคนจำพวกที่ ๓ ที่ ๔ ฉะนั้นคนๆ นั้นที่มาให้ตรวจ
เลือกให้กรรมการออกใบสำคัญให้ประจำตัว แสดงความ
ตามที่กรรมการได้พิจารณาวางบทแล้วนั้น

คนจำพวกที่ ๓ ให้เรียกเข้าตรวจเลือกในคราวถัดไป ถ้าได้มาให้กรรมการตรวจเลือกแล้ว ยังคงเป็นจำพวกที่ ๓ อยู่ ก็ให้เรียกในคราวต่อไปอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้มาให้กรรมการตรวจเลือกครบสามครั้งแล้วไม่เรียกอีก ถ้าไม่ได้มาให้ กรรมการตรวจเลือกตามที่กล่าวแล้วให้ เรียกในคราวต่อ ๆ ไปอีกจนกว่าอายุจะครบสามสิบปี

คนจำพวกที่ ๔ ให้เจ้าหน้าที่จัดการปลดเป็นพันราชการทหาร

ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหม ออกข้อบังคับ วางระเบียบโดยละเอียด สำหรับกรณีที่แพทย์จะต้องปฏิบัติในเรื่อง ตรวจร่างกายทั้ง กำหนดขนาดสูง และขนาดรอบตัวว่าต้องเป็นเท่าใดจึงสมควรให้เข้ากองประจำการได้

มาตรา ๓๓ พระภิกษุ สามเณรและนักบวชนักพรตกับทั้งคนซึ่งอยู่ในระหว่างคุมขังโดยชอบด้วยกฎหมาย และครุเมื่อพ้นจากฐานะที่ควรยกเว้นแล้วในปีใด ถ้าอายุตั้งแต่ยี่สิบเอ็ดปีขึ้นไปให้ออกหมายเรียกเข้าประจำการ เว้นแต่อายุครบ สามสิบปีแล้วจึงให้ปลดเป็นกองหนุน ชั้นที่เหมาะสมกับอายุ แต่ส่วนครุนั้นถ้าได้เป็นครุติดต่อกันไปครบห้าปีนับแต่อายุสิบแปดปีเต็มแล้วไม่ต้องเรียกเข้ากองประจำการอีก

บุคคลที่ได้รับหมายเรียกแล้วแต่ไม่ได้มาให้ตรวจเลือกตามกำหนดเพราะเหตุสุดวิสัยก็ดี หรือบุคคลที่อยู่ในกำหนดซึ่งนายอำเภอจะต้อง ออกหมายเรียกเข้ากองประจำการ แต่ยังไม่ส่งหมายไม่ได้ก็ดี ถ้าอายุยังไม่ถึงสามสิบปี ก็ให้ออกหมายเรียกมาตรวจเลือกเข้ากองประจำการ

บุคคลตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งได้ตัวขึ้นทะเบียนกองเกินอัตราเมื่ออายุสิบเอ็ดปีขึ้นไป ถ้าอายุยังไม่ถึงสามสิบปีให้ออกหมายเรียกมาตรวจเลือกเข้ากองประจำการ

มาตรา ๓๔ เมื่อได้คัดเลือกคนที่ยกเว้นด้วยเหตุต่าง ๆ ออกแล้ว ถ้าจำนวนคนซึ่งตรวจเลือกแล้วว้รับราชการทหารได้ นั้นมีมากกว่าจำนวนที่ฝ่ายทหารต้องการ ให้จัดการผ่อนผันแก่บุคคลประเภทต่าง ๆ ดังจะกล่าวต่อไปนี้

(๑) บุตรที่จำเป็นต้องหาเลี้ยงบิดาหรือมารดาซึ่งทุพพลภาพไม่มีหนทางหาเลี้ยงชีพและไม่มีผู้อื่นเลี้ยงดู ผ่อนผันให้เฉพาะเวลาที่จำเป็นหาเลี้ยงบิดาหรือมารดานั้น ถ้าบิดาหรือมารดาที่ทุพพลภาพมีบุตรที่จะต้องประจำการพร้อมกันหลายคน คงผ่อนผันแต่คนใดคนหนึ่งคนเดียว ตามที่บิดาหรือมารดาจะเลือกให้เป็นผู้หาเลี้ยง

(๒) นักเรียนซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียนชั้นอุดมศึกษา ผ่อนผันรอการเรียกเข้าประจำการไว้ตลอดเวลาที่ยังศึกษาอยู่ ตามรายงานที่กระทรวงธรรมการได้ยื่นต่อ กระทรวง กลาโหมขอให้สั่งการผ่อนผัน

(๓) ผู้ที่สำเร็จการศึกษาชั้นอุดมศึกษาแล้ว และกำลังรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งเจ้ากระทรวงได้ร้องขอให้ผ่อนผัน

(๔) ผู้กำกับและรองผู้กำกับลูกเสือ ผ่อนผันรอการเรียกเข้าประจำการไว้ตลอดเวลาที่เป็นผู้กำกับและรองผู้กำกับลูกเสือ ตามรายงานที่กระทรวงธรรมการได้ยื่นต่อกระทรวงกลาโหมขอให้ผ่อนผัน

(๕) ผู้ทำการเพาะปลูกด้วยกำลังแรงของตนเองประกอบด้วยกำลังทรัพย์ของตนเอง และผลที่ได้หรือเสียไปเป็นของตนเองโดยแท้ ทั้งได้เสียอากรแล้วไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินซึ่งกระทรวงกลาโหมจะได้ประกาศวางกำหนดไว้จะเพาะท้องที่เป็นราย ๆ ไปตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ผ่อนผันให้เพาะเวลาในรอบสิบสองเดือนนับแต่วันที่ได้เสียเงินค่าอากรแล้วเป็นต้นไป

ผู้ซึ่งมีสิทธิจะได้รับการผ่อนผันตามที่กล่าวในหมายเลข (๑) และหมายเลข (๕) แห่งมาตรฐานจึงต้องร้องขอผ่อนผันต่อนายอำเภอที่ท่านได้รับหมายเรียกนั้นเสียก่อนวันตรวจเลือกเข้ากองประจำการไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ กับต้องร้องต่อกรรมการตรวจเลือกในวันตรวจเลือกตามระเบียบที่ว่าไว้ในมาตรา ๓๐ อีกครั้งหนึ่งด้วย

เมื่อนายอำเภอได้รับคำร้องขอผ่อนผันต้องจัดการสอบสวนหลักฐานไว้เสียก่อนวันตรวจเลือก เพื่อกรรมการตรวจเลือกจะได้พิจารณาตัดสินได้ทันที

การผ่อนผันนั้น หมายความว่ายังไม่ส่งเข้ากองประจำการ ให้คงอยู่ในประเภทกองเกินอัตราแล้วให้มาแสดงตนอีกทุก ๆ คราวที่มีการเรียกคนเข้ากองประจำการ มีการตรวจสอบอีกทุก ๆ ครั้ง ถ้าได้ผ่อนผันเรื่อยไปทุก ๆ ปี จนคนชั้นปีเดียวกับตนได้ปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๒ หรืออายุครบสามสิบปีแล้ว จึงปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๒ เหมือนกัน ถ้าหมด เหตุผ่อนผันแล้ว ก่อนถึงกำหนดปลดเป็น กองหนุนชั้นที่ ๒ ให้ตรวจเลือกเข้ากองประจำการเช่นเดียวกับคนที่ไม่มี การผ่อนผัน

อนึ่งถ้าไม่สามารถจะผ่อนผันให้บุคคลทั้งห้าประเภทดังกล่าวมานั้นได้ทั้งหมด เพราะจะทำให้คนไม่พอตามจำนวนที่ฝ่ายทหารต้องการ ก็ให้ผ่อนผันคนประเภทที่ ๑ ก่อน คนยังเหลือจึงผ่อนผันคนประเภทที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ เป็นลำดับไป ถ้าจำนวนคนในประเภทใดจะผ่อนผันไม่ได้ทั้งหมดต้องให้คนประเภทนั้นจับสลากกัน

มาตรา ๓๕ ถ้าได้ผ่อนผันคนทั้งห้าประเภทจนหมดแล้ว ก็ยังมีคนมากกว่าจำนวนที่ต้องการ ก็ให้จับสลากเลือกคนในหมู่ที่ไม่ได้รับความผ่อนผันนั้น สลากสีน้ำตาลอย่างหนึ่ง สีดำอย่างหนึ่ง สลากสีแดงให้มีเท่ากับจำนวนคนที่ต้องการเข้าประจำการ นอกจากนั้นเป็นสลากสีดำ ถ้าจะต้องส่งเข้าประจำการในคราวเดียวกัน แห่งเดียวกันหลายแผนก เช่น มีทหารบก ทหารรักษาวัง ตำรวจ เป็นต้น ในสลากสีแดงต้องเขียนแผนกลงไว้ให้ทราบทุกฉบับตามจำนวนที่ต้องการ ผู้ที่จับได้สลากสีแดงแผนกใดให้ส่งเข้าประจำการแผนกนั้น ผู้ที่จับได้สลากสีดำให้คงอยู่ในกองเกินอัตราต่อไป ผู้ที่จับสลากแล้วนี้จะสับเปลี่ยนตัวกันรับราชการให้ผิดไปจากสลากไม่ได้เป็นอันขาด

มาตรา ๓๖ ถ้ากรรมการตรวจเลือกมีความสงสัยอย่างใด ในหลักฐานที่จะยกเว้นหรือผ่อนผัน หรือเรื่องอื่นๆ และรู้สึก ว่ากรรมการไม่สามารถจะ ตัดสินเด็ดขาดลงไปได้ เพราะเหตุ ใด ๆ ก็ดี ให้หรือไปยังผู้ที่เป็นกรรมการชั้นสูง

ถ้าผู้ที่ถูกเรียกมาไม่พอใจใน คำตัดสิน ของกรรมการใน เรื่องที่ตนได้ร้องไว้ก่อนจับสลาก โดยเห็นว่าตัดสินไม่ถูก ต้องหรือไม่เป็นยุติธรรม ก็ให้ยื่นใบร้องทุกข์ต่อผู้ที่เป็น กรรมการชั้นสูง แต่ต้องส่งเข้าประจำการตามคำตัดสินของ กรรมการตรวจเลือกนั้นไปก่อน จนกว่าจะได้รับคำตัดสิน ของกรรมการชั้นสูง

มาตรา ๓๗ เมื่อกรรมการชั้นสูงผู้ใดคนหนึ่งได้รับคำหรือ ของกรรมการตรวจเลือกหรือใบร้องทุกข์ของผู้ต้องเกณฑ์ตาม ที่กล่าวในมาตรา ๓๖ แล้ว ให้นำความปรึกษาและตัดสิน เด็ดขาดในคณะกรรมการชั้นสูงซึ่งกล่าวไว้ในมาตรา ๒๖ แต่ ปัญหาที่กรรมการชั้นสูงต้องปรึกษาคัดสินนั้นเกี่ยวกับอาการ โรคใด ๆ ด้วยแล้ว คณะกรรมการชั้นสูงต้องจัดการให้แพทย์ ซึ่งอยู่ในลักษณะที่เป็นกรรมการตรวจเลือกได้นั้น ตรวจเสีย ก่อนไม่น้อยกว่าสามนาย และต้องไม่ใช่แพทย์ที่เป็นกรรม การตรวจเลือกสำหรับผู้นั้นมาแล้ว

มาตรา ๓๘ ผู้ที่ตกลงแล้วจะต้องเข้ากองประจำการนั้น ให้ขึ้นทะเบียนกองประจำการ แล้วให้สัสดีทำบัญชีรายนาม มอบพร้อมกับตัวคนให้ฝ่ายทหารหรือตำรวจซึ่งเป็นฝ่ายที่ต้องการคนเข้าประจำการนั้นรับตัวไป

ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนกองประจำการหรือได้มอบตัวแก่ฝ่ายทหารหรือตำรวจแล้ว ถ้ายังไม่ได้จำหน่ายหรือปลดจากประจำการให้นับว่าเป็นทหารประจำการ

หมวด ๔

ระเบียบรับราชการทหาร

มาตรา ๓๙ บรรดาผู้ที่ต้องเข้าประจำการ ให้รับราชการในประเภทต่าง ๆ เป็นลำดับไปดังนี้

อยู่ในกองประจำการสองปี

อยู่ในกองหนุนชั้นที่ ๑ เจ็ดปี

อยู่ในกองหนุนชั้นที่ ๒ สิบปี

อยู่ในกองหนุนชั้นที่ ๓ หกปี

กำหนดเวลารับราชการในกองประจำการสองปีนั้น เป็นกำหนดสำหรับบุคคลสามัญทั่วไป แต่ถ้าเป็นผู้ที่สำเร็จการ

ศึกษาชั้นอุดมศึกษาของประเทศสยาม หรือต่างประเทศแล้ว
ให้รับราชการประจำการแต่เพียงหนึ่งปี

วันเริ่มรับราชการนั้นให้นับเอาวันที่ต้องขึ้นทะเบียนเป็น
เกณฑ์

ผู้ที่อายุสิบแปดปีแล้วแต่ยังไม่ถึงสามสิบปีและยังไม่ได้
เข้าในประเภทใดตามที่กล่าวนี้ ถ้าไม่มีข้อยกเว้นตามความ
ในมาตรา ๖ ให้อยู่ในประเภทคนกองเกินอัตราทั้งสิ้น

มาตรา ๔๐ ผู้ใดได้รับราชการในกองประจำการครบ
กำหนดแล้วนอกจากที่กล่าวในมาตรา ๔๓ ให้ปลดเป็นกอง
หนุนชั้นที่ ๑ ประเภทที่ ๑ อยู่ในกองหนุนชั้นที่ ๑ ประเภท
ที่ ๑ ครบกำหนดเจ็ดปี แล้วปลดเป็น กองหนุนชั้นที่ ๒
ประเภทที่ ๑ อยู่ในกองหนุนชั้นที่ ๒ ประเภทที่ ๑ ครบ
กำหนดสิบปีแล้วปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๓ ประเภทที่ ๑
อยู่ในกองหนุนชั้นที่ ๓ ประเภทที่ ๑ ครบกำหนดหกปีแล้ว
ปลดพ้นราชการทหารประเภทที่ ๑

มาตรา ๔๑ ผู้ที่อยู่ในประเภทกองเกินอัตราจนคนชั้น
ปีเดียวกับตนถูกปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๒ คืออายุสามสิบปี
แล้วให้ปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๒ ประเภทที่ ๒ เมื่ออายุ
ครบสี่สิบปีแล้วปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๓ ประเภทที่ ๒ เมื่อ

อายุครบสี่สิบหกปีแล้วปลดพ้นราชการทหารประเภทที่ ๒

มาตรา ๔๒ การปลดคนกองประจำการเป็นกองหนุนชั้นที่ ๑ นั้น ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเห็นว่ามิเหตุจำเป็นที่จะเลื่อนเวลาไป ให้มีอำนาจสั่งเลื่อนเวลาไปได้เป็นเวลาสี่เดือน ถ้ามีราชการสำคัญซึ่งควรให้คนกองประจำการเข้ารับราชการต่อไปยังไม่ปลดเป็นกองหนุน และเมื่อมีประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว คนกองประจำการต้องเข้ารับราชการต่อไปตามกำหนดที่มีในประกาศ

เมื่อได้ประกาศกฎอัยการศึกในท้องที่ใดแล้ว จงงดการปลดคนกองประจำการออกเป็นกองหนุนในท้องที่นั้น

มาตรา ๔๓ ผู้ต้องรับโทษจำขังระหว่างที่อยู่ในกองประจำการ ผู้ใด

(ก) เมื่อรวมวันราชการกับวันที่ต้องโทษจำขัง ซึ่งมีกำหนดโทษไม่น้อยกว่าสามเดือนเข้าด้วยกันแล้ว ครบกำหนดปลด หรือ

(ข) เมื่อรวมวันราชการกับวันที่ต้องโทษจำขังซึ่งมีกำหนดโทษเกินกว่าหนึ่งปีขึ้นไปเข้าด้วยกันแล้วแม้ยังไม่ครบกำหนดปลด ก็ตาม

ให้ปลดผู้นั้นเป็นกองหนุนตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ถ้าอายุไม่ครบสามสิบปี ให้ปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๑ ประเภทที่ ๒ จนกว่าอายุจะครบสามสิบปี

ถ้าอายุครบสามสิบปีแล้วให้จัดการปลดเป็น กองหนุนชั้นที่ ๒ ประเภทที่ ๒ หรือกองหนุนชั้นที่ ๓ ประเภทที่ ๒ หรือพ้นราชการทหารประเภทที่ ๒ ตามกำหนดอายุคือปลด เช่นเดียวกับคนกองเกินอัตราซึ่งกล่าวไว้ในมาตรา ๔๑

มาตรา ๔๔ ถ้าคนกองเกินอัตราหรือกองประจำการหรือกองหนุนซึ่งยังไม่ครบ กำหนดปลดพ้น ราชการทหารมีอาการพิการทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการทหารได้ในประการใด ๆ หรือทหารกองประจำการมีโรคอย่างใดอย่างหนึ่งไม่สามารถจะรับราชการทหารได้หรือไม่สมควรจะให้รับราชการประจำการต่อไป ทั้งจะบำบัดให้หายไม่ได้ตลอดชีวิตก็ให้ปลดพ้นราชการทหาร

มาตรา ๔๕ คนกองประจำการต้องรับราชการทหารประจำอยู่ในหน่วยทหารตามที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารจะกำหนดให้

มาตรา ๔๖ คนกองเกินอัตรา หรือกองหนุนชั้นที่ ๑ นั้น ในยามปกติเจ้าหน้าที่ทหารมีอำนาจเรียกเข้ามาฝึกวิชาทหารปีหนึ่งไม่เกินสองเดือน แต่ถ้ามีการระดมพลใหญ่ต้องเข้ารับราชการในกองประจำการทันที

มาตรา ๔๗ คนกองหนุนชั้นที่ ๒ ในยามปกติเจ้าหน้าที่ทหารมีอำนาจเรียกเข้ามาฝึกวิชาทหารปีหนึ่งไม่เกินหนึ่งเดือน แต่ถ้ามีการระดมพลใหญ่และฝ่ายทหารเรียกต้องเข้ารับราชการในกองประจำการทันที

มาตรา ๔๘ คนกองหนุนชั้นที่ ๓ นั้น เมื่อมีการระดมพลใหญ่และฝ่ายทหารเรียก ต้องเข้ารับราชการในกองประจำการทันที

มาตรา ๔๙ คนกองหนุนชั้นที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ และคนกองเกินอัตราที่ได้รับการฝึกวิชาทหารแล้วตามความในมาตรา ๔๖ นอกจากหน้าที่ซึ่งกล่าวไว้ในมาตรา ๔๖-๔๗-๔๘ นั้นแล้ว ในยามปกติ ถ้าเจ้าหน้าที่ทหารเรียกระดมพลย่อยเพื่อทดลองความพร้อมซึ่งกำหนดปีหนึ่งไม่เกินหนึ่งวันก็ให้เข้ามารายงานเป็นการรับตรวจตามกำหนดนั้น

มาตรา ๕๐ คนกองเกินอัตราและกองหนุนชั้นที่ ๑ ชั้นที่ ๒ ประเภทที่ ๒ ปีใดได้เรียกเข้ามาฝึกวิชาทหาร ถ้าได้เสียเงินรัชชูปการแล้วจะจ่ายเงินทดแทนให้เท่ากับจำนวนที่ได้เสียเงินรัชชูปการไป แต่ถ้ายังมีได้เสียเงินรัชชูปการก็ไม่ต้องเสียในปีนั้น

มาตรา ๕๑ ทหารที่อยู่ในกองหนุนและกองเกินอัตรา ในขณะที่ถูกเรียกเข้ามาฝึกวิชาทหาร จะได้รับแต่เบี้ยเลี้ยง ทำอัตราเบี้ยเลี้ยงเดิรทาง

มาตรา ๕๒ ในการปลดทหารจากกองประจำการเป็น กองหนุนชั้นที่ ๑ ก็กับการปลดคนกองเกินอัตราและปลดคน จากกองหนุนชั้นที่ ๑ เป็นกองหนุนชั้นที่ ๒ จากกองหนุนชั้น ที่ ๒ เป็นกองหนุนชั้นที่ ๓ จากกองหนุนชั้นที่ ๓ ให้พันราชการ นั้น ให้เป็นหน้าที่สัสดีพร้อมกับผู้ว่าราชการจังหวัดออกใบ สำคัญ เจ้าหน้าที่ในกรมกองทหารออกสมุดระดมพลประจำตัว แล้วเอาประทับกันเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ให้ถือประจำ ตัวอยู่เสมอ แต่สมุดระดมพลนั้น ถ้ากระทรวงกลาโหม เห็นว่าไม่จำเป็นต้องออกให้แก่บุคคลในประเภทใดก็งดเสียได้

ถ้าใบสำคัญหรือสมุดระดมพลที่ออกให้ไว้ตามที่กล่าว แล้วชำรุดเสียหายเพราะเหตุใด ผู้ที่ต้องถือใบสำคัญและ สมุดระดมพลนั้นต้องรีบไปแจ้งความต่อนายอำเภอท้องที่ซึ่ง ตนตั้งภูมิลำเนาอยู่หรือที่ตนไปอยู่ชั่วคราว ขอรับใบแทน ใหม่ภายในสิบห้าวัน ให้นายอำเภอรายงานต่อผู้ว่าราชการ จังหวัดเพื่อจัดการในเรื่องออกใบแทนฉบับที่ชำรุดเสีย

หายตามระเบียบที่กระทรวงกลาโหมจะกำหนดตลอดจนเงิน
ค่าธรรมเนียมในการนี้

มาตรา ๕๓ ทหารประจำการและผู้ที่ถูกระดมหรือเข้ามา
รับการฝึกวิชาทหาร ให้ขึ้นอยู่กับความปกครองบังคับบัญชา
ของผู้บังคับบัญชาฝ่ายทหารตามลำดับชั้น ส่วนนอกจากที่กล่าว
นี้ให้อยู่ในความปกครองของเจ้าหน้าที่ปกครองท้องถิ่นอย่างพล
เมืองทั่วไป เว้นแต่นายทหารสัญญาบัตรและนายดาพนอกกอง
ประจำการต้องฟังบังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชาฝ่ายทหารด้วย

หมวด ๕

การเรียกคนเวลาระดมพล

มาตรา ๕๔ การระดมพลแบ่งเป็น ๒ ชนิด

(๑) การระดมพลใหญ่ สุดแต่จะมีประกาศให้จัดการ
ระดมเมื่อใด

(๒) การระดมพลย่อย แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือระดม
เพื่อฝึกวิชาทหาร และระดมเพื่อทดสอบความพร้อม

มาตรา ๕๕ เจ้าหน้าที่ทหารเป็นฝ่ายเตรียมการอำนวยความสะดวก
การระดมพลทั้งสิ้น เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องถิ่นเป็นผู้
จัดการเรียกตัวส่งตัวผู้ต้องเข้ารับราชการเวลาระดมตามความ
ประสงค์ของราชการทหาร จำแนกทางการออกเป็นสอง
อย่างต่างกัน คือ

(๑) การระดมพลใหญ่ ต้องการความรวดเร็ว ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารกำหนดการล่วงหน้าไว้ เพื่อให้เรียกระดมพลได้ไม่ว่าเวลาหนึ่งเวลาใด แล้วทำความตกลงกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่เตรียมการไว้ให้ พร้อมทั้งจะเรียกตัวบุคคลเข้ารับราชการระดมได้ทุกขณะ เมื่อถึงโอกาสที่จะทำการระดม ก็ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารมีอำนาจสั่งการโดยอนุมัติของเจ้าหน้าที่ปกครองท้องที่ได้โดยตรง แต่เมื่อได้สั่งการไปแล้วประการใด ต้องรีบแจ้งข้อสั่งการทั้งหลายแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่ให้ทราบด้วยทุกครั้ง

(๒) การระดมพลย่อย ย่อมกำหนดเป็นปี ๆ เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร เป็นผู้แจ้งความประสงค์แก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่แล้วทำความตกลงกันจะเพาะคราว ก่อนถึงวันกำหนดระดมอย่างน้อยสามเดือน

ภาค ๔

ว่าด้วยบุคคลที่ร้องขอเข้ารับราชการ

มาตรา ๕๖ บุคคลที่จะร้องขอเข้ารับราชการประจำการได้นั้นมี ๓ จำพวก คือ

(๑) เป็นผู้ที่มีอายุยังไม่ถึงสิบแปดปีพวกหนึ่ง

(๒) เป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีแล้วขึ้นไปจนถึง

สี่สิบเก้าปี แต่เจ้าหน้าที่ยังไม่ได้กำหนดให้เข้ากองประจำการพวกหนึ่ง

(๓) เป็นผู้ที่ได้เป็นทหารประจำการจนครบกำหนดปลดแล้วพวกหนึ่ง

มาตรา ๕๗ บุคคลจำพวกที่ ๑ ถ้าเจ้าหน้าที่ต้องการให้รับเข้ารับราชการได้โดยมีสัญญา ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรจะให้ผู้นั้นออกจากประจำการเมื่อใดก็ได้ ออกได้ทุกเมื่อ ถ้าในสัญญาไม่มีกำหนดเวลารับราชการ ผู้นั้นจะลาออกก็ได้ แต่ต้องยื่นใบลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

มาตรา ๕๘ บุคคลจำพวกที่ ๑ ที่รับเข้ารับราชการนั้น ยังไม่ต้องขึ้นทะเบียนประจำการและปลดอย่างไร แต่ต้องอยู่ในวินัยอย่างทหารประจำการทุกประการ ถ้ารับราชการต่อไปอายุครบสิบแปดปีเมื่อใดต้องขึ้นทะเบียนประจำการตามระเบียบ และต้องเป็นไปอย่างเดียวกับคนจำพวกที่ ๒ ที่กล่าวในมาตราต่อไป

มาตรา ๕๙ บุคคลจำพวกที่ ๒ มีสิทธิเลือกแผนกเลือกเหล่าเลือกหน่วยที่จะเข้ารับราชการนั้นได้ ถ้าไม่มีเหตุขัดข้องแล้วให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารบรรจุตามความประสงค์ แต่

เจ้าหน้าที่จะไม่รับผู้ใดก็ได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ใดตกลงรับคนใด
เข้าเป็นทหารแล้ว ให้ขันทะเบียนเป็นทหารประจำการตาม
ระเบียบ

มาตรา ๖๐ ผู้ที่ใต้ขันทะเบียนเป็นทหารประจำการแล้ว
นั้น ต้องรับราชการในกองประจำการเต็มกำหนดสองปี

ถ้าเป็นข้าราชการชั้นสัญญาบัตร หรือเป็นผู้ที่สำเร็จการ
ศึกษาชั้นมัธยมบริบูรณ์ หรือสำเร็จการศึกษาโรงเรียนใด ๆ
ซึ่งกระทรวงธรรมการ รับรองให้ เทียบเสมอ ชั้นมัธยมบริบูรณ์
ของประเทศสยาม ให้รับราชการในกองประจำการแต่เพียง
หนึ่งปี

ถ้าเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาชั้นอุดมศึกษาของประเทศสยาม
หรือต่างประเทศ ให้รับราชการในกองประจำการแต่เพียง
หกเดือน

นอกจากนี้ ถ้าผู้ร้องขอเข้าประจำการนั้นเป็นผู้ที่ใต้
รับการฝึกวิชาทหารมาจากโรงเรียนใด ๆ ตามระเบียบ
ของกระทรวงกลาโหมแล้ว กระทรวงกลาโหมมีอำนาจ
ระเบียบในกฎกระทรวง กำหนดเวลารับราชการประจำการ
ให้น้อยกว่าสองปีก็ได้

มาตรา ๖๑ ผู้ที่กำหนดเวลารับราชการประจำการน้อยกว่าหนึ่งปีนั้น จะให้เริ่มเข้ารับราชการในเดือนใด แล้วแต่กระทรวงกลาโหมจะกำหนดตามที่เห็นสมควร และผู้ที่ได้รับราชการในกองประจำการครบกำหนดแล้ว ให้ปลดตามระเบียบที่กล่าวไว้ในมาตรา ๔๐

มาตรา ๖๒ บุคคลจำพวกที่ ๓ นั้น การรับเข้ารับราชการการออกจากประจำการ การอยู่ในวินัยอย่างทหารประจำการ ให้เป็นไปอย่างเดียวกับบุคคลจำพวกที่ ๑ ทุกประการ

ภาค ๕

โทษขัดกันพระราชบัญญัติ

มาตรา ๖๓ ผู้ที่พ้นจากการยกเว้นตามที่กล่าวในมาตรา ๗ หมายเลข (๔) ไม่ส่งใบสำคัญคืน หรือผู้ที่อยู่ในกองเกินอัตราหรือกองหนุน ผ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนไปจนถึงหนึ่งปี

มาตรา ๖๔ ผู้ใดไม่มาลงบัญชีที่อำเภอตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือหลีกเลี่ยงจัดขึ้นไม่มาตามกำหนดที่นายอำเภอเรียกมาสำหรับตรวจเลือกให้เข้ากองประจำการ หรือหลีกเลี่ยงจัดขึ้นไม่เข้ารับราชการระดม หรือหลีกเลี่ยง

จัดขึ้นไม่เข้ารับราชการทหารตามพระราชบัญญัตินี้ในประการใด ๆ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปจนถึงสามปี ถ้าผู้สมรู้เป็นใจให้ผู้อื่นหลีกเลี่ยงจัดขึ้นดังที่กล่าวมานี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไปจนถึงหนึ่งปี

มาตรา ๖๕ ผู้ใดที่กรรมการตรวจเลือกได้กำหนดให้เข้ากองประจำการแล้วหลบหนีไปเสียก่อนที่ไปถึงกรมกองทหาร มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปจนถึงสามปี ถ้าผู้ใดสมรู้เป็นใจให้ผู้อื่นหลบหลีกดังว่ามาแล้ว มีความผิดเสมอกับผู้ที่หลบหลีกให้ลงอาชญาด้วยกัน

มาตรา ๖๖ ผู้ใดทำร้ายร่างกายตนเองหรือให้ผู้อื่นทำเพื่อจะให้พ้นจากราชการทหารตามพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ปีหนึ่งขึ้นไปจนถึงแปดปี ผู้ที่สมรู้เป็นใจในการที่ผู้ใดทำร้ายตนเองตามที่กล่าวมาแล้วนี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปจนถึงสี่ปี

ภาค ๖

การรักษาพระราชบัญญัติ

มาตรา ๖๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ปึก

ครองท้องที่เป็นผู้รักษาพระราชบัญญัตินี้ จำแนกตามข้อ
ความอันอยู่ในหน้าที่ของกระทรวงนั้น ๆ และมีอำนาจสั่ง
การหรือออกกฎกระทรวงวางระเบียบการให้ดำเนินไปตามพระ
ราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๔ มีนาคม หน้า ๓๒๕)

พระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์
แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์ ร.ศ. ๑๒๑ ในเรื่องพระราชทานวิสุงคามสีมา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้สืบไป ให้ยกเลิกบรรดามติกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ที่มีข้อความ

๔๒๓

เกี่ยวกับราชการพระราชนิพนธ์วิสุตคามสีมา ซึ่งขัดแย้งกับบท
แห่งพระราชบัญญัตินี้

การพระราชนิพนธ์วิสุตคามสีมานั้น ท่านว่าจะ
ได้ออกให้เป็นพระราชบัญญัติ และเป็นอันบังคับได้ตั้งแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา บรรดา ราย ๆ ไป

ประกาศมรดกวิสุตคามสีมา มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๕ มีนาคม หน้า ๗๖๑)

๔๒๔

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการขีตทรัพย์สินของกสิกร
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรจำกัดการขีตทรัพย์สินของกสิกร เพื่อให้กสิกรสามารถประกอบอาชีพในทางกสิกรรมต่อไปได้

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการขีตทรัพย์สินของกสิกร พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้สืบไป ให้ยกเลิกบทบัญญัติในกฎหมาย ซึ่งมีข้อความแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ “กสิกร” หมายความว่า ผู้ที่มีอาชีพในการกระทำการกสิกรรม เช่น ทำนาหรือทำสวนหรือทำไร่ หรือเลี้ยงสัตว์

มาตรา ๕ ทรัพย์สินของกสิกรตั้งจะกล่าวต่อไปนี้ ท่านห้ามมิให้เจ้าหนี้ยึด คือ

- (ก) พืชผลที่ยังไม่ถึงเวลาเก็บเกี่ยว
- (ข) พืชพันธุ์ที่จะใช้ในปีต่อไปตามปริมาณอันสมควร โดยเทียบเคียงกับเนื้อที่ซึ่งกสิกรได้ทำในปีที่แล้วมา
- (ค) พืชผลที่เก็บไว้สำหรับเลี้ยงตัวและครอบครัวตามภูานานุรูปสำหรับปีหนึ่ง
- (ง) สัตว์และเครื่องมืออันประกอบการอาชีพที่มีไว้พอควรแก่การดำเนินอาชีพต่อไป

มาตรา ๖ ทรัพย์สินของกสิกรตั้งกล่าวในมาตรา ๕ นั้น ถ้าหากถูกยึดอยู่และยังมีได้ขายจนถึงวันใช้พระราชบัญญัตินี้

๔๒๖

เจ้าของก็อาจร้องขอให้ถอนการขิดเสียได้ก่อนที่ได้ขายทอด
ตลาด

ประกาศมาณวันที่ ๒๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พรยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๒ กันยายน หน้า ๓๘๖)

จ่านักหอสมุด

ประกาศเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
ยกเว้นยาเสพติดให้โทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕ ให้ยกเว้นยาที่ปรุงด้วยยาเสพติดให้โทษอีก ๑ ชนิดอยู่ในประเภทไม่จำกัดตามความข้อ ๓ (ก) แห่งกฎเสนาบดียาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕ คือ

Syrup Terpine Hydrate ปรุงด้วยไดโอนีนกับไอสอสาร์อื่น ๆ มีส่วนไดโอนีนไม่เกินร้อยละ ๐.๒๒๘ กรัม (Evans Sons Lescher & Webb Ltd.)

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประกาศมาณวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
พระยาจำเริญยศ
เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๕ กันยายน หน้า ๓๕๘)

พระราชบัญญัติคุ้มครอง เอกสาร และหนังสือพิมพ์
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองเอกสารและหนังสือพิมพ์ พุทธศักราช ๒๕๗๐ เพื่อประโยชน์แห่งสันติภาพและความสงบเรียบร้อยแห่งประชาชน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครอง เอกสาร และหนังสือพิมพ์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทบัญญัติในมาตราต่อไปนี้เข้าในพระราชบัญญัติสมุด เอกสาร และหนังสือพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๗๐ และให้ถือว่าเป็นส่วนแห่งพระราชบัญญัตินั้นสืบไป

มาตรา ๔ เอกสารลับของรัฐบาลหรือของสภาในราชการซึ่งตั้งขึ้นโดยกฎหมาย หรือกิจการลับของที่ประชุมในราชการซึ่งสาธารณชนเข้าไปไม่ได้ ท่านห้ามมิให้อามาตลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์ก่อนได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕ เสนาบดีกระทรวงกลาโหมหรือเสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ มีอำนาจที่จะออกคำสั่งห้ามโฆษณาในหนังสือพิมพ์ในเรื่องที่เกี่ยวกับการทหารบกทหารเรือ หรือเกี่ยวกับการเมืองระวางสยามกับต่างประเทศแล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ หนังสือพิมพ์รายวันนั้น ถ้ามิได้ออกจำหน่ายต่อเนื่องกันเป็นเวลาสามสัปดาห์ ท่านให้ถือว่าใบอนุญาตหนังสือพิมพ์นั้นเป็นอันสิ้นอายุ

หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ รายบั๊กษ์ รายเดือน หรือมิกำหนดเวลาออกจำหน่ายอย่างอื่นนั้น ถ้ามิได้ออกจำหน่ายเกินกำหนดเป็นเวลาสามสัปดาห์ ไซ้ ท่านให้ถือว่าใบอนุญาตหนังสือพิมพ์นั้นเป็นอันสิ้นอายุ

มาตรา ๗ หนังสือพิมพ์ฉบับใดโฆษณาข้อความอันเข้าอยู่ในลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือตามบทบังคับแห่งพระราชบัญญัติสมุดเอกสารและหนังสือพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๗๐ มาตรา ๑๕ ซึ่งเจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะถอนใบอนุญาตหนังสือพิมพ์อยู่แล้วนั้น ท่านว่าสมุหพระนครบาลหรือสมุหเทศาภิบาลมีอำนาจที่จะสั่งผ่นผันเพียงให้หนังสือพิมพ์ฉบับนั้นเสนอข้อความที่จะโฆษณาต่อไป มาให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวตรวจก่อนในระวางเวลามีกำหนด

มาตรา ๘ ในการตรวจข่าวหนังสือพิมพ์ เจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวมีอำนาจที่จะ

- (๑) ห้ามมิให้โฆษณาหนังสือพิมพ์นั้นทั้งหมด หรือ
- (๒) อนุญาตให้โฆษณาได้ แต่ต้องเอาข้อความบางตอนออก หรือปิดข้อความบางตอนเสียไม่ให้เห็น ตามแต่เจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวจะเห็นสมควร

มาตรา ๙ ถ้าหนังสือพิมพ์ฉบับใดได้รับคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรว่า ให้เสนอข้อความให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวตรวจเสียก่อน แต่ขึ้นโฆษณาโดยมิได้เสนอต่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าว และมีบทประพันธ์ ซึ่งเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวเห็นว่าควรจะห้ามตามพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือบรรณาธิการ

ไม่เชื่อฟังคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวก็ดี ท่านว่านาย
ตำรวจตั้งแต่ชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป เมื่อได้รับแจ้งความของ
เจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวแล้ว มีอำนาจห้ามมิให้ขาย หรือ
จ่ายแจกหนังสือพิมพ์นั้นได้ หรือยึดหนังสือพิมพ์ที่ออกนั้น
ทุกฉบับได้

มาตรา ๑๐ บรรณาธิการคนใดไม่พอใจในคำสั่งของ
เจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าว จะอุทธรณ์ไปยังเสนาบดีกระทรวง
มหาดไทยก็ได้ คำชี้ขาดของเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
นั้นให้เป็นที่สุด แต่ในระหว่างที่รอฟังคำชี้ขาดของเสนาบดี
กระทรวงมหาดไทยนั้น ท่านว่าต้องปฏิบัติตามคำสั่งของ
เจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าว

มาตรา ๑๑ บรรณาธิการคนใดกระทำการฝ่าฝืนต่อบท
บัญญัติมาตรา ๔ หรือฝ่าฝืนคำสั่งเสนาบดีตามความใน มาตรา ๕
หรือเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุแล้วตามมาตรา ๖ ยังกระทำการ
พิมพ์หนังสือเพื่อจำหน่ายต่อไป ท่านว่ามีความผิดต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒ เมื่อสมุหพระนครบาลหรือสมุหเทศาภิบาล
ได้มีคำสั่งในหนังสือพิมพ์ใดเสนอข้อความให้เจ้าพนักงาน

ผู้ตรวจข่าวตรวจเสียก่อน แต่บรรณาธิการหนังสือพิมพ์นั้น บังอาจขัดขืน โฆษณาหนังสือพิมพ์นั้นโดยมิได้เสนอหนังสือพิมพ์ต่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าว ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓ บรรณาธิการคนใดโฆษณาหนังสือพิมพ์ที่ได้เสนอต่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวแล้ว แต่มิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าว ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔ ผู้ใดขายหรือจ่ายแจก หรือเสนอขาย เสนอจ่ายแจกซึ่งหนังสือพิมพ์ใด ๆ อันออกโฆษณาโดยมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าว โดยรู้อยู่แล้วว่าหนังสือพิมพ์นั้นออกโดยมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง เช่นนั้นไซ้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕ หนังสือพิมพ์ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ว่าเป็นหนังสือพิมพ์สามัญหรือเทคนิค หรือเป็นหนังสือพิมพ์สำหรับลงประกาศแจ้งความ ฯลฯ หรือว่าเป็นหนังสือพิมพ์ที่ออก

โดยมีระยะเวลานั้น ถ้าทำผิดความประสงค์ที่แจ้งไว้ตามความ
ในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสมุดเอกสารและหนังสือ
พิมพ์พุทธศักราช ๒๔๗๐ ไซร้ ท่านว่าบรรณาธิการมีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

มาตรา ๑๖ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจตั้ง
เจ้าพนักงานผู้ตรวจข่าวตามความในพระราชบัญญัตินี้

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๘ กันยายน หน้า ๔๐๑)

คำแถลงการณ์ คณะกรรมการราษฎร
 เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสมุด เอกสาร และหนังสือพิมพ์
 แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เนื่องในการที่รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติสมุดเอกสาร
 และหนังสือพิมพ์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕ คณะ
 กรรมการราษฎรเห็นสมควรออกคำแถลงการณ์ เพื่อแสดง
 นโยบายของรัฐบาลในการที่ออกกฎหมายฉบับนี้

ก่อนอื่นรัฐบาลใคร่แสดงว่า การปิดปากของหนังสือ
 พิมพ์นั้นไม่ใช่นโยบายของรัฐบาลนี้เลย กรรมการบางคน
 ของคณะกรรมการราษฎรได้แสดงต่อหนังสือพิมพ์หลายครั้ง
 หลายหน ว่ารัฐบาลมีความยินดีที่จะฟังคำติและคำชมของ
 ประชาชน แต่ขอว่าเป็นคำติคำชมอันสุภาพและศิริมด้วย
 ความเที่ยงธรรม ไม่ใช่พรุสวาท ไม่ใช่ปรักปรำแก่งกล่าว
 ใส่ร้ายเสียดสี หรือยุยงส่งเสริมให้เกิดความแตกร้างกันอัน
 เป็นเหตุนำมาซึ่งความไม่สงบ หรือกล่าวความอันเป็นเชิง
 ชวนมาซึ่งความยุ่งยากในทางต่างประเทศเหล่านี้เป็นของไม่
 พึงปรารถนา ประชาชนทุกคนที่มีน้ำใจอันเที่ยงธรรมเห็นแก่
 ความมั่นคงความดีความงาม ความรุ่งเรือง ของบ้านเมืองแล้ว

ก็ไม่ควรมีความคิดที่จะทำเช่นนั้น ตามพระราชบัญญัติฉบับ
ก่อนเจ้าพนักงานไม่มีทางจะทำอย่างไรได้ นอกจากสั่งปิด
เมื่อสั่งปิดลงไปครั้งใด ความเสียหายไม่ใช่บังเกิดขึ้นแก่
หนังสือพิมพ์ผู้กระทำผิด เป็นการเดือดร้อนแก่คนงานซึ่งเป็น
ลูกจ้างชั้นผู้น้อย บางทีไม่รู้ไม่เห็นในความผิดของหนังสือ
พิมพ์ก็พลอยต้องขาดงานทำไปด้วย เพื่อผ่อนผันความข้อนี้
จึงคิดว่า เมื่อหนังสือพิมพ์ได้ลงข่าวอันไม่สมควรแล้ว
หาอธิบายอย่างไรเพียงแต่อย่าให้มีข่าวเช่นนั้นอีก และถ้าไม่
จำเป็นก็อย่าให้ถึงกับเป็นความเดือดร้อนแก่คนงานได้ ใน
ความปรารถนาเช่นนี้เกิดความคิดในมาตรา ๗ แห่งพระราช
บัญญัติฉบับนั้น ความในมาตรา ๗ นี้ ปรากฏอยู่ชัดในตัว
หนังสือที่ว่า หนังสือพิมพ์ฉบับใดที่ได้กระทำผิดแล้วตาม
มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ หรือได้กระทำผิดแล้ว
ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับก่อน ซึ่ง ความผิด
เหล่านั้น กฎหมายให้อำนาจเจ้าพนักงานที่จะถอนใบอนุญาต
ปิดโรงพิมพ์ได้อยู่แล้ว แต่มาตรา ๗ นี้ให้อำนาจแก่เจ้า
พนักงานที่จะผ่อนผันบรรเทาโทษเพียงแต่ต่อไปให้นำข่าวมาให้
เจ้าพนักงานตรวจเสียก่อนตามกำหนดเวลาที่เห็นสมควร ดังนั้น
หนังสือพิมพ์ก็ยังคงออกได้อยู่ คนงานก็ไม่เดือดร้อน เป็น
การผ่อนหนักให้เป็นเบา

อีกประการหนึ่งข้อความบางประเภท กล่าวคือ เอกสาร
ลับของราชการ ข่าวทหารและข่าวที่เกี่ยวกับต่างประเทศ
เป็นต้น เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ถ้าหนังสือพิมพ์
ฉวยผิดฉวยพลาดอาจนำมาซึ่งความยุ่งยากในราชการเป็น
อันมากประการ รัฐบาลจึงเห็นควรมีบัญญัติไว้เป็นพิเศษตั้ง
ในมาตรา ๔-๕

วันที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๘ กันยายน หน้า ๔๐๗)

กฎเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงาน
จัดหางาน พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงานจัดหางาน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใดจะขอจดทะเบียนสำนักงานจัดหางาน หรือขอรับ อนุญาตประกอบ กิจการ ใน ทาง สำนักงาน จัดหางาน หรือย้ายสำนักงาน หรือจะขอให้กรรมการอำเภอทำใบสำคัญรับรองความประพฤติ ให้ทำเรื่องราวร้องขอตามแบบซึ่งเจ้าหน้าที่ได้จัดทำไว้

ข้อ ๒ การร้องขอประกอบกิจการในทางสำนักงานจัดหางานนั้น ผู้ขอต้องมีใบสำคัญรับรองความประพฤติที่กรรมการอำเภอทำให้ ส่งมาพร้อมด้วยเรื่องราว แต่การขอทำใบ อนุญาตที่สันอายุตามความในข้อ ๔ แห่งกฎนี้ ไม่ต้องส่ง ใบสำคัญเช่นนั้น

ข้อ ๓ ใบสำคัญรับรองความประพฤตินั้น ให้กรรมการ อำเภอท้องที่ซึ่งผู้ขอรับอนุญาตมีภูมิลำเนาอยู่ เป็นผู้ออกให้

ข้อ ๔ โบอนุญาตให้ประกอบกิจการในทางสำนักงานจัด
หางาน มีกำหนดให้ใช้ได้เพียงวันที่ ๓๑ มีนาคม ของ
ปีที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๕ สินจ้างที่สำนักงานจัดหางานจะเรียกได้ตามความ
ในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินั้น ให้เรียกได้ไม่เกิน
ร้อยละ ๒๕ แห่งจำนวนเงินเดือน หรือค่าจ้างที่ลูกจ้างจะ
ได้รับจากนายจ้างในเดือนแรกที่ลูกจ้างเข้าทำงาน

ข้อ ๖ เจ้าของสำนักงานจัดหางานประสงค์จะย้ายสำนัก
งานจัดหางานให้ยื่นเรื่องราวต่อสมุหพระนครบาล หรือผู้
ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้สมุหพระนครบาล หรือ
ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้สั่งการ ถ้าเห็นควรอนุญาตก็ให้
ออกใบอนุญาตให้ตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานผู้ปกครองท้องที่ตั้งแต่ชั้นกรมการ
อำเภอขึ้นไป หรือตำรวจกฐร ตำรวจนครบาล ตั้งแต่ชั้น
ว่าที่นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป เป็นเจ้าพนักงานมีอำนาจ
ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัติ

ข้อ ๘ ให้เรียกค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้

ก่อนจดทะเบียนสำนักงานจัดหางาน

๑ บาท

ค่าใบอนุญาตให้ประกอบกิจการในทาง	
สำนักงานจัดหางาน	๑ บาท
ค่าออกใบแทนใบอนุญาต	๑ บาท
ค่าใบอนุญาตและจดทะเบียนการย้าย	
สำนักงานจัดหางาน	๑ บาท
ค่าใบสำคัญรับรองความประพฤติ	๑ บาท
ค่ากระดาษคำร้องฉบับละ	๑๐ สตางค์

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาจำเริญเขต

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

(ราชการแบบกรม เริ่ม ๔๕ วันที่ ๒ ตุลาคม หน้า ๕๑๐)

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
ว่าด้วยทางการผ่อนผันขยายเวลาเก็บเงินรัชชูปการ
จำนวน พ.ศ. ๒๔๗๕ ในอัตราปกติ แก่บุคคลบางจำพวก

เนื่องแต่ความไม่ปกติในทางเศรษฐกิจของโลกเป็นเหตุ
กระทบกระเทือนถึงการค้าขายในประเทศ ผู้ต้องชำระเงิน
รัชชูปการบางคนอาจจะหาเงินไปชำระภายในเดือนกันยายน
ไม่ได้

เงินรัชชูปการนั้นเป็นเงินซึ่งชาวยุทธจักรรับบริจาคเป็นส่วน
ช่วยการทำนุบำรุงชาติและประเทศมาแล้วช้านาน เวลานี้
การเงินของรัฐบาลก็ได้อยู่ในฐานะอันบริบูรณ์ และแม้
ต่อไปนี้จะได้คิดเก็บภาษีอย่างอื่นจากบุคคลที่อยู่ในชั้นที่มีราย
ได้มาก เช่น ภาษีรายได้ ก็ดี เงินที่จะได้รับนั้นก็หาเป็น
การพอเพียงแก่ความจำเป็นในการทำนุบำรุงบ้านเมืองไม่ จึง
ยังจำเป็นต้องขอให้ชาวยุทธจักรห้วงปวงหาเงินมาพลีให้แก่ชาติ
ต่อไปตามเดิมก่อน

เพราะฉะนั้น เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติจึง
ประกาศตามอำนาจในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินรัชชูป
การ พ.ศ. ๒๔๖๘ ให้ทราบทั่วกันว่า จะผ่อนผันขยาย

เวลาให้บุคคลที่อึดักัดขาดสนมมีโอกาสได้หาเงินรัชชูปการไปชำระตามอัตราปกติไปก่อน และได้สั่งเจ้าหน้าที่ทั้งปวงว่า ในระหว่างตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงสิ้นเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ ให้งดการใช้นโยบายผู้ค้างเงินรัชชูปการจำนวน พ.ศ. ๒๔๗๕ ไว้ก่อน และภายในเวลา ๓ เดือนที่กล่าวนี้ ผู้ใดนำเงินรัชชูปการไปชำระโดยดี ก็ให้เจ้าหน้าที่เรียกเก็บแต่ตามอัตราปกติ

แต่ส่วนผู้ซึ่งมีทรัพย์สินอันพอควรชำระเงินรัชชูปการได้แต่หากยังมีได้ชำระนั้น เจ้าพนักงานจะต้องลงมือทำการเร่งรัดตามความในมาตรา ๑๐ (๑) (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ ผู้มีทรัพย์สินผู้ใดไม่รับนำเงินไปชำระ จนถึงเจ้าพนักงานต้องลงมือเร่งรัดตั้งกล่าวแล้ว ผู้นั้นจะต้องชำระเงินตามอัตราทั่วไถ

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณนิติธาดา

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒ ตุลาคม หน้า ๔๑๒)

กฎข้อบังคับ

ว่าด้วยอัตราค่าพาหนะ และ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง
สำหรับข้าราชการฝ่ายทหารและพลเรือน

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ รับพระบรมราช
โองการใส่เกล้า ๆ ให้ออกกฎข้อบังคับว่าด้วยอัตราค่าพาหนะ
และเบี้ยเลี้ยงเดินทาง สำหรับข้าราชการฝ่ายทหารและพล
เรือนดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปจากสำนักงานประจำเป็น
เงินที่กำหนดไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ไม่
ใช่เพื่อให้เป็นกำไรแก่ผู้ไปราชการ จำแนกเป็น

(๑) เบี้ยเลี้ยงเดินทาง

(๒) ค่าพาหนะ

(๓) ค่าใช้สอยเบ็ดเตล็ด

ที่เรียกว่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางนั้น คือ เงินที่
ข้าราชการจะเบิกได้เป็นค่าใช้จ่ายในเวลาเดินทาง
ไปมาโดยราชการ

ที่เรียกว่าค่าพาหนะนั้น คือ ค่าจ้างสัตว์พาหนะ
หรือยานพาหนะ หรือคนที่ต้องจ้างแรงเป็นพาหนะ

ทำนองคนหาบหาบสิ่งของตามสมควรแก่ความจำเป็นที่ข้าราชการจะต้องใช้เมื่อเวลาเดินทางไปมาด้วยราชการ

ที่เรียกว่าค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดนั้น คือ ค่าใช้จ่ายในระหว่างเดินทางอันเป็นเครื่องอุปกรณ์แก่หน้าที่ราชการที่จะต้องกระทำ เช่นค่าเครื่องเขียน ตัวตราไปรษณีย์โทรเลข และค่าส่งรายงานสื่อสารแก่สำนักงานเป็นต้น

ข้อ ๒ ข้าราชการที่จะเบิกเงินค่าพาหนะหรือเบี้ยเลี้ยงเดินทาง หรือทั้งสองประเภทตามกฎหมายข้อบังคับนี้ได้ ต้องอยู่ในลักษณะดังกล่าวต่อไปนี้

- (๑) ข้าราชการที่มีตำแหน่งเงินเดือนประจำในงบประมาณแผ่นดิน
- (๒) ผู้ที่ถูกเกณฑ์เข้ารับราชการหรือถูกปลดจากประจำการตามกฎหมายลักษณะการเกณฑ์ทหาร
- (๓) นักเรียนต่างประเทศซึ่งมียศเป็นนายทหารแล้ว
- (๔) ข้าราชการที่ทางราชการบรรจุเข้าตำแหน่งแล้วแต่เดินทางไปรับหน้าที่

- ข้อ ๓ การเดินทางจากตำบล ๑ ถึงตำบล ๑ ในพระราชอาณาเขตต์ ถึงแม้ว่าการเดินทางนั้นจำเป็นจะต้องผ่านเขตต์แดนต่างประเทศ ก็นับเหมือนเดินทางภายในพระราชอาณาเขตต์
- ข้อ ๔ ข้าราชการที่มีสัญญากับรัฐบาลกำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางเป็นอย่างอื่นคงเบิกจ่ายตามข้อสัญญานั้น ไม่เข้าอยู่ในบทบังคับแห่งข้อบังคับนี้
- ข้อ ๕ ข้าราชการมีตำแหน่งรับราชการประจำอยู่ หรือไปราชการณที่ใด ตามข้อบังคับนี้ให้ถือว่าเป็นผู้อยู่ ณที่นั้น
- ข้อ ๖ ข้าราชการเดินทางด้วยกิจธุระของตนเอง หรือเพื่อกิจธุระของตนเอง ไม่ควรได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
- ข้อ ๗ ข้าราชการเดินทางไปมาด้วยราชการ แต่หยุดพักอยู่ที่แห่งใดด้วยเหตุอันไม่จำเป็น แม้จะได้รับอนุญาตให้หยุดก็ตาม สำหรับวันหยุดเหล่านั้น เบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางไม่ได้
- ถ้าผู้ไปราชการเกิดเจ็บป่วยขึ้นในระหว่างที่เดินทางในพระราชอาณาเขตต์เป็นเวลาเกิน ๑๐ วัน

ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบ และส่งใบตรวจ
ของแพทย์ไปด้วย เบี้ยเลี้ยงเดิรทางหลัง ๑๐ วัน
นั้นจะเบิกได้เพียงวันที่เจ้ากระทรวงรับรองว่าสมควร
จะได้รับ

ข้อ ๘ อัตราเบี้ยเลี้ยงเดิรทางมีแจ้งในบัญชีต่อท้ายหมาย
เลขดังนี้

เบี้ยเลี้ยงเดิรทางภายในพระราชอาณาเขตต์

สำหรับข้าราชการฝ่ายทหารบกวมทั้งค่าเช่าที่

พักด้วย หมายเลข ๑

สำหรับข้าราชการฝ่ายทหารเรือรวมทั้งค่าเช่าที่

พักด้วย หมายเลข ๒

สำหรับข้าราชการฝ่ายพลเรือนรวมทั้งค่าเช่าที่

พักด้วย หมายเลข ๓

เบี้ยเลี้ยงเดิรทางนอกพระราชอาณาเขตต์

สำหรับข้าราชการฝ่ายทหารบกและทหารเรือ

หมายเลข ๔

สำหรับข้าราชการฝ่ายพลเรือน หมายเลข ๕

ข้อ ๙ (๑) อัตราค่าพาหนะในพระราชอาณาเขตต์
มีแจ้งในบัญชีต่อท้ายหมายเลข ๖

(๒) การคิดคำนวณอัตราเทียบพาทะบรรทุก
สิ่งของเค็รทางที่วางอัตราไว้ตามน้ำหนักเป็นกิโลกรัม
ถ้ามีเศษตั้งแต่กึ่งหนึ่งขึ้นไป ให้นำเป็นจำนวนเต็ม

(๓) การบรรทุกสิ่งของเค็รทางย้ายครอบครัว
ไปประจำการต่างสำนักงาน หรือกลับภูมิลำเนา
อนุญาตเพียงเครื่องเรือน และของใช้ตลอดจนสิ่ง
ของในการครัวที่จำเป็นแก่ครอบครัว

ส่วนยวดยานพาหนะหรือของเล่น เช่น ต้น
ไม้และสัตว์เลี้ยงถือว่าไม่เป็นสิ่งจำเป็นแก่ครอบครัว
เบิกจ่ายค่าพาหนะไม่ได้

ข้อ ๑๐ การเค็รทางในพระราชอาณาเขตต์จะเบิกค่าโดย
สารรถหรือเรือได้ตามอัตราตั้งต่อไปนี้

(๑) ค่าโดยสารชั้น ๑ อนุญาตแก่ข้าราชการ
พลเรือนชั้นเจ้ากรม หรือมีตำแหน่งเทียบเสมอ
เจ้ากรมขึ้นไป และนายทหารชั้นนายพันและ
นายนาวาขึ้นไป

(๒) ค่าโดยสารชั้น ๒ อนุญาตแก่ข้าราชการ
พลเรือน และนายทหารชั้นสัญญาบัตรอื่น ๆ

แต่ถ้าพาหนะนั้นไม่มีชั้น ๒ ก็ให้โดยสารชั้น ๑ ได้

(๓) ค่าโดยสารชั้น ๓ หรือชั้นต่ำที่สุดสำหรับ
ข้าราชการนอกจากจำพวกที่กล่าวมาข้างต้น

ถ้าการเดินทางโดยรถไฟ ต้องค้างคืนในรถหรือ
ตามระเบียบต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษ อนุญาต
ให้เบิกได้ตามชั้นของตน

ถ้าการไปราชการนั้นเป็นการชั่วคราวจะเบิกค่า
โดยสารได้แต่เฉพาะตัวผู้นั้น จะเบิกสำหรับ
ครอบครัวด้วยไม่ได้

ค่าโดยสารจะเบิกได้เท่าที่จ่ายไปจริง

ข้อ ๑๑. ผู้ไปราชการในพระราชอาณาเขตต่างสำนักงาน
เพื่อช่วยทำงาน หรือ รักษาการแทนผู้อื่นตามปกติ
ให้ไปได้ไม่เกิน ๓ เดือน (๙๐ วัน) ถ้าหากมี
เหตุผลจำเป็นจะต้องอยู่เกินกว่ากำหนดนี้ ซึ่งรวม
ทั้งสิ้นต้องไม่เกินกว่า ๑ ปี ก็ให้เจ้ากระทรวงชี้แจง
เหตุผลมายังกระทรวงพระคลัง ฯ ให้ทราบเสียก่อน

เบี้ยเลี้ยงสำหรับผู้ไปช่วยทำงานหรือไปรักษา
ราชการแทนผู้อื่นให้เบิกเพียงกึ่งอัตรา

ข้อ ๑๒. การไปราชการทั้งในและนอกพระราชอาณาเขตจะ
เบิกค่าพาหนะจากที่พักไปสำนักงานที่ไปประจำการ

- ข้อ ๑๓. ในระหว่างเดินทางในเรือเม็ตซึ่งมีค่าอาหารรวมอยู่ในค่าโดยสารด้วยให้ เบิกเบี่ยเลี้ยงได้เพียง ๑ ใน ๓ ของอัตรา
- ข้อ ๑๔. ในการคำนวณเบี่ยเลี้ยงเดินทางประจำวันมีเกณฑ์ดังนี้
- (๑) การไปราชการตั้งแต่ ๑๒ ชั่วโมงขึ้นไป นับเท่ากับครึ่งวัน
 - (๒) การเดินทางตั้งแต่ ๒๔ ชั่วโมงขึ้นไปคิด ๒๔ ชั่วโมงเท่ากับ ๑ วัน
- ข้อ ๑๕. ผู้ที่ได้รับเบี่ยเลี้ยงประจำเมื่อไปราชการ ถ้าเบี่ยเลี้ยงเป็นรายวันจะต้องงดเบี่ยเลี้ยงประจำ จะเบิกจ่ายทั้ง ๒ ประเภทไม่ได้
- ข้อ ๑๖. ห้ามมิให้ เบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทางในกรณีดังกล่าวต่อไปนี้
- (๑) การไปรับการอบรมเพื่อเลื่อนฐานะ
 - (๒) การย้ายตำแหน่ง
 - (๓) การถูกเรียกมาไต่สวน ในเมื่อการไต่สวนนั้นปรากฏว่ามีมลทิน
 - (๔) การเดินทางของผู้ที่มีหน้าที่ต้องเดินทางเป็นประจำ

ข้อ ๑๗. การเดินทางจะต้องไปทางสั้น หรือทางตรงซึ่งจะไปถึงที่มุ่งหมายโดยเร็วที่สุด ถือความสำเร็จประโยชน์ของราชการเป็นสำคัญ และให้เป็นไปในทางประหยัด

ข้อ ๑๘. ผู้ไปราชการจะเบิกค่าโดยสารชั้น ๓ หรือชั้นต่ำที่สุดได้สำหรับคนใช้ที่นำไปด้วยตามอัตราในลำดับชั้นข้าราชการดังต่อไปนี้

ชั้น ๑ ข้าราชการทหารตั้งแต่ชั้นนายพันและนายนาวาขึ้นไป ข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเจ้ากรมขึ้นไป

ชั้น ๒ ข้าราชการทหารชั้นสัญญาบัตรตั้งแต่นายร้อยเอก นายเรือเอกลงมา ข้าราชการพลเรือนชั้นสัญญาบัตรต่ำกว่าชั้นเจ้ากรมลงมา

ชั้น ๓ ข้าราชการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร
ไปประจำการต่าง ไปราชการชั่วคราว ไปราชการ
สำนักงาน อัตรา แรมคืน อัตรา ไม่แรมคืน
คนใช้ไม่เกิน คนใช้ไม่เกิน อัตราคนใช้
ไม่เกิน

ชั้น ๑	๖ คน	๒ คน	๑ คน
ชั้น ๒	๔ คน	๒ คน	๑ คน
ชั้น ๓	๒ คน	---	---

11/10/2568

ผู้ไปราชการต่างประเทศชั่วคราว หรือผู้ที่
ประจำการอยู่ต่างประเทศไปราชการชั่วคราวจะเบิก
ค่าโดยสาร หรือพาหนะสำหรับคนไข้ไม่ได้

ข้อ ๑๙. ถ้าการเดินทางเป็นการย้ายตำแหน่งในพระราชอาณา
เขตต์ ครอบครัวยังต้องพึ่งผู้ย้ายจะได้รับค่าโดย
สารเช่นเดียวกับข้าราชการผู้นั้น ดังนี้

(๑) ภริยา ๑ คน

(๒) บุตร เท่าที่มี

(๓) บิดามารดาของตัวข้าราชการและภริยา
ข้าราชการด้วยทั้ง ๒ ฝ่าย

ข้อ ๒๐. ค่าพาหนะกลับภูมิลำเนาเบิกจ่ายได้ตามอัตราค่า
พาหนะไปประจำการต่างถิ่นในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เบิกได้ตามอัตราเงินเดือนของข้าราชการผู้นั้น ถ้าการออกจากราชการเป็นเพราะ (ก)
ข้าราชการผู้นั้นป่วยทุพพลภาพ (ข) ข้าราชการ
ผู้นั้นถูกปลดโดยไม่มีความผิด หรือมีความผิด
อย่างไม่ร้ายแรง (ค) ครอบครัวของข้าราชการ
ถึงแก่กรรม

(๒) เบิกได้ในอัตราชั้น ๓ ถ้าการออกจากราชการเนื่องจากเหตุอื่นนอกจากกล่าวแล้วในข้อ (๑) ข้างต้น

(๓) ข้าราชการที่ถูกปลดจากราชการเพราะมีความผิดอย่างร้ายแรงนั้น ถ้าเจ้ากระทรวงเห็นสมควรจะไม่ให้ค่าพาหนะก็ได้

ข้อ ๒๑. ผู้ที่จะเบิกค่าพาหนะกลับภูมิลำเนานั้น ต้องไม่เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาในท้องที่ซึ่งออกจากราชการนั้นเอง

“ภูมิลำเนา” หมายความว่าที่อยู่เดิมหรือที่ซึ่งมีเคหะสถานไว้ และตั้งใจจะไปอยู่จริง ๆ

ข้อ ๒๒. ผู้มารับการอบรมหน้าที่ราชการเพื่อสอบไล่เลื่อนฐานะตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน เบิกค่าพาหนะระหว่างจังหวัดที่รับราชการกับจังหวัดที่ทำการอบรมได้ภายในเขตต์ความตกลงซึ่งเจ้ากระทรวงได้กระทำไว้ต่อกระทรวงพระคลัง ฯ

ข้อ ๒๓. ผู้ทำหน้าที่เลขานุการ ซึ่งต้องทำงานกับหัวหน้าในระหว่างเดินทางประเภทหนึ่ง ผู้ทำหน้าที่นำแขกเมืองเดินทางประเภทหนึ่ง และเจ้าพนักงานเดินทางชายแดนประเภทหนึ่ง จะเดินทางชั้นเดียวกันกับ

หัวหน้าหรือแขกเมือง หรือเจ้าพนักงานฝ่ายต่าง
ประเทศซึ่งเทียบตำแหน่งเสมอกันได้

ข้อ ๒๔. บรรดาสิ่งของหลวงที่ต้องนำไปด้วยเพื่อใช้ราชการ
ในระวางเค็รทาง อนุญาตให้เบิกค่าบรรทุกได้ตาม
ที่ต้องจ่าย

ข้อ ๒๕. การเค็รทางในพระราชอาณาเขตต์ เบิกค่าใช้จ่าย
เบ็ดเตล็ดประเภทค่าพาหนะที่จำเป็นได้ ในรายการ
เหล่านี้ โดยยื่นใบสำคัญคู่จ่าย คือ

(๑) ค่ารถและเรือระวางสถานีหรือท่าเรือ
กับที่พัก

(๒) ค่าบรรทุกของรวมทั้งค่าจ้างคนขนของ
ในการถ่ายรถถ่ายเรือ

(๓) ค่าตัวตราไปรษณีย์โทรเลข

ข้อ ๒๖. การเค็รทางไปราชการต่างประเทศ เบิกค่าใช้จ่าย
เบ็ดเตล็ดที่จำเป็นได้ ในประเภทต่อไปนี้

(๑) ค่าเครื่องแต่งตัวตามอัตราในบัญชีต่อ
ท้ายหมายเลข ๗

(๒) ค่ารถและเรือ

(๓) ค่าบรรทุกของรวมทั้งค่าจ้างคนขนของ
ในการถ่ายรถถ่ายเรือ

(๔) ค่าเครื่องเขียนและตัวตราไปรษณีย์
โทรเลข

(๕) ค่ารับรองเป็นทางราชการ

เงินค่ารับรองจะต้องตกลงกับกระทรวง
พระคลัง ฯ ก่อนออกเดินทาง

ข้อ ๒๗. ในการเบิกเงินตามกฎหมายข้อบังคับนี้ผู้เบิกต้องยื่นบัญชี
แสดงรายการใช้จ่ายตามแบบของกระทรวงพระ
คลัง ฯ และต้องยื่นรายงานเดินทาง (เว้นไว้แต่
การย้ายตำแหน่ง) ประกอบพร้อมด้วยใบสำคัญ
คู่จ่ายให้สิ้นเชิง

ข้อ ๒๘. เงินค่าใช้จ่ายในการไปราชการจะเบิกล่วงหน้าได้
ตามสมควรแก่เหตุการณ์

ข้อ ๒๙. ข้าราชการที่รับเงินในการเดินทางล่วงหน้าแล้ว ไม่
ยื่นบัญชีและรายงานการเดินทางพร้อมด้วยใบสำคัญ
คู่จ่ายภายในเวลาอันสมควร ซึ่งต้องไม่เกิน ๓ เดือน
นับแต่วันกลับจากราชการแล้ว กระทรวงพระคลัง ฯ
อาจหักเงินที่จ่ายล่วงหน้าจากเงินเดือนหรือเงินใด ๆ
ที่ข้าราชการผู้นั้นจะเบิกจากคลังในคราวหน้าก็ได้

ข้อ ๓๐. ให้ยกเลิกกฎว่าด้วยอัตราค่าพาหนะและค่าเค็รทาง
รัตนโกสินทรศก ๑๑๘ และกฎเสนาบดีกระทรวง
พระคลังมหาสมบัติว่าด้วยเบี้ยเลี้ยงย้ายตำบลชั่ว
คราว พ.ศ. ๒๔๕๗ และกฎข้อบังคับใด ๆ ซึ่งขัด
กับกฎข้อบังคับนี้

ให้ใช้กฎข้อบังคับฉบับนี้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณนิติธาดา

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๘ ตุลาคม หน้า ๔๑๕)

บัญชีหมายเลข ๑

(ตามความข้อ ๔)

อัตราค่าเบี่ยงเค็รทางในพระราชอาณาเขตต์ และ
ค่าเช่าที่พักสำหรับทหารบก

๑. อัตราเบี่ยงเค็รตั้งน

เสนาบดี	วันละ ๔ บาท
นายพลและนายพันเอกซึ่งเทียบเท่า ตำแหน่งอธิบดี	} วันละ ๖ บาท
นายพันเอก	
นายพันโท	วันละ ๔ บาท
นายพันตรี	วันละ ๓ บาท
นายร้อยเอก	วันละ ๒ บาท
นายร้อยโท นายร้อยตรี นักเรียนทำการนายร้อย	} วันละ ๑ บาท ๕๐ สตางค์
นายดาพ	
นักเรียนทำการนายดาพนายสิบ เสมียนพนักงาน (ชั้นผู้บังคับหมู่)	} วันละ ๕๐ สตางค์
พนักงาน คนงาน (ชั้นลูกแถว)	

๒. อัตราค่าเช่าที่พัก (ไม่รวมค่าอาหาร) เบิกได้วัน
หนึ่งไม่เกินอัตราเบี่ยงเค็รประจำวัน

ทั้งนี้จะเบิกได้ไม่เกินกว่าที่จ่ายจริง โดยยื่นใบสำคัญ
ประกอบรายจ่าย

๓. ข้าราชการพลเรือนในกระทรวงการทหารเบิกจ่าย
เบี่ยงได้ตามยศโดยอนุโลมเทียบยศนายทหาร

บัญชีหมายเลข ๒

(ตามความข้อ ๘)

อัตราเบี่ยงเค็ดรทางในพระราชอาณาเขตต์ และ
ค่าเช่าที่พักสำหรับทหารเรือ

๑. อัตราเบี่ยงมัตงน

เสนาบดี	วันละ ๘ บาท
นายพลเรือและนายนาวาเอก ซึ่งเทียบเท่าตำแหน่งอธิบดี	วันละ ๖ บาท
นายนาวาเอก	วันละ ๕ บาท
นายนาวาโท	วันละ ๔ บาท
นายนาวาตรี	วันละ ๓ บาท
นายเรือเอก	วันละ ๒ บาท
นายเรือโท นายเรือตรี	วันละ ๑ บาท ๕๐ สตางค์

พันท่ง ข่า เสมียนพนักงาน เงินเดือน ๒๐ บาทขึ้นไป	} วันละ ๕๐ สตางค์
เสมียนพนักงานมีเงิน เดือนต่ำกว่า ๒๐ บาท	

๒. อัตราค่าเช่าที่พัก (ไม่รวมค่าอาหาร) เบิกได้วัน
หนึ่งไม่เกินอัตราเบี่ยงเลียงประจำวัน

ทั้งนี้จะเบิกได้ไม่เกินกว่าที่จ่ายจริง โดยยื่นใบสำคัญ
ประกอบรายจ่าย

๓. ข้าราชการพลเรือนในกระทรวงการทหารเบิกจ่าย
เบี่ยงเลียงได้ตามยศโดยอนุโลมเทียบยศนายทหาร

บัญญัติหมายเลข ๓

(ตามความข้อ ๘)

อัตราเบี่ยงเลียงเต็รทางในพระราชอาณาเขตต์ และ
ค่าเช่าที่พักสำหรับข้าราชการพลเรือน

๑. อัตราเบี่ยงเลียงมีดังนี้

เสนาบดี	วันละ ๘ บาท
อธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเสมออธิบดี	วันละ ๖ บาท

เจ้ากรมหรือตำแหน่งที่เทียบเสมอเจ้ากรม วันละ ๕ บาท

ข้าราชการเงินเดือนสูงกว่า

๓๐๐ บาท ถึง ๔๐๐ บาท

} วันละ ๓ บาท

ข้าราชการเงินเดือนสูงกว่า

๒๐๐ บาทถึง ๓๐๐ บาท

} วันละ ๒ บาท

ข้าราชการเงินเดือนสูงกว่า

๘๐ บาทถึง ๒๐๐ บาทหรือ

ที่มีตำแหน่งเทียบเสมอชั้น

} วันละ ๑ บาท ๕๐ สตางค์

สัญญาบัตร

ข้าราชการชั้นราชบุรุษ หรือ

ตำแหน่งที่เทียบเสมอราชบุรุษ

} วันละ ๑ บาท

ข้าราชการชั้นเสมียนพนักงาน

วันละ ๕๐ สตางค์

๒. อัตราค่าเช่าที่พัก (ไม่รวมค่าอาหาร) เบิกได้วัน
หนึ่งไม่เกินอัตราเบี้ยเลี้ยงประจำวัน

๓. คนใช้ส่วนตัวเบิกค่าเช่าที่พักได้คนหนึ่งวันละ
๒๕ สตางค์

ทั้งนี้จะเบิกได้ไม่เกินกว่าที่จ่ายจริง โดยยื่นใบสำคัญ
ประกอบรายจ่าย

การเทียบตำแหน่งในที่นี้ให้อนุโลมตามตารางเทียบ
ของสภากรคลังที่กำหนดขึ้น ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๑

บัญชีหมายเลข ๔
(ตามความข้อ ๘)

อัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางนอกพระราชอาณาเขตต์ รวม
ค่าเช่าที่พักสำหรับข้าราชการทหารมีดังนี้

อัตรา ก. อัตรา ข.

นายพล นายพลเรือ และ นายพันเอก นายนาวาเอก ซึ่งเทียบเท่าตำแหน่งอธิบดี	} วันละ ๔๔ บาท ๓๓ บาท
นายพันเอก นายพันโท นายนาวาเอก นายนาวาโท	
นายพันตรี นายนาวาตรี นายร้อย นายเรือ	} วันละ ๒๗.๕๐ บาท ๒๒ บาท

อัตรา ก. สำหรับผู้ไปราชการในยุโรป อเมริกา
ออสเตรเลีย และญี่ปุ่น

อัตรา ข. สำหรับผู้ไปราชการที่อื่นนอกจากที่กล่าว
ในอัตรา ก.

หมายเหตุ ส่วนผู้ที่ไปราชการกับเรือหลวง ให้ตกลง
กับกระทรวงพระคลังมหาสมบัติเป็นครั้งคราว

บัญญัติหมายเลข ๕

(ตามความข้อ ๘)

อัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางภายนอกพระราชอาณาเขตต์ รวม
ค่าเช่าที่พักสำหรับข้าราชการพลเรือนมัตงน

	<u>อัตรา ก.</u>	<u>อัตรา ข.</u>
อธิบดี หรือตำแหน่ง เทียบเสมออกับอธิบดี	วันละ ๔๔ บาท	๓๓ บาท
เจ้ากรม หรือตำแหน่ง เทียบเสมอเจ้ากรม	วันละ ๓๓ บาท	๒๗.๕๐ บาท
ข้าราชการเงินเดือนสูง กว่า ๘๐ บาทถึง ๔๐๐ บาท	วันละ ๒๗.๕๐ บาท	๒๒ บาท

อัตรา ก. สำหรับผู้ไปราชการในยุโรป อเมริกา ออส-
เตรเลีย และญี่ปุ่น

อัตรา ข. สำหรับผู้ไปราชการอื่นนอกจากที่กล่าวใน
อัตรา ก.

การเทียบตำแหน่งในที่นี้ให้อนุโลมตามตารางเทียบของ
สภาการคลังที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบข่า
ราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๑

การไปราชการชายแดนจะเบิกเบี้ยเลี้ยงได้ตามที่ตกลง
กับกระทรวงพระคลังมหาสมบัติต่างหาก

บัญชีอัตราพาหนะหมายเลข ๖

(ตามความข้อ ๕)

๑. อัตราพาหนะมีดังนี้

ชั้น	ทหาร	พลเรือน	อัตรา ก. น้ำหนักไม่	อัตรา ข. น้ำหนักไม่
			เกินกิโลกรัม	เกินกิโลกรัม
๑	นายพล	อธิบดีหรือตำแหน่ง	2,000	600
	นายพลเรือ	เทียบเสมออธิบดี		
	นายพันเอก	เจ้ากรมหรือตำแหน่ง		
	นายนาวาเอก	เทียบเสมอเจ้ากรม		
๒ ก.	นายพันโท	ข้าราชการชั้นสัญญา	1,500	200
	นายพันตรี	บัตรตำแหน่งต่ำกว่า		
	นายนาวาโท	เจ้ากรมลงมา		
	นายนาวาตรี			
๓	นายร้อย	นายเรือ	1,000	
๓	ข้าราชการต่ำกว่า	ข้าราชการต่ำกว่า	400	50
	ชั้นสัญญาบัตร	ชั้นสัญญาบัตร		

อัตรา ก. สำหรับผู้ไปประจำการต่างถิ่น

อัตรา ข. สำหรับผู้ไปราชการต่างถิ่นชั่วคราวแรกขึ้น

หมายเหตุ ข้าราชการพลเรือนใน กระทรวงการทหาร
เบิกจ่ายค่าพาหนะตามยศโดยอนุโลมเทียบ
ยศนายทหาร

๒. อัตราเทียบพาหนะมีดังนี้

- ก. (๑) ซ้ำง ๑ เชือก บรรทุกได้ ๖๐ กิโลกรัม
 (๒) เกวียนโค ๑ เล่ม บรรทุกได้ ๑๕๐ กิโลกรัม
 (๓) ม้าต่าง ๑ ตัว บรรทุกได้ ๔๐ กิโลกรัม
 (๔) ลาต่าง ๑ ตัว บรรทุกได้ ๖๐ กิโลกรัม
 (๕) โคต่าง ๑ ตัว บรรทุกได้ ๕๐ กิโลกรัม
 (๖) คนหาบหาม ๑ คน บรรทุกได้ ๑๕ กิโลกรัม
 (๗) รถยนต์ บรรทุกได้ตามน้ำหนักอนุญาตประจำรถ
 (๘) เรือบรรทุก บรรทุกได้ตามขนาดเรือ
- ข. การบรรทุกให้ใช้พาหนะที่มีในท้องถิ่น ซึ่งพึงจะจัดหา
 ได้ด้วยราคาถูกเพื่อให้เป็นไปในทางประหยัด
- ค. การไปราชการชั่วคราวแรกขึ้น ให้คนหาบหามเป็น
 พาหนะล้วนนี้มีจำนวนจำกัดตามอัตราดังนี้

ชั้น ๑	ไม่เกิน	๘ คน
ชั้น ๒	ไม่เกิน	๔ คน
ชั้น ๓	ไม่เกิน	๒ คน

บัญชีหมายเลข ๗

(ตามความข้อ ๒๖)

อัตราค่าเครื่องแต่งตัวไปราชการต่างประเทศ

๑. ค่าเครื่องแต่งตัวพลเรือนไปราชการ
ในยุโรปและอเมริกา ๘๐๐ บาท
๒. ค่าเครื่องแต่งตัวทหาร ๔๐๐ บาท
๓. ค่าเครื่องแต่งตัวพลเรือนไปราชการ
ในประเทศใกล้เคียง ๖๐๐ บาท
๔. ถ้าผู้ไปราชการได้ไปราชการครั้งหลัง กลับมาไม่เกิน
๓ ปีให้จ่ายเป็นค่าซ่อมแซมและเพิ่มเติมพอสมควร
ไม่เกินกึ่งอัตรา

การเบิกจ่ายค่าเครื่องแต่งตัวให้จ่ายเป็นการเหมา

ข้อบังคับสภาภาษาตีสยามแก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ ๕)

อาศัยอำนาจโดยพระราชบัญญัติสภาภาษาตีสยามเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๖๓ สมเด็จพระศรีสวรินทิรา บรมราชเทวี พระพันวัสสาอตุลญาเจ้า องค์สภานาภิบาลสภาภาษาตีสยาม ทรงพระดำริว่า ถัดนั้นสมควรจะรวมกองแยกสำหรับกิจการบรรเทาทุกข์และกองแยกสำหรับกิจการอนามัย เข้าเป็นกองเดียวกัน เรียกว่ากองบรรเทาทุกข์และอนามัยสภาภาษาตีสยาม จึงโปรดเกล้าฯ ให้แก้ไขข้อบังคับข้อ ๓๓ แห่งข้อบังคับสภาภาษาตีสยาม พ.ศ. ๒๔๖๓ โดยอนุมัติและความยินยอมของคณะกรรมการสภาภาษาตีสยาม คือ

ให้ยกเลิกข้อบังคับข้อ ๓๓ แล้วใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๓ การงานของสภาจักมีเจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำแบ่งออกเป็น ๓ กองแยก คือ

- ๑) กองแยกสำหรับการบรรเทาทุกข์และอนามัย
- ๒) กองแยกสำหรับการวิทยาศาสตร์
- ๓) กองแยกสำหรับการอนุสภาภาษาตีสยาม”

ประกาศมาณวันที่ ๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๖ ตุลาคม หน้า ๔๕๐)

๔๖๗

ข้อบังคับมรรยาทนายความ
ว่าด้วยเครื่องแต่งกายสุภาพเพิ่มเติม

พุทธศักราช ๒๕๗๕

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๘ กรรมการเนติบัณฑิตยสภาปรักษยตกลงให้เพิ่มความ
ลงอ้กวรรค ๑ ต่อท้ายข้อ ๑ แห่งข้อบังคับมรรยาทนายความ
ว่าด้วยเครื่องแต่งกายสุภาพลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
มีความดังต่อไปนี้

“ทนายความไทยคนใดประสงค์จะสวมกางเกงสีขาว
ขายาวแทนการนุ่งผ้าก็ให้สวมได้ และต้องสวมถุงเท้ารองเท้า
หุ้มส้นเสมอไป”

ข้อบังคับนี้ได้รับอนุมัติเสนาบดีกระทรวงยุติธรรมและ
อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์แล้ว ให้เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๑
ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๗๕

พระราชบัญญัติ
ลดอัตราเก็บเงินภาษีค่าที่ไร้อ้อย
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ
ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรลดอัตราเก็บเงินภาษีค่าที่ไร้อ้อย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินภาษีค่าที่ไร้อ้อย พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๔๖๕

มาตรา ๓ เงินภาษีค่าที่ไร้อ้อยสำหรับปีพุทธศักราช ๒๔๗๕
นั้น ให้ลดตงกึ่งหนึ่งของอัตราที่เรียกเก็บอยู่ในเวลานั้นทุก
หยั่งที่ ซึ่งมีการเก็บเงินภาษีค่าที่ไร้อ้อย

ประกาศมาณวันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๒๕ ตุลาคม หน้า ๔๔๖)

๔๓๐

พระราชบัญญัติ
ลดอัตราเก็บเงินอากรสวนจาก
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรลดอัตราเก็บเงินอากรสวนจาก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินอากรสวนจาก พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เงินอากรสวนจากสำหรับปีพุทธศักราช ๒๔๗๕
นั้น ให้ลดลงกึ่งหนึ่งของอัตราเดิมและให้เรียกเก็บเพียงไร
ละหกสตางค์

ประกาศมาณวันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๕ ตุลาคม หน้า ๔๔๘)

พระราชบัญญัติ
ลดอัตราเก็บเงินภาษีไวยาสุข
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรลดอัตราเก็บเงินภาษีไวยาสุข

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินภาษีไวยาสุข พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เงินภาษีไวยาสุขสำหรับปีพุทธศักราช ๒๔๗๕
นั้น ให้ลดลงกึ่งหนึ่งของอัตราที่เรียกเก็บอยู่ในเวลานี้ทุก
ท้องถิ่น ซึ่งมีการเก็บเงินภาษีไวยาสุข

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๒๕ ตุลาคม หน้า ๔๕๐)

จำนำกหอสมุด

๔๗๔

พระราชบัญญัติ
ลดอัตราเก็บเงินภาษีต้นตาลโตนด
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ
ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรลดอัตราเก็บเงินภาษีต้นตาลโตนด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินภาษีต้นตาลโตนด พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๔๗๕

มาตรา ๓ เงินภาษีต้นตาลโตนดสำหรับปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้น ให้ลดลงกึ่งหนึ่งของอัตราเดิมและให้เรียกเก็บเพียงต้นละสิบสองสตางค์

ประกาศมาณวันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๕ ตุลาคม หน้า ๔๕๒)

พระราชบัญญัติ

ลดอัตราเก็บเงินค่าที่สวนในมณฑลนครศรีธรรมราช

พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ
ประกาศ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรลดอัตราเงินค่าที่สวนที่จัด เก็บอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ในมณฑลนครศรีธรรมราช

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยบทมาตราดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินค่าที่สวนในมณฑลนครศรีธรรมราช พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๔๗๗

มาตรา ๓ เงินค่าที่สวนที่จัดเก็บอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ใน
มณฑลนครศรีธรรมราช สำหรับปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้น
ให้ลดลงกึ่งหนึ่งของอัตราเดิม และให้เรียกเก็บเพียงร้อยละ
สิบแปดสตางค์

ประกาศมาณวันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๕ ตุลาคม หน้า ๔๕๔)

๔๗๘

พระราชบัญญัติ
สำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่น
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรวางระเบียบจัดตั้งสำนักงานกลางจัดหางานขึ้นในกระทรวงมหาดไทย และจัดตั้งสำนักงานจัดหางานขึ้นทุกท้องถิ่น เพื่อช่วยเหลือ นายจ้าง และลูกจ้าง ในเรื่องผลประโยชน์อันมีอยู่ต่อกันในส่วนการงาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๕”

11/10/2566

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“ลูกจ้าง” หมายความว่า บุคคลผู้รับจ้างทำงานของผู้อื่นซึ่งเรียกว่า “นายจ้าง” รวมทั้งเสมียน คนงาน คนใช้ และกรรมกรทุกประเภท

“นายทะเบียน” หมายความว่า หัวหน้าในสำนักงานกลางจัดหางาน ซึ่งตั้งอยู่ในกระทรวงมหาดไทย

“ผู้จัดการ” หมายความว่า เจ้าพนักงานผู้ทำหน้าที่จัดการสำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่น

“เสนาบดี” หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๔ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งสำนักงานกลางจัดหางาน ขึ้น ใน กรุงเทพมหานคร โดยมีนายทะเบียนเป็นผู้จัดการ อยู่ในความดูแลตรวจตราและควบคุมของเสนาบดี

มาตรา ๕ ให้นายอำเภอจัดตั้งสำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่นขึ้นในจังหวัดพระนครและธนบุรี เรียกว่าสำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่น สำนักงานเหล่านี้ต้องจัดการโดยไม่คิดมูลค่า

มาตรา ๖ สำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่นนั้น ให้
นายอำเภอจัดการในฐานะเป็นผู้จัดการ โดยอยู่ในความดูแล
ตรวจตราและควบคุมของนายทะเบียน

มาตรา ๗ สำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่นต้องปฏิบัติ
การในระวางน้อยอย่างใดนั้น ให้นายทะเบียนเป็นผู้สั่ง

มาตรา ๘ เมื่อเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยเห็นว่าภาวะ
แห่งการที่คนไม่มั่งงานทำจำเป็นต้องจัดตั้งสำนักงานจัดหางานขึ้น
ตามท้องถิ่นอื่น ก็ให้เสนาบดีที่มีอำนาจจัดตั้งได้

มาตรา ๙ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษา
การให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจตั้ง
เจ้าพนักงานและออกกฎเสนาบดีว่าด้วยวิธีที่จะปฏิบัติการให้
เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้เป็นอันใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้
รับพระบรมราชโองการ

พรยามโนปกรณนิติชาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

๔๘๑

พระราชบัญญัติ
ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า การให้กู้ยืมเงินโดยอัตราดอกเบี้ยสูงเกินควรนั้น ย่อมเป็นทางเสื่อมประโยชน์ของบ้านเมือง สมควรจะป้องกันราษฎรมิให้ต้องเสียดอกเบี้ยเกินอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วย ความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อครบสามเดือน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บุคคลใด

(ก) ให้บุคคลอื่นยืมเงินโดยคิดดอกเบี้ยเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ หรือ

(ข) เพื่อปิดบังการเรียกดอกเบี้ยเกินอัตราทำบัญชีไว้ตามกฎหมาย บังอาจกำหนดข้อความอันไม่จริงในเรื่องจำนวนเงินกู้หรืออื่น ๆ ไว้ในหนังสือสัญญา หรือตราสารที่เปลี่ยนมือได้ หรือ

(ค) นอกจากดอกเบี้ย ยังบังอาจกำหนดจะเอา หรือรับเอาซึ่งกำไรอื่นเป็นเงินหรือสิ่งของ หรือโดยวิธีเพิกถอนหนี้ หรืออื่น ๆ จนเห็นได้ชัดว่าประโยชน์ที่ได้รับนั้นมากเกินไปเกินส่วนอันสมควรตามเงื่อนไขแห่งการกู้ยืม

ทำนว่าบุคคลนั้นมีความผิดฐานเรียกดอกเบี้ยเกินอัตราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔ บุคคลใดโดยรู้อยู่แล้ว ได้มา แม้จะได้เปล่าซึ่งสิทธิที่จะเรียกร้องจากบุคคลอื่นอันผิดบัญญัติที่กล่าวไว้ในมาตราก่อน^{๕๖๖} และใช้สิทธินั้นหรือพยายามถือเอาประโยชน์

๔๘๓

แห่งสิทธินั้น ท่านว่าบุคคลนั้นมีความผิดต้องระวางโทษดั่งที่
บัญญัติไว้ในมาตราก่อนนั้น

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๖ ตุลาคม หน้า ๔๖๓)

คำสั่งการณั คณะกรรมการราษฎร
 เกี่ยวกับพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา
 พุทธศักราช ๒๔๗๕

เนื่องในการที่รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช ๒๔๗๕ คณะกรรมการราษฎรเห็นสมควรออกคำสั่งการณั เพื่อแสดงนโยบายของรัฐบาลในการออกกฎหมายฉบับนี้

เหตุผลที่จูงใจให้รัฐบาลออกกฎหมายฉบับนี้ คือหวังจะบำรุงการกัยมให้เป็นที่ไปในทางที่ควร

การกัยมนั้นโดยปกติผู้ต้องการทุน เมื่อได้ทุนแล้วไปประกอบกิจการอันใดอันหนึ่งมีผลงอกงามขึ้น ก็แบ่งผลนั้นไว้เป็นดอกเบี้ยบ้าง เหลือรวบรวมไว้เพื่อใช้หนี้ทุนต่อไป ดังนั้นฝ่ายเจ้าหนัก็ได้ดอกเบี้ยเป็นค่าบวการ และมีโอกาสที่จะได้รับใช้ทุนคืนในภายหลัง แต่ถ้าดอกเบี้ยเรียกแรงเกินไปแล้ว ลูกหนัได้ผลไม่พอที่จะใช้ดอกเบี้ยได้ ย่อมต้องย่อยยับไปด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่าย ด้วยเหตุนี้ประเทศทั้งหลายและประเทศของเราเองจึงมีกฎหมายมาแต่โบราณกาลกำหนดอัตราดอกเบี้ยอย่างสูงไว้ กล่าวคือ ชั่งละ ๑ บาทต่อเดือน

(หรือร้อยละ ๑๕ ต่อปี) อันที่จริงอัตรานี้เป็นอัตราที่ค่อนข้างสูงอยู่แล้ว แต่แม้กระนั้นยังปรากฏว่าทุกวันนี้มีการให้กู้ยืมกันโดยอัตราสูงกว่านั้น และเจ้าหนี้กับลูกหนี้ต่างร่วมใจร่วมมือกันหลีกเลี่ยงกฎหมาย เพราะฝ่ายหนึ่งอยากได้อีกฝ่ายหนึ่งกลัวความจำเป็นบังคับ ในที่สุดก็ได้ผลอันไม่พึงปรารถนาตั้งกล่าวแล้ว

ก่อนที่จะร่างกฎหมายขึ้น รัฐบาลได้คิดแล้วถึงอัตราดอกเบี้ย เห็นว่าเป็นอัตราที่ค่อนข้างสูงอยู่แล้ว แต่ข้างฝ่ายลูกหนี้ได้ทุนมาประกอบการด้วยตนเองได้โอกาสดำเนินอาชีพ และมีโอกาสพอควรที่จะหากำไรมาใช้ต่อดอกเบี้ย เหลือบ้างก็รวบรวมไว้ใช้ทุน เพราะฉะนั้นถ้าทั้ง ๒ ฝ่ายต่างคิดไปในทางที่ควรของการค้า ก็ไม่มีทางจะได้รับความขัดข้องเพราะกฎหมายฉบับนี้ แต่ถ้าจะดำเนินความคิดไปในทางไม่ดูทางไกลแล้ว ก็อาจจะหาเรื่องบั่นได้

เพราะฉะนั้น เป็นการสมควรที่จะเพิ่มเติมข้อบัญญัติกฎหมายฉบับใหม่ ดังที่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๖ ตุลาคม หน้า ๔๖๔)

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยการจัดซื้อที่ดินและก่อสร้างหิมทรัพย์อย่างอื่น
เพื่อขยายถนนคลองถมจักรวรรดิ

— — — — —
 ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า ถนนคลองถมจักรวรรดิเป็นถนนสำคัญสายหนึ่ง เพราะอยู่ในที่ชุมนุมการค้าขาย และเป็นถนนเชื่อมการคมนาคมระหว่างทางบกและทางน้ำ เวลานี้มีขนาดกว้างเพียง ๑๐ เมตร ซึ่งนับว่าแคบมากสมควรจะขยายออกให้มีขนาดกว้างเป็น ๑๕ เมตร เพื่อสะดวกแก่การคมนาคมในกาลภายหน้ายิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกาไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยข้อความต่อไปนี้

มาตรา ๑ ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าหน้าที่ขยายถนนคลองถมจักรวรรดิให้มีขนาดกว้างเป็น ๑๕ เมตรตลอดทั้งสาย

มาตรา ๒ เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาแล้ว ให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ทำถนนจัดการปักกรวยและขยายถนนตามเขตต์แนวทางซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๑ และตามแนวประเมินดังได้หมายไว้ในแผนที่ต่อท้ายพระราชกฤษฎีกา และห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดปลูกสร้างโรงเรือนหรือทำการอย่างหนึ่งอย่างใดลงในที่ดินภายในเขตต์นั้น นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงาน

เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ได้ลงมือจัดการปักกรวยแล้ว ให้กรรมสิทธิ์ในที่ดินภายในเขตต์ที่ได้ปักกรวยไว้แล้วนี้กลับคืนมาเป็นของรัฐบาล และเจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะเข้ายึดถือครอบครองจัดการทำถนนได้ทันที

มาตรา ๓ บุคคลผู้ชอบที่จะขอร้องให้เจ้าพนักงานพิจารณา กำหนดราคาหรือค่าทดแทนให้เนื่องแต่การที่รัฐบาลขยายถนนไปในที่ดินตั้งที่กล่าวไว้นั้น คือ เจ้าของที่ดินกับผู้ถือกรรมสิทธิ์ในสิ่งที่ก่อสร้างในที่ดินและผู้เช่า แต่ห้ามมิให้ยกเอาข้อโต้เถียงในเรื่องกำหนดราคาหรือค่าทดแทนมาเป็นเหตุขัดขวางต่อการขยายถนนนี้ ส่วนผู้ใดควรจะได้รับราคาหรือค่าทดแทนเพียงไรหรือไม่นั้น ให้เป็นไปตามลักษณะดังนี้ คือ

(๑) ถ้าที่ดินของผู้ใดที่ต้องถูกขยายถนนนั้นยังมีเนื้อที่เหลืออยู่ไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของเนื้อที่ติดต่อกับถนนทั้ง ๒ ข้างหรือแต่ข้างใดข้างหนึ่ง และเนื้อที่ที่เหลือนั้นไม่เป็นที่ซึ่งยาวตามถนนต่ำกว่า ๘ เมตร กว้างยื่นแต่ถนนเข้าไปต่ำกว่า ๑๐ เมตร หรือรวมเนื้อที่ที่ดินทั้งสิ้นต่ำกว่า ๘๐ ตารางเมตรแล้ว รัฐบาลจะไม่ต้องใช้ราคาหรือค่าทดแทนให้สำหรับที่ดินแปลงนั้น เพราะเหตุว่าการขยายถนนเข้าไปในเนื้อที่ของผู้ใด เจ้าของที่ดินอาจได้รับผลจากการขยายถนนอยู่ด้วย เช่นกระทำให้ที่ดินมีราคาสูงขึ้น โดยทำการก่อสร้างตึก บ้าน โรง เรือน ที่อยู่ หรือให้פקให้เช่าเก็บผลประโยชน์ได้มาก เป็นต้น ซึ่งเป็นการทดแทนกันอยู่แล้ว

(๒) ที่ดินของผู้ใดถูกขยายถนนเสียหายหมดจำนวนเนื้อที่อย่างหนึ่ง หรือที่ดินเหลือน้อยกว่ากึ่งจำนวนเนื้อที่ที่ถูกขยายถนนอย่างหนึ่ง หรือที่ดินชั้นใดที่เหลือติดต่อกันยาวตามถนนต่ำกว่า ๘ เมตร กว้างยื่นแต่ถนนเข้าไปต่ำกว่า ๑๐ เมตร หรือรวมเนื้อที่ทั้งสิ้นต่ำกว่า ๘๐ ตารางเมตรอย่างหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานรับซื้อที่ดินที่ต้องถูกขยายถนนรวมทั้งที่ดินที่เหลืออยู่นั้นตามราคาธรรมดาที่ซื้อขายกันในที่ใกล้เคียงในครั้งที่สุดก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ เว้นไว้แต่ถ้าเจ้าของ

เห็นว่าจะยึดถือกรรมสิทธิ์ที่ดินที่เหลืออยู่ไว้จะได้ประโยชน์คุ้ม
แก่การที่ต้องเสียหายไปในการขยายถนนแล้ว จะไม่ขายที่
ดินที่เหลือนั้นให้เจ้าพนักงานก็ได้ เมื่อเจ้าของได้เลือกเอา
ทางที่ไม่ขายแทนที่จะได้รับราคาหรือค่าทดแทนสำหรับที่ดิน
ที่เจ้าพนักงานจะซื้อเช่นนั้นแล้ว รัฐบาลก็ไม่ต้องจ่ายราคาหรือ
ค่าทดแทนให้สำหรับที่ดินแปลงนั้น

(๓) ที่ดินที่ต้องถูกขยายถนนนั้นยังจะแยกเป็นกิโลนคร
กัแปลงก็ตาม ถ้าเนื้อที่นั้นติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันไปรวม
อยู่ในกรรมสิทธิ์ของเจ้าของเดียว ห้ามมิให้แยกวินิจฉัยเป็น
รายแปลงเว้นแต่ที่ที่ไม่ติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันได้ จึงให้
วินิจฉัยเฉพาะแปลงที่ต้องถูกขยายถนนเสียหายเท่านั้น ให้
เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้วินิจฉัยเด็ดขาดในข้อโต้
เถียงทั้งหลายที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ และที่เกี่ยวกับเรื่องที่ระบุไว้
ในข้อ (๑)-(๒) ข้างต้นบรรดาที่มีได้กำหนดลงไว้ชัดแจ้งด้วย

(๔) สิ่งก่อสร้างลงในแนวเขตที่จะขยายถนนก่อน
วันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้ หรือสิ่งก่อสร้างลงภายหลัง
วันประกาศ แต่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจาก
เจ้าพนักงานโดยปราศจากเงื่อนไขนั้น ถ้าเป็นสิ่งถาวรซึ่งหาก

จะรื้อลง จะเสียหายเกินควรและไม่อาจทำให้คืนคงสภาพเดิม
ได้แล้ว ให้เจ้าพนักงานคิดค่าทดแทนให้แก่เจ้าของของ
สมควรแก่ราคาตามอายุของสิ่งที่ก่อสร้างซึ่งปรากฏอยู่ใน
เวลานี้ เจ้าของต้องออกจากที่ไปภายในกำหนดซึ่งเจ้าพนักงาน
จะได้บอกล่วงหน้าให้ทราบอย่างน้อยหกสัปดาห์

ส่วนสิ่งที่ก่อสร้างไม่เป็นสิ่งถาวรดังกล่าวไว้ในวรรคก่อน
นั้น เจ้าของต้องรื้อถอนไปให้เสร็จภายในกำหนดเวลาซึ่ง
เจ้าพนักงานจะได้บอกล่วงหน้าให้ทราบอย่างเดียวกัน ให้
เจ้าพนักงานคิดค่าทดแทนให้เฉพาะการรื้อถอนและค่าที่จะ
ต้องก่อสร้างขึ้นใหม่พอควร

การกำหนดราคาหรือค่าทดแทน ให้เป็นหน้าที่นายช่าง
กรมนคราทรเป็นผู้ตรวจตราและกำหนด

แต่สิ่งที่ก่อสร้างลงภายหลังวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้
โดยมิได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงาน เจ้าของ
จะเรียกรื้อราคาหรือค่าทดแทน อย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้เลย
เจ้าพนักงานจะสั่งให้ย้ายถอนไปให้เสร็จในเวลาอันสมควรได้

(๕) ผู้เช่าต้องนำหนังสือสัญญาเช่าที่ได้ทำไว้โดยชอบ
ด้วยกฎหมายมาแสดงเป็นหลักฐาน สัญญาเช่านั้นต้องปรากฏ
ว่าได้ทำไว้ก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้ หรือได้ทำขึ้น

ภายหลังแต่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงาน โดยปราศจากเงื่อนงำ ค่าทดแทนนั้นพึงกำหนดให้เฉพาะ เท่าที่ผู้เช่าได้เสียหายไปจริง ๆ เนื่องแต่เหตุที่ต้องออกจากที่ เช่าก่อนครบกำหนดตามสัญญาเช่านั้น

(๖) การกำหนดราคาหรือค่าทดแทนนั้น ให้เจ้าพนักงาน แจ้งความเป็นลายลักษณ์อักษรแก่เจ้าของที่ดิน หรือผู้ถือ กรรมสิทธิ์ในสิ่งก่อสร้าง หรือผู้เช่าโดยชอบด้วยกฎหมาย อันจะต้องเสียหายเพราะการขยายถนนนี้ ให้ไปทำความตกลงกับเจ้าพนักงานโดยมีเวลาอันแน่นอน ณที่ใดที่หนึ่งแล้วแต่ เจ้าพนักงานจะกำหนดตามสมควร และเพื่อการนี้ จะแต่งตั้งผู้แทนโดยมีหนังสือมอบฉันทะ เป็นหลักฐานไปทำความตกลงแทนก็ได้

ถ้าเจ้าพนักงานได้แจ้งความไปแล้วอีกฝ่ายหนึ่งไม่มาตาม กำหนดนัด ก็ให้เจ้าพนักงานแจ้งความบอกกำหนดไปอีกครั้ง หนึ่งเป็นครั้งที่สุดให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และ ให้บอกไปด้วยว่าถ้าไม่มาเองหรือตั้งผู้แทนมาเพื่อทำความตกลงดังกล่าวข้างต้นแล้ว เจ้าพนักงานจะเป็นผู้กำหนดราคาหรือ ค่าทดแทนแต่ฝ่ายเดียว

ถ้าอีกฝ่ายหนึ่งละเลยไม่มา หรือไม่ตั้งผู้ใดมาแทนตามกำหนดครั้งหลังนี้แล้ว ก็ให้เจ้าพนักงานกำหนดราคาหรือค่าทดแทนตามที่เห็นสมควรได้ เมื่อเจ้าพนักงานได้กำหนดเป็นจำนวนเงินเท่าใดให้ถือเป็นยุติเพียงเท่านั้น แล้วให้เจ้าพนักงานแจ้งความให้อีกฝ่ายหนึ่งมารับเงินนั้น ๆ ไป

ถ้าอีกฝ่ายหนึ่งมาตามกำหนด ก็ให้เจ้าพนักงานไต่ถามไต่ถามให้ตกลงราคากัน เมื่อปรองดองตกลงกันได้ก็ให้จัดบันทึกข้อตกลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ให้ทั้งสองฝ่ายลงลายมือชื่อ มีพระยานรู้เห็นเป็นสำคัญ ถ้าไม่ตกลงกันก็ให้ตัดสินโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ คือ ให้เจ้าพนักงานกับอีกฝ่ายหนึ่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายละคน ถ้าและอนุญาโตตุลาการไม่ตกลงกัน ก็ให้อนุญาโตตุลาการนั้นเลือกตั้งผู้ชู้ชาติคนหนึ่ง ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ตั้งอนุญาโตตุลาการก็ดี หรืออนุญาโตตุลาการไม่ตกลงกันตั้งผู้ชู้ชาติก็ดี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีสิทธิขอให้ศาลตั้งอนุญาโตตุลาการหรือผู้ชู้ชาติได้ ถ้าหากว่าจะมีการใช้จ่ายหรือเสียค่าธรรมเนียมเนื่องในการนี้ ฝ่ายใดที่กำหนดราคาหรือค่าทดแทนไกลจากคำชู้ชาติของอนุญาโตตุลาการแล้วก็ให้ฝ่ายนั้นเป็นผู้เสีย ถ้าถกกันให้เสียฝ่ายละกึ่ง 2566

มาตรา ๔ บรรดาที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นที่รับ
ซื้อไว้ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ถ้าเหลือจากที่ได้ขยายถนนแล้ว
ให้เจ้าพนักงานจัดการจำหน่ายขายเสีย เมื่อได้เงินมาน้อย
เท่าใดให้นำส่งกระทรวงพระคลังมหาสมบัติหักใช้รายจ่ายใน
การขยายถนน หรือจะส่งที่ดินนั้นต่อกระทรวงพระคลังมหา
สมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ที่สุดแล้วแต่เสนาบดีกระทรวง
มหาดไทยกับเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติจะเห็น
สมควร

มาตรา ๕ ให้ถือว่าแผนที่ต่อท้ายพระราชกฤษฎีกานี้เป็น
แต่เขตต์แนวทางถนนโดยประเมินเท่านั้น เมื่อเจ้าพนักงาน
ได้ปักกรุยแน่นอนแล้วจะได้หมายลงไว้เป็นหลักฐานในแผนที่
๒ ฉะนั้นซึ่งจะได้เก็บไว้ฉกรรมนคราหารณะบ้างหนึ่ง และกรม
ที่ดินอีกฉะบับหนึ่ง

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

ประกาศ

โอนตำบลลาดโตนด อำเภอนนทบุรี
และตำบลทุ่งสองห้อง อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี มาขึ้นอำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร

~~~~~
ประกาศ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่สภาพผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า เขตต์การปกครองของจังหวัดนนทบุรี กับจังหวัดพระนครระวางแดนที่ติดต่อกันกำหนดไว้เดิมนั้น บัดนี้ปรากฏว่าหมู่บ้านในตำบลทุ่งสองห้อง อำเภอปากเกร็ด กับหมู่บ้านหมู่ที่ ๑-๒-๓ ในตำบลลาดโตนด อำเภอนนทบุรี อันเป็นเขตต์ของจังหวัดนนทบุรี มีความไม่สะดวกแก่การปกครอง และทั้งไม่เป็นความสะดวกแก่ราษฎรในหมู่บ้านดังกล่าวนี้ ในเมื่อมีกรณีหรือกิจธุระเกี่ยวข้องกับเจ้าพนักงาน ถ้าได้โอนหมู่บ้านดังกล่าวนี้ไปเป็นของจังหวัดพระนคร ขึ้นอยู่ในความปกครองของอำเภอบางเขนแล้ว จะเป็นการสะดวกแก่การปกครอง และสะดวกแก่ราษฎรยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ด้วยความแนะนำยินยอม
ของสภาผู้แทนราษฎร ให้โอนหมู่บ้านในตำบลทุ่งสองห้อง
จากอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และให้โอนหมู่บ้าน
ที่ ๑-๒-๓ ในตำบลลาดโตนด จากอำเภอนนทบุรี จังหวัด
นนทบุรี ไปอยู่ในเขตจังหวัดพระนคร อยู่ในความปกครอง
ของอำเภอบางเขนตั้งแต่บัดนี้ไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๖ ตุลาคม หน้า ๔๗๕)

พระราชบัญญัติ
ลดอัตราเก็บเงินอากรสวนใหญ่
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรลดอัตราเก็บเงินอากรสวนใหญ่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินอากรสวนใหญ่ พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ การเก็บเงินอากรสวนใหญ่จำนวน พ.ศ. ๒๔๗๕ ให้เก็บเฉพาะตามรายการและอัตราที่ลดลง ตั้งปรากฏในบัญชีข้างท้ายนี้เท่านั้น

มาตรา ๔ ต้นผลไม้โตที่ยังไม่ได้ ขนาดต้องด้วยพิกัด แต่หากมีผลแล้ว ให้เรียกเก็บเงินอากรโดยอัตราอย่างเดียวกับต้นผลไม้ที่ต้องด้วยพิกัด

มาตรา ๕ การเก็บเงินอากรสวนใหญ่จำนวน พ.ศ. ๒๔๗๕ เฉพาะมะพร้าวและมะปรางในจังหวัดชลบุรีนั้น ให้เก็บลดลงครั้งหนึ่งของอัตราในบัญชีข้างท้ายนี้

ประกาศมาเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน หน้า ๔๗๓)

อัตราเงินอากรสวนใหญ่

รายชื่อต้นไม้	จำนวน	เงินอากร
		สตางค์
ทุเรียน	ต้นละ	๕๐
มังคุด	ต้นละ	๖
กลางสาต		
มะม่วง		
มะปราง		
มะพร้าว	ต้นละ	๔
มะขาม	ต้นละ	๓
มะพร้าวหมสึ	ต้นละ	๒
หมากทุกชนิด (แต่หมากเล็กให้ยกเว้น ไม่เก็บภาษี)		
สะท้อน		
เงาะ	ต้นละ	๑
ลิ้นจี่		
ลำไย		
มะตม		
ฝรั่ง		
มะไฟ		
สาเก		

รายชื่อต้นไม้	จำนวน	เงินอาคาร
		สีดางค์
ขนุน ละมุด ชมพูทุกชนิด พุทรา มะขวิด	ต้นละ	๑

พระราชบัญญัติ
ราชองค์กรกษ์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความบางมาตราแห่งพระราชบัญญัติราชองค์กรกษ์ พุทธศักราช ๒๔๖๕ เสียใหม่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติราชองค์กรกษ์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ คำว่า “ปลอกแขน” ในมาตรา ๑๕ (ก) แห่งพระราชบัญญัติราชองครักษ์ พุทธศักราช ๒๔๖๕ นั้น ให้แก้เป็น “ครุฑเชิญพระมหามงกุฎสีทอง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติราชองครักษ์ พุทธศักราช ๒๔๖๕ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ในโอกาสที่ผู้เป็นราชองครักษ์เข้ากระทำหน้าที่ราชองครักษ์โดยฉะเพาะ เช่น รับ นำ ตาม หรือ แข่งเสด็จนั้น ให้ประดับครุฑเชิญพระมหามงกุฎสีทองที่เหนือกระเป่าเสื้อข้างบนเบื้องขวาตามที่เห็นได้ชัดเจน”

มาตรา ๕ ให้ขีดฆ่าคำว่า “กระทรวงทหารเรือ” ในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติราชองครักษ์ พุทธศักราช ๒๔๖๕ ออกเสีย

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน หน้า ๔๙๘)

ประกาศ
จัดวางโครงการณักรมตำรวจ

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพะพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรทวยกำปรึกษาว่า สมควรจัด
วางโครงการณักรมตำรวจขึ้นใหม่ เพื่อให้ได้ราชการดียังชน
จิงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศด้วยความเนะ
น้ายินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑. ให้เปลี่ยนชื่อ “กรมตำรวจภูธร” เป็น “กรม
ตำรวจ” ให้เป็นกรมชั้นอธิบดี และมีรองอธิบดีเป็นผู้ช่วย

ข้อ ๒. กรมตำรวจแบ่งกิจการออกเป็น ๔ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ กองบังคับการ

ส่วนที่ ๒ ตำรวจนครบาล

ส่วนที่ ๓ ตำรวจภูธร

ส่วนที่ ๔ ตำรวจสันติบาล มีหน้าที่เป็นกำลังช่วย

เหลือตำรวจนครบาลและภูธร

ข้อ ๓. ให้ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยจัดแบ่งแผนก
งานรายย่อยออกไปตามสมควรแก่รูปการ และเมื่อได้รับ
อนุมัติของคณะกรรมการราษฎรแล้วให้ ถือว่าเป็นอันใช้ได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน หน้า ๔๕๒)

ประกาศเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
เรื่องจัดแบ่งแผนงานรายย่อย
ในกรมตำรวจ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ
ราษฎรให้จัดแบ่งแผนงานรายย่อยในกรมตำรวจ ตามความ
ในข้อ ๓ แห่งประกาศจัดวางโครงการถ้กรมตำรวจลงวันที่ ๑๗
พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ ๑ กองบังคับการ

แบ่งออกเป็น ๖ กอง คือ

๑. กองกลาง มีหัวหน้าเป็นผู้กำกับการ ๑ นาย แบ่ง
ออกเป็น ๔ แผนก คือ ๑. แผนกกล่าม ๒. แผนกสารบรรณ
และคดี ๓. แผนกทะเบียนพลและสถิติ ๔. แผนกแพทย์

๒. กองบัญชา มีหัวหน้าเป็นผู้กำกับการ ๑ นาย แบ่งออก
เป็น ๒ แผนก คือ ๑. แผนกคลังเงิน ๒. แผนกยกกระบัตร

๓. กองโรงเรียน มีหัวหน้าเป็นผู้กำกับการ ๑ นาย แบ่ง
ออกเป็น ๒ กองย่อย คือ กองย่อยที่ ๑ และกองย่อยที่ ๒

๔. กองบังคับการ มีหัวหน้าเป็นผู้กำกับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็นแผนกศาลโปริสภาที่ ๑ แผนกศาลโปริสภาที่ ๒ แผนกศาลโปริสภาที่ ๓ และแผนกคดีต่างประเทศ

๕. กองตรวจคนเข้าเมือง มีหัวหน้าเป็นผู้กำกับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็น ๔ แผนก คือ ๑. แผนกสารบรรณ ๒. แผนกบัญชี ๓. แผนกทะเบียนออกใบอนุญาต ๔. แผนกตรวจคนโดยสารและยานพาหนะ

๖. กองทะเบียนกลาง มีหัวหน้าเป็นผู้กำกับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็น ๖ แผนก คือ ๑. แผนกทะเบียนป็น ๒. แผนกสมาคมเอกสารหนังสือพิมพ์ และการพิมพ์ ๓. แผนกโรงพิมพ์นครโสภณ โรงรับจำนำ ร้านค้าของเก่าและรักษาของเก็บตก ๔. แผนกพิจารณาภาพยนตร์ ๕. แผนกการเนรเทศ กำหนดเขตตั้งคนจรจัด และปล่อยนักโทษ ๖. แผนกทะเบียนรถ สอบความรู้ จัดระเบียบยานพาหนะ

ส่วนที่ ๒ ตำรวจนครบาล

แบ่งออกเป็น ๓ คือ

๑. ตำรวจนครบาลเหนือ มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็น ๔ สายดังนี้

สายที่ ๑

- สถานีตำรวจนครบาล จักรวรรดิ
 สถานีตำรวจนครบาล สามยอด
 สถานีตำรวจนครบาล สำราญราษฎร์
 สถานีตำรวจนครบาล พาหุรัด
 สถานีตำรวจนครบาล พระราชวัง
 สถานีตำรวจนครบาล ลहु่โทษ
 สถานีตำรวจนครบาล กลาง

สายที่ ๒

- สถานีตำรวจนครบาล ชะนะสงคราม
 สถานีตำรวจนครบาล บางขุนพรหม
 สถานีตำรวจนครบาล นางเลิ้ง
 สถานีตำรวจนครบาล สามเสน
 สถานีตำรวจนครบาล ดุสิต
 กิ่งสถานีตำรวจนครบาล สวนจิตร
 สถานีตำรวจนครบาล บางซื่อ
 กิ่งสถานีตำรวจนครบาล ทาดพร้าว

สายที่ ๓

- สถานีตำรวจนครบาล พญาไท

สถานที่ตำรวจนครบาล หัวหมาก
 กิ่งสถานีตำรวจนครบาล หลอดแหด
 สถานีตำรวจนครบาล สีแยกบางเขน
 กิ่งสถานีตำรวจนครบาล โคกคราม
 สถานีตำรวจนครบาล มีนบุรี

สายที่ ๔

สถานีตำรวจนครบาลในจังหวัดนนทบุรี
 สถานีตำรวจนครบาลกองเรือนจำหันตไทย

๒. ตำรวจนครบาลใต้ มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับการ ๑ นาย

แบ่งออกเป็น ๕ สายดังนี้

สายที่ ๑

สถานีตำรวจนครบาล สัมพันธวงศ์
 สถานีตำรวจนครบาล สามแยก
 สถานีตำรวจนครบาล บ่อมปราบ ฯ
 สถานีตำรวจนครบาล ปทุมวัน
 สถานีตำรวจนครบาล ศาลาแดง

สายที่ ๒

สถานีตำรวจนครบาล บางรัก
 สถานีตำรวจนครบาล สาทร

สถานีตำรวจนครบาล บ้านทราย

สถานีตำรวจนครบาล วัดพระยาไกร

สายที่ ๓

สถานีตำรวจนครบาล พระโขนง

กึ่งสถานีตำรวจนครบาล ประเวศน์

สถานีตำรวจนครบาล ลุดกระบัง

กึ่งสถานีตำรวจนครบาล จะเข้้น้อย

สายที่ ๔

สถานีตำรวจนครบาลในจังหวัดสมุทรปราการ

สายที่ ๕

สถานีตำรวจนครบาลเกาะสีชังและโรงเรียนดัดสันดาน

๓. ตำรวจนครบาลธนบุรี มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับการ ๑ นาย

แบ่งออกเป็น ๓ สายดังนี้

สายที่ ๑

สถานีตำรวจนครบาล บางโพ

สถานีตำรวจนครบาล บางพลัด

กึ่งสถานีตำรวจนครบาล โคนกสมอ

สถานีตำรวจนครบาล วัดลิงขบ

สถานที่ตำรวจนครบาล บางยี่ขัน
 สถานที่ตำรวจนครบาล บางกอกน้อย
 กิ่งสถานีตำรวจนครบาล วัดลวก
 กิ่งสถานีตำรวจนครบาล บางขุนนนท์
 สถานที่ตำรวจนครบาล คลิ่งชัน
 สถานที่ตำรวจนครบาล บางเสาธง
 กิ่งสถานีตำรวจนครบาล ศาลาแดง

สายที่ ๒

สถานที่ตำรวจนครบาล บางกอกใหญ่
 กิ่งสถานีตำรวจนครบาล วัดเจ้ามูล
 สถานที่ตำรวจนครบาล บุษผาราม
 สถานที่ตำรวจนครบาล บางยี่เรือ
 สถานที่ตำรวจนครบาล ปากคลองสาร
 สถานที่ตำรวจนครบาล บางลำภูล่าง
 กิ่งสถานีตำรวจนครบาล อาเหนือ
 สถานที่ตำรวจนครบาล บางคอแหลม

สายที่ ๓

สถานที่ตำรวจนครบาล ภาษีเจริญ
 สถานที่ตำรวจนครบาล หนองแขม

กิ่งสถานีตำรวจนครบาล หลักสอง

สถานีตำรวจนครบาล บางขุนเทียน

กิ่งสถานีตำรวจนครบาล บางมด

สถานีตำรวจนครบาล ท่าข้าม

สถานีตำรวจนครบาล บุคคโล

สถานีตำรวจนครบาล ราษฎร์บูรณะ

กิ่งสถานีตำรวจนครบาล ทุ่งครุ

ให้มีหัวหน้าตามสายต่างๆ เป็นผู้กำกับการสายละ ๑ นาย ตามสถานีต่างๆ นอกจากกิ่งสถานีมีหัวหน้าเป็นสารวัตรสถานี ละ ๑ นาย มีนายร้อยนายดาพเป็นผู้ช่วย เรียกว่ารอง สารวัตร

ส่วนที่ ๓ ตำรวจภูธร

แบ่งออกเป็น ๔ ภาคคือ

๑. ตำรวจภูธรภาคกลาง มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับการ ๑ นาย
แบ่งออกเป็น ๕ สาย ดังนี้

สายที่ ๑

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดบางปะอิน

สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดปทุมธานี
สถานีตำรวจภูธร	อำเภอวังสิต
สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดสระบุรี
สถานีตำรวจภูธร	ลพบุรี
สถานีตำรวจภูธร	สิงห์บุรี
สถานีตำรวจภูธร	อ่างทอง
สถานีตำรวจภูธร	นครสวรรค์
สถานีตำรวจภูธร	อุทัยธานี
สถานีตำรวจภูธร	ชัยนาท

สายที่ ๒

สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดนครปฐม
สถานีตำรวจภูธร	อำเภอนครชัยศรี
สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานีตำรวจภูธร	สมุทรสาคร

สายที่ ๓

สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดราชบุรี
สถานีตำรวจภูธร	อำเภอบ้านโป่ง
สถานีตำรวจภูธร	สมุทรสงคราม
สถานีตำรวจภูธร	เพชรบุรี

สถานีตำรวจภูธร ประจวบคีรีขันธ์

สถานีตำรวจภูธร กาญจนบุรี

สถานีตำรวจภูธร อำเภอวังคะ

สายที่ ๔

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดปราจีนบุรี

สถานีตำรวจภูธร อำเภอกะบินทร์บุรี

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดนครนายก

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดฉะเชิงเทรา

สถานีตำรวจภูธร อำเภอนองจอก

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดชลบุรี

สายที่ ๕

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดจันทบุรี

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดตราด

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดระยอง

๒. ตำรวจภูธรภาคตะวันออก มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับการ

๑ นาย แบ่งออกเป็น ๔ สายดังนี้

สายที่ ๑

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดนครราชสีมา

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดบุรีรัมย์

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดชัยภูมิ

สายที่ ๒

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดร้อยเอ็ด

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดมหาสารคาม

สถานีตำรวจภูธร อำเภอกุฉินารายณ์

สายที่ ๓

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดอุบลราชธานี

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดอุบลราชธานี

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดสุรินทร์

สายที่ ๔

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดอุดรราชธานี

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดหนองคาย

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดเลย

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดขอนแก่น

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดนครพนม

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดสกลนคร

๓. ตำรวจภูธรภาคเหนือ มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับการ

๑ นาย แบ่งออกเป็น ๔ สายดังนี้

สายที่ ๑

สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดเชียงใหม่
สถานีตำรวจภูธร	อำเภอสันมหาพน
สถานีตำรวจภูธร	อำเภอจอมทอง
สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดลำพูน

สายที่ ๒

สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดเชียงราย
สถานีตำรวจภูธร	อำเภอเชียงแสน
สถานีตำรวจภูธร	อำเภอพะเยา
สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดลำปาง
สถานีตำรวจภูธร	อำเภองาว
สถานีตำรวจภูธร	อำเภอเมืองเถิน
สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดแพร่
สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดน่าน
สถานีตำรวจภูธร	อำเภอบ้านม่วง
สถานีตำรวจภูธร	อำเภอบัว

สายที่ ๓

สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดแม่ฮ่องสอน
สถานีตำรวจภูธร	อำเภอแม่สะเรียง

สายที่ ๔

สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดพิษณุโลก
สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดอุตรดิตถ์
สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดสวรรคโลก
สถานีตำรวจภูธร	อำเภอสุโขทัยธานี
สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดกำแพงเพชร
สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดตาก
สถานีตำรวจภูธร	อำเภอแม่สอด
สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดพิจิตร
สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดเพชรบูรณ์
สถานีตำรวจภูธร	อำเภอหล่มสัก

๔. ตำรวจภูธรภาคใต้ มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับการ ๑ นาย

แบ่งออกเป็น ๔ สาย

สายที่ ๑

สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานีตำรวจภูธร	อำเภอปากพนัง
สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดพัทลุง
สถานีตำรวจภูธร	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สถานีตำรวจภูธร	อำเภอไชยา

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดชุมพร

สถานีตำรวจภูธร อำเภอจันทร์เงิน

สายที่ ๒

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดสงขลา

สถานีตำรวจภูธร อำเภอหาดใหญ่

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดสตูล

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดตรัง

สายที่ ๓

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดปัตตานี

สถานีตำรวจภูธร อำเภอตะลุมพันธ์

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดนราธิวาส

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดยะลา

สถานีตำรวจภูธร อำเภอเบตง

สายที่ ๔

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดภูเก็ต

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดพังงา

สถานีตำรวจภูธร อำเภอตะกั่วป่า

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดกระบี่

สถานีตำรวจภูธร จังหวัดระนอง

ให้มีหัวหน้าตามสายต่าง ๆ เป็นผู้กำกับการสายละ ๑ นาย ตามสถานีต่าง ๆ ที่จัดเป็นกองร้อย ให้มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับกองแห่งละ ๑ นาย มีนายร้อย นายดาบเป็นผู้ช่วย เรียกว่าประจำกอง

ส่วนที่ ๔ ตำรวจสันติบาล

ให้รวมกรมตำรวจภูบาล ตำรวจกองพิเศษ กับตำรวจภูธรกลาง เป็น "ตำรวจสันติบาล" มีหัวหน้าเป็นผู้บังคับการ ๑ นาย แบ่งออกเป็น ๓ กอง คือ กองที่ ๑ กองที่ ๒ กองที่ ๓ และกองตำรวจแผนกสรรพากร มีหัวหน้าเป็นผู้กำกับการกองละ ๑ นาย กองที่ ๑ และกองที่ ๒ มีหน้าที่เป็นกำลังช่วยเหลือตำรวจนครบาลและตำรวจภูธรในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด ส่วนกองที่ ๓ ให้แบ่งเป็น ๔ แผนก

๑. แผนกทะเบียนพิมพ์ลายนิ้วมือ
๒. แผนกบันทึกแผนประทุษกรรม
๓. แผนกวิทยาการ

๕๑๘

๔. แผนกบัญชีโจรสลัด ออกรูปพรรณผู้ร้ายหลบหนี
และของหาย

๕ ๕๕ แต่บัดนี้เป็นต้นไป

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาจำเริญยศดี

เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน หน้า ๔๕๕)

พระราชบัญญัติ

จัดวางการรถไฟและทางหลวงแก้ไขเพิ่มเติม

พุทธศักราช ๒๔๗๕

(ฉบับที่ ๒)

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๖๔ เพื่อให้ความสะดวกแก่การสร้างรถไฟให้ตลอดกรรมบิณฑ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราก่อนไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวงแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕ (ฉบับที่ ๒)”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เติมข้อความต่อไปนี้เป็นวรรค ๒ และวรรค ๓ ในมาตรา ๑๔๔ แห่งพระราชบัญญัติกิจการรถไฟและทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๖๔

“แต่ว่ารถไฟหัดถกรรมที่เติร์กภายในและภายนอกบริเวณที่ดินอันเป็นที่ประกอบการของห้างหรือบริษัทนั้น ถ้าหากใช้ลากเข็นด้วยแรงคนหรือแรงสัตว์และเติร์บนทางชั่วคราวเพื่อกิจการชั่วคราวมีกำหนดไม่เกินสองปี และมีได้มีการบังคับซื้อที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นไว้ ท่านให้ใช้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้อันว่าด้วยรถไฟหัดถกรรมที่เติร์นเฉพาะภายในบริเวณที่ดินอันเป็นที่ประกอบการของห้างหรือบริษัทนั้นเป็นบทบังคับ คำร้องขออนุญาตสร้างและเติร์รถไฟชนิดนี้ และคำร้องขออนุญาตใช้ที่หลวงชั่วคราวเพื่อประโยชน์แห่งการนั้น ท่านให้ยื่นต่อสมุหเทศาภิบาลเพื่อให้เห็นแล้วส่งต่อไปยังสภากรรมการรถไฟ สภากรรมการรถไฟมีอำนาจที่จะส่งอนุญาตตามคำร้องโดยกำหนดให้เสียค่าเช่าในการใช้ที่หลวงชั่วคราว และกำหนดเงื่อนไขเพื่อรักษาประโยชน์ของบุคคลภายนอก และความ

ปลอดภัยแก่ประชาชนตามแต่จะเห็นควร การให้อนุญาต
นั้นท่านว่าจะให้ได้อีกเมื่อสมุหเทศาภิบาลได้แสดงความเห็น
ว่าควรให้อนุญาตเท่านั้น

ถ้าสภากรรมการรถไฟสั่งยกคำร้องเสีย เพราะเหตุรถไฟ
นั้นมีได้อยู่ในความหมายของวรรค ๒ แห่งมาตรานี้ไซ้ ท่าน
ว่าการที่สั่งยกคำร้องเสีย นั้นไม่เป็น การตัดสิทธิของผู้ร้องใน
อันที่จะดำเนินการตามความในวรรค ๑ "

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน หน้า ๕๑๓)

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ใน
ท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๒๒ ตำบล จึงทำบัญชี
เพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๕
พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เจ้าพระยาธรรมศักดิ์
เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน หน้า ๕๑๖)

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	บางเขน	ตลาดบางเขน กุ่มแดง คลองถนน ท่าแร่ ออเงิน
		บ้านทะวาย	บ้านทะวาย วัดยานนาวา โรงพยาบาลฝรั่งเศส ห้างสดา วัดสุทธีวราราม ป่าข่าจีน
		บางกะปิ	บางกะปิ วังทองหลาง คลองจั่น

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	บางกะปิ	หัวหมาก คลองกุ่ม ลาดพร้าว สะพานสูง คันนายาว จระเข้บัว

๕๒๕

ประกาศเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
เปลี่ยนการยกเว้นยาเสพติดให้โทษจากประเภทจำกัด
ตามความข้อ ๓ (ข) เป็นยกเว้นในประเภทไม่จำกัด
ตามความข้อ ๓ (ก) แห่งกฎเสนาบดียาเสพติดให้โทษ
พุทธศักราช ๒๔๖๕

ด้วยกระทรวงมหาดไทยเห็นว่ายาบางขนานซึ่งได้ประกาศ
ยกเว้นในประเภทจำกัดตามความข้อ ๓ (ข) แล้วนั้น สมควร
จะเปลี่ยนเป็นยกเว้นในประเภทไม่จำกัดได้ เพราะฉะนั้นให้
ยกเว้นยาดังต่อไปนี้ในประเภทไม่จำกัดตามความ ข้อ ๓ (ก)
คือ

๑. Chlorodyne ของห้าง The British Drug Houses Ltd.
๒. Chlorodyne ของห้าง May & Baker Ltd.

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประกาศมา ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
พระยาจำเริญยศ
เสนาบดี

พระราชบัญญัติ

เพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวข้าราชการพลเรือน
และเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งกายผู้มีตำแหน่งเผ่า

พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวข้าราชการพลเรือนและเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งกายผู้มีตำแหน่งเผ่าเสียใหม่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวข้าราชการพลเรือนและเพิ่มเติมพระราชกำหนดเครื่องแต่งกายผู้มีตำแหน่งเผ่า พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ กรรมการราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และข้าราชการผู้มีตำแหน่งเพื่อซึ่งสังกัดขึ้นต่อคณะกรรมการราษฎร มีเครื่องแบบตามพระราชบัญญัตินี้โดยลักษณะและแต่งได้ตั้งจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

ก. เครื่องยศปกติ

(๑) หมวกกันแดดสีขาวแบบราชการติดตราพระครุฑพ่าห์หน้าหมวก สายรัดคางหนึ่งสีน้ำตาล

(๒) เสื้อผ้าสีขาวแบบราชการ

(๓) ตุ้มโลหะเกลี้ยงสีทอง

(๔) กางเกงผ้าสีขาวยาวแบบราชการ

(๕) รองเท้าหนังสีดำและใช้ถุงเท้าสีดำ

(๖) ติดแผ่นทาบคอที่เสื้อดังนี้

(ก) กรรมการราษฎร ใช้แผ่นทาบคอพื้นกำมะหยี่ดำ มีลายกนกทองและมีแถบสีธงชาติขนาดกว้างหนึ่งเซนติเมตร ทาบกลาง

(ข) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ใช้แผ่นทาบคอพื้นกำมะหยี่ขาว มีลายกนกทองและมีแถบสีธงชาติขนาดกว้างหนึ่งเซนติเมตรทาบกลาง

(ก) ผู้มีตำแหน่งเผ่าซึ่งสังกัดชนต่อคณะกรรมการราษฎร
ใช้แผ่นทาบคอพื้นกำมะหยี่ตามลายกนกทอง และมีแถบ
สีแดงชาดขนาดกว้างหนึ่งเส้นตีเมตรทาบกลาง

ข. เครื่องครึ่งยศ เต็มยศ และเต็มยศใหญ่

หมวก เสื้อ แผ่นทาบคอ ดุม ร่องเท้า งูงเท้า เหมือน
เครื่องปกติ เว้นแต่

- (๑) สายรัดคางหมวกเปลี่ยนเป็นสายแถบทอง
- (๒) ทากงสักหลาดสีดำขายาวแบบราชการ
- (๓) ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์

ค. เครื่องราตรีสโมสร

เหมือนเครื่องยศปกติ เว้นแต่

(๑) หมวกให้ใช้หมวกเก็บทรงหม้อตาลพื้นสักหลาด
สีดำ กระบังหน้าหมวกหนึ่งดำ สายรัดคางแถบทอง ตีตรา
พระครุฑพ่าห์หน้าหมวก

(๒) ทากงสักหลาดสีดำขายาวแบบราชการ

มาตรา ๔ ข้าราชการพลเรือนประจำการและข้าราชการ
ผู้มีตำแหน่งเผ่าซึ่งสังกัดกระทรวงนอกจากตั้งกล่าวแล้ว ให้
แต่งกายตามพระราชบัญญัตินี้ แต่เฉพาะแผ่น ทาบ คอ
ให้ใช้พื้นกำมะหยี่ตามสีของกระทรวงซึ่งตนสังกัด ไม่มี
แถบทาบกลาง^{๕๖๖}

๕๒๘

แต่ผู้ใดมีเครื่องแต่งกายตามพระราชกำหนดเดิมอยู่แล้ว
จะสมัครแต่งกายตามพระราชกำหนดเดิมก็ได้

มาตรา ๕ ให้กรมเลขาธิการของคณะกรรมการราษฎร
จัดทำแบบนี้ไว้เป็นตัวอย่าง

ประกาศมาณวันที่ ๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๗ ธันวาคม หน้า ๕๒๐)

พระราชบัญญัติต่างมณฑลขึ้นผู้กระทำผิด

ทางการเมือง ร.ศ. ๑๓๐

พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรประกาศต่างมณฑลขึ้นผู้กระทำผิดทางการเมือง เมื่อ ร.ศ. ๑๓๐

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรว่า บรรดาผู้ที่ถูกวางโทษสถานใด ๆ โดยพระบรมราชวินิจฉัยลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ร.ศ. ๑๓๑ นั้น ให้ได้รับพระราชทานต่างมณฑลอันพึงเกิดแต่การที่ถูกวางโทษและการเสียไปซึ่งสิทธิใด ๆ อันเนื่องแต่การนั้นเสียสิ้น

ประกาศมา ณ วันที่ ๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๗ ธันวาคม หน้า ๒๒๕)

พระราชบัญญัติ
ยกเลิกพระราชบัญญัติรัฐมนตรี

ประกาศ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรยกเลิกรัฐมนตรีเสีย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติรัฐมนตรี”

มาตรา ๒ ให้ใช้ พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติรัฐมนตรี รัตนโกสินทรศก ๑๑๓๓ และบรรดาพระราชกำหนดกฎหมาย

๕๓๒

กฎข้อบังคับและประกาศต่าง ๆ อันว่าด้วยรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัตินั้น

ประกาศมาเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๗ ธันวาคม หน้า ๕๒๗)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม

สมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก
มหันตเดชณดิถุกรามาธิบดี
พระปกเกล้าเจ้าแผ่นดินสยาม

ศุภมัสดุ พระพุทธศาสนกาลเป็นอดีตภาค ๒๔๗๕ พรรษา
ปัจจุบันสมัช จันทรคตินิยม ปุทธวักสมพัตสร มฤคศิร
มาส ศุภลขัณฑ์ เตรสดีดี สุริยคติกาล ธันวาคมมาส ทศม
สุรทิน สนิवार โดยกาลบริจเฉท

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก มหันตเดช
ณดิถุกรามาธิบดี เทพยปรียมหาราชรวังศ อสัมภินพงศพีระ
กษัตริ บรมุรัตนราชนิกโรดม จาตุรันตบรมมหาจักรพรรดิราช
สังกาศ อุภโตสุชาติสัสสุทธเคราหณี จักรีบรมนาถ จุฬาลง
กรณราชวรารังกูร มหามกุฏวงศวีรสุริชัยฐู ราชธรรมทศพิช
อุตักฤณนิบุณ อดุลยกฤณภาณินรีหาร บูรพาธิการสุสาธิต
ชั้นยถักณวิจิตรเสถากคยสรรพวงค์ มหาขโนตมางคมานท
สนธิมตสมันตสัมมาคม บรมราชสมถาร ทีพยเทพาวดาร

ไพศาลเกียรติคุณ อุดมศักดิ์เดช สรรพเทเวศปรียานุรักษ์
 มงคลล้นคนเนมาห้วย สุโขทัยธรรมราชา อภินาวศิลป์ศึกษา
 เดชนาวุช วิชยยุทธศาสตร์โกศล วิมลนรยพินิต สุจริตสมา
 จาร ภัทรภิษณานประติภานสุนทร ประวรศาสโนปสดมภก
 มุลมุขมาตยวรนายกมหาเสนานี สราชนาวีพยุหโยชไพยมจร
 บรมเชษฐโสทรสมมต เอกราชยยศสชikomบรมราชสมบัติ
 นพปฎลเศวตฉัตรดิฉัตร ศรีรัตโนปลักษณ์ มหาบรมราชา
 ภิเษกาภิษิกดิ์ สรรพทศทิววิชิตเดโชไชย สกตมไหศวрымหา
 สวามินทร์ มหเศรษฐมหินทรมหารามาธิราชวโรดม บรมนาถ
 ชาติอาชัณยาศรัย พุทธาทิไตรรัตนศรณารักษ์ วิสิษณุศักดิ์อัคร
 นเรศวราชิบดี เมตตากกรณาศีตลฤทัย อโนปไมยบุญการ
 สกตไพศาลมหารัษฏราชิบดีนทร ปรมินทร์ธรรมิกมหาราชา
 ธิราช บรมนาถบพิตร พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว

เสด็จออกณพระที่นั่งอนันตสมาคม ท่ามกลางอุดม
 สันนิบาต พระบรมราชวงศานุวงศ์ และทูตานุทูตผู้แทน
 นานาประเทศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เสนามาตยราช
 บริหาร เฝ้าเบื้องบาทบงกชพรังพร้อมกันโดยอนุกรม

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศ
 ความพระราชปรารภว่า ข้าราชการทหารพลเรือน และ

อาณาประชาราษฎร์ของพระองค์ ได้นำความขึ้นกราบบังคม
ทูลพระกรุณา ขอพระราชทานรัฐธรรมนูญ เพื่อให้สยาม
ราชอาณาจักรได้มีการปกครองตามวิสัยอารยประเทศในสมัย
ปัจจุบัน

ทรงพระราชดำริเห็นว่า สมเด็จพระเจ้าแผ่นดินในพระ
บรมราชจักรีวงศ์ ได้เสด็จเถลิงถวัลยราชย์ผ่านสยามพิภพ
ทรงดำเนินพระราชโบายปกครองราชอาณาจักร ด้วยวิธี
สมบูรณาญาสิทธิราชภายในทศพิธราชธรรมจรยา ทรงทำนุ
บำรุงประเทศให้รุ่งเรืองไพบูลย์สืบมาครบ ๑๕๐ ปีบริบูรณ์
ประชาชนชาวสยามได้รับพระบรมราชบริหารในวิถึความ
เจริญนานาประการโดยลำดับ จนบัดนี้มีการศึกษาสูงขึ้น
แล้ว มีข้าราชการประกอบด้วยวุฒิปรึชาในรัฐาภิบาลโนบาย
สามารถนำประเทศชาติของตน ในอันที่จะก้าวหน้าไปสู่
สากลอารยธรรมแห่งโลกโดยสวัสดิ์สมควรแล้วที่จะ
พระราชทานพระบรมราชวโรกาส ให้ข้าราชการและประชา
ชนของพระองค์ ได้มีส่วนมีเสียงตามความเห็นดีเห็นชอบ
ในการจรโรลงประเทศสยามให้วัฒนาการในภายภาคหน้า จึง
ทรงพระมหากรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทาน
รัฐธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามตามความประสงค์ เมื่อ

วันที่ ๒๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นการชั่วคราว
 พอให้สภาผู้แทนราษฎร และคณะกรรมการราษฎร ได้
 จัดรูปงานดำเนินประศาสน์นโยบายให้เหมาะสมแก่ที่ได้เปลี่ยน
 การปกครองใหม่ ครั้นแล้ว โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้
 สภาผู้แทนราษฎรปรึกษากันร่างพระราชกำหนดบทบัญญัติ
 อันจะพึงตรึงเป็นหลักถาวรแห่งประศาสน์วิธีต่อไป ซึ่งสภา
 ผู้แทนราษฎรได้แต่งตั้งอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่งประกอบการ
 ร่างรัฐธรรมนูญนั้น

บัดนี้ อนุกรรมการได้เรียบเรียงรัฐธรรมนูญฉบับถาวร
 สอนองพระเดชพระคุณสำเร็จลงด้วยดี นำเสนอสภาผู้แทน
 ราษฎร และสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาปรึกษาลงมติแล้ว
 จึงทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายคำปรึกษาแนะนำด้วยความยิน
 ย่อมพร้อมที่จะตราเป็นรัฐธรรมนูญการปกครองแผ่นดินได้
 เมื่อและทรงพระราชวิจารณ์ถึงวันที่ครบถ้วนความแล้ว ทรง
 พระราชดำริเห็นสมควรพระราชทานพระบรมราชานุมัติ

จึงมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อม
 สั่งให้ตรารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม ประสภีทธิ
 ประสาทประกาศพระราชทานแก่ประชาราษฎร์ของพระองค์ ให้
 ดำรงอิสสรธิปไตยโดยบริบูรณ์ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ขอให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรของเรานี้ จงเป็น
 หลักที่สถาพร สติตประคองฐานสมรรถภาพอันประเสริฐ เป็น
 บ่อเกิดความสุขสันติคุณวิบุลราชินีแก่อาณาประชาราษฎรตลอด
 จำเนียรกาลประวัติ นำประเทศสยามบรรลุสรรพพิพัฒน์ชัย
 มงคล อเนกศุภผลสกลเกียรติยศมโหฬาร ขอให้พระบรม
 ราชวงศานุวงศ์ และข้าราชการทั้งทหารพลเรือนทวยอาณา
 ประชาชนราษฎร จงมีความสมัครสมานเป็นเอกฉันท์ในอันจะ
 รักษาปฏิบัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยามนี้ ให้ยืนยง
 อยู่คู่กับสยามรัฐราชสีมา ตราบเท่ากัลปาวสานสมตั้งพระ
 บรมราชประณิธาน ทุกประการเทอญ

บททั่วไป

มาตรา ๑ สยามประเทศเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอัน
 เดียว จะแบ่งแยกมิได้

ประชาชนชาวสยามไม่ว่าเหล่ากำเนิดหรือศาสนาใด ย่อม
 อยู่ในความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญนี้เสมอกัน

มาตรา ๒ อำนาจอธิปไตยย่อมมาจากปวงชนชาวสยาม
 พระมหากษัตริย์ผู้เป็นประมุข ทรงใช้อำนาจนั้นแต่โดยบท
 บัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

หมวด ๑

พระมหากษัตริย์

มาตรา ๓ องค์พระมหากษัตริย์ดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการ ผู้ใดจะละเมิดมิได้

มาตรา ๔ พระมหากษัตริย์ต้องทรงเป็นพุทธมามกะ และทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก

มาตรา ๕ พระมหากษัตริย์ทรงดำรงตำแหน่งจอมทัพสยาม

มาตรา ๖ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนิติบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๗ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจบริหารทางคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๘ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจตุลาการทางศาลที่ได้ตั้งขึ้นตามกฎหมาย

มาตรา ๙ การสืบราชสมบัติท่านว่าให้เป็นไปโดยนัยแห่งกฎมณเฑียรบาลว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พ.ศ. ๒๔๖๗ และประกอบด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๑๐ ในเมื่อพระมหากษัตริย์จะไม่ประทับอยู่ในราชอาณาจักร^{110/2566} หรือด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งจะทรงบริหารพระ

ราชการไม่ได้ จะได้ทรงตั้งบุคคลหนึ่งหรือหลายคนเป็น
คณะขึ้นให้เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ด้วยความ
เห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร ถ้าหากพระมหากษัตริย์มิได้
ทรงตั้งหรือไม่สามารถจะทรงตั้งได้ไซ้ ท่านให้สภาผู้แทน
ราษฎรปรึกษากันตั้งขึ้น และในระหว่างที่สภาผู้แทนราษฎร
ยังมีได้ตั้งผู้ใด ท่านให้คณะรัฐมนตรีกระทำหน้าที่นั้นไป
ชั่วคราว

มาตรา ๑๑ พระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นหม่อมเจ้าขึ้นไป
โดยกำเนิดหรือโดยแต่งตั้งก็ตาม ย่อมดำรงอยู่ในฐานะ
เหนือการเมือง

หมวด ๒

สิทธิและหน้าที่ของชนชาวสยาม

มาตรา ๑๒ ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ
นี้ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย ฐานันดรศักดิ์โดย
กำเนิดก็ดี โดยแต่งตั้งก็ดี หรือโดยประการอื่นใดก็ดี
ไม่กระทำให้เกิดเอกสิทธิ์อย่างใดเลย

มาตรา ๑๓ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือ
ศาสนาหรือลัทธิใดๆ และย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติพิธี
กรรมตามความเชื่อถือของตน เมื่อไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่

ของพลเมืองและไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมของประชาชน

มาตรา ๑๔ ภายในบังคับแห่งบทกฎหมายบุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในร่างกาย เคหสถาน ทรัพย์สิน การพูด การเขียน การโฆษณา การศึกษาอบรม การประชุมโดยเปิดเผย การตั้งสมาคม การอาชีพ

มาตรา ๑๕ บุคคลมีหน้าที่เคารพต่อกฎหมายและมีหน้าที่ป้องกันประเทศ ช่วยเหลือราชการโดยทางเสีรษรษและอื่น ๆ ภายในเงื่อนไขและโดยอาการที่กฎหมายบัญญัติ

หมวด ๓

สภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๑๖ สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎรเป็นผู้เลือกตั้งขึ้น

มาตรา ๑๗ คุณสมบัติแห่งผู้เลือกตั้งและผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งวิธีเลือกตั้งและจำนวนสมาชิก ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๑๘ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสี่ปี ถ้าตำแหน่งสมาชิกว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระ ให้เลือกตั้งสมาชิกขึ้นแทนให้

เต็มตำแหน่งที่ว่างอยู่ แต่สมาชิกที่เข้ามาแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๘ ก่อนเข้ารับหน้าที่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องปฏิญาณในที่ประชุมแห่งสภาว่าจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๒๐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ย่อมเป็นผู้แทนของปวงชนชาวสยาม มิใช่แทนแต่เฉพาะผู้ที่เลือกตั้งตนขึ้นมา ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามความเห็นของตนโดยบริสุทธิ์ใจ ไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาตม์มอบหมายใดๆ

มาตรา ๒๑ สมาชิกภาพแห่งสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อ

- (๑) ถึงคราวออกตามวาระ หรือยุบสภา
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก
- (๔) ขาดคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๕) สภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยให้ออกจากตำแหน่งโดยเห็นว่ามีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่สภา มติในข้อนี้ต้องมีเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

มาตรา ๒๒ พระมหากษัตริย์ทรงตั้งสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรตามมติของสภา ให้เป็นประธานแห่งสภาหนึ่งนาย เป็นรองประธานนายหนึ่งหรือหลายนายก็ได้

มาตรา ๒๓ ประธานแห่งสภามีหน้าที่ดำเนินกิจการของสภาให้เป็นที่เรียบร้อย รองประธานมีหน้าที่กระทำการแทนประธานในเมื่อประธานไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

มาตรา ๒๔ ในเมื่อประธานและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้สมาชิกเลือกตั้งกันเองขึ้นเป็นประธานการประชุมในคราวประชุมนั้น

มาตรา ๒๕ การประชุมทุกคราว ต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุมได้

มาตรา ๒๖ การลงมติวินิจฉัยข้อปรักษานั้น ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ เว้นไว้แต่เรื่องซึ่งมีบทบัญญัติไว้เป็นพิเศษในรัฐธรรมนูญนี้

สมาชิกคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีจำนวนเสียงลงคะแนนเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๗ ในที่ประชุมแห่งสภา สมาชิกผู้ใดจะกล่าว ถ้อยคำใด ๆ ในทางแสดงข้อความหรือแสดงความเห็นหรือ ออกเสียงลงคะแนน ท่านว่าเป็นเอกสิทธิ์อันเด็ดขาด ผู้ ใดจะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องว่ากล่าวสมาชิกผู้นั้นในทางใด ๆ มิได้

เอกสิทธิ์นี้คุ้มครองไปถึงผู้พิมพ์และโฆษณารายงานการ ประชุมโดยคำสั่งของสภา และคุ้มครองไปถึงบุคคลที่สภา เชิญมาแสดงข้อความหรือออกความเห็นในที่ประชุมด้วย

มาตรา ๒๘ ในปีหนึ่งท่านให้มีสมัยประชุมสามัญสมัย หนึ่งหรือหลายสมัย แล้วแต่สภาจะกำหนด การประชุมครั้ง แรกต้องกำหนดให้สมาชิกได้มาประชุมภายในเวลาเก้าสิบวัน นับแต่การเลือกตั้งเสร็จแล้ว วันเริ่มสมัยประชุมสามัญ ประจําปี ท่านให้สภากำหนด

มาตรา ๒๙ สมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่งๆท่านว่ามีกำหนด เวลาเก้าสิบวัน แต่พระมหากษัตริย์จะโปรดเกล้า ๆ ให้ ขยายเวลาออกไปก็ได้

อนึ่งในระหว่างเวลาเก้าสิบวันนั้น จะโปรดเกล้า ๆ ให้ปิดประชุมก็ได้

มาตรา ๓๐ พระมหากษัตริย์ทรงเรียกประชุมสภาผู้แทน ราษฎรตามสมัยประชุม และทรงเปิดปิดประชุม

พิธีเปิดประชุม จะทรงพระกรุณาเสด็จพระราชดำเนิร
มาทรงทำเรื่องจะโปรดเกล้า ๆ ให้รัชชทายาทที่บรรลุนิติภาวะ
แล้ว หรือนายกรัฐมนตรีกระทำพิธีแทนพระองค์ก็ได้

มาตรา ๓๑ เมื่อเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ
พระมหากษัตริย์จะทรงเรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทน
ราษฎรก็ได้

มาตรา ๓๒ เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวนไม่
ต่ำกว่าหนึ่งในสามของจำนวนทั้งหมด เห็นเป็นการจำเป็น
เพื่อประโยชน์แห่งรัฐแล้ว ย่อมมีสิทธิร่วมกันทำคำร้องขอ
ต่อประธานแห่งสภา ให้นำความกราบบังคมทูลขอให้ทรง
เรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎรได้ ในกรณีเช่นนี้
ท่านให้ประธานแห่งสภานำความกราบบังคมทูลและรับสนอง
พระบรมราชโองการ

มาตรา ๓๓ ในระหว่างสมัยประชุม ผู้ใดจะฟ้องสมาชิก
แห่งสภาในทางอาชญา ท่านว่าศาลจะต้องได้รับอนุญาตจาก
สภาก่อนจึงพิจารณาได้ และการพิจารณาคดีนั้นต้องมีให้
เป็นการชัดขวางต่อการที่สมาชิกผู้นั้นจะมาเข้าประชุม

อนึ่งการพิจารณาคดีที่ศาลได้กระทำไปก่อน มีคำอ้างว่า
ผู้ต้องหาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ท่านว่าเป็นอัน
ใช้ได้ 11/10/2566

มาตรา ๓๔ ในระหว่างสมัยประชุม ห้ามมิให้จับหรือ
หมายเรียกตัวสมาชิกไปกักขัง เว้นไว้แต่จับในขณะกระทำ
ผิด แต่ต้องรับรายงานไปยังประธานแห่งสภา และประธาน
แห่งสภาอาจสั่งปล่อยผู้ถูกจับให้พ้นจากการกักขังได้

มาตรา ๓๕ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจ
ที่จะยุบสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ราษฎรเลือกตั้งสมาชิกมา
ใหม่ ในพระราชกฤษฎีกาให้ยุบสภาเช่นนี้ ต้องมีกำหนด
ให้เลือกตั้งสมาชิกใหม่ภายในเก้าสิบวัน

มาตรา ๓๖ บรรดาพระราชบัญญัติทั้งหลาย จะตรา
ขึ้นเป็นกฎหมายได้แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้
แทนราษฎร

มาตรา ๓๗ งบประมาณแผ่นดินประจำปี ท่านว่าต้อง
ตราขึ้นเป็นพระราชบัญญัติ ถ้าและพระราชบัญญัติออกไม่
ทันปีใหม่ ท่านให้ใช้พระราชบัญญัติงบประมาณปีก่อนนั้น
ไปพลาง

มาตรา ๓๘ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรได้ร่างพระราชบัญญัติ
ขึ้นสำเร็จแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย
เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อได้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ท่านให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้

มาตรา ๓๕ ถ้าพระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัตินั้น จะได้พระราชทานคืนมายังสภาภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่นายกรัฐมนตรีนำทูลเกล้าฯ ถวายก็ได้ หรือมิได้พระราชทานคืนมายังสภาภายในหนึ่งเดือนนั้นก็ดี สภาจะต้องปรึกษากันใหม่และออกเสียงลงคะแนนลับโดยวิธีเรียกชื่อ ถ้าและสภาลงมติตามเดิมไซ้ ท่านให้นำร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายอีกครั้งหนึ่ง เมื่อพระมหากษัตริย์มิได้ทรงลงพระปรมาภิไธย พระราชทานลงภายในสิบห้าวันแล้ว ท่านให้ประกาศพระราชบัญญัตินั้นใช้บังคับเป็นกฎหมายได้

มาตรา ๔๐ สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจควบคุมราชการแผ่นดิน

ในที่ประชุม สมาชิกทุกคนมีสิทธิตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีในข้อความใด ๆ อันเกี่ยวกับการงานในหน้าที่ได้ แต่รัฐมนตรีย่อมทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะไม่ตอบ เมื่อเห็นว่าข้อความนั้น ๆ ยังไม่ควรเปิดเผย เพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน

มาตรา ๕๑ สภาย่อมทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะลงมติความไว้ใจในรัฐมนตรีรายตัวหรือทั้งคณะ

ญัตติความไว้ใจนั้น ท่านมิให้ลงมติในวันเดียวกันกับวันที่ปรึกษา

มาตรา ๕๒ การประชุมของสภาผู้แทนราษฎรย่อมเป็นการเปิดเผย ตามลักษณะที่จะได้กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภา แต่การประชุมลับก็ย่อมมีได้ เมื่อคณะรัฐมนตรีร้องขอ หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรวมกันไม่ต่ำกว่าสิบห้าคนร้องขอ

มาตรา ๕๓ สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจเลือกสมาชิกตั้งเป็นคณะกรรมการธิการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลที่เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิกก็ตาม เป็นคณะกรรมการธิการวิสามัญ เพื่อกระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวนข้อความใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภาแล้วรายงานต่อสภา คณะกรรมการที่กล่าวนี้ย่อมมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาชี้แจง แสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือพิจารณาอยู่ก็ได้

เอกสิทธิบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ นั้น ท่านว่าคุ้มครองถึงบุคคลผู้กระทำหน้าที่ตามมาตรานี้ด้วย

มาตรา ๔๔ การประชุมคณะกรรมการตามมาตรา ๔๓ นั้น ท่านว่าต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวน จึงเป็นองค์ประชุมได้

มาตรา ๔๕ สภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจ ดั้งข้อบังคับการประชุม และการ ปรัชญาของสภา เพื่อ ดำเนิน การตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

หมวด ๔

คณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔๖ พระมหากษัตริย์ทรงตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีอีกอย่างน้อยสี่สิบสี่นาย อย่างมากที่สุดสี่สิบสี่นาย

ในการตั้งนายกรัฐมนตรี ประธานแห่งสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

ให้คณะรัฐมนตรี มีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน

มาตรา ๔๗ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีอีกสี่สิบสี่นาย ต้องเลือกจากสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร นอกนั้นจะเลือกจากผู้ที่ไม่เห็นว่ามีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษ แม้มิได้เป็นสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรก็ได้ แต่ต้องเป็นผู้ที่อาจดำรงตำแหน่งการเมืองได้

มาตรา ๔๘ รัฐมนตรีผู้มีได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นั้น ย่อมมีสิทธิไปประชุมและแสดงความเห็นในสภาผู้แทนราษฎรได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

เอกสิทธิ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ นั้น ท่านให้นำมาใช้ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๙ การตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นรัฐมนตรีนั้น ไม่ทำให้ผู้ได้รับตั้งจำต้องลาออกจากสมาชิกภาพ

มาตรา ๕๐ ในการบริหารราชการแผ่นดินคณะรัฐมนตรีต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความไว้วางใจของสภาผู้แทนราษฎร

รัฐมนตรีผู้ได้รับแต่งตั้งให้บัญชาการกระทรวงทบวงการต้องรับผิดชอบในหน้าที่ของตนต่อสภาผู้แทนราษฎรในทางรัฐธรรมนูญและรัฐมนตรีทุกคนจะได้รับแต่งตั้งให้บัญชาการกระทรวงทบวงการหรือไม่ก็ตาม ต้องรับผิดชอบร่วมกันในนโยบายทั่วไปของรัฐบาล

มาตรา ๕๑ รัฐมนตรีทั้งคณะต้องออกจากตำแหน่งเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติไม่ไว้วางใจในคณะ หรือเมื่อสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ให้ความไว้วางใจแก่คณะรัฐมนตรีในขณะเข้ารับหน้าที่นั้นสิ้นสุดลง ในกรณีทั้งสองนี้ ท่านว่าคณะรัฐมนตรีที่ออกนั้น ต้องอยู่ในตำแหน่ง เพื่อดำเนินการไป จนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

นอกจากนี้ความเป็นรัฐมนตรีจะสิ้นสุดลงเฉพาะตัวโดย

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ (๔)
- (๔) สภาผู้แทนราษฎรลงมติไม่ไว้วางใจ

มาตรา ๕๒ ในเหตุฉุกเฉินซึ่งจะเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้ทันทั่วทั้งที่มีได้ พระมหากษัตริย์จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับตั้งเช่นพระราชบัญญัติก็ได้

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรต่อไป ท่านให้นำพระราชกำหนดนั้นเสนอต่อสภาเพื่ออนุมัติ ถ้าสภาอนุมัติแล้ว พระราชกำหนดนั้นก็เป็นพระราชบัญญัติต่อไป ถ้าสภาไม่อนุมัติไซ้ พระราชกำหนดนั้นก็เป็นอันตกไป แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบถึงกิจการที่ได้เป็นไปในระหว่างที่ใช้พระราชกำหนดนั้น

คำอนุมัติและไม่อนุมัติของสภาที่กล่าวนี้ ท่านว่าให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕๓ พระมหากษัตริย์ทรงประกาศใช้กฎอัยการศึกตามลักษณะและวิธีการในพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก

มาตรา ๕๔ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการประกาศสงคราม ทำหนังสือสัญญาสันติภาพสงบศึก และทำหนังสือสัญญาอื่น ๆ กับนานาประเทศ

การประกาศสงครามนั้น จะทรงทำต่อเมื่อไม่ขัดกับทบัญญัติแห่งกติกาสันนิบาตชาติ

หนังสือสัญญาใด ๆ มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตต์สยาม หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติ เพื่อให้การเป็นไปตามสัญญาไซ้ร้ ท่านว่าต้องได้รับความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๕๕ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจที่จะพระราชทานอภัยโทษ

มาตรา ๕๖ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจที่จะตราพระราชกฤษฎีกาโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

มาตรา ๕๗ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๓๒ และ ๔๖ บทกฎหมาย พระราชหัตถเลขา และพระบรมราชโองการใด ๆ อันเกี่ยวกับราชการแผ่นดิน ท่านว่ารัฐมนตรีคนหนึ่งต้องลงนามรับสนองพระบรมราชโองการเป็นผู้รับผิดชอบ

หมวด ๕

ศาล

มาตรา ๕๘ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ท่านว่าเป็นอำนาจของศาลโดยเฉพาะ ซึ่งจะต้องดำเนินตามกฎหมาย และในนามพระมหากษัตริย์

มาตรา ๕๙ บรรดาศาลทั้งหลายจัดตั้งขึ้นได้แต่โดยพระราชบัญญัติ

มาตรา ๖๐ ผู้พิพากษาข่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปตามกฎหมาย

หมวด ๖

บทสุดท้าย

มาตรา ๖๑ บทบัญญัติแห่งกฎหมายใด ๆ มีข้อความแย้งหรือขัดแก่รัฐธรรมนูญนี้ ท่านว่าบทบัญญัตินั้น ๆ เป็นโมฆะ

มาตรา ๖๒ ท่านว่าสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งสิทธิเด็ดขาดในการตีความแห่งรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๖๓ รัฐธรรมนูญนี้ จะแก้ไขเพิ่มเติมได้แต่โดยเงื่อนไขต่อไปนี้

๑. ผู้ตีสขอแก้ไขเพิ่มเติม ท่านว่าต้องมาจากคณะรัฐมนตรีทางหนึ่ง หรือมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งรวมกันมีจำนวนไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสี่แห่งจำนวนสมาชิกทั้งหมดทางหนึ่ง

๒. เมื่อสมาชิกได้ลงมติครั้งหนึ่งแล้ว ท่านให้รอไว้หนึ่งเดือน เมื่อพ้นกำหนดแล้วให้นำขึ้นเสนอสภาเพื่อลงมติอีกครั้งหนึ่ง

๓. การออกเสียงลงคะแนน ท่านให้ใช้วิธีเรียกชื่อ และต้องมีเสียงเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ไม่ต่ำกว่าสามในสี่แห่งจำนวนสมาชิกทั้งหมด

เมื่อการออกเสียงลงมติได้เป็นไปตามที่กล่าวข้างบนนี้แล้ว ท่านจึงให้ดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติมาตรา ๓๘.๓๕

หมวด ๗

การใช้รัฐธรรมนูญและบทละเพาะกาล

มาตรา ๖๔ ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติหมวดนี้ ให้ใช้รัฐธรรมนูญนี้ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

มาตรา ๖๕ เมื่อราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ยังมี

การศึกษาไม่จบประถมศึกษาสามัญมากกว่ากึ่งจำนวนทั้งหมด และอย่างช้าต้องไม่เกินกว่าสี่ปี นับแต่วันใช้พระราชบัญญัติ ธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พ.ศ. ๒๔๗๕ สภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วยสมาชิก ๒ ประเภทมีจำนวน เท่ากัน

(๑) สมาชิกประเภทที่ ๑ ได้แก่ผู้ที่ราษฎรเลือกตั้งขึ้น ตามเงื่อนไขในบทบัญญัติมาตรา ๑๖, ๑๗

(๒) สมาชิกประเภทที่ ๒ ได้แก่ผู้ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรง ตั้งขึ้น ตาม พระราชบัญญัติ ว่าด้วย การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้ แทนราษฎรในระหว่างเวลาที่ใช้บทบัญญัติเฉพาะกาลในรัฐ ธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๖๖ ในระหว่างกำหนดเวลาที่กล่าวในมาตรา ๖๕ หากว่ามีการยุบสภาตามความในมาตรา ๓๕ ไซ้ ท่านให้มีการเลือกตั้งสมาชิกใหม่จะเฉพาะในส่วนสมาชิกประเภทที่ ๑

มาตรา ๖๗ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๒๑ (๒) (๓) (๔) (๕) ท่านว่าสมาชิกประเภทที่ ๒ คงอยู่ในตำแหน่งได้ตลอด เวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๕ แต่ท่านมิให้มีการประชุม ดำเนิน การ ของ สภาใน ระหว่าง ที่สภา ต้อง ยุบตาม ความใน

มาตรา ๓๕

๕๕๕

มาตรา ๖๘ ในระหว่างเวลาดังแต่ใช้รัฐธรรมนูญนี้ จนกว่าสมาชิกตามมาตรา ๖๕ นั้นจะได้เข้ารับหน้าที่แล้ว ท่านว่าสภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีอยู่แล้วโดยพระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พ.ศ. ๒๔๗๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

ประธานคณะกรรมการราษฎร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๐ ธันวาคม หน้า ๕๒๘)

ประกาศแก้ไขข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือ

พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงดำรงตำแหน่งสภานายกกรมการกลาง จัดการลูกเสือแห่งสยาม ทรงพระราชดำริว่า เป็นการสมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือ พุทธศักราช ๒๔๖๑ สำหรับความบางแห่งในหมวดที่ ๓ ซึ่งว่าด้วยการปกครองประจำมณฑล เพื่อให้การปฏิบัติได้เป็นระเบียบเรียบร้อยยิ่งขึ้น จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกเลิกข้อ ๒๗ และใช้ความต่อไปนี้แทน ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๒๗ เมื่อเจ้าหน้าที่ทุกชั้นตลอดทั้งผู้กำกับและรองผู้กำกับลูกเสือต้องย้ายและออกไปแล้ว เป็นอันขาดจากหน้าที่และไม่มีสิทธิ์ที่จะแต่งเครื่องแบบได้ต่อไป

สำหรับผู้ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แต่งตั้งต่อไปนั้น ให้ปลดอักษรย่อนามมณฑลออกเสีย และจะใช้รูปเครื่องหมายลูกเสือติดที่หน้าอกเสื้อเหนือกระเป๋าขวาในเวลาแต่งกายปกติไม่ได้

๕๕๗

บรรดาข้อความใดๆ ในข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือ
พุทธศักราช ๒๔๖๑ ซึ่งขัดกับข้อ ๒๗ ที่แก้ไขใหม่นี้ ให้
ยกเลิก

ประกาศมาณวันที่ ๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๘ ธันวาคม หน้า ๕๕๒)

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในระหว่างเวลาที่ห้ามทำบัญชีติฉะพาะกาลใน
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม

พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรจัดวาง
ระเบียบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น
ไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรตั้งต่อไป
นี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระหว่างเวลา
ที่ห้ามทำบัญชีติฉะพาะกาลในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร

สยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕” และให้เรียกโดยย่อว่า “พระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ภาค ๑

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๓ การเลือกตั้งผู้แทนราษฎรนั้นให้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

๑. ราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียงในตำบลเลือกตั้งผู้แทนตำบล ๆ ละหนึ่งคน

๒. ผู้แทนตำบลในจังหวัดเลือกตั้งผู้แทนราษฎรจังหวัดละหนึ่งคน ถ้าจังหวัดใดมีพลเมืองเกินกว่าหนึ่งแสน ให้เลือกตั้งผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนทุก ๆ หนึ่งแสน เศษของหนึ่งแสนถ้าถึงครึ่งให้นับเป็นหนึ่งแสน ถ้าต่ำกว่าครึ่งให้นับเศษ

มาตรา ๔ ราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนตำบล ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๑. มีสัญชาติเป็นไทยตามกฎหมาย แต่

(ก) ถ้าบิดาเป็นชาวต่างประเทศ จะได้แต่งงานกับ มารดาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ตาม ต้องเป็นผู้ที่ได้ เรียนหนังสือไทยจนได้ประกาศนียบัตรชั้นมัธยมปีที่ ๓ หรือ ได้รับราชการประจำการตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร แล้ว หรือได้รับราชการประจำแผนกอื่น ๆ ในตำแหน่ง ตั้งแต่เสมียนพนักงานขึ้นไปโดยมีเงินเดือนประจำแล้วไม่ต่ำกว่าห้าปี

(ข) ถ้าเป็นคนที่แปลงชาติมาเป็นไทยต้องมีคุณสมบัติ อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดไว้ใน (ก) หรือได้อยู่ในราชอาณาจักรสยามเป็นเวลาติดต่อกันนับแต่เมื่อได้แปลงชาติมา แล้วไม่ต่ำกว่าสิบปี

๒. มีอายุยี่สิบปีบริบูรณ์แล้ว

๓. ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตต์พั่นเพื่อนไม่สม ประกอบ

๔. ไม่เป็นผู้ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลในขณะที่ การเลือกตั้ง

๕. ไม่เป็นภิกษุสามเณร นักพรตหรือนักบวชในขณะที่มีการเลือกตั้ง

๖. ไม่ถูกศาลพิพากษาให้เพิกถอนสิทธิออกเสียง

มาตรา ๕ ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนตำบลหรือเป็นผู้แทนราษฎร นอกจากมีคุณสมบัติตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ อนุมาตรา (๑) (๓) (๔) (๕) (๖) แล้วจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๑. มีอายุยี่สิบสามปีบริบูรณ์แล้ว

๒. ไม่เป็นบุคคลที่มีความประพฤติเสื่อมเสียเป็นอาชญาหรือติดยาเสพติดให้โทษ

๓. มีความรู้ตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้

๔. ไม่เป็นบุคคลที่อยู่ในฐานะเหนือการเมืองตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑

มาตรา ๖ ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนตำบล มีชื่ออยู่ในสำมะโนครัวตำบลใด ให้ออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนตำบลของตำบลนั้น

มาตรา ๗ ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนตำบลของตำบลใดต้องมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่หรือมีสังหาริมทรัพย์ หรือเป็นบุคคลที่เกิดในตำบลนั้น

มาตรา ๘ ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรของจังหวัดใดต้องมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่หรือมีอสังหาริมทรัพย์หรือเป็นบุคคลที่เกิดในจังหวัดนั้น

ข้าราชการรับพระราชทานเงินเดือนของรัฐบาลในตำแหน่งประจำในจังหวัดใด จะสมัครรับเลือกเป็นผู้แทนราษฎรของจังหวัดนั้นไม่ได้ และถ้าได้รับเลือกตั้งจากจังหวัดอื่นแล้วต้องลาออกจากตำแหน่งประจำการ แต่ให้มีสิทธิได้บำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๑ มาตรา ๖ หรือพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๔๗๑ มาตรา ๖ ถ้าเป็นข้าราชการทหารอาจจะได้รับเบี้ยหวัดแทนบำเหน็จบำนาญตามระเบียบการของทหารก็ได้

อนึ่งเมื่อออกจากสมาชิกภาพโดยไม่มีความเสียหายแล้วประสงค์จะเข้ารับราชการในตำแหน่งชั้นเดียวกับตำแหน่งประจำการเดิมอีก ท่านว่าให้เจ้ากระทรวงทะเบียนการเดิมรับบรรจุก่อนผู้อื่น

มาตรา ๙ บุคคลหนึ่งจะสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนตำบลได้แต่เฉพาะตำบลเดียว และจะสมัครรับเลือกเป็นผู้แทนราษฎรได้แต่เฉพาะจังหวัดเดียวกัน

หมวด ๒

การเลือกตั้งผู้แทนตำบล

มาตรา ๑๐ เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาว่าให้มีการเลือกตั้งผู้แทนตำบลแล้ว ให้กรรมการอำเภอจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงในตำบลนั้น ๆ ขึ้นไว้ ในการทำบัญชีรายชื่อนี้ให้ถือตามทะเบียนสำมะโนครัว

มาตรา ๑๑ ก่อนถึงวันเลือกตั้งผู้แทนตำบลไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ให้กรรมการอำเภอนำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงออกประกาศไว้ ณ สาธารณสถานภายในตำบล ซึ่งประชาชนเข้าไปตรวจดูได้โดยไม่เสียค่าธรรมเนียม และให้ประกาศบัญชีรายชื่อนั้นไว้ ณ สถานที่ซึ่งจะออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนตำบลด้วย

บุคคลผู้ที่ไม่ขออยู่ในบัญชีรายชื่อนั้น ถ้าเห็นว่าตนสมควรมีชื่อเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนตำบลด้วย จะทำคำร้องขอให้ลงชื่อของตนในบัญชียื่นต่อกรรมการอำเภอภายในสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศรายชื่อ พร้อมด้วยคำชี้แจงหรือเอกสารอย่างใดเพื่อสนับสนุนคำร้องก็ได้

ถ้ากรรมการอำเภอเห็นสมควรเติมชื่อผู้ร้องในบัญชีรายชื่อด้วยแล้ว ^{11/5/2566} ก็ให้ลงชื่อผู้นั้นไว้ในบัญชีโดยเร็ว

ถ้ากรรมการอำเภอยังคงเห็นว่าผู้ร้องไม่สมควรมีชื่อในบัญชีเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงไขร์ ก็ให้ส่งยกคำร้องเสียทันที แต่ผู้ร้องมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องต่อศาลท้องถิ่นได้โดยพลัน เมื่อศาลได้รับคำร้องเช่นนั้นแล้วให้ไต่สวนวินิจฉัยสั่งให้เพิ่มชื่อหรือมิให้เพิ่มชื่อผู้ร้องในบัญชี คำสั่งของศาลนั้น ท่านให้ถือว่าเป็นที่ยุติ แล้วให้ศาลแจ้งคำสั่งไปยังกรรมการอำเภอทันที

ถ้าหากคำสั่งของศาลไปยังไม่ถึงมือกรรมการตรวจคะแนนเสียงในขณะเลือกตั้ง ท่านให้ปฏิบัติการไปตามคำสั่งเดิมของกรรมการอำเภอ

มาตรา ๑๒ บุคคลใดปรารถนาได้รับเลือกตั้ง เป็นผู้แทนตำบลของตำบลใดให้ลงชื่อสมัครที่กรรมการ อำเภอซึ่งตำบลนั้นขึ้นอยู่กับ ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

ให้กรรมการอำเภอสอบสวนเพื่อทราบว่าบุคคลนั้นจะสมัครรับเลือกตั้งได้ตามมาตรา ๕ และ ๗ หรือไม่ ถ้าเห็นว่าสมัครรับเลือกตั้งได้ ก็ให้ประกาศรับไว้วันที่ว่าการอำเภอโดยเร็ว

ให้ผู้สมัครนำเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งเป็นจำนวนสี่บาท และรูปถ่ายของตน ขนาดหกนิ้วสี่รูปร่างมามอบให้แก่กรรมการอำเภอด้วย

ก่อนวันเลือกผู้แทนตำบลอย่างน้อยสามวัน ให้กรรมการ
อำเภอประกาศรายชื่อ และรูปผู้สมัครรับเลือกตั้งไว้ในตำบล
นั้น ๆ

ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดไม่นำเงินค่าใช้จ่ายและรูปมา
มอบให้แก่กรรมการอำเภอตามวันที่กรรมการอำเภอกำหนดให้
ท่านให้ถอนชื่อผู้นั้นจากเป็นผู้สมัคร

มาตรา ๑๓ ถ้ากรรมการอำเภอไม่ยอมรับสมัคร ผู้สมัคร
มีสิทธิที่จะยื่นคำร้องต่อศาล ท่านให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้กรรมการอำเภอกำหนดวัน และสาธารณ
สถานที่ จะ ออกเสียงเลือกตั้ง และให้ตั้ง กรรมการตรวจ
คะแนนเสียงตำบลละสามคน

มาตรา ๑๕ การออกเสียงให้เริ่มแต่เวลา ๘.๐๐ นาฬิกา
ถึง ๑๕.๐๐ นาฬิกา

มาตรา ๑๖ ให้กระทรวงเจ้าหน้าที่ออกกฎว่าด้วยการควบคุม
การออกเสียงและการจัดทำหีบบัตรออกเสียง

มาตรา ๑๗ ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงรับแจกบัตรออกเสียง
จากกรรมการอำเภอก่อนวันออกเสียง

ในบัตรนั้นให้เขียนชื่อ เลขหมายบ้าน หรือหมู่บ้าน
ของผู้มีสิทธิออกเสียง

ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงลงลายมือชื่อของตนในบัตรนั้น
ถ้าลงลายมือชื่อไม่ได้ให้ลงลายนิ้วมือโดยไม่ต้องมีพยาน
รับรอง

มาตรา ๑๘ ในวันออกเสียงให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไป
แสดงตนต่อกรรมการตรวจคะแนนเสียง เพื่อให้กรรมการ
หมายไว้ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงว่าผู้นั้นได้มาออก
เสียงแล้ว แล้วให้ผู้มีสิทธิออกเสียงนำบัตรออกเสียงไปใส่
ในหีบบัตรออกเสียงซึ่งกรรมการได้ติดเลขหมายและรูปผู้
สมัครรับเลือกตั้ง

มาตรา ๑๙ เมื่อสิ้นเวลาออกเสียง ให้กรรมการตรวจ
คะแนนเสียงพร้อมกันเปิดหีบบัตรออกเสียงครั้งละหีบ แล้ว
ให้ลงเลขหมายหีบนั้นไว้บนบัตรออกเสียงทุกฉบับและนับ
แล้วบันทึกไว้ในรายงานว่าหีบนั้น ๆ มีคะแนนเสียงเท่าใด
เสร็จแล้วให้เก็บบัตรออกเสียงไว้ในหีบตามเดิม

มาตรา ๒๐ ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดได้คะแนนเสียง
สูงที่สุดให้ถือว่าเป็นผู้แทนตำบล ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน
ท่านให้ถือว่าผู้มีอายุสูงกว่าเป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง

อนึ่งถ้าศาลสั่งเพิกถอนการเลือกตั้งของผู้ได้รับคะแนน
สูง ท่านให้ถือว่าผู้ที่ไปต่คะแนนรองลงมาเป็นผู้แทนตำบล

มาตรา ๒๑ ให้กรรมการตรวจคะแนนเสียงส่งหีบบัตร
ออกเสียงไปยังกรรมการอำเภอ และให้กรรมการอำเภอเก็บ
รักษาไว้สามปี แต่ไม่เกินเวลาที่ผู้แทนตำบลนั้นอยู่ใน
ตำแหน่ง

มาตรา ๒๒ ให้กรรมการตรวจคะแนนเสียงประกาศชื่อ
ผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนตำบล แล้วส่งรายงานในการ
เลือกตั้งไปยังกรรมการอำเภอ เพื่อส่งต่อไปยังผู้ว่าราชการ
จังหวัดโดยเร็ว

มาตรา ๒๓ ภายในสิบวัน นับตั้งแต่วันเลือกตั้งผู้แทน
ตำบล บุคคลใดเห็นว่าการเลือกตั้งของผู้ได้รับคะแนนสูง
มิได้เป็นไปโดยชอบใจ ท่านว่าผู้นั้นมีสิทธิที่จะร้องคัดค้าน
ต่อศาลท้องถิ่นได้ เมื่อศาลได้รับคำร้องแล้วให้รับไต่สวน
และวินิจฉัยว่า ควรเพิกถอนผู้รับเลือกตั้งนั้นหรือไม่ แล้ว
แจ้งคำสั่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดโดยเร็ว คำสั่งนี้ท่านให้
ถือว่าเป็นที่สุด

ถ้าศาลสั่งเพิกถอน แต่คำสั่งไปถึงกรรมการตรวจ
คะแนนเสียงเลือกผู้แทนราษฎรภายหลังที่ผู้แทนตำบลนั้น

ได้ออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรแล้ว ท่านว่าการออกเสียงของผู้แทนตำบลในการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรนั้นเป็นอันใช้ได้

มาตรา ๒๔ ผู้แทนตำบลข่มขืนจากตำแหน่งเมื่อขาดคุณสมบัติตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ หรือขาดความเกี่ยวข้องกับตำบลซึ่งตนเป็นผู้แทนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗

มาตรา ๒๕ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๒๔ ท่านว่าผู้แทนตำบลคงอยู่ในตำแหน่งตลอดอายุของสภาซึ่งตนเป็นผู้เลือกตั้งผู้แทนราษฎร

หมวด ๓

การเลือกตั้งผู้แทนราษฎร

มาตรา ๒๖ บุคคลใดปรารถนาได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรของจังหวัดใด ให้ส่งชื่อสมัครนาศาลากลางจังหวัดนั้น ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนว่า บุคคลนั้นจะสมัครรับเลือกตั้งได้ตามมาตรา ๕ และ ๘ หรือไม่ ถ้าเห็นว่าสมัครรับเลือกตั้งได้ก็ให้ประกาศรับไว้ณศาลากลางจังหวัดโดยเร็ว

ให้ผู้สมัครนำเงินค่าใช้จ่าบในการเลือกตั้งเป็นจำนวนห้าสิบบาท และรูปถ่ายของตนขนาดหกนิ้วรูปมามอบแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดด้วยก่อนวันเลือกตั้งผู้แทนราษฎรอย่างน้อยเจ็ดวัน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศรายชื่อและรูปผู้สมัครรับเลือกไว้ณศาลากลางจังหวัดนั้น ๆ

ท่านให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒, ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดวันและสาธารณสถานที่จะออกเสียงเลือกตั้ง และตั้งกรรมการตรวจคะแนนเสียงสถานที่ละสามคน

มาตรา ๒๘ ให้ผู้แทนตำบลรับแจกบัตรออกเสียงจากผู้ว่าราชการจังหวัดก่อนวันออกเสียง ท่านให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙ ในวันออกเสียงให้ผู้แทนตำบลไปแสดงตนต่อกรรมการตรวจคะแนนเสียง เพื่อให้หมายไว้ในบัญชีผู้แทนตำบลว่าผู้นั้นได้มาออกเสียงแล้ว แล้วให้ผู้แทนตำบลนำบัตรออกเสียงซึ่งตนได้เขียนชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรตามจำนวนที่จังหวัดนั้นจะพึงมีได้ ไปใส่ในหีบบัตรออกเสียง

มาตรา ๓๐ เมื่อสิ้นสุดเวลาออกเสียง ให้กรรมการตรวจคะแนนเสียงพร้อมกันเปิดหีบบัตรออกเสียงและนับ แล้วบันทึกไว้ในรายงานว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดได้คะแนนเสียงเท่าใด

บัตรออกเสียงใดมีชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งเกินกว่าจำนวนที่จังหวัดนั้นจะพึงมีผู้แทนใด หรือมีชื่อผู้ซึ่งมิใช่เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง บัตรนั้นใช้ไม่ได้ ให้กรรมการบันทึกลงในบัตรนั้นว่า “เสีย”

มาตรา ๓๑ ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดได้คะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งแห่งจำนวนเสียงที่ได้ออกโดยถูกต้อง ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นเป็นผู้แทนราษฎร

แต่ถ้าในการเลือกตั้งครั้งแรกไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดได้คะแนนดังกล่าวไว้ในวรรค ๑ หรือผู้ใดได้คะแนนเสียงดังกล่าวไว้นั้นยังมีไม่ครบจำนวนผู้แทนราษฎรซึ่งจังหวัดนั้นจะพึงมีได้ ก็ให้มีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรตามจำนวนที่ยังขาดอยู่อีกครั้งหนึ่ง ภายในเวลาสามวันนับตั้งแต่วันเลือกตั้งครั้งแรก ในการเลือกตั้งครั้งที่สองนี้ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มีคะแนนสูงตามลำดับลงมาเป็นผู้แทนราษฎรจนครบตามจำนวน⁵⁶⁶

ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ท่านให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ เวลาและการควบคุมการออกเสียง การเก็บรักษาหีบบัตรออกเสียง ท่านให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕, ๑๖, ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศชื่อผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตั้ง แล้วส่งรายงานไปยังกระทรวงมหาดไทยโดยเร็ว

มาตรา ๓๔ ภายในยี่สิบวัน นับตั้งแต่วันเลือกตั้งผู้แทนราษฎร บุคคลใดมีความเห็นว่าการเลือกตั้งนั้นมิได้เป็นไปโดยชอบไซ้ ท่านว่าผู้นั้นมีสิทธิที่จะร้องคัดค้านต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้

เมื่อได้รับคำร้องคัดค้านแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งคำร้องนั้นไปยังกระทรวงมหาดไทยโดยเร็ว เพื่อส่งต่อไปยังประธานสภาผู้แทนราษฎร

ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอคำร้องคัดค้านนั้นต่อสภาผู้แทนราษฎร ให้สภาผู้แทนราษฎรสอบสวนแล้ววินิจฉัยว่าผู้แทนราษฎรซึ่งถูกคัดค้านนั้นได้รับเลือกตั้งขึ้นโดยชอบแล้วหรือไม่ หรือมีมลทินจะให้มีการเลือกตั้งใหม่อีกครั้งหนึ่งก็แล้วแต่จะเห็นสมควร

ในระหว่างที่สภายังมิได้สั่งเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าผู้แทนราษฎรซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้แจ้งมานั้นได้รับเลือกตั้งขึ้นโดยถูกต้อง

หมวด ๔

เปิดเตี๊ต

มาตรา ๓๕ บรรดานายจ้างผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนบริษัท และห้างร้านใด ๆ ๆ ล ๆ ต้องให้ความสะดวกแก่คนในบังคับบัญชาหรือลูกจ้างของตนในวันเลือกตั้งผู้แทนตามสมควร หัวหน้ากระทรวงทบวงการต้องให้ความสะดวกแก่คนในบังคับบัญชาของตนในวันเลือกตั้งผู้แทนแต่อย่าให้เสียราชการ เพื่อผู้มีสิทธิออกเสียงผู้แทนตำบล หรือผู้สมัครรับเลือกตั้งจะได้มีเวลาไปในการเลือกตั้งนั้นได้

มาตรา ๓๖ ในการพิจารณาคดีในโรงศาลภายหลังวันเลือกตั้งผู้แทน ผู้ใดออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้แทนแล้ว ไม่จำเป็นต้องเบิกความว่าตนได้ออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้ใด

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้กรรมการตรวจคะแนนเสียงและเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่อื่น ๆ เปิดเผยว่าผู้ใดออกเสียงเลือกตั้งผู้ใด

มาตรา ๓๘ กระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามความในภาค ๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๕

ความผิดและบทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๙ เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่คนใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ไม่นำรายชื่ออันครบถ้วนของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนออกปดไว้ตามมาตรา ๑๒ และ ๒๖ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท

มาตรา ๔๐ เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่คนใด

๑) ละเลยไม่นัดประชุมเพื่อเลือกตั้งผู้แทนตำบลหรือผู้แทนราษฎรภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกาหรือ

๒) นัดประชุมเพื่อเลือกตั้งผู้แทนตำบลหรือผู้แทนราษฎรณสถานที่อื่นไม่ใช่สาธารณสถาน

ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท

มาตรา ๔๑ เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่คนใด กระทำด้วยเจตนาอันบิทรออกเสียงลงคะแนนให้ผิดจากความจริง ท่าน

ว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่คนใด หรือผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดอยู่ณสถานที่ในเวลาเลือกตั้งผู้แทนตำบล หรือผู้แทนราษฎร บังอาจสอดเข้าเกี่ยวข้องกับผู้มีสิทธิออกเสียงในการออกเสียงลงคะแนนโดยให้คำมั่นว่าจะให้ประโยชน์ใด ๆ ก็ดี โดยข่มขู่หรือโดยกลล่อนลนก็ดี ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลพิพากษาเพิกถอนสิทธิออกเสียงมีกำหนดตั้งแต่สี่ปีจนถึงสิบสองปี

มาตรา ๔๓ กรรมการตรวจคะแนนเสียง หรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่เปิดเผยว่าผู้ใดออกเสียงเลือกตั้งผู้ใด ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ผู้ใด

๑) ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน รู้อยู่แล้วและจงใจบังอาจออกเสียงลงคะแนนก็ดี หรือ

๒) ยับยั้งหรือออกเสียงลงคะแนนมากกว่าบัตรหนึ่งกิต

หรือ

๓) ออกเสียงลงคะแนนสถานที่ออกเสียงเกินกว่า
หนึ่งแห่ง ในการเลือกตั้งผู้แทนคราวเดียวกันก็ดี หรือ

๔) ออกเสียงลงคะแนนโดยใช้บัตรของผู้อื่นก็ดี

ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน
หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ บุคคลที่ระบุไว้ในมาตรา ๓๕ คนใดละเลย
ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรานั้นไซ้ ท่านว่ามีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๔๖ บุคคลใดให้สินบนแก่ผู้ออกเสียงเลือกตั้ง
ผู้แทนตำบลก็ดี หรือผู้ออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรก็ดี
ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ
ไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลพิพากษา
เพิกถอนสิทธิออกเสียงตั้งแต่สี่ปีจนถึงสิบสองปี

ภาค ๒

สมาชิกผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒

มาตรา ๔๗ ในชั้นต้นพระมหากษัตริย์ทรงประกาศพระราช
กฤษฎีกาตั้งสมาชิกประเภทที่ ๒ ขึ้นตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๕

ต่อไปเมื่อจะเลือกตั้งบุคคลเข้าแทนในตำแหน่งสมาชิก
ที่ว่าง ^{11/10/2566} หรือจะต้องตั้งสมาชิกเพิ่มจำนวนขึ้นก็ดี หรือจะต้อง

ปลดสมาชิกเพื่อลดจำนวนลงก็ดี เพื่อให้สมาชิกประเภท
ที่ ๒ คงมีจำนวนเท่ากับสมาชิกประเภทที่ ๑ ท่านให้
สมาชิกประเภทที่ ๒ ที่มีอยู่ในขณะนั้นประชุมเลือกตั้ง หรือ
ปลดตามจำนวนที่จำเป็น

สมาชิกประเภทที่ ๒ นี้ ท่านให้อยู่ในตำแหน่งตลอด
วาระที่ใช้บทเฉพาะกาลแห่งรัฐธรรมนูญ

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๒๑ ธันวาคม หน้า ๕๕๔)

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง

พ.ศ. ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๗๕ กระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการอำเภอถือตามทะเบียนสำมะโนครัวที่ได้ทำขึ้นครั้งหลังที่สุด และได้แก้ไขถูกต้อง กับที่เปลี่ยนแปลง ตามที่จะทราบได้ในเมื่อได้ทำสำมะโนครัวนั้นแล้ว

ข้อ ๒ บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียง ในตำบลที่ได้แบ่งการปกครองเป็นหมู่บ้าน ให้เรียงรายชื่อไว้ตามลำดับหมู่บ้าน ในตำบลที่มีได้แบ่งการปกครองเป็นหมู่บ้าน ให้เรียงรายชื่อตามลำดับเลขบ้าน

ข้อ ๓ เมื่อกรรมการอำเภอได้กำหนดวันและสาธารณสถานที่จะออกเสียงเลือกตั้งตามความในมาตรา ๑๔ แห่ง

พระราชบัญญัติแล้ว ก่อนถึงวันกำหนดเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๗ วัน ให้กรรมการอำเภอประกาศวันกำหนดและสถานที่แก่ราษฎรในตำบลที่จะมีการเลือกตั้ง โดยประกาศในหนังสือพิมพ์รายวัน หรือปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และณที่สาธารณสถานภายในตำบลไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง และให้เป็นหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านที่จะไปประกาศแก่ราษฎรในตำบลและหมู่บ้านของตน

ข้อ ๔ การตั้งกรรมการตรวจคะแนนเสียงสำหรับการเลือกตั้งผู้แทนตำบล ห้ามมิให้กรรมการอำเภอเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนตำบลในตำบลใดเป็น กรรมการตรวจคะแนนเสียงในการเลือกตั้งในตำบลนั้น

ข้อ ๕ การเลือกตั้งผู้แทนตำบลให้เป็นหน้าที่ของกรรมการอำเภอท้องถิ่นนั้น ๆ ควบคุม และจัดให้การดำเนินไปตามความในพระราชบัญญัติและกฎนี้

ข้อ ๖ ห้ามใส่บัตรออกเสียงนั้น จะต้องทำด้วยวัตถุที่ทนทานแข็งแรงมีกุญแจพร้อม และให้มีช่องใส่บัตรออกเสียงลงคะแนนได้ในเมื่อหีบนั้นสิ้นกุญแจ และถ้ามิได้ไขกุญแจออกแล้วจะเอาบัตรออกมิได้

ข้อ ๗ บัตรออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนตำบลนั้น ให้ใช้กระดาษสีเหลือง และให้เรียกโดยย่อว่า “บัตรเหลือง”

ข้อ ๘ เมื่อถึงเวลาออกเสียงลงคะแนน ให้กรรมการตรวจคะแนนเสียงกล่าวเปิดการประชุมออกเสียงลงคะแนน และแสดงให้ผู้มาประชุม ออกเสียง ลงคะแนน เห็นว่าหีบนั้นเป็นหีบเปล่า แล้วให้กรรมการต้นกัญแจหีบและประทับตราโดยวิธีที่จะบัง กัน มิให้หีบเปิด ออกได้นอกจากต้องทำลายตรา นั้น และให้ตั้งหีบนั้นไว้ ณ ที่ซึ่งเห็นได้เพื่อรับบัตรลงคะแนน

ข้อ ๙ ก่อนที่จะให้ผู้มีสิทธิ ออกเสียงคนใดนำบัตรไปใส่ในหีบออกเสียง กรรมการตรวจคะแนนเสียงจะต้องหมายเหตุในบัญชี ชื่อผู้มีสิทธิ ออกเสียงว่าผู้นั้นได้มาในการออกเสียงแล้ว จึงให้ผู้นั้นนำบัตรเหลืองของตนผ่านไปใส่ในหีบออกเสียงได้

ข้อ ๑๐ การออกเสียงลงคะแนนนั้น ผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนจะต้องมาออกเสียงลงคะแนนด้วยตนเอง จะต้องให้ผู้ใดมาออกเสียงลงคะแนนแทนไม่ได้

ข้อ ๑๑ เมื่อถึงเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ให้กรรมการตรวจคะแนนเสียงกล่าวแสดงว่า การออกเสียงลงคะแนน สิ้นลงแล้ว^{๖๖} และจะเปิดหีบออกนับคะแนนเสียง

ข้อ ๑๒ เมื่อได้นับคะแนนเสียงเสร็จแล้ว ให้กรรมการตรวจคะแนนเสียงเก็บบัตรเลือกตั้ง เข้าหีบ ออกเสียง ตั้งเดิม และให้ตั้ง กุญแจ ประทับตราหีบ นั้น แล้วมอบให้กรรมการอำเภอเก็บรักษาไว้

ข้อ ๑๓ เมื่อกรรมการได้ตรวจคะแนนเสียงแล้ว ให้กรรมการประกาศชื่อผู้ได้รับเลือกตั้ง เป็นผู้แทนตำบลโดยมิให้ชักช้า ประกาศนั้นให้ปิดไว้ที่ศาลาการณสถาน ที่ออกเสียงเลือกตั้ง ๑ ฉบับ ที่ทำการของกำนันตำบลนั้น ๑ ฉบับ และที่ว่าการอำเภอ ๑ ฉบับ

ข้อ ๑๔ ให้เป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดควบคุมดูแลและจัดการในการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ และตรวจตราให้กรรมการอำเภอได้ดำเนินการไปตามพระราชบัญญัติและกฎนี้

ข้อ ๑๕ การตั้ง กรรมการ ตรวจคะแนน เสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎร ห้ามมิให้เลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดใดเป็นกรรมการตรวจคะแนนเสียงในการเลือกตั้งจังหวัดนั้น

ข้อ ๑๖ ให้นำกฎข้อ ๖ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ มาใช้ในการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ บัตรออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรนั้น ให้ใช้กระดาษขาว และให้เรียกโดยย่อว่า "บัตรขาว"

ข้อ ๑๘ เมื่อได้นับคะแนนเสียงเสร็จแล้ว ให้กรรมการตรวจคะแนนเสียงเก็บบัตรขาวเข้าหีบออกเสียงดังเดิม และให้ต้นกุญแจประทับตราหีบนั้น แล้วมอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเก็บรักษาไว้

ข้อ ๑๙ เมื่อกรรมการตรวจคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรได้ดำเนินการเลือกตั้งแล้ว ให้รายงานผลการเลือกตั้งเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดโดยเร็ว และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศชื่อผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรไว้ที่ศาลากลางจังหวัดหรือที่ประชุมชนโดยมีชักช้า

ข้อ ๒๐ ผู้ใดสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนตำบลต้องยื่นใบสมัครต่อกรรมการอำเภอ และผู้ที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร ต้องยื่นใบสมัครต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ใบสมัครต้องทำตามแบบซึ่งเจ้าหน้าที่ได้จัดทำไว้

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาจำเริญยุพดี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(11/11/2566 เล่ม ๑๕ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๑)

พระราชบัญญัติ

เทียบตำแหน่งรัฐมนตรีกับตำแหน่งเสนาบดีแต่ก่อน

พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่าเป็นการสมควรจะประกาศเทียบตำแหน่งรัฐมนตรีกับตำแหน่งเสนาบดีแต่ก่อนไว้ให้แจ้งชัด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเทียบตำแหน่งรัฐมนตรีกับตำแหน่งเสนาบดีแต่ก่อน พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัติและบทกฎหมายอื่นใด ซึ่ง
ประกาศให้อยู่ในเวลานี้ คำว่า เสนาบดี ให้อ่านเป็นรัฐมนตรี
คำที่กล่าวถึงเสนาบดีกระทรวงใดๆ ให้หมายความว่ารัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงนั้น ๆ และคำว่า กฎเสนาบดี ให้อ่านเป็น
กฎกระทรวง

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๕ ธันวาคม หน้า ๕๗๗)

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติสำนักงาน
จัดหางานประจำท้องถิ่น
พุทธศักราช ๒๕๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่น พุทธศักราช ๒๕๗๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ลูกจ้างไม่มีงานทำคนใดมีความประสงค์จะรับจ้างทำงาน ให้นำความแจ้งต่อนายอำเภอหรือผู้ทำการแทนซึ่งเป็นผู้จัดการจัดหางานประจำท้องถิ่น ด้วยวาจาโดยขอมให้บันทึกข้อความเหล่านี้ไว้ในทะเบียน คือ

- ก. ชื่อและนามสกุล
- ข. สัญชาติ
- ค. อายุ
- ง. ตำบลและหมายเลขบ้านที่อยู่
- จ. มีความรู้ความชำนาญในงานประเภทใด
- ฉ. มีความประสงค์จะทำงานประเภทใด

ข้อ ๒ นายจ้างคนใดมีความประสงค์จะจ้างลูกจ้างชนิดใดให้ตนเองหรือผู้แทนนำความแจ้งต่อนายอำเภอหรือผู้ทำการแทนซึ่งเป็นผู้จัดการจัดหางานประจำท้องถิ่นด้วยวาจาโดยยอมให้บันทึกข้อความเหล่านี้ในทะเบียน คือ

- ก. ชื่อและนามสกุล
- ข. ตำบลและหมายเลขบ้านที่อยู่
- ค. ต้องการลูกจ้างทำงานประเภทใด

ข้อ ๓ เมื่อลูกจ้างหรือนายจ้างคนใด ซึ่งได้นำความไปแจ้งไว้ต่อนายอำเภอหรือผู้ทำการแทนแล้ว หมาดความประสงค์ที่จะรับจ้างหรือหาลูกจ้างต่อไป เนื่องจากเหตุหนึ่งเหตุใดก็ตาม ให้ลูกจ้างหรือนายจ้างหรือผู้แทนนั้น ๆ นำความไปแจ้งต่อนายอำเภอหรือผู้ทำการแทนที่ตนเคยได้แจ้งไว้โดยพลัน

มิฉะนั้น ก็ให้จำหน่ายบัญชีเสียเมื่อพ้น ๖๐ วันไปแล้ว นับแต่วันมาแจ้งความประสงค์ไว้

ข้อ ๔ ให้นายอำเภอซึ่งเป็นผู้จัดการจัดหางานประจำท้องถิ่นมีหน้าที่

๑. บันทึกแยกไว้ตามประเภทซึ่งจำนวนคนไม่มีงานทำ รวมทั้งผู้ที่ต้องการลูกจ้างในท้องถิ่นของตน และทำทะเบียน นายจ้างและลูกจ้าง

๒. มีทะเบียน ๒ เล่ม แยกตามประเภท เล่มหนึ่ง สำหรับลงชื่อและสำนักที่อยู่ของผู้ที่ต้องการลูกจ้าง กับสำหรับ บันทึกข้อความที่กล่าวไว้ในข้อ ๒ อีกเล่มหนึ่งสำหรับลงชื่อ และสำนักที่อยู่ของผู้ต้องการงานทำกับสำหรับบันทึกข้อความดังกล่าวไว้ในข้อ ๑ และบรรดาเอกสารต่าง ๆ ซึ่งผู้มีส่วนได้เสียส่งมาให้ยื่น ให้เก็บไว้ในทะเบียน

๓. จัดให้บุคคลผู้มีส่วนได้เสียตรวจดูทะเบียนและเอกสารต่าง ๆ ได้โดยไม่คิดมูลค่า ถ้าเป็นผู้ที่อ่านเขียนหนังสือไม่ได้ พึงให้คำอธิบายและคำแนะนำด้วยวาจาตามที่จำเป็น เพื่อให้ผู้นั้นได้ทราบความตามที่ต้องการ

๔. ทำรายงาน ประจำเดือนเสนอต่อ นายทะเบียนตามประเภทแห่งงานโดยแสดง

ก. จำนวนผู้ที่ยังไม่มีงานทำ

ข. จำนวนงานที่นายจ้างบอกมา

ค. จำนวนที่ได้ทำงานแล้วในระวางเดือน

๕. รับจากนายทะเบียน หรือรับโดยตรงจากสำนักงาน
จัดหางานประจำท้องถิ่นใด ๆ อันตั้งขึ้น ตามพระราชบัญญัติ
ซึ่งรายการเกี่ยวกับรายการที่อำเภออื่นต้องการลูกจ้างและนายจ้าง
และแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียซึ่งอยู่ในท้องที่ของตนทราบรายการ
นั้นด้วยวาจาหรือโดยปิดประกาศไว้ในที่ทำการ ฯ หรือปิด
ไว้ข้างนอก

๖. จัดทำหรือปิดและรักษาไว้ในที่ทำการที่อนุญาตให้
บุคคลเข้าออกได้ ซึ่งประกาศอันเห็นได้ชัดแจ้ง ให้ทราบว่า
การงานที่สำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่นทำให้นั้น ทำให้
โดยไม่คิดมูลค่า และห้ามมิให้ผู้ใดให้บ้ำาเห็นจสีนจ้างอย่างใด
แก่พนักงานของสำนักงานนั้นเป็นอันขาด

ข้อ ๕ ให้นายทะเบียนสำนักกลางจัดหางานมีหน้าที่

๑. ออกคำสั่งไปยังสำนักงาน ประจำท้องถิ่นว่าด้วยวิธีที่
จะปฏิบัติกรงาน และให้คำแนะนำตามซึ่งสำนักงานกลาง
จัดหางานจะพึงมีอันเกี่ยวกับงานที่มีผู้เสนอจะจ้างและความ
ต้องการของลูกจ้าง

๒. ออกตรวจสำนักงานจัดหางานประจำท้องถิ่นด้วยตนเอง
หรือส่งผู้แทนไปตรวจ เพื่อให้การเป็นไปตามพระราช
บัญญัติ

๓. แจ้งความและทำการเผยแพร่ตามที่จำเป็นเกี่ยวกับ
งาน และจำนวนผู้ที่ไม่มีงานทำ

๔. รวบรวมและจัดให้เป็นหมวดหมู่ซึ่งบรรดาข้อความ
อันเกี่ยวกับงาน หรือจำนวนผู้ที่ไม่มีงานทำตามซึ่งสำนักงาน
จัดหางานประจำท้องถิ่นรายงานมา หรือซึ่งได้มาโดยวิธีอื่น

๕. ทำรายงานและสถิติทางราชการ และให้รายงาน
แสดงความเห็นในเรื่องวิธีที่จะจัดการแก่คนไม่มีงานทำต่อ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นครั้งคราว

๖. ตรวจตราดูแลให้การได้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยสำนักงานจัดหางาน พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้สำนัก
งานจัดหางานส่วนบุคคลได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินั้น

กฏให้ไว้ณวันที่ ๑๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
พระยาจำเริญยศ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๕ ธันวาคม หน้า ๕๗๘)

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
เรื่องการเก็บเงินรัชชูปการจำนวน พ.ศ. ๒๔๗๕

ตามประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ลงวันที่ ๒๘
กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๕ ให้ผ่อนผันขยายเวลาเก็บเงินรัชชูปการ
จำนวน พ.ศ. ๒๔๗๕ ในอัตราปกติ แก่บุคคลบางจำพวก
นั้น

บัดนี้ได้ทราบว่าการทำงานบางห้องที่ได้ผลล่าช้ากว่าปกติ
ไปบ้าง ผู้ต้องเสียเงินรัชชูปการบางคน อาจหาเงินไปชำระ
ไม่ทันตามกำหนด

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ จึงประกาศ
ตามอำนาจในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินรัชชูปการ
พ.ศ. ๒๔๖๘ ให้ทราบทั่วกันว่า ฉะเพาะในระหว่างเดือนมกราคม
พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น ผู้ใดนำเงินรัชชูปการไปชำระเองโดยดี
เจ้าหน้าที่จะได้เรียกเก็บเงินตามอัตราปกติต่อไปอีกก่อน

แต่ส่วนผู้ซึ่งมีทรัพย์สินสมบัติพอควรชำระเงินรัชชูปการได้
และผู้ซึ่งอยู่ในห้องที่อันการทํามาหากิน มิได้มีผลล่าช้ากว่า
ปกติ ถ้าหากยังมีได้ชำระเงิน เจ้าพนักงานจะเริ่มจัดการ
เร่งรัดไปตามทางการแห่งพระราชบัญญัติทุกประการ และผู้

๕๕๐

ที่เจ้าพนักงานต้องทำการเร่งรัดนั้น จะต้องชำระเงินตามอัตรา
ทั่วคุณ ตั้งแต่ต้นเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๒๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณนิติธาดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๕ ธันวาคม หน้า ๕๘๓)

ประกาศกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ
แผนกไปรษณีย์

รัฐมนตรีว่า การกระทรวง เกษตรพาณิชย์การ ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดทำซองไปรษณียากร ไปรษณีย์บรรณ และไปรษณีย์บัตรสำหรับใช้ในการไปรษณีย์ในพระราชอาณาเขตต์ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ มีลักษณะสังเขปดังนี้

ซองไปรษณียากรชนิดราคา ๑๐ สตางค์

- ก) ขนาดกว้าง ๑๐ เซนติเมตร ยาว ๑๕ เซนติเมตร
- ข) มีตราไปรษณียากรราคา ๑๐ สตางค์สีแดงพิมพ์ไว้ที่มุมขวาเบื้องบน
- ค) มีเครื่องหมายพระครุฑสีแดงพิมพ์ไว้ที่มุมซ้ายเบื้องซ้าย

ไปรษณีย์บรรณราคา ๑๐ สตางค์

- ก) ขนาดกว้าง ๑๐ เซนติเมตร ยาว ๑๕ เซนติเมตร
- ข) มีตราไปรษณียากรราคา ๑๐ สตางค์สีแดงพิมพ์ไว้ที่มุมขวาเบื้องบน

ค) มีเครื่องหมายพระครุฑสีแดงพิมพ์ไว้ที่มุมซ้ายเบื้องบน

ง) มีอักษรไทยพิมพ์สีแดงว่า “ไปรษณีย์บรรณ” และอักษรโรมันว่า “CARTE LETTRE”

ไปรษณีย์บัตรราคา ๓ สตางค์

ก) ขนาดกว้าง ๕ เซ็นติเมตร ยาว ๑๔ เซ็นติเมตร

ข) มีตราไปรษณียากรราคา ๓ สตางค์สีเขียวพิมพ์ไว้ที่มุมขวาเบื้องบน

ค) มีเครื่องหมายพระครุฑสีเขียวพิมพ์ที่มุมซ้ายเบื้องบน

ง) มีอักษรไทยพิมพ์สีเขียวว่า “ไปรษณีย์บัตร” และอักษรโรมันว่า “CARTE POSTALE”

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาวงษา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๕ ธันวาคม หน้า ๕๕๕)

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ใน
ท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๑๐ ตำบล จึงทำบัญชี
เพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม
พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๕ ธันวาคม หน้า ๘๕๗)

๕๕๔

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	ธนบุรี	บุคคลโล	บุคคลโล ดาวคะนองฝั่งเหนือ โรงเรียนสำหรับ สวนกาแฟ บางไส้ไก่ บ้านสำหรับ คลองสำหรับ คลองบางนาชน กันตยาราม คลองบางสะแก

ประกาศกระทรวงธรรมการ

ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔

เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ใน
ท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๖ ตำบล จึงทำบัญชี
เพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม
พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เจ้าพระยาธรรมศักดิ์
รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑ มกราคม หน้า ๕๘๕)

๕๕๖

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา

พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	ธนบุรี	คลองสาน	วัดทองนพคุณ ตลาดสมเด็จพระ บางลำพูล่าง วัดสุทธาวาส ศาลเจ้าอาเนี้ยว ตรอกสารภี

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย
พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พุทธศักราช
๒๔๗๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะขอรับอนุญาตส่งหรือนำเข้ามาหรือ
มีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่งดังระบุไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราช
บัญญัติ หรือประสงค์จะขอรับอนุญาตทำการใด ๆ ซึ่งพระราช
บัญญัติบังคับว่าต้องมีใบอนุญาตให้ทำเรื่องราวยังขอตามแบบ
ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้จัดทำไว้

ข้อ ๒ ใบอนุญาตซึ่งเจ้าหน้าที่ออกให้สำหรับส่งหรือนำ
เข้ามาซึ่งสิ่งดังระบุไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ให้มี
กำหนดใช้ได้ภายใน ๓ เดือนนับแต่วันออกใบอนุญาต

ใบอนุญาตอย่างอื่นให้มีกำหนดใช้ได้ ๓ ปี นับแต่วัน
ออกใบอนุญาต แต่ไม่ให้เกินวันที่ ๓๑ เดือนมีนาคมของ
ปีที่ ๓ นับแต่ปีที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๓ บุคคลใดได้รับใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้ามาซึ่ง
สิ่งตั้งระบุไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ เมื่อสิ่งนั้น
มาถึงประเทศสยาม ให้ผู้ส่งหรือนำเข้ามาแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้
หน้าที่ตามความในพระราชบัญญัติทราบภายใน ๗ วัน นับแต่
วันมาถึง เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสิ่งที่ส่งหรือนำเข้ามาเห็น
เป็นการถูกต้องแล้ว จึงให้ผู้ส่งหรือนำเข้ามารับสิ่งนั้นไปได้

ข้อ ๔ ใบอนุญาตซึ่งเจ้าหน้าที่ออกให้ตามความใน
มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ ให้ออกให้ในนามของบุคคล
ผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้ควบคุมหรือเป็นหัวหน้าสถานวิทยา
ศาสตร์หรือโรงพยาบาลนั้น

ข้อ ๕ ผู้ถือใบอนุญาตทุกประเภท นอกจากใบอนุญาต
ให้ส่งหรือนำเข้ามาซึ่งสิ่งตั้งระบุไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราช
บัญญัติ จะต้องมีทะเบียนแสดงจำนวนที่ได้มาหรือทำขึ้น
และจ่ายไปซึ่งสิ่งที่ได้รับอนุญาต กับแสดงวันและเหตุที่ได้
มาหรือทำขึ้นและจ่ายไปนั้น ตามแบบที่เจ้าหน้าที่จะได้ทำ
เป็นตัวอย่างไว้ณสำนักงานของเจ้าหน้าที่

กฏให้ไว้ณวันที่ ๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

นายกรัฐมนตรีลงนามแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๕ มกราคม หน้า ๕๘๐)
11/10/2566

คำร้องขอใบอนุญาต
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์
ซึ่งเป็นนกัย พ.ศ. ๒๕๓๕

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕.....

ข้าพเจ้า.....

(ยศ นามเดิม นามสกุล เขียนให้เต็มและชัด)

อายุ.....ปี ชาติ.....บังคับ.....

อยู่บ้านเลขที่..... ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด..... มณฑล.....

ขอยื่นคำร้องขออนุญาต.....

.....

ตามความในมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเชื้อโรค

และพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นนกัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ณที่.....

.....

.....

.....

นาม

ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้ามา
ซึ่งสิ่งระบุมไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นกัก พ.ศ. ๒๔๗๕

ใบอนุญาตที่.....
อนุญาตให้.....
ชาติ.....บังคับ.....อยู่บ้านเลขที่.....
ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....มณฑล.....
ส่งหรือนำ.....

เข้ามาในประเทศไทยได้ตามเงื่อนไขซึ่งกำหนดไว้ในกฎ
กระทรวงข้อ ๓

ใบอนุญาตฉบับนี้มีอายุใช้ได้เพียง ๓ เดือนนับตั้งแต่
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๔..... ถึงวันที่.....
เดือน.....พ.ศ. ๒๔..... จะโอนกันไม่ได้

ได้ลงนามและประทับตราให้ไว้ณวันที่.....เดือน.....
พ.ศ. ๒๔.....

11/10/2566

เจ้าหน้าที่

ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นกัก

ใบอนุญาตให้มิ

สิ่งซึ่งระบุไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พ.ศ. ๒๔๗๕

ใบอนุญาตที่.....

อนุญาตให้.....

ชาติ..... บังคับ..... อยู่บ้านเลขที่.....

ถนน..... ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด..... มณฑล.....

มี.....

ไว้ในกรอบรองใต้ตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราช
บัญญัติควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕

ใบอนุญาตฉบับนี้มีอายุใช้ได้เพียง ๓ ปี นับตั้งแต่
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕..... ถึงวันที่.....
เดือน.....พ.ศ. ๒๕..... และใช้ได้เฉพาะตัว
บุคคลที่ได้กล่าวไว้ในใบอนุญาต

ได้ลงนามและประทับตราไว้เมื่อวันที่.....เดือน.....
พ.ศ. ๒๕.....

.....

เจ้าหน้าที่

ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย

ชำนาญหอสมุด

ใบอนุญาต

ตามความในมาตรา ๘ และ ๙ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พ.ศ. ๒๔๗๕

ใบอนุญาตที่.....

อนุญาตให้.....

ชาติ.....บังคับ.....อยู่บ้านเลขที่.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....มณฑล.....

ทำการ.....

.....

ตามความในมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเชื้อโรค

และพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย พุทธศักราช ๒๔๗๕ ได้

ในสถานที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....มณฑล.....

๖๐๔

ใบอนุญาตฉบับนี้มีอายุใช้ได้เพียง ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕..... ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕..... และใช้ได้เฉพาะตัวบุคคลและสถานที่ ๆ ได้กล่าวไว้ในใบอนุญาต

ได้ลงนามและประทับตราให้ไว้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕.....

.....

เจ้าหน้าที่

ควบคุมเชื้อโรคและพิษที่มาจากสัตว์ซึ่งเป็นภัย

(๒๐๔ ก.)

ทะเบียนสิ่งท่ระบุไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเชื้อโรค ฯ

รับ

ชื่อวัตถุ.....

จ่าย

วันที่	รับจาก	จำนวนหรือปริมาณ	หมายเหตุ	วันที่	จ่ายให้	จำนวนหรือปริมาณ	คงเหลือ	หมายเหตุ

สำนักหอสมุด

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ใน
ท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๔๒ ตำบล จึงทำบัญชี
เพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม
พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๕ มกราคม หน้า ๖๐๐)

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร ธนบุรี	บางรัก บางพลัด	วัดหัวลำโพง บางพลัด บางอ้อ บางรัก บางพลู สวนพริก บางจาก วัดสิงขร ปลายคลองบางจาก บ้านปูน บางยี่ขัน วัดคูสัด สุเหร่าแจกบาง กอกน้อย วัดน้อยนางหงส์ วัดยี่สาย คลองคราม คลองบ้านน้ำตาล

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	ธนบุรี	บางพลัด บางขุน เทียน	บางผักหลาม บางน้ำหร บางขุนเทียน คิงเผาถ่าน บางนางนอง บางค้อ บางประทุน บางมด ดาวคะนอง บางปะแก้ว บางบอนเหนือ บางบอนใต้ แสมดำ ท่าข้าม ลูกวัว วัดประตู่ คลองวัดท่าพระ ตลิ่งชัน บางน้ำหร บางระมาด

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	ธนบุรี	ตลิ่งชัน	บ้านไทร บางพรหม บางเข้อกหนึ่ง ศาลาธรรมสพณ์ หัวตะเภา

ประกาศพระบรมราชโองการ

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนนามหน่วย
-บางหน่วยและนามตำแหน่งบางตำแหน่ง ในกรมทหารเรือ
เสียใหม่ คือ

กองทัพเรือ เปลี่ยนเป็น กองเรือรบ

ผู้บัญชาการกองทัพเรือ เปลี่ยนเป็น ผู้บังคับการกอง
เรือรบ

ผู้บัญชาการสถานีทหารเรือกรุงเทพ ฯ เปลี่ยนเป็น ผู้บังคับการสถานี
ทหารเรือกรุงเทพ ฯ

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๒๒ มกราคม หน้า ๖๐๔)

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
บังคับสมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ใน
ท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๔ ตำบล จึงทำบัญชีเพิ่ม
เต็มขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม
พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา: เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๒ มกราคม หน้า ๖๐๕)

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา

พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	บางซื่อ	บางซื่อ บางซื่อน นครชัยศรี ลาดยาว

ประกาศกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ
แผนกไปรษณีย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ ประกาศให้
ทราบทั่วกันว่า บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัด
ทำซองไปรษณียากรลงทะเลเขียนสำหรับใช้ในการไปรษณีย์
ในพระราชอาณาเขตตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕ มีลักษณะสังเขปดังนี้

ซองไปรษณียากรลงทะเลเขียนชนิดราคา ๑๕ สตางค์

- ก) ขนาดกว้าง ๑๐ เซนติเมตร ยาว ๑๕ เซนติเมตร
- ข) มีตราไปรษณียากรราคา ๑๕ สตางค์ สีน้ำเงิน
พิมพ์ไว้ที่กลางปกของซองอยู่ข้างซ้าย
- ค) มีเครื่องหมายพระครุฑสีน้ำเงินพิมพ์ไว้ที่มุมซ้าย
เบื้องบน
- ง) มีเส้นสีน้ำเงินพิมพ์ผ่านกันรอบของขวางกันเป็น
ทากะบาท และมีสีน้ำเงินพิมพ์ไว้อย่างหนาข้างซ้ายและ
ขวาของซอง

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาวงษา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ

พระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม

พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาพผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองพุทธศักราช ๒๔๗๐ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เติมข้อความสองอนุมาตราต่อไปนี้เข้าไปใน
 มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๐
 และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม
 พุทธศักราช ๒๔๗๔ เป็นอนุมาตรา ๗ และ ๘ คือ

“(๗) บุคคลอายุต่ำกว่ายี่สิบปีที่มีได้มากับบิดาหรือ
 มารดา เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงมหาดไทย
 อยู่ก่อนแล้ว

(๘) บุคคลที่มีอายุสิบสองปีหรือว่านั้นขึ้นไป ที่อ่าน
 และเขียนหนังสือไทยหรือหนังสือภาษาของตนไม่ได้”

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
 เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๐๘)

คำแถลงนโยบายเรื่องแก้พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

รัฐบาลเห็นสมควรแถลงนโยบายให้ประชาชนทราบว่า ในการที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ออกพระราชบัญญัติ และกฎกระทรวงมหาดไทยแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องคนเข้าเมือง ทั้งนี้มีใจด้วยความรังเกียจชนต่างด้าวที่เข้ามาอาศัยพึ่งพระบรมโพธิสมภารอยู่บัดนี้หรือจะเข้ามาต่อไป แต่ว่าฐานะของการเศรษฐกิจเวลานี้ย่อมเป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปแล้วว่าตกต่ำ ได้เริ่มตกต่ำมานานแล้ว ยิ่งกำลังตกต่ำอยู่บัดนี้ และยิ่งจะตกต่ำอยู่ต่อไป ไม่มีใครที่สามารถจะทำนายได้ว่ายังจะอีกนานเพียงใด ควรเป็นที่เข้าใจด้วยว่า การตั้งนี้จึงเป็น การภายใน เป็นเหตุที่เริ่มมาแต่ภายนอก กระทบมาถึง ประเทศเรา เหตุการณ์ทั้งนี้ให้ผลที่ร้ายยิ่งอย่างหนึ่งคือ กระทบ ความฝืดเคืองในอาชีพทั้งปวง เพื่อบรรเทาความฝืดเคือง ทั้งนี้ ก็คิดว่าอย่างหนึ่ง คือบรรเทาความแข่งขันให้น้อยลง และเพื่อบรรเทาความแข่งขัน จึงคิดจำกัดคนที่เข้ามาแข่งขัน ให้น้อยลง วิธีการตั้งนี้ประเทศอื่นบางประเทศกวัดขันจนถึง ปิดประตูเสียทีเดียว แต่รัฐบาลเห็นว่าเพื่อความละมุนละม่อม จึงได้เพียงแต่กำหนดวิธีการให้คนเข้ามาให้น้อยลงและได้เข้ามาแต่คนดี^{0/256}ตั้งปรากฏน้อยอยู่แล้วในตัวพระราชบัญญัตินั้น

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ
คนเข้าเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๐
และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔
(ฉบับที่ ๔)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ
คนเข้าเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๐ และมาตรา ๗ แห่งพระราช
บัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔ รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๖ เป็นต้นไป ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ ข. และ ค. แห่งกฎ
กระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๔ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒ ข. ให้เรียกค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต
ให้กลับเป็นเงินยี่สิบบาท ใบอนุญาตนี้ให้ใช้ได้เป็นกำหนด
หนึ่งปี นับแต่วันที่ออกให้

ค. ให้เรียกค่าธรรมเนียมการออกใบสำคัญถิ่นที่อยู่เป็นเงินร้อยละ บาท ใบสำคัญถิ่นที่อยู่นี้ให้ใช้ได้ตลอดไป แต่ถ้าคนต่างด้าวผู้ถือใบสำคัญนั้นออกไปจากประเทศสยามเกินกว่าหนึ่งปีแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันสิ้นอายุ”

กฎให้ไว้เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

ลงนามแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๑๑)

กฎกระทรวงมหาดไทย

ออกตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ

คนเข้าเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๐

และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔

(ฉบับที่ ๕)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๐ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ผู้ทำการในตำแหน่งตรวจคนเข้าเมือง และกรรมการอำเภอตั้งบุคคลหนึ่งหรือหลายคนเป็นกรรมการสอบความรู้ในเรื่องอ่านและเขียนหนังสือตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔

ข้อ ๒ การสอบอ่านและเขียนหนังสือนั้น ให้ถือการอ่านออกเขียนได้ในภาษาสามัญเป็นประมาณ เช่นอ่าน

หนังสือพิมพ์รายวัน และเขียนตามคำบอกสำนวนคำพูด
สามัญได้

กฏให้ไว้เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

ลงนามแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๑๒)

๖๒๐

พระราชบัญญัติ

ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรธิการ

ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๓

เรื่อง

งดรับพิจารณาเรื่องราวขอรับอนุญาตสิทธิ

ตรวจหาและทำเหมืองแร่ดีบุก

พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรธิการ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๓ เพราะพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๔ ได้วางทางการควบคุมการขุดหาแร่ดีบุกในพระราชอาณาจักรไว้แล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยคำแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

• มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรราชการ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ เรื่องงดรับพิจารณาเรื่องราวขอรับอนุญาตสิทธิตรวจหาและทำเหมืองแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อครบสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรราชการ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๓ นั้นเสีย

ประกาศมาณวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

ประกาศกระทรวงธรรมการ
เรื่องการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
สำหรับตำบลวังหิน ซึ่งยุบไปรวมกับตำบลย่านยาว
อำเภอนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

ด้วยมณฑลราชบุรีแจ้งว่า ทางราชการฝ่ายปกครองได้ยุบ
ตำบลวังหิน ซึ่งขึ้นอยู่ในท้องที่อำเภอนางบวช จังหวัด
สุพรรณบุรี ไปรวมกับตำบลย่านยาว ในท้องที่อำเภอเดียวกัน
กัน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๓ ตำบลทั้งสองนี้ได้
ประกาศให้ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
แล้ว คือ ตำบลวังหิน ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๔
และตำบลย่านยาว ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๕
เหตุฉะนั้นจึงประกาศยืนยันความนี้ว่า การใช้พระราชบัญญัติ
ประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ สำหรับตำบลวังหินเดิม ได้ไป
รวมอยู่ในตำบลย่านยาว ตรงกับทำเนียบท้องที่ของทาง
ราชการฝ่ายปกครองแล้วด้วย

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕
เจ้าพระยาธรรมศักดิ์
รัฐมนตรี

ประกาศกระทรวงธรรมการ

เรื่องการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔

สำหรับตำบลห้วยเขียง ซึ่งแยกมาจากตำบลมะต๋อง

- และตำบลวงษ์ อําเภอพรหมพิราม กับตำบลป่าคาย
ซึ่งแยกมาจากตำบลแก่งโสภา อําเภอเมืองนครไทย
จังหวัดพิษณุโลก

ด้วยมณฑลพิษณุโลกแจ้งมาว่า ทางราชการฝ่ายปกครอง
ได้แยกหมู่บ้านใน ท้องที่อําเภอ พรหมพิราม และอําเภอ เมือง
นครไทย จังหวัดพิษณุโลก ตั้งขึ้นใหม่อีก ๒ ตำบล คือ

๑. แยกหมู่บ้านที่ ๖,๘,๙ จากตำบลมะต๋อง และหมู่บ้านที่ ๖ จากตำบลวงษ์ อําเภอพรหมพิราม ตั้งขึ้นเป็นอีกตำบลหนึ่ง เรียกว่า “ตำบลห้วยเขียง” ขึ้นอยู่ในท้องที่อําเภอเดิม

๒. แยกหมู่บ้านที่ ๒,๓,๔,๕,๖,๘ และ ๑๐ จากตำบลแก่งโสภา อําเภอเมืองนครไทย ตั้งขึ้นเป็นอีกตำบลหนึ่ง เรียกว่า “ตำบลป่าคาย” ขึ้นอยู่ในท้องที่อําเภอเดิม

ทั้ง ๓ ตำบลที่ได้ประกาศให้ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ แล้ว คือ ตำบลมะต๋องกับตำบลวงษ์

๖๒๔

ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ และตำบลแก่งโสภา ตั้งแต่
วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เหตุฉะนั้นจึงประกาศยืนยัน
ความนี้ว่า ตำบลทับยายเชียง และตำบลป่าคาบ ซึ่งแยก
ตั้งขึ้นใหม่ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๖๔ แล้วด้วย

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๕
เจ้าพระยาธรรมศักดิ์
รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๕๕)

ประกาศกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ
กำหนดการรับจดทะเบียนสหกรณ์

- อาศัยความตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ พุทธศักราช ๒๔๗๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชย์การขอประกาศว่า ในเวลานี้ได้ให้นายทะเบียนสหกรณ์รับจดทะเบียนสหกรณ์ชนิดที่ห้ามมิให้เฉลี่ยกำไร ประเภทหาทุนให้สมาชิกกู้ยืมเพื่อใช้ในการเพาะปลูก และบุคคลที่จะรวบรวมกันตั้งเป็นสหกรณ์นั้น จะต้องเป็นบุคคลที่มีอาชีพในการทำนาเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตท้องที่อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี มณฑลราชบุรี เพิ่มขึ้นจากแดนที่ได้ประกาศไว้แล้วแต่เดิม

ศาลาว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ
ประกาศมาณวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕
มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๑๓)

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
บังคับสมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ใน
ท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๓๓ ตำบล จึงทำบัญชี
เพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๐
กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕
เจ้าพระยาธรรมศักดิ์
รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๑๙)

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา

พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	ดุสิต	ตลาดสามเสน ถนนนครราชสีมาเหนือ วชิรพยาบาล ท่าवासกรี บ้านฉนวนสามเสน ถนนนครราชสีมาใต้ สะพานเทเวศ บ้านฉนวนคลองผดุง วัดเบญจมบพิตร ถนนสุขโขทัย โรงเรียนวชิราวุธ โฮเต็ลพญาไท โรงงานกรมรถไฟหลวง ถนนพญาไท มักกะสัน ประตูน้ำปทุมวัน ถนนเพชรบุรี บ้านแขกครัว

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร ธนบุรี	คูสิด ภาษีเจริญ กิ่งหนองแขม	ทุ่งสัมปอຍ สี่แยกมหานาค ปากคลองภาษีเจริญ บางหว้า หลักหนึ่ง บางแค บางจาก สวนอ้อย บางด้วน บางแวก คลองขวาง บางไผ่ หนองแขม หลักสอง หนองค้างพลู

ประกาศ
ยกเว้นการเก็บเงินอากรค่าน้ำ
ในท้องที่อำเภอตลาดใหญ่ อำเภอเกาะคอเขา
อำเภอกะปง จังหวัดพังงา มณฑลภูเก็ต

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตามประกาศกระแสพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๔ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยุบเลิกจังหวัดตะกั่วป่า และให้รวมท้องที่อำเภอตลาดใหญ่ อำเภอเกาะคอเขา และอำเภอกะปง เข้าไว้ในปกครองของจังหวัดพังงา มณฑลภูเก็ต ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น ท้องที่ในอำเภอเหล่านี้เป็นท้องที่ที่กั้นดารเคยได้รับความยกเว้นการเก็บเงินอากรค่าน้ำ เมื่อได้โอนมารวมอยู่ในปกครองของจังหวัดพังงาซึ่งมีการเก็บเงินอากรค่าน้ำทุกท้องที่ ตามวิธีการที่จะต้องเก็บเงินอากรค่าน้ำในตำบลเหล่านั้นด้วยเช่นกัน แต่เพราะเหตุที่ความกั้นดารยังคงมีอยู่ จึงสมควรที่จะยกเว้นการเก็บเงินอากรค่าน้ำในท้องที่

ตำบลเหล่านั้น เพื่อบำรุงการทำมาหาเลี้ยงชีพของราษฎร
ต่อไปตามเดิม

เพราะฉะนั้น ให้ยกเว้นการเก็บเงินอกรถน้ำในท้องที่
อำเภอตลาดใหญ่ อำเภอเกาะคอเขา อำเภอกะปง ตั้งแต่
วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งเป็นวันโอนการ
ปกครองท้องที่อำเภอเหล่านั้นไปขึ้นแก่จังหวัดพังงา มณฑล
ภูเก็ต

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยามโนปกรณนิติธาดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๒๑)

พระราชบัญญัติ
ยกเลิกการปรับไหมตามศักดิ์นา
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรยกเลิกการปรับไหมโดยถือเอาศักดิ์นาเป็นหลักนั้นเสีย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยคำแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกการปรับไหมตามศักดิ์นา พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกการปรับใหม่ตามศักดิ์นาเป็นการ
ชดใช้ความเสียหายที่บัญญัติไว้ในพระราชกำหนดกฎหมาย
ใดๆ นั้นเสีย

มาตรา ๔ ถ้าจะต้องกำหนดค่าสินไหมทดแทน ตาม
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ท่านมิให้พิจารณาเอาศักดิ์นาของ
คู่กรณีขึ้นเป็นเหตุเปลี่ยนแปลงการคำนวณค่าสินไหมทดแทน
ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๕ บทบัญญัติในมาตราก่อนนี้ ให้ใช้บังคับถึง
บรรดาอรรถคดีที่ยังค้างชำระอยู่ ณ ศาลในวันใช้พระราชบัญญัติ
นี้ด้วย

ประกาศมา ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๓๓)

ประกาศ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ยกเว้นยาเสพติดให้โทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕ ให้ยกเว้นยาที่ปรุง
ด้วยยาเสพติดให้โทษอีก ๑ ชนิด อยู่ในประเภทไม่
จำกัดตามความข้อ ๓ (ก) แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยยาเสพติด
ให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕ คือ

Syrup Cocillana Compound ปรุงด้วย Ethylmorphino
Hydrochloride กับไอสเตรอื่น ๆ มีส่วน Ethylmorphine
Hydrochloride ไม่เกินร้อยละ ๐.๐๗๖ (Messrs. Burgoyne,
Barbidge & Co., Ltd.)

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาจำแลนยบดี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๖๑)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

ด้วยตามประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ กำหนดเวลาให้ผู้ขุดหาแร่ฟิงชุดหาได้ในระยะเวลาโควตาที่ ๓ มีกำหนด ๖ เดือน นับตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป ความแจ้อยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ จวนจะครบกำหนดระยะเวลาโควตาที่ ๓ แล้ว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก พุทธศักราช ๒๔๗๔ และพระราชบัญญัติแก้ไขความบางอย่างในกฎหมายและกฎกระทรวงอันเกี่ยวกับการราชโลหกิจ พุทธศักราช ๒๔๗๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

๑. ระยะเวลาโควตาที่ ๔ นี้ ให้มีกำหนด ๖ เดือน นับตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

๒. จำนวนแร่ที่จะนำมาเฉลี่ยให้แก่ผู้ขุดหาแร่และสงวนหรือกันไว้สำหรับแร่ในครอบครองและแร่ร่อนในระยะเวลาโควตาที่ ๔ นั้นมีจำนวนดังนี้ :-

ก. จำนวนแร่ ๑๐,๐๐๐ ตันซึ่งประเทศฟินแลนด์และสวิตเซอร์แลนด์ได้ตัดลดปีนั้น เมื่อหักจำนวนที่กำหนดไว้ไว้ในระยะเวลาโควตาที่ ๓ แล้ว ยังคงมีเหลืออีก ๔,๕๐๒.๑๕ ตัน

ข. ในการเฉลี่ยจำนวนแร่ดิบที่ขุดออกเป็นโควตาให้แก่ผู้ขุดหาในระยะเวลาโควตาที่ ๓ มีเศษเหลืออยู่ ๓.๔ ตัน

ค. จำนวนแร่ซึ่งได้แบ่งเฉลี่ยเป็นโควตาให้แก่ผู้ขุดหาแร่แล้วในระยะเวลาโควตาที่ ๓ แต่ผู้ขุดหาไม่ได้ใช้ โดยเหตุที่เตรียมการทำเหมืองยังไม่เสร็จมีอยู่รวม ๒๐๕.๕ ตันสมควรจะนำมารวมเฉลี่ยให้ผู้ขุดหาในระยะเวลาโควตาที่ ๔ นี้ได้ ๒๐๕.๐๕ ตัน

รวมจำนวนแร่ในข้อ ก. ข. และ ค. ทั้งหมดเป็นจำนวน ๕,๑๑๑.๐๕ ตัน

๓. สำหรับระยะเวลาโควตาที่ ๔ ให้สงวนหรือกั้นไว้สำหรับแร่ในครอบครองและแร่ร้อน กับเฉลี่ยให้แก่ผู้ขุดหาแร่ ดังนี้ คือ :-

ก. สงวนหรือกั้นไว้สำหรับผู้ถือใบอนุญาตร้อนหาแร่ ๑๐๐.- ตัน

ข. สงวนหรือกั้นไว้สำหรับแร่ค้างสต็อก ๘๐.- ตัน

ค. เฉลี่ยให้ผู้ขุดหาแร่ ๔,๕๓๑.๐๕ ตัน

รวมจำนวนแร่ในข้อ ก. ข. และ ค. ทั้งหมดเป็นจำนวน
๕,๑๑๑.๐๕ ตัน

๔. จำนวนแร่ขุดได้ของผู้ขุดหาแร่ซึ่งกรมการประเมิน
 ได้ประเมินให้ทั้งหมดเป็นจำนวนปี ละ ๑๖,๔๒๐.๓๖ ตัน
 สำหรับ ๖ เดือนจะเท่ากับ $๑๖,๔๒๐.๓๖ \div ๒ = ๘,๒๑๐.๑๘$
 ตัน คงสูงกว่าจำนวนแร่ที่จะเฉลี่ยให้ผู้ขุดหาแร่ตามที่กล่าว
 ไว้ในข้อ ๓ (ค) คือ $๘,๒๑๐.๑๘ - ๕,๑๑๑.๐๕ = ๓,๐๙๙.$
 ๑๓ ตัน

เพราะฉะนั้น จึงกำหนดโควตาให้ผู้ขุดหาแร่เพียงขุดหาได้
 ในระยะเวลาโควตาที่ ๔ นี้เป็นจำนวนร้อยละ ๖๐ ของจำนวน
 แร่ขุดได้

ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ประกาศมาณวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕
 พระยาจำเแสนยบดี
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๖๒)

ประกาศกรมสาธารณสุข
กำหนดจำนวนยาเสพติดให้โทษซึ่งจะต้องใช้ใน
พุทธศักราช ๒๔๗๖

ตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕ อธิบดีกรมสาธารณสุขขอประกาศโดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กำหนดจำนวนยาเสพติดให้โทษซึ่งเห็นว่าจะต้องใช้ใน พ.ศ. ๒๔๗๖ ดังต่อไปนี้

มอร์ฟีน (Morphine) ๓๐๐ กรัม ในของปรุ้งต่อไปนี้

ไฮโดรโคโลไรด์ (Hydrochloride)

เม็ดแบนสำหรับฉีดยา (Hypodermic Tablets) แร่งเม็ดละ
๐.๐๐๘ กรัม ๐.๐๑๑ กรัม ๐.๐๑๕ กรัม ๐.๐๑๖ กรัม และ
๐.๐๓ กรัม

กบอะโทรปีนซัลเฟต (Atropine Sulphate) แร่งเม็ดละ
๐.๐๐๘ + ๐.๐๐๐๓ กรัม ๐.๐๑๑ + ๐.๐๐๐๓ กรัม และ
๐.๐๑๕ + ๐.๐๐๐๖ กรัม

น้ำบรรจุอัมพูเลส (Solution in Ampoules) แร่งอัมพูเลส
๐.๐๑๕ กรัม ๐.๐๑๖ กรัม และ ๐.๐๒ กรัม

กับอะโทรปีนซัลเฟต (Atropine Sulphate) แรงอัมพูล
 ละ ๐.๐๑๕ + ๐.๐๐๐๖ กรัม และ ๐.๐๑๖ + ๐.๐๐๐๖ กรัม
ซัลเฟต (Sulphate)

น้ำบรรจุอัมพูลส์ (Solution in Ampoules) แรงอัมพูลละ
 ๐.๐๑๕ กรัม ๐.๐๑๖ กรัม และ ๐.๐๒ กรัม

กับอะโทรปีนซัลเฟต (Atropine Sulphate) แรงอัมพูล
 ละ ๐.๐๑ + ๐.๐๐๐๔ กรัม ๐.๐๑๕ + ๐.๐๐๐๔ กรัม
 ๐.๐๑๖ + ๐.๐๐๐๖ กรัม และ ๐.๐๒ + ๐.๐๐๐๖ กรัม

โคเคอีนไฮโดรคลอไรด์ (Cocaine Hydrochloride)
 ๑.๔๐๐ กรัม ในของปรุ๋งต่อไปนี้

ผง (Powder)

เฮโรอีนไฮโดรคลอไรด์ (Heroin Hydrochloride)
 ๖๐๐ กรัม ในของปรุ๋งต่อไปนี้

ผง (Powder)

เม็ดแบนสำหรับฉีด (Hypodermic Tablets) แรงเม็ดละ
 ๐.๐๑๑ กรัม

เม็ดสำหรับกิน (Oral Tablets) แรงเม็ดละ ๐.๐๑๑ กรัม
 ๐.๐๐๕๕ กรัม ๐.๐๐๖๕ กรัม ๐.๐๑ กรัม และ ๐.๐๑๖ กรัม

ฝิ่นยา (Medicinal Opium) ๑๑,๐๐๐ กรัม ในของ
ปรุ่่งต่อไปนี้

ผง (Powder)

ติ่งเจอร์ (Tincture)

โคเดอีน (Codeine) ๑,๗๐๐ กรัม ในของปรุ่่งต่อไปนี้

ฟอสเฟต (Phosphate)

ผง (Powder)

เม็ดสำหรับกิน (Oral Tablets) แร่่งเม็ดละ ๐.๐๑๖ กรัม

ซัลเฟต (Sulphate)

ผง (Powder)

ไดโอนีน (Dionine) ๑๐๐ กรัม ในของปรุ่่งต่อไปนี้

ผง (Powder)

น้ำบรรจุอัมพลูลส์ (Solution in Ampoules) แร่่งอัมพลูล
ละ ๐.๐๑ กรัม

กรมสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย
ประกาศมาถ่วันที่ ๒๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาบวรวิรัชเวชชการ

ผู้ทำการแทนอธิบดี

11/10/25๕6
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๕ มีนาคม หน้า ๖๔๕)

ประกาศกระทรวงธรรมการ
 เรื่องการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
 สำหรับตำบลโคกหม้อซึ่งยุบไปพร้อมกับตำบลท่าพี่เลี้ยง
 และตำบลหัวเวียงซึ่งยุบไปพร้อมกับตำบลพิหารแดง ในท้องที่
 อำเภอท่าพี่เลี้ยง จังหวัดสุพรรณบุรี

ด้วยมณฑลราชบุรีแจ้งว่า ทางราชการฝ่ายปกครองได้ยุบ
 ตำบลโคกหม้อไปพร้อมกับตำบลท่าพี่เลี้ยง และยุบตำบล
 หัวเวียงไปพร้อมกับตำบลพิหารแดง ในท้องที่อำเภอท่าพี่เลี้ยง
 จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๗
 ตำบลทั้ง ๔ นี้ได้ประกาศให้ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
 พ.ศ. ๒๔๖๔ แล้วคือ ตำบลโคกหม้อ ตำบลท่าพี่เลี้ยง และ
 ตำบลหัวเวียง ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๖๔
 ตำบลพิหารแดง ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๕
 เหตุฉะนั้นจึงประกาศยืนยันความเห็นว่า การใช้พระราชบัญญัติ
 ประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ สำหรับตำบลโคกหม้อและตำบล
 หัวเวียงเดิม ได้รวมอยู่ในตำบลท่าพี่เลี้ยงและตำบล
 พินารแดงตามลำดับ ตรงกับทำเนียบท้องที่ของทางราช
 การฝ่ายปกครองแล้วด้วย

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕
 เจ้าพระยาธรรมศักดิ์
 รัฐมนตรี

11/10/2566

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ วันที่ ๕ มีนาคม หน้า ๖๕๒)

๖๕๑

พระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญทหารแก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม บทบัญญัติ พระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๑ มาตรา ๒๖ เสียใหม่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ความต่อไปนั้แทน

“มาตรา ๒๖ ผู้ซึ่งประสพอันตราย ตาม นัยดังกล่าวในมาตรา ๒๔ ถ้าต้องบาดเจ็บถึงตายเพราะเหตุนั้นไซ้ ท่านว่าให้บุตรภริยาและบิดามารดาของผู้ตายได้รับ บำนาญพิเศษและบำนาญพิเศษนั้นให้แบ่งเป็น ๔ ส่วนดังนี้ คือ สำหรับบุตร ๒ ส่วน ภริยา ๑ ส่วน และบิดามารดา (ถ้าอยู่ในความอุปการะของผู้ตาย) ๑ ส่วน แต่ถ้าผู้ตายระบุชื่อผู้รับหรือกำหนดส่วนไว้ต่อ ผู้บังคับบัญชาเป็น ลายลักษณ์อักษรก็ให้จ่ายให้ตามนั้น

ถ้าในขณะที่สิทธิได้บำนาญพิเศษเกิดขึ้นนั้น บุคคลที่กล่าวในวรรคก่อนพวกใดไม่มีตัวที่มีสิทธิจะได้รับ หรือได้ถึงแก่กรรมไปเสียหมดทั้งพวกแล้ว บำนาญพิเศษทั้งหมดนั้น ให้แบ่งณะเพาะระหว่างพวกที่ยังมีชีวิตอยู่ตาม เกณฑ์ที่กล่าวข้างต้น

ถ้าบุคคลที่รับบำนาญอยู่ตามความที่กล่าวมานี้ คนใดตายหรือหมดสิทธิตามความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าส่วนที่ผู้นั้นได้รับอยู่เป็นอันยุติลงเพียงนั้น

บ้านานัญพิเศษ คือ

ถ้าตายเพราะเหตุการณ^๕ที่เกิดขึ้นในยามปกติ มีอัตราเป็น
จำนวนกึ่งเงินเดือนของผู้ตาย

- ถ้าตายเพราะเหตุการณ^๕ซึ่งเกิดขึ้นในเวลากระทำการในเรือ
ดำน้ำหรือทำการดำน้ำ หรือขึ้นไปในอากาศโดยอากาศยาน
อย่างใด ๆ หรือตายในขณะที่กระทำหน้าที่ในสงครามมีอัตรา
เป็นจำนวนสี่สิบในหกสิบส่วนแห่งเงินเดือนของผู้ตาย ”

ประกาศมาณวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๒ มีนาคม หน้า ๖๔๓)

๖๔๔

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติชั้นสูตรพลิกศพ พ.ศ. ๒๕๕๗
ในท้องที่อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร

ประกาศিপก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

ตามความในพระราชบัญญัติชั้นสูตรพลิกศพ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๒ ว่า ถ้าจะให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในหัวเมืองมณฑลใด จะประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาเป็นสำคัญนั้น

บัดนี้ทรงพระราชดำริเห็นสมควร ใช้พระราชบัญญัติชั้นสูตรพลิกศพ พ.ศ. ๒๕๕๗ ในท้องที่อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกาว่า ^{11/10/2566} ตั้งแต่วันประกาศนี้เป็นต้นไปให้ใช้พระราชบัญญัติ

๖๕๕

ชั้นสุตรพลีกศพ พ.ศ. ๒๕๕๗ ในท้องที่อำเภอพระโขนง
จังหวัดพระนครด้วย

ประกาศมาณวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ วันที่ ๑๒ มีนาคม หน้า ๖๕๖)

๖๔๖

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยการบังคับให้ใช้วิธีมาตราซึ่งตวงวัด
และจำนวนหน่วยกับเครื่องชั่งเครื่องตวงเครื่องวัด
ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมาตราซึ่งตวงวัด

พุทธศักราช ๒๔๖๖

ประกาศิปก ป.ร.

ในกรุงเทพมหานคร มณฑลอยุธยา มณฑลราชบุรี
และมณฑลปราจีน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

วิธีซึ่งตวงวัดตามพระราชบัญญัติมาตราซึ่งตวงวัด พุทธ
ศักราช ๒๔๖๖ เป็นปัจจัยสำคัญอันจะช่วยบำรุงฐานะของ
ชาวนา การทำนา และการค้าขายให้ดียิ่งขึ้น สมควรประกาศ
บังคับให้ใช้พระราชบัญญัติ นี้ได้ตาม นัย ของมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติมาตราซึ่งตวงวัด พุทธศักราช ๒๔๖๖

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศพระราช
กฤษฎีกาขึ้นไว้ว่า ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๖๖

๖๔๗

เป็นต้นไป ให้ใช้วิธีมาตราข้างตวงวัด และจำนวนหน่วย
กับเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ที่ตั้งขึ้นตามพระราช
บัญญัติมาตราข้างตวงวัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ในกรุงเทพ
มหานคร มณฑลอยุธยา มณฑลราชบุรี และมณฑลปราจีน
ประกาศมาณวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พระยามโนปกรณนิติธาดา
นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๒ มีนาคม หน้า ๖๕๘)

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ใน
ท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๕๐ ตำบล จึงทำบัญชี
เพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน
พ.ศ. ๒๔๗๖ เป็นต้นไป

ประกาศมา ณ วันที่ ๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เจ้าพระยาธรรมศักดิ์
รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๒ มีนาคม หน้า ๗๐๐)

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	พระนคร	วัดชนะสงคราม ถนนบ้านแขก ตลาดยอด ถนนเข้าสาร สะพานผ่านพิภพ ลีลา ถนนดินสอ วัดบวรนิเวศ วัดราชนัดดา ตึกดิน วัดเทพธิดา สัมพันธวงศ์ จักรวรรดิ ตลาดสะพานหัน วัดบพิตรพิมุข ปากคลองโอ่งอ่าง ถนนอนุวงศ์ ตรอกพระยาไกร ตรอกโรงพิมพ์

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	สัมพันธวงศ์	สะพานหิน เวียงนครเกษม วัดตึก ตรอกอจม ตรอกเต้าเหนือ ตรอกเต้าใต้ วัดสามจีน ตลาดหัวลำโพง บ้านเจ้าหลาม ลำภูงไชย สามแยก ศาลเจ้าเลี้ยงเป็ด วัดคณิกาผล ตรอกเต้าหู วัดจางวางพ่วง สะพานแมนศรี วัดสระเกศ สี่แยกแมนศรี วัดจางวางดิศ วัดพระพิเรนทร์
		บ่อมปราบ ศัตรูพ่าย	

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	บ่อนปราบ ศัตรูพ่าย บางยี่เรือ	สะพานดำรงสถิตย์ สะพานบ้านเขมร ถนนวรจักร บ้านบาตร บางยี่เรือ วัดกัลยาณ บ้านขนนกวน บ้านเจ้าพระยา ภาณวงษ์ ตลาดแขก ปากคลองบางสะแก บางสะแกใน กุฎจีน วัดประยูรวงศ์

ประกาศกฎข้อบังคับว่าด้วยการสอบไล่เข้าเป็น
ข้าราชการพลเรือนชั้นราชบุรุษ

พ.ศ. ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจอันได้ให้ไว้ในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๑ กรรมการรักษาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ประกาศกฎข้อบังคับดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กรรมการรักษาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน จะตั้งหลักสูตรและกรรมการสอบไล่ขึ้น เพื่อทำการสอบวิชาความรู้ผู้สมัครเข้าเป็นข้าราชการพลเรือน ซึ่งจะได้ประกาศให้ทราบเป็นคราว ๆ

ข้อ ๒ ให้กรรมการสอบไล่ที่ตั้งขึ้นนั้น เป็นเจ้าหน้าที่วางระเบียบการสอบไล่ กำหนดเวลาและสถานที่ที่จะสอบไล่ และเมื่อได้รับอนุมัติของกรรมการรักษาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนแล้ว ให้กรรมการสอบไล่แจ้งความ

ข้อ ๓ การสอบไล่ นั้น ตามปกติกำหนดให้ใหม่ปีละครั้งหนึ่ง เว้นแต่เมื่อมีเหตุอันสมควรจะให้ใหม่มากกว่าครั้งหนึ่งหรือไม่ให้มีการสอบไล่เลยในระหว่างนั้นก็ได้ ถ้าจะมีการสอบไล่เมื่อใด กรรมการจะได้แจ้งความให้ทราบล่วงหน้า

ข้อ ๔ ค่าธรรมเนียมการสอบไล่นั้น กำหนดอัตราคนละ ๑๐ บาท ผู้สมัครต้องส่งค่าธรรมเนียมนี้ ในคราวที่ยื่นใบสมัครเข้าสอบไล่ต่อกรรมการสอบไล่ ณสถานและวันตามแต่กรรมการสอบไล่จะได้อำหนดและแจ้งให้ทราบ

เงินค่าธรรมเนียมนี้จะไม่คืนให้ไม่ว่าสอบได้หรือตกหรือขาดสอบด้วยเหตุใด ๆ นอกจากกรรมการสอบไล่จะไม่รับผู้สมัครให้เข้าสอบด้วยเหตุบกพร่องในลักษณะของผู้เข้าสอบไล่ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๑

ข้อ ๕ วิชาที่จะสอบไล่นั้น แบ่งเป็น ๒ หมวด คือ

หมวด ก. ๑. ภาษาไทย

๒. ความรู้รอบตัว

๓. วิชาสมัครสอบ ๒ อย่างตามความประสงค์ของทางราชการ

วิชาสมัครสอบได้แก่ ๑. การเลขานุการ

๒. การบัญชี

๓. กฎหมายปกครองท้องถิ่น

๔. ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์สยาม

๕. ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์สากล

๖๕๔

๖. ภาษาบาลี
๗. ภาษาอังกฤษ
๘. ภาษาฝรั่งเศส
๙. ภาษาเยอรมัน
๑๐. ภาษาจีน
๑๑. ภาษามะลาญ
๑๒. ภาษาเขมร
๑๓. เลขคณิตและพีชคณิต
๑๔. เรขาคณิตและตรีโกณมิติ
๑๕. สรีรวิทยาและสุขวิทยา
๑๖. เคมี
๑๗. ฟิสิกส์
๑๘. ชีววิทยา

หมวด ข. ท่วงที วาจา และ ความกุ่มเคยราชการ

ข้อ ๖ การสอบไล่นั้น กรรมการจะได้จัดการสอบข้อเขียน (หมวด ก.) ก่อน ผู้ใดได้คะแนนซึ่งมีทางที่จะได้เข้าอยู่ในจำนวนอื่นทางราชการต้องการสำหรับบรรจุตำแหน่งราชบุรุษซึ่งว่างลงในใหนั้นๆ แล้วจึงจะได้สอบหมวด ข. ต่อไป

ข้อ ๗ กรรมการรักษาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน จะนำบัญชีประกาศนามผู้สอบไล่ได้คะแนนเรียงตัวตามลำดับคะแนนรวมยอดมากไปหาน้อย ให้ครบจำนวนที่ต้องการ และระบุวิชาที่สมัครสอบ ๒ วิชาไว้ด้วย และได้ให้หนังสือแสดงการสอบไล่ว่าได้ที่เท่าไรไว้เป็นสำคัญ ถ้ามีตำแหน่งว่างตามกระทรวงทบวงกรมเท่าใด จะได้บรรจุตามลำดับในบัญชีและตามความประสงค์ของราชการผู้มีนามในบัญชีที่หลุดจากการบรรจุ ถ้ามีตำแหน่งว่างลงทางราชการจะบรรจุเข้ารับราชการตามลำดับในบัญชีนั้นต่อไป แต่เมื่อใดมีการสอบไล่ใหม่อีกแล้ว บัญชีผู้สอบไล่ได้คราวก่อนเป็นอันล้มนเลิก

ข้อ ๘ ผู้ที่สอบไล่ ๓ ครั้งแล้ว ห้ามมิให้รับเข้าสอบไล่อีก

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกกฎข้อบังคับว่าด้วยการสอบไล่ข้าราชการพลเรือนชั้นราชบุรุษและนับก่อน ๆ นั้นเสีย

ประกาศมาณวันที่ ๑๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

(วงถึงจนฤกษ์เกษม เริ่ม ๔๕ วันที่ ๑๒ มีนาคม หน้า ๗๐๔)

ประกาศหลักสุตการสอบไล่เข้าเป็น
ข้าราชการพลเรือนชั้นราชบุรุษ

พ.ศ. ๒๔๗๕

กรรมการรักษาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ประกาศหลักสุตการที่จะสอบไล่ผู้สมัครเข้าเป็นข้าราชการพล
เรือน ตามความในกฎข้อบังคับข้อ ๑ ตั้งต่อไปนี้

หมวด ก.

๑. ภาษาไทย (๑๕๐ คะแนน)

จะสอบความรู้ในการเรียงความ บรรยายเรื่องตามกระทู้
ที่จะตั้งให้ เพื่อพิเคราะห์ว่าผู้สอบมีความรู้ในวิชาภาษาไทย
เพียงไร เวลาสอบ ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที

๒. ความรู้รอบตัว (๕๐ คะแนน)

จะตั้งคำถามให้เขียนตอบด้วยเรื่องต่าง ๆ ของเมืองไทย
และเมืองต่างประเทศที่สำคัญอันบุคคลสามัญผู้เอาใจใส่เสาะ
แสวงจะพึงรู้ เวลาสอบ ๔๕ นาที

๓. วิชาสมัครสอบ (อย่างละ ๑๐๐ คะแนน)

ให้เลือกแต่ ๒ อย่าง เวลาสอบอย่างละ ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที

๑. การเลขานุกร

ให้รู้จักการเลขานุกรแผนกต่าง ๆ ทั้งให้มีความชำนาญในการตีพิมพ์ด้วย อนึ่งถ้ามีความรู้ตัวเลขที่ดี หรือมีลายมือบรรจงดีพอที่ดี จะเป็นคะแนนเกอูกูลในวิชาแผนกนี้ยังขึ้นทันทีให้ผู้สมัครสอบแจ้งให้กรรมการสอบได้ทราบในเวลาขึ้นใบสมัคร

๒. การบัญชี

ความรู้เบื้องต้นของวิชาบัญชี ให้รู้ประโยชน์อย่างสังเขปของบัญชีต่างๆ ให้รู้วิธีลงบัญชีซึ่งกรรมการจะให้รายการคละปนกัน ผู้สมัครจะต้องเก็บรายการเหล่านั้นลงบัญชีให้ถูกต้อง และให้อธิบายความหมายของคำที่ใช้ในบัญชีต่างๆ ไปได้ด้วย

๓. กฎหมายปกครองท้องถิ่น

ให้รู้จักหน้าที่ฝ่ายราชการและฝ่ายตุลาการ หน้าที่และความเกี่ยวข้องของระวางกระทรวงต่างๆ ระเบียบการปกครองหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด และมณฑล ความเกี่ยวข้องของระวางเจ้าหน้าที่และพลเมือง การสืบสวน ใต้สวน จับกุม เปรียบเทียบความ อาศัย ฉันทะตราสิน รายงานการฟ้องร้อง และอำนาจโรงศาล ทำทะเบียนต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในหน้าที่ปกครอง

๔. ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์สยาม

ให้รู้ภูมิศาสตร์ประเทศสยามพอประมาณ และให้รู้ประวัติศาสตร์ของชาติไทยว่า เดิมสืบมาแต่ไหน รวบรวมกันเข้าอย่างไร ต้องแข่งขันสู้รบใครบ้าง แล้วเปลี่ยนมาโดยลำดับเวลาจนถึงลงเป็นหลักฐานตั้งปรากฏในทุกวันนี้อย่างไร

๕. ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์สากล

ให้รู้ภูมิศาสตร์ประเทศใกล้เคียงกับสยาม และประเทศสำคัญอื่น ๆ ทั่วโลกโดยสังเขป กับให้รู้ประวัติศาสตร์สากลสมัยปัจจุบันโดยย่อเพียงให้รู้ว่า ประเทศและชาติที่สำคัญใดตั้งตัวขึ้น กลับเสื่อมลงหรือคงอยู่ หรือมีอำนาจยิ่งขึ้นอย่างไรบ้าง

๖. ภาษาบาลี

สอบตามหลักสูตรของเปรียญ ๓ ประโยค มีธรรมเนียมทสัมพันธ์ และบาลีไวยากรณ์

๗. ภาษาอังกฤษ

๘. ภาษาฝรั่งเศส

๙. ภาษาเยอรมัน

๑๐. ภาษาจีน

๑๑. ภาษามะลาญ

๑๒. ภาษาเขมร

จะสอบความรู้ในการเรียงความ กับทั้งจะให้แปลภาษาไทยเป็นภาษานั้นๆ และให้แปลภาษานั้นๆ เป็นภาษาไทย ข้อสอบยากง่าย เสมอหลักสูตรของกระทรวงธรรมการ สำหรับมัธยมสามัญ (ชาย) ปีที่ ๗ ภาษาที่ไม่มีหลักสูตรให้อุโลมตามนั้น

๑๓. เลขคณิตและพีชคณิต

เลขคณิต จะสอบ เศษสิบ เศษส่วน เศษซ้อน มาตรา สิบ วิธีแตกเปลี่ยนเงิน แล้วยส่วนร้อย กรณฑ์ ดอกเบี้ย ชั้นเดียวและสองชั้น ร้อยละ กำไร ขาดทุน วิธีประกัน คิสเคานต์ บัญญัติไตรยางค์ทั้ง ๒ วิธี เรขาคณิต โปรปอชัน การแบ่งตามส่วน เรื่องงานและเวลา เรื่องนาฬิกา

พีชคณิต แฟคเตอร์ ค.ร.น., ห.ร.ม., อีเกวชันถึงควอดเรติก แก้วเศษส่วนอย่างยากให้เป็นง่าย กรณฑ์ อาริธเมติก ฮาโมนิก และยี่อเมตริก โปรเกสชัน อินดีเซส เสด

๑๔. เรขาคณิตและตรีโกณมิติ

เรขาคณิต ให้ทำโจทย์ที่วัดด้วยเส้นตรง รูปสามเหลี่ยม ระวังเส้นขนาน^{๖๖} รูปสี่เหลี่ยมด้านขนาน รูปกลม โจทย์

แปรกติกัล ยี่ออเมตรีที่ว่าด้วยเส้นและมุม ใช้หนังสือ
“ฮอลล์ แอนด์ สติเวนส์” ตั้งแต่เล่ม ๑ ถึงเล่ม ๓

ตรีโกณมิติ ให้สามารถสร้างมุมได้เมื่อให้ตรีโคโนเมตริกัล
คัลเรซิโอ พิสุงจน์ไอเดนต์ที่ง่าย ๆ ได้ ตรีโคโนเมตริกัลเร
ซิโอของมุมบางมุม เช่น ๔๕, ๖๐ และ ๓๐ องศา ตรีโค
โนเมตริกัลเรซิโอของมุมประกอบหนึ่งมุมฉาก ทำใจหยัง
อย่างง่าย ๆ ซึ่งเกี่ยวกับรูปสามเหลี่ยมมุมฉากได้ เรเดียน
ตรีโคโนเมตริกัลเรซิโอของมุมฉากทุกขนาด การเปลี่ยน
แปลงค่าของตรีโคโนเมตริกัลฟังก์ชัน เซอร์คิวลาฟังก์ชันของ
มุมที่เกี่ยวข้องกัน ฟังก์ชันของมุมรวม

๑๕. สรีรวิทยาและสุขวิทยา

ให้รู้อวัยวะต่างๆ และหน้าที่ของอวัยวะนั้นๆ รู้จักปฏิบัติ
ตนให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และสามารถช่วยผู้อื่นที่เป็น
อันตรายในบัจจุบันทันด่วนได้ และรู้จักหลักการสุขภาพ
ด้วย

๑๖. เคมี

ให้มีความรู้เบื้องต้นของเคมี ความไม่รู้จักสิ้นศูนย์ของ
สสารความเปลี่ยนแปลงอย่างเคมีและอย่างฟิสิกส์. ธาตุ,
ของผสม, สารประกอบ, อนุ, ปริมาณ, ปริมาณทฤษฎี

ของดาดตัน, สมมุลย์เคมี, น้าหนักสมมุลย์, สัตยัญลักษณ์
 ของธาตุ, สูตรของสารประกอบ, บัญญัติการให้ชื่อ, กรด,
 ด่าง, เกลือ, เวเลนซี, สมการเคมี, สมดุลเคมี, เรื่องน้ำยา,
 ความดันน้ำยา, สมดุลในน้ำยา, การกระจายออกเป็นไอออน,
 เรื่องออกซิเดชันและรีดักชัน, วิเคราะห์และสังเคราะห์,
 การแยกด้วยไฟฟ้า, กฎต่างๆ แห่งการผสมธาตุ, น้าหนัก
 ปริมาณ, น้าหนักกอนุ, วิธีทำและคุณสมบัติของ ไฮโดรเจน
 ออกซิเจน ไนโตรเจน คลอรีน กำมัน ถ่าน ฟอสฟอรัส,
 วิธีทำและคุณสมบัติของออกไซด์ของธาตุ ๗ อย่างข้างบน

๑๗. ฟิสิกส์

ให้เลือกสอบแต่วิชาเดียว คือ ความร้อน หรือ แสง
 หรือ แม่เหล็กและไฟฟ้า

ความร้อน ความรู้สึกร้อนหนาว อุณหภูมิ วิธีวัดอุณหภูมิ
 เทอร์มอมิเตอร์ (สามัญ แมกซ์มีมและมินิม) การขยาย
 ตัวของ ของแข็ง ของเหลว แก๊ส กฎของบอยล์ กฎของ
 ชาร์ลส์ ขีดศูนย์แท้ อุณหภูมิอนันต์ จำนวนความร้อน
 ความร้อนจำเพาะ ความร้อนแฝง การเปลี่ยนลักษณะ ความ
 ดันไอ การเดือด การกลั่น การเคลื่อนที่ของความร้อน

แสง การส่องเป็นเส้นตรง เงาม กำลังส่องสว่าง วิธี
เปรียบเทียบกำลังส่องสว่างของดวงไฟ การกระท้อนของ
แสง กระจกโค้ง การหักของแสง ปริซึมและเลนส์ สเปค
ตรัม เครื่องมือง่ายๆ ที่ประกอบขึ้นด้วย กระจก ปริซึม
และแว่น

แม่เหล็กและไฟฟ้า แม่เหล็กตามธรรมชาติ แม่เหล็ก
ที่ทำขึ้น วิธีทำเหล็กให้เป็นแม่เหล็ก เส้นแรงแม่เหล็ก
สนามแม่เหล็ก ความแรงของขั้ว ความแรงของสนามแม่
เหล็ก โมเมนต์ของแม่เหล็ก วิธีเทียบกำลังของแม่เหล็ก
แมกเน็ตอมิเตอร์ แม่เหล็กของโลก เข็มทิศ หม้อไฟฟ้า
อย่างง่าย คุณสมบัติของกระแสไฟฟ้า ทางเดินของกระแส
หน่วยโวลต์ แอมแปร์และโอห์ม การนำไฟฟ้า กฎของโอห์ม
วิธีต่อลวดให้ไฟเดิน วิธีต่อหม้อไฟฟ้า โปลาโรเซชัน หม้อ
ไฟแบบต่างๆ ที่ขึ้นชื่อ (ไม่รวมหม้อไฟมาตรฐาน และแอก
คิวมูลเตอร์) กำลังไฟฟ้า วิธีเทียบหน่วยไฟฟ้าเป็นความ
ร้อน กระดิ่งไฟฟ้า

๑๘. ชีววิทยา

ให้ความรู้โดยสังเขปตามหัวข้อต่อไปนี้

สิ่งที่อยู่รอบๆ สิ่งมีชีวิตทั้งหลาย ธรรมชาติ หน้าที่

ร่างโครงและคุณสมบัติสามัญแห่งสิ่งที่มีชีวิต ร่างโครงหน้าที่
 แห่งส่วนต่างๆ การถ่ายละอองเกสรและการผสมเกสรดอก
 ไม้ ประโยชน์ของผลไม้ต่อพืช วิธีกระจายผลไม้ และค่า
 * ในทางเศรษฐกิจของผลไม้บางชนิด เมล็ดพืชและต้นพืช
 อ่อน ร่างโครงและหน้าที่ของราก กับความเกี่ยวข้องระหว่าง
 รากกับดิน ร่างโครงและหน้าที่แห่งต้น ร่างโครงและหน้าที่
 แห่งใบ กับความเกี่ยวข้องระหว่างต้น ใบ และแสงสว่าง
 คุณและโทษของพืชต่อมนุษย์

ความเกี่ยวข้องระหว่างสัตว์เซลล์เดียว (โพรโตซัว) กับ
 มนุษย์และสิ่งที่มีห่อล้อมอยู่รอบข้าง อวัยวะ หน้าที่ ความ
 เจริญ และความเติบโตแห่งสัตว์หลายเซลล์ (เมตาซัว)
 ความเกี่ยวข้องระหว่างสัตว์จำพวกไส้เดือน (เวอร์ม) กับสิ่งที่มี
 ห่อล้อมอยู่รอบข้าง การกินอาหาร การหายใจ การเคลื่อนไหว
 ไหว และการป้องกันอันตรายของสัตว์จำพวกกุ้ง และปู
 (ครัสเตเชีย) ความคล้ายคลึง และความแตกต่างแห่ง
 แมลงทั้งหลาย ความเกี่ยวข้องระหว่างธรรมชาติกับแมลง
 ชีวิตของสัตว์จำพวกหอย (มอลลัสก์) จำพวกแมลงมุม
 (อรัคนีดา) และจำพวกตะขาบ (เมอริโอโปดา) อวัยวะ
 หน้าที่แห่งส่วนต่างๆ การกินอาหาร การสืบพันธุ์ ความเติบโต

โต และการหายใจของสัตว์จำพวกที่มีกระดูกสันหลัง (เวอร์เทบราตา)

หมวด ข. ท่วงทิวจาและความคุ้นเคยราชการ (๑๐๐
คะแนน)

จะถามให้ตอบปากเปล่าในที่ประชุม กรรมการ ผู้สอบได้ ๓ นาย เพื่อพิจารณาที่ท่วงทิวและวจา กับที่จะตรวจความรู้ทั่วๆ ไปอีกด้วย กรรมการต่างให้คะแนนโดยไม่รู้กัน เมื่อสอบเสร็จบวกแล้วเอา ๓ หารเป็นคะแนนเฉลี่ยที่ผู้สอบจะพึงได้ และนอกจากนี้สำหรับผู้ที่เคยรับราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี กรรมการจะตรวจพิจารณาเรียงานของหัวหน้ากรมกองที่ผู้นั้นสังกัดอยู่ ซึ่งได้พิมพ์เป็นแบบไว้ให้กรอกในหลังใบสมัคร แล้วให้คะแนน

ประกาศมาณวันที่ ๑๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๒ มีนาคม หน้า ๓๐๘)

กฎกระทรวงมหาดไทย

ออกตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

พุทธศักราช ๒๔๗๐ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ

คนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔

(ฉบับที่ ๖)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ
คนเข้าเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๐ และมาตรา ๗ แห่งพระ
ราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๖
เป็นต้นไป ให้เพิ่มความในข้อ ๑๒ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย
ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔ อีก
ตอนหนึ่ง คือ

“ข้อ ๑๒ ง. เจ้าของใบสำคัญถิ่นที่อยู่ผู้ใดจะออกไปจาก
ประเทศสยาม และประสงค์จะให้ใบสำคัญถิ่นที่อยู่นั้นเป็น
อันใช้ได้ตามความในกฎข้อ ๑๒ ค, ก่อนที่จะออกเดินทางไป
ภายใน ๗ วัน จะต้องนำใบสำคัญถิ่นที่อยู่นั้นไปให้เจ้าพนักงาน

ตรวจลงวันเดือนปีที่จะออกเดินทางไป มิฉะนั้นให้ถือว่า
ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ซึ่งคนต่างด้าวนำกลับเข้ามาในประเทศไทย
สยามภายหลังวันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๗ เป็น
อันหมดอายุทุกฉบับ”

กฎให้ไว้ณวันที่ ๑๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระยาจำเอนชัยบดี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ วันที่ ๑๒ มีนาคม หน้า ๗๑๓)

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการพลเรือนแก้ไขเพิ่มเติม

พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๑ มาตรา ๒๖ เสียใหม่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยความแนะนำยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือนแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ ผู้ใดทำราชการฝ่าอันตรายตามนัยดังกล่าวในมาตรา ๒๔ ถ้าต้องบาดเจ็บถึงตายเพราะเหตุนั้นไซ้ ท่านให้บุตรภริยาและบิดามารดาของผู้ตายได้รับบำนาญพิเศษเป็นจำนวนกึ่งเงินเดือนของผู้ตาย

บำนาญพิเศษนั้นให้แบ่งเป็น ๔ ส่วนดังนี้ คือ สำหรับบุตร ๒ ส่วน ภริยา ๑ ส่วน และบิดามารดา (ถ้าอยู่ในความอุปการะของผู้ตาย) ๑ ส่วน แต่ถ้าผู้ตายระบุชื่อผู้รับหรือกำหนดส่วนไว้ต่อผู้บังคับบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษรก็ให้จ่ายให้ตามนั้น

ถ้าในขณะที่สิทธิได้บำนาญพิเศษเกิดขึ้นนั้น บุคคลที่กล่าวในวรรคก่อนพวกใดไม่มีตัวที่มีสิทธิจะได้รับ หรือได้ถึงแก่กรรมไปเสียหมดทั้งพวกแล้ว บำนาญพิเศษทั้งหมดนั้น ให้แบ่งเฉพาะระหว่างพวกที่ยังมีชีวิตอยู่ตามเกณฑ์ที่กล่าวข้างต้น/10/2566

ถ้าบุคคลที่รับบำนาญอยู่ตามความที่กล่าวมานั้นคนใดตาย
หรือหมดสิทธิตามความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้
ท่านว่าส่วนที่ผู้นั้นได้รับอยู่เป็นอันยุติลงเพียงนั้น ”

• ประกาศมาณวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๘ มีนาคม หน้า ๗๒๐)

ประกาศกระทรวงธรรมการ
พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
เพิ่มเติมในท้องที่มณฑลปราจีน

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ บัดนี้สมควรให้พระราชบัญญัติประถมศึกษาในท้องที่มณฑลปราจีนเพิ่มขึ้นอีก ๒ ตำบล จึงทำบัญชีเพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๖ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๑๘ มีนาคม หน้า ๗๒๑)

๖๗๑

บัญชีเพิ่มเติมห้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา

พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
ปราจีน	ปราจีนบุรี	บ้านสร้าง	บางปลาร้า บางขาม

พระราชบัญญัติ โอนการปกครอง
อำเภอหนองจอกมาขึ้นจังหวัดพระนคร

พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า เขตต์การปกครองอำเภอหนองจอก ซึ่งขึ้นอยู่กับจังหวัดฉะเชิงเทรา นั้น ไม่เป็นความสะดวกแก่ราษฎร ในเมื่อมีกรณีหรือกิจธุระเกี่ยวข้องที่จะติดต่อกับจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้วยการคมนาคมระหว่างอำเภอหนองจอกกับจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสะดวกสู่ทางจังหวัดพระนครไม่ได้ ถ้าได้โอนการปกครองอำเภอหนองจอกไปขึ้นอยู่กับความปกครองของจังหวัดพระนครแล้ว จะเป็นการสะดวกแก่การปกครองและสะดวกแก่ราษฎรยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนการปกครองอำเภอหนองจอกมาขึ้นจังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนเขตการปกครองอำเภอหนองจอกมาขึ้นอยู่ในจังหวัดพระนคร

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๖ มีนาคม หน้า ๗๖๓)

ประกาศกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ
กำหนดการรับจดทะเบียนสหกรณ์

อาศัยความตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ พุทธศักราช ๒๔๗๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ ขอประกาศว่า ในเวลานี้ได้ให้นายทะเบียนสหกรณ์รับจดทะเบียนสหกรณ์ชนิดที่ห้ามมิให้เฉลี่ยกำไร ประเภทหาทุนให้สมาชิกกั้มเพื่อใช้ในการเพาะปลูก และบุคคลที่จะรวบรวมกันตั้งเป็นสหกรณ์นั้น จักต้องเป็นบุคคลจำพวกที่มีอาชีพในการทำนาเป็นส่วนใหญ่ ทั้งจักต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตท้องที่ดังต่อไปนี้ คือ

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ
พ่ายัพ ปราจีน	เชียงใหม่ ฉะเชิงเทรา	สันทราย เมือง

ศาลาว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ
ประกาศมาฉวันที ๑๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เจ้าพระยาวงษา
รัฐมนตรี

11/10/2566

ว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๖ มีนาคม หน้า ๗๖๕)

๖๗๕

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ใน
ท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๓๕ ตำบล จึงทำบัญชี
เพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน
พ.ศ. ๒๔๗๖ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๖ มีนาคม หน้า ๓๖๖)

บัญชีเพิ่มเติมห้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติประณมศึกษา
พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	นางเลิ้ง	ตลาดนางเลิ้ง วัดโสมนัสวิหาร วัดสุนทรธรรมทาน สนามกระบือ ถนนพะเนียง สะพานผ่านฟ้าลีลาศ บ้านพานถม วัดตรีทศเทพ โรงเรียนนายร้อย บางขุนพรหมใต้ วังกรมหลวงนครชัยศรี วัดคอกหมู สะพานมหาตไทยอุทิศ คลองจตุนาค
		ปทุมวัน	ปทุมวัน วัดบรมนิวาส สะพานกษัตริย์ศึก มหาวิทยาลัย

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	ปทุมวัน	วัดแค ถนนรองเมือง
	ธนบุรี	บางกอก น้อย	วัดทองคลองบางกอก น้อย ตลาดบ้านบุ คลองวัดทอง บางขุนนนท์ วัดทองเปลง หน้าวัดตลิ่งชัน สามแยกหน้าวัด สุวรรณคีรี วัดรวก วัดเชิงเลน บางขุนศรี วัดยาง วัดโพธิ์เรียง บ้านช่างหล่อ สวนอนันต์ ศิริราชพยาบาล

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	ธนบุรี	บางกอกน้อย	กรมรถไฟหลวงสายใต้ โมสีตาราม บ้านขมิ้น กระทรวงทหารเรือ

ประกาศกระทรวงธรรมการ
ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
เพิ่มเติมในท้องที่กรุงเทพมหานคร

โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
บัดนี้สมควรใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ ใน
ท้องที่กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีก ๑๕๓ ตำบล จึงทำบัญชี
เพิ่มเติมขยายการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔
ตามท้ายประกาศนี้ และกำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน
พ.ศ. ๒๔๗๖ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เจ้าพระยาธรรมศักดิ์
รัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๒๖ มีนาคม หน้า ๓๓๐)

๖๘๐

บัญชีเพิ่มเติมท้องที่ที่ไว้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
พุทธศักราช ๒๔๖๔

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	พระนคร	ถนนตีทอง โบสถ์พราหมณ์ วัดสุทัศน์ ตลาดเสาชิงช้า เจริญทัศน์ สำราญราษฎร์ กองมหันตโทษ สะพานระพีพัฒนภาคย์ ถนนราชบพิธ สี่แยกพระยาศรี โรงหวย ตลาดบ้านหม้อ สะพานอุบลรัตน์ สะพานหัน ถนนทหารบกทหารเรือ วังบูรพาภิรมย์ โรงเรียนสวนกุหลาบ วัดราชบูรณะ

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	พระนคร	ปากคลองตลาด กรมไปรษณีย์โทรเลข วังหน้า พระบรมมหาราชวัง วัดมหาธาตุ ศาลยุติธรรม ท่าเตียน วัดพระเชตุพน สวนเจ้าเชตุ กระทรวงกลาโหม สัมพันธวงศ์ สัมพันธวงศ์ บ่อนเจ็สัวเนียม ตลาดเจ็สัวเนียม ถนนพาดสาย โรงพยาบาลจีน ศาลเจ้าใหม่ ศาลเจ้าเก่า ท่าราชวงศ์ ตรอกสะพานญวน ศาลเจ้าแม่ทับทิม

11/10/2566

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	สัมพันธวงศ์ บ่อมปราบศัตรูพ่าย	ตروقเซียงกง อุภัยราชบำรุง ตลาดน้อย วัดกล่าวหัว ปทุมคงคา โรงสุบนา กรมเจ้าท่า ศาลเจ้าไหหลำ ศาลโบรีสภา บ่อมปราบศัตรูพ่าย พลับพลาไชย สวนกวางตั้ง ถนนพระรามที่ ๔ ศาลเจ้ากวางตั้ง โรงเรียนเบญจมราชูทิศ สุเห่วมหานาก วัดเทพศิรินทร์ สะพานบ้านเขมร สวนมะลิ

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	บางรัก	ถนนสว่าง ปากคลองหัวลำโพง สถานทูตญี่ปุ่น ถนนเดโช โรงพักบางรัก โรงเรียนนางชี สาทร ศาลเจ้าชิตะเข็ญ ตรอกสะพานยาว สโมสรเยอรมัน ไฮเต็ลใหญ่ สะพานเจริญภักดิ์ ฮ่องกงแบงก์ บ้านอากรสอน บ้าน มาแก้ว วัดราชสิงขรณี วัดพระยาไกร วัดลาดสิงโจน ถนนตก บางคอแหลม

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	พระนคร	บ้าน ทวาย	บางโคล่ บางมะนาว บางขวาง สวนหลวง วัดไผ่ล้อม ทุ่งมหาเมฆ
		ดุสิต	พระราชวังดุสิต ถนนราชดำเนินนอก ทุ่งพญาไท ถนนพระรามที่ ๕ สวนจิตรลดา ถนนศรีอยุธยา
		นางเลิ้ง	วัดมกุฏ บางขุนพรหมเหนือ วัดนรนาถ วัดสามพระยา บ้านบุ บางลำภูบน
		พระโขนง	คลองเตย คลองตัน

มณฑล	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
กรุงเทพมหานคร	ธนบุรี	บางกอกใหญ่	วัดอรุณ วัดท่าพระ คลองเสาหิน บางเสาชิง คลองวัดตัดวด วัดตัดวด วัดนาคกลาง วัดเครือวัลย์
		คลองสาน	ปากคลองสาน ปากคลองต้นไทร บ้านแขกตึกแดง บ้านแขกตึกขาว
		บางยี่เรือ	วัดใหญ่ วัดน้อย ตลาดพลู
		ราษฎร์บูรณะ	ราษฎร์บูรณะตะวันออก ราษฎร์บูรณะตะวันตก ทุ่งครุ

พระราชบัญญัติรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้า
เจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรลด
อัตราภาษีบางรายการที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ
รถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
รถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ (๔) แห่ง
พระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ และใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

(๔) รถยนต์ร่นนอกจากที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (๒) และ (๓) ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักโดยอัตราต่อไปนี้

น้ำหนักรถยนต์ร่นร่วมกับ รถยนต์ทุกประเภท
น้ำหนักบรรทุกที่อนุญาต สำหรับบรรทุกของ
อย่างมากเป็นกิโลกรัม หรือสำหรับลากจูง รถชนิดอื่น ๆ

ไม่มากกว่า ๑๐๐๐	๕๐ บาท	๗๐ บาท
ตั้งแต่ ๑๐๐๑ ถึง ๑๕๐๐	๑๒๐ บาท	๙๕ บาท
ตั้งแต่ ๑๕๐๑ ถึง ๒๐๐๐	๑๕๐ บาท	๑๒๐ บาท
ตั้งแต่ ๒๐๐๑ ถึง ๒๕๐๐	๑๘๐ บาท	๑๔๕ บาท
ตั้งแต่ ๒๕๐๑ ถึง ๓๐๐๐	๒๑๐ บาท	๑๗๐ บาท
ตั้งแต่ ๓๐๐๑ ถึง ๓๕๐๐	๒๔๐ บาท	๑๙๕ บาท
ตั้งแต่ ๓๕๐๑ ถึง ๔๐๐๐	๒๗๐ บาท	๒๒๐ บาท
ตั้งแต่ ๔๐๐๑ ถึง ๔๕๐๐	๓๐๐ บาท	๒๔๕ บาท
ตั้งแต่ ๔๕๐๑ ถึง ๕๐๐๐	๓๓๐ บาท	๒๗๐ บาท
ตั้งแต่ ๕๐๐๑ ถึง ๕๕๐๐	๓๖๐ บาท	๒๙๕ บาท
ตั้งแต่ ๕๕๐๑ ถึง ๖๐๐๐	๔๐๐ บาท	๓๒๐ บาท
ตั้งแต่ ๖๐๐๑ ถึง ๖๕๐๐	๔๕๐ บาท	๓๔๕ บาท
ตั้งแต่ ๖๕๐๑ ถึง ๗๐๐๐	๔๘๐ บาท	๓๗๐ บาท

11/10/2566

๖๕๐

ตั้งแต่ ๗๐๐๑ ถึง ๗๕๐๐ ๕๑๐ บาท ๓๕๕ บาท

ตั้งแต่ ๗๕๐๑ ถึง ๘๐๐๐ ๕๔๐ บาท ๔๒๐ บาท

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๓๐ มีนาคม หน้า ๗๗๕)

พระราชบัญญัติรอลงกักแก้ไขเพิ่มเติม

พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตราแห่งพระราชบัญญัติรอลงกัก รัดนโกสินทรศก ๑๒๐ และประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติรอลงกัก ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม รัดนโกสินทรศก ๑๒๔

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรอลงกักแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติรอลงกัก รัดนโกสินทรศก ๑๒๐ และ ข้อ ๑ ฉะเพาะมาตรา ๘ แห่งประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติรอลงกัก ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม รัดนโกสินทรศก ๑๒๔ และใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ประกาศกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ
แผนกไปรษณีย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชย์การประกาศให้ทราบทั่วกันว่า บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดทำไปรษณียบัตรสำหรับใช้ในการไปรษณีย์ในพระราชอาณาเขตตั้งแต่วันที่ ๑๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ มีลักษณะดังต่อไปนี้

ไปรษณียบัตรราคา ๒ สตางค์

- ก) ขนาดกว้าง ๕ เซ็นติเมตร ยาว ๑๔ เซ็นติเมตร
- ข) มีตราไปรษณียากรราคา ๒ สตางค์ สีสน้ำตาลพิมพ์ไว้ที่มุมขวาเบื้องบน
- ค) มีเครื่องหมายพระครุฑสีน้ำตาลพิมพ์ที่มุมซ้ายเบื้องบน
- ง) มีอักษรไทยพิมพ์สีน้ำตาลว่า "ไปรษณียบัตร" และอักษรโรมันว่า "CARTE POSTALE"

ประกาศมาณวันที่ ๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาวงษา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรพาณิชย์การ

๖๕๔

ประกาศ

พระราชทานนามหอในพระบรมมหาราชวัง

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า ตามที่ได้โปรดเกล้าฯ ให้บูรณะหอต่าง ๆ ในพระบรมมหาราชวัง และขนานนามเดิม เพื่อเป็นที่ประกอบการพระราชกุศล หรือการพระราชพิธี ดังความในประกาศกระทรวงวัง ฉบับวันที่ ๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้นแล้ว บัดนี้การบูรณะตึกซึ่งตั้งอยู่เบื้องซ้ายของพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท ระวังอัญเชิญศาลากับประตูลูกกรงบริบาลนั้นเสร็จแล้ว โปรดเกล้าฯ ให้ขนานนามว่า หอราชพิธีกรรม

ศาลาว่าการพระราชวัง

ประกาศมาณวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

เจ้าพระยาวรวงษ์

ผู้สำเร็จราชการพระราชวัง

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ หน้า ๖๖๖)

11/10/2566